

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/366

af 1. marts 2017

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 og om afslutning af en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) 2016/1037

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾, særlig artikel 18, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Gældende foranstaltninger

- (1) Ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 ⁽²⁾ (»den oprindelige forordning«) indførte Rådet en endelig udligningstold på 11,5 % på importen af fotovoltaiske moduler og paneler af krystallinsk silicium samt celler af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium fra Folkerepublikken Kina (»Kina«). Disse foranstaltninger vil i det følgende blive benævnt »de gældende foranstaltninger«, og den undersøgelse, der førte til de foranstaltninger, som blev indført ved den oprindelige forordning, vil i det følgende blive benævnt »den oprindelige undersøgelse«.
- (2) Kommissionen bekræftede ved gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU ⁽³⁾ godtagelsen af pristilsagnet som ændret (»tilsagnet«) i de endelige foranstaltningers anvendelsesperiode. Siden da har Kommissionen vedtaget gennemførelsesafgørelse 2014/657/EU ⁽⁴⁾, der præciserer gennemførelsen af tilsagnet. Den vedtog også fem gennemførelsesforordninger om tilbagetrækning af godtagelsen af et tilsagn for flere eksporterende producenter ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 325 af 5.12.2013, s. 66).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU af 4. december 2013 om bekræftelse af godtagelse af et tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren og antisubsidieproceduren vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina i de endelige foranstaltningers anvendelsesperiode (EUT L 325 af 5.12.2013, s. 214).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/657/EU af 10. september 2014 om godtagelse af et forslag fremsat af en gruppe af eksporterende producenter i samarbejde med China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products om præcisering af gennemførelsen af det tilsagn, der er omhandlet i gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU (EUT L 270 af 11.9.2014, s. 6).

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordninger (EU) 2015/1403 (EUT L 218 af 19.8.2015, s. 1), (EU) 2015/2018 (EUT L 295 af 12.11.2015, s. 23), (EU) 2016/115 (EUT L 23 af 29.1.2016, s. 47), (EU) 2016/1045 (EUT L 170 af 29.6.2016, s. 5) og (EU) 2016/1998 (EUT L 308 af 16.11.2016, s. 8) om tilbagetrækning af godtagelsen af et tilsagn for flere eksporterende producenter.

- (3) Den 5. maj 2015 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om indledning af en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne og udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af det undersøgte produkt ⁽⁶⁾. Undersøgelsens omfang var begrænset til den reference, der blev anvendt som reference for prisjusteringsmekanismen, jf. ovennævnte tilsagn. Den blev afsluttet i januar 2016 i medfør af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/12 ⁽⁷⁾.
- (4) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/184 ⁽⁸⁾ udvidede Rådet efter en anti-omgåelsesundersøgelse de endelige udligningsforanstaltninger, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 på importen til Unionen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, til at omfatte importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) afsendt fra Malaysia og Taiwan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Malaysia og Taiwan.

1.2. Anmodning om en fornyet undersøgelse

- (5) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb ⁽⁹⁾ af de gældende udligningsforanstaltninger vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina har Europa-Kommissionen »Kommissionen« modtaget en anmodning om en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 ⁽¹⁰⁾ (»grundforordningen«).
- (6) Anmodningen blev indgivet den 4. september 2015 af EU ProSun (»ansøgeren«) på vegne af producenter, der tegner sig for mere end 25 % af den samlede EU-produktion af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler), og den blev støttet af EU-producenter, hvis samlede produktion udgør mere end 50 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af EU-erhvervsgrenen, som enten giver udtryk for tilslutning til eller modstand imod anmodningen. Anmodningen var begrundet i, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis ville medføre fortsat subsidiering og fornyet skade for EU-erhvervsgrenen.

1.3. Indledning af en udløbs- og en interimundersøgelse

- (7) Kommissionen fastslog efter høring af det udvalg, der er nedsat ved grundforordningens artikel 25, stk. 1, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettigg indledningen af en udløbsundersøgelse, og bekendtgjorde den 5. december 2015 ved meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* (»indledningsmeddelelsen«) ⁽¹¹⁾, at der ville blive indledt en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 18.
- (8) Samme dag indledte Kommissionen en udløbsundersøgelse ⁽¹²⁾ og en delvis interimundersøgelse ⁽¹³⁾ af de gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina. Der er tale om en parallel, men særskilt procedure, som behandles i en særskilt forordning.
- (9) Forud for indledningen af udløbsundersøgelsen og i overensstemmelse med artikel 10, stk. 7, og grundforordningens artikel 33, litra a), meddelte Kommissionen Kinas regering, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret anmodning om en fornyet undersøgelse, og inviterede den kinesiske regering til konsultationer med henblik på at kaste lys over situationen vedrørende indholdet af anmodningen om fornyet undersøgelse og

⁽⁶⁾ Meddelelse om indledning af en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne og udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT C 147 af 5.5.2015, s. 4).

⁽⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/12 af 6. januar 2016 om afslutning af den delvise interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne og udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 4 af 7.1.2016, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/184 af 11. februar 2016 om udvidelse af den endelige udligningstold, der indførtes ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, til at omfatte importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) afsendt fra Malaysia og Taiwan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Malaysia og Taiwan (EUT L 37 af 12.2.2016, s. 56).

⁽⁹⁾ Meddelelse om det forestående udløb af visse udligningsforanstaltninger (EUT C 137 af 25.4.2015, s. 28).

⁽¹⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93). Denne forordning blev ophævet ved forordning (EU) 2016/1037.

⁽¹¹⁾ EUT C 405 af 5.12.2015, s. 20.

⁽¹²⁾ EUT C 405 af 5.12.2015, s. 8.

⁽¹³⁾ Meddelelse om indledning af en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne og udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT C 405 af 5.12.2015, s. 33).

nå frem til en gensidigt acceptabel løsning. Den kinesiske regering tog imod tilbuddet om konsultationer, og de blev derefter gennemført den 2. december 2015. Det var ikke muligt at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning i forbindelse med konsultationerne. Der blev imidlertid taget behørigt hensyn til de bemærkninger, der blev fremsat af de kinesiske myndigheder.

- (10) Samme dag indledte Kommissionen *på eget initiativ* en delvis interimundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 19, stk. 3, begrænset til en undersøgelse af, om det er i Unionens interesse at opretholde de gældende foranstaltninger over for celler af den type, der anvendes i fotovoltaiske moduler og paneler af krystallinsk silicium ⁽¹⁴⁾ («meddelelse om indledning af interimundersøgelse»).

1.4. Den nuværende undersøgelsesperiode og den betragtede periode

- (11) Undersøgelsen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet subsidiering omfattede perioden fra 1. oktober 2014 til 30. september 2015 («den nuværende undersøgelsesperiode» eller »NUP«). Undersøgelsen af de relevante tendenser for vurderingen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade omfattede perioden fra 1. januar 2012 til 30. september 2015 («den betragtede periode»).

1.5. Interesserede parter

- (12) I indledningsmeddelelserne opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte Kommissionen med henblik på at deltage i undersøgelsen. Endvidere underrettede Kommissionen specifikt ansøgeren, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter i Kina og de kinesiske myndigheder, kendte importører, leverandører og brugere, forhandlere samt sammenslutninger, som den vidste, var berørt af indledningen af undersøgelsen, og opfordrede dem til at deltage.
- (13) De interesserede parter havde mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og for at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

1.6. Stikprøveudtagning

- (14) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af de interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 27.

1.6.1. EU-producenter

- (15) I sine indledningsmeddelelser anførte Kommissionen, at den midlertidigt havde udtaget en stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af den største repræsentative EU-salgsmængde under hensyntagen til produktionsmængden og den geografiske beliggenhed, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Stikprøven bestod af seks EU-producenter af moduler og tre af celler. Både vertikalt integrerede og ikke integrerede producenter indgik i stikprøven. Kommissionen opfordrede alle interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Alle de virksomheder, der blev foreløbigt udtaget, indvilligede i at indgå i stikprøven.
- (16) Der blev modtaget bemærkninger til den foreslåede stikprøve fra en række interesserede parter. De kritiserede den omstændighed, at flere EU-producenters navne og geografiske placering var fortrolige, hvilket forhindrede dem i at fremsætte bemærkninger til de udvalgte producenters markedsandel med hensyn til EU-erhvervsgrenens samlede produktion og salgsmængder.
- (17) Kommissionen erindrede om, at alle EU-producenter i stikprøven, undtagen SolarWorld, WARIS Srl («Waris») og Sillia VL («Sillia»), i den indledende fase anmodede om, at deres navne blev holdt fortrolige. Kommissionen respekterede disse anmodninger, men opfordrede dem til at bekræfte, at de ønskede at forblive anonyme i løbet af hele den fornyede undersøgelse, og fremlægge en god begrundelse for deres anmodning. Alle de pågældende virksomheder med undtagelse af én bekræftede deres oprindelige anmodning og fremlagde en begrundelse for deres anmodninger. Navnlig havde virksomhederne tilkendegivet, at de frygtede at miste deres forretningsaktiviteter i Kina, og/eller leverancer af råmaterialer og komponenter fremstillet i Kina. Disse grunde blev fundet

⁽¹⁴⁾ Se fodnote 13.

berettigede. Kommissionen besluttede derfor at acceptere deres krav om anonymitet, og at afvise anmodningerne fra de interesserede parter om at afsløre identiteten og den geografiske placering af de EU-producenter, der indgik i stikprøven. Blandt de anonyme virksomheder indvilligede kun Jabil Assembly Poland sp. zoo. (»Jabil«) i at få sit navn offentliggjort i den endelige stikprøve.

- (18) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen havde undladt at definere EU-erhvervsgrenen forud for udtagning af den foreløbige stikprøve. Producenten kunne derfor ikke udtale sig om, hvorvidt stikprøven er repræsentativ. Hertil kommer, at nogle af de udvalgte EU-producenter, som SolarWorld, er vertikalt integrerede, da de fremstiller celler, der hovedsagelig bruges til deres egen modulproduktion. Der er derfor risiko for, at produktionen af det samme slutprodukt, dvs. modulerne, er blevet talt med to gange.
- (19) Det fremgår af indledningsmeddelelserne, at »EU-erhvervsgrenen« henviser til alle EU-producenter af moduler og nøglekomponenter hertil (dvs. celler). Hertil kommer, at EU-erhvervsgrenen allerede var klart defineret i den oprindelige undersøgelse. Endelig er den bundne anvendelse af produktionen af celler blevet fratrukket ved gennemgangen af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation og repræsentativitet. Denne påstand blev derfor afvist.
- (20) Flere andre interesserede parter hævdede, at Kommissionen ikke burde have medtaget Waris og Sillia i stikprøven, idet det er små EU-modulproducenter. De har en meget specifik forretningsmodel, som ikke er repræsentativ. Kommissionen burde hellere have medtaget store og mellemstore virksomheder såsom Jabil.
- (21) Kommissionen afviste dette argument, da den i stikprøven havde medtaget et betydeligt antal store og mellemstore modulproducenter. Waris og Sillia indgik i stikprøven for at sikre en bredere geografisk repræsentativitet.
- (22) Efter indledningen af proceduren var Kommissionen nødt til at udelukke virksomheden Sillia fra stikprøven på grund af manglende samarbejde. Som følge heraf tegnede de resterende stikprøveudvalgte EU-producenter sig for 38,8 % af det samlede EU-salg og for 55 % af Unionens samlede produktion af moduler. Hvad angår celler tegnede de sig for 76,6 % af den samlede EU-salgsmængde og 77 % af den samlede EU-produktion. Derfor blev den ændrede stikprøve stadig anset for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

1.6.2. Stikprøveudtagning af importører

- (23) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at fremlægge de oplysninger, der var nævnt i indledningsmeddelelserne.
- (24) To ikke forretningsmæssigt forbundne importører afgav de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I betragtning af det lave antal besluttede Kommissionen, at det ikke var nødvendigt at udtage stikprøver.

1.6.3. Eksporterende producenter

- (25) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Kina om at afgive de oplysninger, som fremgik af indledningsmeddelelsen. Kommissionen anmodede endvidere de kinesiske myndigheder om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesserede i at deltage i undersøgelsen.
- (26) Selv om 86 eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i Kina indsendte de oplysninger, som der anmodedes om i bilag I til indledningsmeddelelsen med henblik på stikprøveudtagning, indsendte de tre største eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter (med hensyn til eksport af den undersøgte vare til Unionen i henhold til den i artikel 14, stk. 6, omhandlede database) ikke de ønskede oplysninger. Under disse omstændigheder udtog Kommissionen til stikprøven følgende tre eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter med den største eksportmængde til Unionen, der fremlagde de ønskede oplysninger og samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen:

— Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd, Changzhou, Kina

— Jinko Solar Co Ltd, Shangrao, Kina

— Chint Group, Hangzhou, Kina.

- (27) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 2, blev alle berørte kendte eksporterende producenter og myndighederne i Kina hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke fremsat nogen bemærkninger.

1.7. Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg

- (28) Der blev fremsendt et spørgeskema til den kinesiske regering (herunder specifikke spørgeskemaer til China Development Bank, Export Import Bank of China (»EXIM«), Bank of Beijing, China Construction Bank (»CCB«), Industrial and Commercial Bank of China (»ICBC«), China Merchants Bank (»MEB«), China Mingsheng Bank (»MiB«), Ping An Bank, Suzhou Bank og China Export & Credit Insurance Corporation (Sinosure), baseret på den omstændighed, at de havde ydet lån og finansielle tjenesteydelser til solcelleindustrien ifølge oplysningerne i anmodningen. Den kinesiske regering blev desuden anmodet om at sende et spørgeskema til banker til finansielle institutioner, som den vidste, havde ydet lån til den pågældende erhvervsgren (»solcelleindustrien«). Spørgeskemaet til den kinesiske regering omfattede også særlige spørgeskemaer til de producenter af polysilicium, af ekstruderet aluminium og af glas, der er helt eller delvist statsejede, og som har leveret disse råvarer til solcelleindustrien i den nuværende undersøgelsesperiode. Der blev også sendt spørgeskemaer til de tre stikprøveudtagne (grupper af) eksporterende producenter, til EU-producenterne i stikprøven og til alle importører og brugere, der havde givet sig til kende.
- (29) Kommissionen modtog besvarelser af spørgeskemaet fra EXIM, CCB, ICBC, MEB, MIB og Sinosure, men ikke fra de øvrige finansielle institutioner, der er nævnt i foregående betragtning), fra de tre stikprøveudtagne (grupper af) eksporterende producenter, fra EU-producenterne i stikprøven og fra fire importører/brugere.
- (30) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige for at vurdere sandsynligheden for fortsat og fornyet subsidiering, sandsynligheden for fornyet skade og Unionens interesser:
- a) Folkerepublikken Kinas regering:
 - Det kinesiske handelsministerium, Beijing, Kina
 - China Export & Credit Insurance Corporation, Beijing, Kina
 - China Merchants Bank, Beijing, Kina
 - Export Import Bank of China, Beijing, Kina
 - Industrial and Commercial Bank of China, Beijing, Kina
 - China Construction Bank, Beijing, Kina
 - b) De stikprøveudvalgte grupper af producenter
 - Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd, Changzhou, Kina
 - Jinko Solar Co Ltd, Shangrao, Kina
 - Chint Group, Hangzhou, Kina
 - c) EU-producenterne i stikprøven
 - SolarWorld Group, Bonn, Tyskland
 - Jabil, Kwidzyn, Polen.
 - WARIS S.r.l., Borgo Chiese, Italien
 - To anonyme modulproducenter og to anonyme celleproducenter
 - d) Ikke forretningsmæssigt forbundne importører i EU
 - IBC Solar AG, Tyskland
 - BayWa r.e. Solar Energy Systems GmbH, Tyskland
 - e) Leverandører
 - Wacker Chemie AG, Tyskland.

- (31) Spørgeskemabesvarelsen fra MiB, som blev modtaget via den kinesiske regering, blev ikke kontrolleret, eftersom denne anførte den 30. juni 2016, at den ikke ville acceptere en kontrol på stedet. Ud fra oplysningerne fra de tre producenter i stikprøven, ser det tilsyneladende ud til, at atten finansielle institutioner, nemlig Agricultural Bank of China, Bank of China, Bank of Communication, China Development Bank, China Everbright Bank, China Trust Commercial Bank, Hua Xia Bank, Industrial Bank of China, Jiangnan Rural Commercial Bank, Ping An Bank, Rural Commercial Bank, Shanghai Pudong Development Bank og Xiantao Finance Bureau havde ydet lån til disse stikprøveudvalgte producenter, ud over til EXIM, CCB, ICB, MEB og MiB.

1.8. Fremlæggelse af oplysninger

- (32) Den 20. december 2016 underrettede Kommissionen alle interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den agter at opretholde de gældende udligningsforanstaltninger, og opfordrede alle interesserede parter til at fremsende bemærkninger. Kommissionen tog de interesserede parters bemærkninger i betragtning og indarbejdede dem, hvor det var relevant. Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede det kinesiske handelskammer, Wacker, Solar Power Europe (»SPE«) og Solar Alliance for Europe (»SAFE«) om og blev indrømmet en høring med høringskonsulenten i handelsprocedurer.
- (33) Efter at det i betragtning 790 omhandlede udvalg ikke har afgivet en udtalelse, meddelte Kommissionen, at den havde til hensigt at nedsætte den periode, i hvilken foranstaltningerne vil gælde, fra 24 måneder til 18 måneder. Kommissionen opfordrede alle interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til dette.

2. DEN UNDERSØGTE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den undersøgte vare

- (34) Den undersøgte vare er den samme som i den undersøgelse, der førte til indførelsen af de gældende foranstaltninger (»den oprindelige undersøgelse«), dvs. fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler af den type, der anvendes i fotovoltaiske moduler og paneler af krystallinsk silicium (cellerne har en tykkelse på højst 400 mikrometer), med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (»den undersøgte vare« eller »den pågældende vare«) og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 og ex 8541 40 90 (Taric-kode 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 og 8541 40 90 39), medmindre de er i transit som omhandlet i artikel V i GATT.
- (35) Følgende varetyper er udelukket fra definitionen af den undersøgte vare:
- solcelleoplader, der består af mindre end seks celler, er bærbare og leverer elektricitet til udstyr eller oplader batterier
 - fotovoltaiske tyndfilmsprodukter
 - fotovoltaiske varer af krystallinsk silicium, der er permanent integreret i elektriske apparater, som ikke bruges til elproduktion, og hvor disse elektriske apparater bruger den elektricitet, som de(n) integrerede fotovoltaiske celle(r) af krystallinsk silicium genererer
 - moduler eller paneler med en udgangsspænding på højst 50 V jævnstrøm og en effekt, som ikke overstiger 50 W, udelukkende til direkte anvendelse som batterioplader i systemer med samme spændings- og effektegenskaber.

2.2. Samme vare

- (36) Som i den oprindelige undersøgelse har den pågældende vare og den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen, de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og de samme grundlæggende endelige anvendelsesformål. Den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Kina og sælges til eksport til Unionen, har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål. De betragtes derfor som identiske, jf. grundforordningens artikel 2, litra c).

3. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT SUBSIDIERING

- (37) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 1, og artikel 18, stk. 2, undersøgte Kommissionen sandsynligheden for, at de eksisterende foranstaltningers udløb ville føre til fortsat eller fornyet subsidiering.

3.1. Indledende bemærkninger om delvis manglende samarbejdsvilje fra den kinesiske regerings side.

- (38) På den kinesiske regerings foranledning indrømmede Kommissionen en væsentlig forlængelse af fristen på 14 dage til besvarelsen af spørgeskemaet, hvilket gav en samlet frist på 50 dage til indgivelse af spørgeskemabesvarelsen.
- (39) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at i betragtning af omfanget af spørgeskemaet er de 50 dage, der var afsat til spørgeskemabesvarelsen, utilstrækkelige. Den kinesiske regering anførte, at Kommissionen ikke handlede efter bedste evne, da den »tildelte sig selv 11 måneder til at vurdere de oplysninger, som den pålagde den kinesiske regering at fremlægge på 50 dage«. Den kinesiske regering har også sammenlignet de givne og/eller de gældende frister i den oprindelige undersøgelse og i andre antisubsidieundersøgelser med dem, der er nævnt i nærværende udløbsundersøgelse. Det blev også fremført af den kinesiske regering, at fristerne i udløbsundersøgelsen havde til formål at bringe den kinesiske regering i en vanskelig situation og forhindre den i at samarbejde efter bedste evne. Kommissionen bemærker, at i henhold til grundforordningen bevilges der mindst 30 dage til interesserede parter til at indsende en spørgeskemabesvarelse og maksimalt 15 måneder til at afslutte en udløbsundersøgelse. Disse retlige frister er blevet overholdt, og den kinesiske regering har fået 20 dage mere end den fastlagte minimumstid. Den kinesiske regerings argumenter er derfor irrelevante.
- (40) I sit brev af 7. januar 2016 om forlængelse af fristen meddelte Kommissionen den kinesiske regering, at spørgeskemabesvarelsen skulle omfatte subsidieordninger og fordele for alle eksporterende producenter af den undersøgte vare. Den kinesiske regering svarede skriftligt den 21. januar 2016 og gav udtryk for betænkeligheder ved spørgeskemaets omfang og meddelte Kommissionen, at de virksomhedsspecifikke data i spørgeskemabesvarelsen såvel som i den oprindelige undersøgelse kun ville omfatte de stikprøveudvalgte (grupper af) eksporterende producenter. Kommissionen oplyste ved brev af 22. januar 2016, at den var uenig i den kinesiske regerings holdning på dette punkt og fremhævede, at — i modsætning til den oprindelige undersøgelse — havde adskillige af de største eksporterende producenter, herunder de tre største med hensyn til eksportmængde af den undersøgte vare til Unionen, ikke samarbejdet i forbindelse med udløbsundersøgelsen, hvilket gav et betydeligt lavere samarbejdsniveau end i den oprindelige undersøgelse. Som følge heraf ville vigtige oplysninger, hvoraf der kan drages konklusioner vedrørende subsidier, sandsynligvis blive udeladt, hvis den kinesiske regerings spørgeskemabesvarelse kun skulle omfatte grupper af eksporterende producenter i stikprøven. Af hensyn til et godt samarbejde accepterede Kommissionen ikke desto mindre i det brev, undtagelsesvis, at den kinesiske regering kunne begrænse de virksomhedsspecifikke data i sin spørgeskemabesvarelse til de ti største (grupper af) eksporterende producenter i NUP, der var angivet med navn i brevet, og som omfattede de tre stikprøveudtagne virksomheder, og indvilgede i en fristforlængelse til den 2. februar 2016.
- (41) Den kinesiske regering fremsendte en ufuldstændig besvarelse af spørgeskemaet i tre dele: den første den 26. januar 2016, den anden den 3. februar 2016 og den tredje den 5. februar 2016. I følgebrevet til indgivelsen af 26. januar 2016 gav den kinesiske regering udtryk for sit ønske om at præcisere grundene til sin ufuldstændige spørgeskemabesvarelse og gentog sin opfattelse af, at omfanget af spørgeskemabesvarelsen var begrænset til de tre grupper af eksporterende producenter i stikprøven, hvilket også blev gentaget i hele besvarelsen.
- (42) Efter fremlæggelsen af oplysninger udtrykte den kinesiske regering utilfredshed med, at Kommissionen »kritiserer, at den kinesiske regering fremlagde oplysninger efter den 26. januar 2016«. Kommissionen bemærker, at ovenstående betragtning er en faktuel redegørelse for den måde, hvorpå den kinesiske regering fremsendte sit svar på spørgeskemaet. Det sene svar har ikke fået retlige konsekvenser.
- (43) Kommissionen sendte mangelskrivelser til den kinesiske regering den 14. marts 2016 (»den første mangelskrivelse«) og den 14. juli 2016 (»den anden mangelskrivelse«), som den kinesiske regering besvarede den 8. april 2016 og den 22. juli 2016. Den 14. juli 2016 sendte Kommissionen den kinesiske regering tidsplanen for kontrolbesøget og anmodede regeringen om at fremsætte bemærkninger og udfylde de manglende logistiske oplysninger.

- (44) Af hensyn til det gode samarbejde sendte Kommissionen et detaljeret brev forud for kontrolbesøget den 19. juli 2016. Den kinesiske regering svarede den 2. august 2016 og foreslog en anden tidsplan for kontrolbesøget, herunder ændringer vedrørende varigheden af nogle af de punkter, der skulle kontrolleres. Som Kommissionen forklarede i sit svar samme dag, kunne dette ikke accepteres, da den ændrede tidsplan ikke længere fulgte et logisk flow. Endvidere kunne Kommissionen ikke acceptere ændringerne i fordelingen af kontroltid for hvert enkelt afsnit.
- (45) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at det fremgik af ovennævnte, at den kinesiske regering var fleksibel i sit samarbejde i modsætning til Kommissionen. Kommissionen vil gerne understrege, at den foregående betragtning, er en faktuel redegørelse for drøftelserne forud for kontrolbesøget.
- (46) Kontrolbesøget fandt sted fra den 8. august 2016 til den 12. august 2016 på grundlag af den tidsplan, der var foreslået af Kommissionen.
- (47) Ingen af de banker, der var omhandlet i betragtning 29, afgav de ønskede oplysninger om solcelleindustrien og gjorde gældende, at de var bundet af retlige krav og kontraktbestemmelser vedrørende fortroligheden af virksomhedsspecifikke låneoplysninger. Bankerne opfordrede Kommissionen til at bruge oplysningerne fra de stikprøveudvalgte (grupper af) eksporterende producenter som grundlag.
- (48) I sin anden mangelskrivelse opfordrede Kommissionen den kinesiske regering til at anmode de ti største (grupper af) eksporterende producenter af den undersøgte vare om at tillade bankerne at afgive virksomhedsspecifikke oplysninger til Kommissionen inden for rammerne af den nuværende udløbsundersøgelse. Den kinesiske regering erklærede, at den hverken kunne anmode de kinesiske eksporterende producenter om eller presse eller tvinge dem til at samarbejde i forbindelse med denne undersøgelse eller eventuelle andre undersøgelser. Imidlertid vedrører denne erklæring ikke Kommissionens opfordring. Den kinesiske regering anførte endvidere, at Kommissionen direkte kunne anmode disse virksomheder om at fremlægge de relevante oplysninger for Kommissionen. Kommissionen har rent faktisk anvendt de relevante oplysninger fra de tre virksomheder, der indgik i stikprøven. Men da anmodningen om tilladelse vedrørte oplysninger, som de finansielle institutioner ligger inde med, navnlig kreditrisikovurderinger, kunne de tre virksomheder i stikprøven ikke fremlægge alle de relevante oplysninger. Kommissionen mener, at det påhvilede den kinesiske regering at sørge for, at de nødvendige kontakter mellem bankerne og de eksporterende producenter blev nemmere, således at bankerne ville have været i stand til at fremlægge de ønskede oplysninger.
- (49) Den kinesiske regering påstod under kontrolbesøget, at den havde anmodet de stikprøveudvalgte eksporterende producenter om at sende det relevante tillæg til spørgeskemaet for den kinesiske regering til de finansielle institutioner, som havde indrømmet disse lån, kreditbevillinger og/eller kreditforsikring. Den kinesiske regering hævdede også, at den havde videresendt tillægget til de øvrige finansielle institutioner, der var nævnt i følgebrevet til spørgeskemaet. Kommissionen kunne ikke få forevist spor i forbindelse med disse forhold, da den under kontrolbesøget anmodede herom.
- (50) Efter fremlæggelsen af oplysninger gav den kinesiske regering udtryk for sin utilfredshed med ovennævnte bemærkninger. Kommissionen bemærker, at betragtning 49 indeholder en faktuel gennemgang af begivenhederne, mens de fandt sted.
- (51) Under kontrolbesøget hos den kinesiske regering bestræbte Kommissionen sig på at verificere spørgeskemabesvarelsen og anmodede om den dokumentation, der var blevet anvendt i forbindelse med forberedelsen heraf, jf. bestemmelserne i grundforordningens artikel 11 og 26. Med få undtagelser var den dokumentation ikke tilgængelig, heller ikke selv om der specifikt blev anmodet herom. Det gjorde det umuligt at foretage en fuldstændig kontrol af spørgeskemabesvarelsene. Som følge heraf udarbejdede Kommissionen, ud over den almindelige liste over dokumentation, også en liste over de dokumenter, den havde anmodet om under kontrolbesøget, men som ikke var blevet forelagt. Ved kontrollens afslutning blev denne liste gennemgået sammen med den kinesiske regering og underskrevet af den kinesiske regering og Kommissionen (»liste over ikke forelagte dokumenter«). Listen indeholdt 28 punkter og forklaringer/kommentarer til hvert enkelt punkt.
- (52) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at listen over de dokumenter, der er anmodet om, men som ikke blev forelagt, kan inddeles i fire typer, nemlig angiveligt »ikke eksisterende dokumenter«, »dokumenter under forberedelse og ikke offentliggjort«, »følsomme og fortrolige kreditrisikovurderingsrapporter« og »oplysninger fra andre forelagte dokumenter«. Kommissionen bemærker, at listen over ikke forelagte dokumenter omfatter punktet »bevis for liberalisering af de finansielle markeder (People's Bank of China (»PBOC«)), som den kinesiske regering syntes at anfægte i sine bemærkninger efter fremlæggelsen af oplysninger.

- (53) Desuden hævdede den kinesiske regering, at hvis man afskaffer de dokumenter, der er omfattet af én af de fire ovennævnte kategorier, vil listen kun indeholde nogle få dokumenter, der blev anmodet om, men som ikke blev indsendt. Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Med hensyn til de såkaldte »ikke eksisterende« dokumenter havde Kommissionen grund til at anmode om dem, fordi de var blevet nævnt i andre dokumenter, der tidligere var indsendt i denne og/eller den oprindelige undersøgelse. For så vidt angår »dokumenter under forberedelse og ikke offentliggjort«, kunne nogle af dem have været forelagt Kommissionen efter deres formelle vedtagelse, men det blev de ikke. For så vidt angår »følsomme og fortrolige kreditrisikovurderingsrapporter«, giver grundforordningen proceduremæssige garantier for, at sådanne oplysninger vil være beskyttet mod yderligere spredning. Endelig bemærkes det, at selv hvis Kommissionen accepterede, at der gives oplysninger i »andre dokumenter«, ville sådanne dokumenter kun udgøre en lille del af listen.
- (54) Efter fremlæggelsen af oplysninger påstod den kinesiske regering desuden, at Kommissionen anvendte de foreliggende faktiske oplysninger for den manglende forelæggelse af »visse dokumenter«, uden at knytte disse dokumenter til de oplysninger, som Kommissionen havde brug for. Den kinesiske regering hævdede, at Kommissionen dermed anvendte foreliggende faktiske oplysninger på grundlag af et ukendt indhold, hvilket ville være i modstrid med WTO's bestemmelser. Kommissionen bemærker, at begrundelsen for at anmode om dokumenterne er blevet angivet i spørgeskemaet, under kontrolbesøget, i Kommissionens skriftlige henvendelser til den kinesiske regering af 22. januar 2016 og 23. september 2016 og i dokumentet om fremlæggelse af oplysninger.
- (55) Efter kontrolbesøget på stedet orienterede Kommissionen den 23. september 2016 den kinesiske regering om, at den overvejede at anvende de foreliggende faktiske oplysninger for de manglende oplysninger og gjorde regeringen opmærksom på konsekvenserne af manglende samarbejdsvilje i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28, stk. 1 og 6.
- (56) I sin skriftlige henvendelse af 13. oktober 2016 gjorde den kinesiske regering indsigelse mod Kommissionens overvejelse om at anvende bestemmelserne i grundforordningens artikel 28 med den begrundelse, at det af faktiske og retlige grunde ikke var berettiget. Den kinesiske regering erklærede også, at det forhold, at bankerne ikke havde forelagt de ønskede oplysninger for Kommissionen, viste, at den kinesiske regering ikke udøvede væsentlig kontrol over dem. Den gentog også tidligere forklaringer på, hvorfor de ønskede oplysninger ikke kunne forelægges.
- (57) Den kinesiske regering anførte, at Kommissionen havde undladt at forklare, hvorfor oplysningerne fra den kinesiske regering var utilstrækkelige, og hvorfor der var behov for yderligere oplysninger. Kommissionen forklarede den kinesiske regering, hvorfor det blev anset for nødvendigt at få de ønskede oplysninger (se betragtning 40).
- (58) Den kinesiske regering anførte endvidere, at Kommissionens skriftlige henvendelse om, at det var hensigten at anvende de foreliggende faktiske oplysninger, havde været meget uklar og upræcis. Den kinesiske regering gentog i sine bemærkninger efter fremlæggelsen af oplysninger, at Kommissionens henvendelse indeholdt »yderst kortfattede oplysninger om årsagerne til anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger«. Kommissionen bemærker, at manglerne var opført pr. emne, subsidieordning og/eller enhed (f.eks. finansielle enheder), og at der ved fælles overenskomst var udarbejdet en liste over ikke forelagte dokumenter, (jf. betragtning 51).
- (59) Den kinesiske regering anførte, at Kommissionen ikke kunne gøre regeringen ansvarlig for, at de eksporterende producenter fra Kina ikke ville samarbejde, da disse virksomheder er uafhængige, og den kinesiske regering ikke har nogen kontrol over dem. Den afgav overhovedet ikke nogen oplysninger om dem.
- (60) Kommissionen pålægger ikke den kinesiske regering ansvaret for det manglende samarbejde. Den kinesiske regering er imidlertid ansvarlig for sin egen spørgeskemabesvarelse, som for de ønskede virksomhedsspecifikke oplysninger kun omfattede de tre eksporterende producenter i stikprøven. Kommissionen mener derfor, at den kinesiske regering ikke handlede efter bedste evne, ved at undlade at forelægge de ønskede oplysninger.
- (61) Den kinesiske regering satte også spørgsmålstejn ved, hvordan den omstændighed, at der manglede eksemplarer af visse dokumenter, på nogen måde kunne skade eller miskreditere de foreliggende oplysninger eller hindre undersøgelsen. I sit brev betegnede den kinesiske regering de beviser, som ikke var fremlagt, for at have en relativt lav bevisværdi (uden at præcisere, hvilket »manglende bevis« den kinesiske regering havde henvist til), og derfor burde den manglende adgang til sådanne beviser ikke rejse tvivl om retsgrundlaget i Kina. Kommissionen er ikke enig i påstanden om, at de oplysninger, den kinesiske regering ikke havde fremlagt, har ringe bevisværdi. Det er først når oplysningerne forelægges, at deres bevisværdi kan vurderes. Kontrolprocessen har til formål at fastslå, at spørgeskemabesvarelsen er nøjagtig. I den forbindelse bekræftes det, at kontrolbesøgene ikke gav Kommissionen mulighed for fuldt ud at vurdere de foreliggende oplysninger.

- (62) Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionen fejlagtigt havde anført seks dokumenter, som ikke var blevet forelagt under kontrolprocessen, og at anvendelsen af artikel 28 var uberettiget. I denne henseende er det tilstrækkeligt at anføre, at listen over ikke forelagte dokumenter var blevet oprettet ved fælles overenskomst.
- (63) Den kinesiske regering henviste til bilag II til WTO's antidumpingaftale og grundforordningens artikel 28, stk. 3, i henhold til hvilken alle oplysninger, der kan efterprøves, og som fremlægges på behørig vis, således at de kan anvendes i undersøgelsen uden unødige vanskeligheder, som indgives rettidigt, og som i påkommende tilfælde indgives på det medium eller i det edbsprog, som myndighederne har anmodet om, bør tages i betragtning, når der træffes afgørelser. Den henviste også til flere afgørelser fra WTO-panelet ⁽¹⁵⁾, hvorefter ordet »efterprøves« ikke betyder, at oplysningerne faktisk skal efterprøves på stedet. Regeringen hævdede, at Kommissionen ikke kan afvise oplysninger og anvende de foreliggende faktiske oplysninger, uanset sammenhæng og omstændighedernes art, når nogle oplysninger ikke forelå under kontrolbesøget.
- (64) Kommissionen bemærker, at de oplysninger, der skal tages hensyn til, først og fremmest skal kunne efterprøves. Også i panelrapporten US — Steel Plate defineres ordet »efterprøve« som »fastslå eller teste nøjagtigheden eller rigtigheden af, især ved undersøgelse eller ved sammenligning af data mv.; kontrollere eller fastslå ved undersøgelse«. I dette særlige tilfælde mener Kommissionen, at den har overholdt panelets rapporter nævnt i foregående betragtning.
- (65) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at Kommissionen havde udvidet sine begrundelser og sit ræsonnement om anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger, som ifølge den kinesiske regering ikke ville være i overensstemmelse med WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (SCM) og grundforordningens artikel 28, stk. 4. Kommissionen bemærker, at i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 4, blev den kinesiske regering underrettet om årsagerne hertil ved brev af 23. september 2016, og at de kinesiske myndigheder fik lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger til brevet inden 6. oktober 2016. Efter at have anmodet om og opnået en forlængelse af denne frist gjorde den kinesiske regering dette ved brev af 13. oktober 2016. Grundforordningens artikel 28, stk. 4, fastsætter også, at »anses forklaringerne ikke for tilfredsstillende, skal årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger meddeles i offentliggjorte undersøgelsesresultater«, som blev efterfulgt gennem dokumentet med fremlæggelse af oplysninger af 20. december 2016.
- (66) Den kinesiske regering påstod også, at Kommissionens anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger er juridisk uholdbar, idet Kommissionen på den ene side fokuserede på ændringer siden den oprindelige undersøgelse, mens spørgeskemaet og de dertil knyttede bilag på den anden side var for byrdefulde med hensyn til anmodninger om oplysninger. Den kinesiske regering kritiserede også den omstændighed, at Kommissionen ikke anførte i spørgeskemaet, at den ville fokusere på de mulige ændringer siden den oprindelige undersøgelse. Desuden anførte den kinesiske regering, at Kommissionen havde anmodet om yderligere oplysninger i forhold til den oprindelige undersøgelse. Kommissionen afviser disse bemærkninger, da den for at analysere de mulige ændringer for det første også skal indsamle oplysninger om status quo i den nuværende undersøgelsesperiode. For det andet var spørgeskemaet ikke anderledes end alle andre offentlige standardspørgeskemaer i en antisubsidieundersøgelse, selv om det naturligvis var tilpasset til de ordninger, der er nævnt i anmodningen. Det betyder, at der i spørgeskemaet var anmodet om oplysninger om subsidier, som endnu ikke var blevet identificeret i den oprindelige undersøgelse, men som i mellemtiden var blevet identificeret.
- (67) Den kinesiske regering hævdede i bemærkningerne til fremlæggelsen af oplysninger, at der manglede oplysninger om fem og ikke syv eksporterende producenter. Kommissionen godkendte denne påstand med følgende bemærkning: ud af de ti største eksporterende producenter til Unionen, blev tre udtaget til stikprøven. Yderligere to havde indsendt en besvarelse i forbindelse med stikprøven, mens de resterende fem ikke havde. I spørgeskemaet til regeringen havde Kommissionen anmodet den kinesiske regering om at besvare spørgsmålene til solcelleindustrien, som herefter blev begrænset til de ti største eksporterende producenter for at mindske byrden. Imidlertid besvarede den kinesiske regering spørgeskemaet til regeringen ved kun at tage de tre virksomheder i stikprøven i betragtning og fremlagde ikke oplysninger om de øvrige syv eksporterende producenter.
- (68) For så vidt angår stikprøvens repræsentativitet er Kommissionen ikke enig i den kinesiske regerings bemærkning om, at Kommissionens insisteren på, at den kinesiske regering fremlægger oplysninger om de ti største eksporterende producenter, betyder, at stikprøven ikke er repræsentativ for afgørelserne i denne undersøgelse.

⁽¹⁵⁾ Panelrapporter: China — GOES (afsnit 7.289), Guatemala — Cement II (afsnit 8.252), US — Steel plate (fodnote 67), EC — Salmon (afsnit 7.360), US — Countervailing and Anti-dumping Measures (afsnit 16.9)/Rapporter fra appelorganet: US — Shrimp (afsnit 158), US — Hot rolled steel (afsnit 99).

Kommissionen ønsker at præcisere, at stikprøven er repræsentativ, fordi den opfylder de betingelser, der er fastsat i grundforordningen: Den omfatter de største producenter med hensyn til mængder, der har samarbejdet. Den kinesiske regering satte i sine bemærkninger efter fremlæggelsen af oplysninger spørgsmål ved, hvilken forskel disse yderligere oplysninger ville have gjort. Kommissionen bemærker, at den fra starten ikke kunne udelukke, at det ville være nødvendigt at anvende grundforordningens artikel 27, stk. 4. I en sådan situation ville oplysninger om de ti største eksporterende producenter kun have øget afgørelsernes kvalitet, da informationsgrundlaget ville have været større.

- (69) Kommissionen overtrådte på intet tidspunkt de undersøgelsesmæssige pligter, som den har på eget initiativ, således som den kinesiske regering havde anført efter fremlæggelsen af oplysninger. Tværtimod undersøgte Kommissionen de oplysninger, som var tilgængelige på trods af deres ufuldstændighed, og gjorde sig alle bestræbelser på at udfylde hullerne i de foreliggende oplysninger.
- (70) Kommissionen afviser derfor den kinesiske regerings bemærkninger om, at de ønskede oplysninger var irrelevante.
- (71) Den kinesiske regering hævdede også, at Kommissionen i dokumentet med fremlæggelse af oplysninger havde fremstillet omfanget af de manglende oplysninger forkert og henviste til den mængde oplysninger, som den kinesiske regering rent faktisk havde fremlagt.
- (72) For så vidt angår finansielle institutioner og råvareleverandører, bemærkede den kinesiske regering, at den finder det ulogisk, at Kommissionen kræver samarbejde fra 3 800 banker samt fra alle råvareleverandører. Kommissionen anfører, at denne bemærkning er ukorrekt. Kommissionen anmodede kun den kinesiske regering om at sende de særlige spørgeskemaer til de finansielle institutioner og råvareleverandører, som anført i betragtning 28.
- (73) Med hensyn til den kinesiske regerings bemærkninger om det påståede fulde samarbejde, har Kommissionen anført, at følgende centrale mangler ikke blev behandlet på en hensigtsmæssig måde før slutningen af undersøgelsen. Den kinesiske regering fremlagde ingen af de ønskede oplysninger i det brev, som Kommissionen den 23. september 2016 havde sendt til regeringen. Den tilbageholdt oplysninger om de ti største eksporterende producenter. Endvidere gjorde den det ikke lettere at modtage spørgeskemabesvarelser fra China Development Bank, Bank of Beijing, Ping An Bank og Suzhou Bank. Der manglede også oplysninger om markedsandele for polysilicium-, glas- og aluminiumsmarkedene i Kina. Endelig nægtede den kinesiske regering at fremsende de særlige spørgeskemaer til i) andre finansielle institutioner, som den kinesiske regering vidste, havde ydet lån til de ti største eksporterende producenter og til ii) leverandører af polysilicium, glas og aluminium. For så vidt angår sidstnævnte anførte den kinesiske regering, at man ikke havde fundet det nødvendigt at videresende tillægget.
- (74) I lyset af konklusionerne i dette afsnit finder Kommissionen, at betingelserne for brugen af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28 i princippet er opfyldt.
- (75) Med henblik på et svar til bemærkningerne til fremlæggelsen af oplysninger har Kommissionen for hver enkelt subsidieordning, der er analyseret i de følgende afsnit, identificeret præcist, hvilke oplysninger der er blevet tilsidesat på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, og hvilke oplysninger der har erstattet disse.
- (76) En stikprøveudvalgt eksporterende producent kritiserede anvendelsen af grundforordningens artikel 28, da den opfattede anvendelsen heraf som værende rettet mod producenten. Den påpegede, at Kommissionen over for den pågældende ikke havde overholdt den procedure, der er fastsat i nævnte artikel. Kommissionen er ikke enig i dette synspunkt. Kommissionen har ikke tilsidesat oplysninger, som er afgivet af den pågældende eksporterende producent. Den har tværtimod anvendt alle tilgængelige oplysninger, herunder oplysninger fra den pågældende eksporterende producent.

3.2. Regeringens planer, projekter og andre dokumenter

- (77) Alle subsidieordninger, der er under vurdering, har deres udspring i gennemførelsen af central planlægning, som det var tilfældet i den oprindelige undersøgelse.

- (78) I betragtning af den kortere varighed af udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af den undersøgte vare har Kommissionen koncentreret sin analyse om de mulige ændringer af politikker, planer og den juridiske og praktiske gennemførelse, som disse ændringer ville medføre.
- (79) Efter fremlæggelsen af oplysninger anførte den kinesiske regering, at Kommissionen ikke havde udvist den nødvendige omhu med hensyn til at nå frem til en begrundet konklusion om fortsat subsidiering, da denne i betydelig grad havde støttet sig til sine konklusioner om subsidiering i den oprindelige undersøgelse, som den kinesiske regering havde anfægtet under den pågældende undersøgelse. Den henviste også til rapporten fra WTO's appelorgan (afsnit 354) om *USA-antidumping- og udligningstold*, i henhold til hvilken den blotte henvisning til resultaterne af en undersøgelse ikke er tilstrækkelig som en velbegrundet og passende forklaring.
- (80) De bemærkninger, der var blevet fremsat af den kinesiske regering i den oprindelige undersøgelse, blev analyseret og behandlet i den oprindelige forordning, og konklusionerne i den oprindelige undersøgelse blev ikke anfægtet i retten ⁽¹⁶⁾. I den forbindelse kan Kommissionen ikke se, på hvilket grundlag sådanne resultater ikke kan indgå i det grundlag, hvorpå Kommissionen byggede sine konklusioner i den aktuelle undersøgelse, for så vidt som det blev konstateret, at de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for disse konklusioner, ikke blev anset for ændret i den fornyede undersøgelse, hvilket betyder, at de blev vurderet på ny. Som det fremgår af analysen af oplysningerne indsamlet under undersøgelsen og afspejlet i denne forordning, er Kommissionen ikke enig i udsagnet om, at den i høj grad havde støttet sig til sine konklusioner i den oprindelige undersøgelse. I den forbindelse, og i betragtning af den delvise anvendelse af grundforordningens artikel 28 over for den kinesiske regering, har Kommissionen gjort brug af de foreliggende faktiske oplysninger, som i visse tilfælde førte til, at den baserede sine undersøgelsesresultater på konklusionerne i den oprindelige undersøgelse.
- (81) Ansøgeren påstod, at Kina i høj grad fortsat yder støtte til sin solcelleindustri, og henviste til en række politikker og planer samt lovgivning, der danner grundlag for statsstøtte til sektoren. Kommissionen gennemgik og analyserede de dokumenter, der var nævnt i ansøgningen, og de yderligere dokumenter, som blev forelagt af den kinesiske regering og stikprøveudvalgte eksporterende producenter i forbindelse med undersøgelsen.
- (82) I den oprindelige undersøgelse blev det fastslået, at den kinesiske regering havde medtaget solcelleindustrien som en »strategisk« industri i den 12. femårsplan ⁽¹⁷⁾. Den kinesiske regering havde også udarbejdet en særlig plan for solcelleindustrien (under den 12. femårsplan), nemlig den 12. femårsplan for solcelleindustrien. I denne plan gav den kinesiske regering udtryk for sin støtte til »vigtige virksomheder« ⁽¹⁸⁾ og »nøglevirksomheder« ⁽¹⁹⁾, forpligtede sig til at »fremme gennemførelsen af en række støttepolitikker for solcelleindustrien« ⁽²⁰⁾ og »fastlægge den overordnede udarbejdelse af støttepolitikker inden for erhverv, finans, beskatning ...« ⁽²¹⁾. Disse planer omfattede perioden 2011-2015 og dermed også den nuværende undersøgelsesperiode.
- (83) I marts 2016 blev den 13. femårsplan udsendt, der dækker perioden 2016-2020. Som reaktion på den anden mangelskrivelse forelagde den kinesiske regering kun den kinesiske udgave med en engelsk oversættelse af indholdsfortegnelsen. I den 13. femårsplan indgår solcelleindustrien i denne strategiske plan ⁽²²⁾. Den 13. femårsplan lægger vægt på, at teknologiske gennembrud også omfatter energirelaterede produkter og tjenesteydelser, herunder især den nye generation af solceller.
- (84) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at den havde forelagt den 13. femårsplan, og at dette dokument viste, at der ikke sker en tilskyndelse af solcelleindustrien.

⁽¹⁶⁾ De tre igangværende retssager, der verserer for Retten, har ikke anfægtet resultaterne i forbindelse med subsidiering, men vedrører andre aspekter.

⁽¹⁷⁾ Kapitel 10, afsnit 1, i den 12. femårsplan: *»I sektoren for ny energi fokuseres der på udvikling af (...) udnyttelse af solenergi og termisk energiproduktion ved hjælp af solcelleanlæg«*.

⁽¹⁸⁾ Afsnit III.ii.1 i den 12. femårsplan for solcelleindustrien.

⁽¹⁹⁾ Afsnit III.iii.1 i den 12. femårsplan for solcelleindustrien.

⁽²⁰⁾ Afsnit III.ii.3 i den 12. femårsplan for solcelleindustrien.

⁽²¹⁾ Afsnit VI.i i den 12. femårsplan for solcelleindustrien.

⁽²²⁾ Kapitel 23, boks 8 »Strategiske foranstaltninger for udvikling af vækstindustrier«, i den 13. femårsplan: *»Vi skal gennemføre industrialisering og skabe centrale teknologiske gennembrud i en ny generation af solceller«, kapitel 30, afsnit 1, Fremme af optimering og opgradering af energistrukturen: »Vi skal fremme udviklingen af (...) produktion af solenergi. Vi skal forbedre den politiske støtte til (...) solenergi«*.

- (85) Der blev anmodet om den engelske udgave af den 13. femårsplan under kontrolbesøget, og den indgår i listen over ikke forelagte dokumenter. Den kinesiske regering havde et trykt eksemplar af den engelske udgave under kontrolbesøget, og den kinesiske regering lovede at sende det, så snart det kunne stilles til rådighed for Kommissionen. Som det fremgår af webstedet for NDRC ⁽²³⁾, blev den engelske udgave af dette dokument offentliggjort den 7. december 2016 og er aldrig blevet fremsendt til Kommissionen. Da der ikke blev forelagt en fuldstændig og officiel engelsk udgave af den plan, som den kinesiske regering havde indgivet, måtte Kommissionen støtte sig til en intern oversættelse af dette dokument og forelagde under kontrolbesøget de uddrag, der er nævnt i betragtning 83, for den kinesiske regering. Selv om den kinesiske regering anførte, at disse henvisninger skitserede retningen for teknologisk innovation, benægtede den ikke, at der fandtes sådanne henvisninger. Endelig bør det bemærkes, at da der manglede en fuldstændig engelsk udgave af den plan, som den kinesiske regering havde forelagt, støttede Kommissionen sig på sin interne engelske oversættelse i dokumentet med fremlæggelse af oplysninger (jf. fodnote 22).
- (86) Den kinesiske regering påstod endvidere, at uddrag nævnt i betragtning 83 og i betragtning 87 vedrører udviklingen af nationale moderne infrastrukturnetværk, herunder anvendelse og produktion af solenergi, men ikke produktion af det materiel, der kan generere den. Den kinesiske regering anførte ligeledes, at kapitel 23, der skitserer vækstindustrier og strategiske industrier, slet ikke omhandler solcelleindustrien og benægtede eksistensen af en henvisning til fotovoltaiske solceller i rubrik 8 i samme kapitel.
- (87) I kapitel 30 i planen anføres det, at »vi vil fortsat sørge for fremdrift i forbindelse med udviklingen af vind- og solenergi«. En almindelig gennemlæsning af dette udsagn viser, at støtte til »solenergi« omfatter støtte til den kinesiske solcelleindustri. Denne fortolkning bekræftes af rubrik 8 »Udvikling af strategiske vækstindustrier« i kapitel 23 »Udvikling af strategiske vækstindustrier«. Denne rubrik henviser til »Gennembrud i og fremme af den industrielle anvendelse af nøgleteknologier, som f.eks. næste generation af solceller«, hvilket er en klar henvisning til det materiale, der er nødvendigt for at kunne producere energi. En anden henvisning i denne henseende kan findes i afsnit 1 i samme kapitel, hvori det hedder: »Vi vil støtte udviklingen af næste generation af informations-teknologi... grøn og kulstoffattig teknologi«. I den forbindelse forbindes grøn teknologi i Kina almindeligvis med solcelleindustrien. Endvidere og som nævnt i betragtning 378 og 389 opføres solcelleindustrien som en tilskyndet industri i *kataloget over vigtige erhvervsgrene, varer og teknologier, hvis udvikling tilskyndes af staten*. På grundlag af ovenstående bekræftede Kommissionen, at solcelleindustrien er omfattet af denne strategiske plan.
- (88) For så vidt angår den særlige 13. femårsplan for solcelleindustrien, meddelte den kinesiske regering i sit svar den 22. juli 2016, at dokumentet endnu ikke var offentliggjort. Under kontrolbesøget, dvs. mindre end 20 dage senere, foregav den kinesiske regering i stedet, at man ikke ville udstede et sådant dokument uden yderligere bevis. Endelig henviste den kinesiske regering til, at der manglede en 13. femårsplan for solcelleindustrien som endnu en indikator for, at der ikke tilskyndes til denne industri.
- (89) Beslutning nr. 40 fra statsrådet, statsrådets beslutning af 10. oktober 2010 og den nationale plan for den videnskabelige og teknologiske udvikling på mellemlang og lang sigt (2006-2020), som støtter udviklingen af solcelleindustrien og tilskynder til finansiel og skattemæssig støtte til solcelleindustrien på forskellige måder, jf. betragtning 102 i den oprindelige forordning, er stadig i kraft. Også Kinas lov om videnskabelige og teknologiske fremskridt, der indeholder en række foranstaltninger til støtte for solcelleindustrien, er stadig i kraft. Selv hvis der ikke er udstedt nogen specifik 13. femårsplan for solcelleindustrien, udgør det således ikke en afbrydelse af statsstøtten til solcelleindustrien, da alle de øvrige statslige planer, projekter og andre dokumenter er tilstrækkelige til at underbygge denne konklusion.

⁽²³⁾ <http://en.ndrc.gov.cn/policyrelease/201612/P020161207645766966662.pdf>.

- (90) Med andre ord var konklusionen på den oprindelige undersøgelse ⁽²⁴⁾, at den kinesiske regering har en politik om fordelagtige låneordninger til solcellesektoren. Den kinesiske regering fremlagde ingen beviser i løbet af denne undersøgelse for, at denne situation havde ændret sig. Undersøgelsen afslørede ikke noget element, som modsiger ovenstående resultat, men frembragte nye beviser, der bekræfter det tidligere resultat.
- (91) Derudover bekræftede China Monetary Policy Reports udsendt af »Monetary Policy Analysis Group of the People's Bank of China«, at der findes en politik fra den kinesiske regering, som de havde anført under hele NUP, om at »finanssektorens rolle vil blive styrket for at skabe bedre finansielle tjenesteydelser og fremme reformen og udviklingen af jernbaner, (...) og andre vigtige industrier« ⁽²⁵⁾, at »der vil være øget støtte til (...) strategiske vækstindustrier og andre nøgleområder i den nationale økonomi« ⁽²⁶⁾, at »PBOC vil følge partiets centralkomité og statsrådets strategiske aftaler« ⁽²⁷⁾, og at »bedre finansielle tjenester vil blive stillet til rådighed til støtte for strategien for innovationsdrevet udvikling, der vil blive udformet finansieringsprodukter, som finansierer produkter skræddersyet til virksomhedernes behov for teknologisk innovation, og de finansielle institutioner vil blive tilskyndet til at øge støtten til (...) de strategiske vækstindustrier og andre nøgleområder« ⁽²⁸⁾, eller at »finansielle institutioner vil blive tilskyndet til at øge støtten til strategien for at omstille Kina fra at være en producent af kvantitet til at producere kvalitet ved at yde gode finansielle tjenesteydelser til den strategiske tilpasning af den industrielle struktur, opførelse af infrastruktur, skibsbygning, logistik, energi, videnskab og teknologi, kultur og andre nøgleområder« ⁽²⁹⁾.
- (92) I løbet af denne undersøgelse blev ovennævnte også bekræftet af resultaterne for de tre eksporterende producenter i stikprøven. F.eks. hed det i den årsrapport for 2014, som en af de eksporterende producenter i stikprøven forelagde United States Securities and Exchange Commission (SEC): »Historisk set har China Development Bank and China Minsheng Bank ydet os lån til finansiering af vores solenergiprojekt. Disse lån er delvist drevet af politiske hensyn, eftersom regeringens holdning til solcelleindustrien, vilkår for og adgang til disse lån kan ændre sig. Hvis vi ikke kan opnå finansiering på kommercielt attraktive vilkår fra disse banker eller andre banker fremover, kan vi få svært ved at finansiere vores projekter. Vi kan ikke garantere, at det vil lykkes os at finde yderligere egnede finansieringskilder inden for de fastsatte tidsfrister eller finde nogen finansieringskilder overhovedet eller på betingelser eller til priser, som vi finder attraktive eller acceptable, hvilket kan gøre det vanskeligt eller endog umuligt for os at gennemføre vores vækstplaner« ⁽³⁰⁾.
- (93) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at solcelleindustrien ikke indgår i nøgleindustrier, strategiske industrier eller vækstindustrier, og at ovennævnte politikker derfor ikke henviser til den.
- (94) I den forbindelse henvises der til betragtning 87, hvor det konkluderes, at solcelleindustrien betragtes som en nøgleindustri eller en strategisk industri.
- (95) Som anført i betragtning 333 og 400 i den oprindelige forordning og bekræftet af denne undersøgelse i bl.a. betragtning 83 betragtes solcelleindustrien som en nøgleindustri eller en strategisk industri, og konklusionerne i den oprindelige forordning forbliver gyldige og bekræftes derfor.

⁽²⁴⁾ Se betragtning 170 i den oprindelige forordning.

⁽²⁵⁾ China Monetary Policy Report Quarter Three 2014.

⁽²⁶⁾ China Monetary Policy Report Quarter Three 2014.

⁽²⁷⁾ China Monetary Policy Report Quarter One, Two and Three 2015.

⁽²⁸⁾ China Monetary Policy Report Quarter One and Two 2015.

⁽²⁹⁾ China Monetary Policy Report Quarter Three 2015.

⁽³⁰⁾ https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/1481513/000114420415023130/v404971_20f.htm.

3.3. Særordninger

(96) Kommissionen analyserede alle de subsidieordninger, der var anført i anmodningen om en fornyet undersøgelse, og anmodede de kinesiske myndigheder om at fremlægge oplysninger om eventuelle andre dermed forbundne subsidieordninger. På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i anmodningen om den fornyede undersøgelse, indhentede Kommissionen oplysninger om følgende ordninger, som angiveligt omfattede støtte ydet af en statslig myndighed:

i) Præferencelån, kreditlinjer, anden finansiering, garantier og forsikringer

- præferencelån
- indrømmelse af kreditlinjer
- eksportkreditstøtteordninger
- eksportgarantier og -forsikringer for grønne teknologier

ii) Tilskudsordninger

- subsidier til udvikling af »Famous Brands« og »Well-known Trademarks in China«, »Export Brand Development Fund« og lignende programmer
- Golden Sun-demonstrationsprogrammet
- forskellige tilskud

iii) Ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter

- »Two Free/Three Half«-programmet for virksomheder med udenlandsk kapital (foreign invested enterprises, FIE'er)
- »Two Free/Three Half«-programmet for virksomheder med ny teknologi og højteknologiske virksomheder
- skattefradrag for FoU
- skattenedsættelse for virksomheder med højteknologi og ny teknologi inden for bestemte projekter
- indkomstskattenedsættelser for FIE'er, der køber udstyr fremstillet i Kina
- fritagelse for beskatning af bestemte dividender, bonusser og andre egenkapitalinvesteringer mellem kvalificerede kinesiske virksomheder
- andre skatteprogrammer: favorable skattepolitikker i de vestlige regioner, skatter og afgifter vedrørende byvedligeholdelse, byggeri og uddannelse for virksomheder med udenlandsk kapital og skattemæssig fortrinsstilling for virksomheder, der drives med en lille fortjeneste

iv) Ordninger vedrørende indirekte skat og importtold

- momsfrigivelse og nedsættelse af importtold for brug af importeret udstyr og teknologi
- momsnedsættelse for udenlandsk finansierede virksomheder (FIE'er), der køber udstyr fremstillet i Kina
- momsfrigivelse for varer, der sælges af FIE'er

v) Statslig levering af varer og tjenester mod utilstrækkeligt vederlag

- statslig levering af polysilicium mod utilstrækkeligt vederlag
- statslig levering af ekstruderet aluminium mod utilstrækkeligt vederlag
- statslig levering af glas mod utilstrækkeligt vederlag
- statslig levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag

- statslig levering af vand mod utilstrækkeligt vederlag
- statslig indrømmelse af jord og brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag

vi) Støtte til fusioner og omstrukturering inden for solcellesektoren.

3.4. Importsubsidier i NUP

3.4.1. *Præferencelån, anden finansiering, garantier og forsikringer*

3.4.1.1. Præferencelån

— Indledning

(97) Anmodningen indeholdt påstande om, at den kinesiske regering fortsatte med at yde støtte til solcelleindustrien gennem præferencelån.

a) Retsgrundlag

(98) Retsgrundlaget for præferencelån er det samme som i den oprindelige undersøgelse, dvs. Kinas lov om forretningsbanker (»bankloven«), General Rules on Loans (der gennemføres af People's Bank of China) og Statsrådets beslutning nr. 40 om fremme og implementering af midlertidige bestemmelser om fremme af tilpasning af den industrielle struktur.

(99) Disse retlige bestemmelser gennemføres ved afgørelser truffet af statsejede banker, som er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), (se næste afsnit) eller, subsidiært, at de er pålagt af staten i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), første led.

b) Statsejede banker som offentlige organer.

(100) Subsidierne i form af lån er bevilget af statsejede banker. Det er derfor nødvendigt at fastslå, at disse banker er offentlige organer.

(101) Ifølge WTO's appelorgan (DS 379, afsnit 318), er den test, der anvendes til at fastslå, om et statsejet foretagende er et offentligt organ, som følger: »Det afgørende er, om en enhed har fået overdraget myndighed til at udøve statslige funktioner, snarere end hvordan dette opnås. Der er mange forskellige måder, hvorpå staten i snæver forstand vil kunne tildele enheder myndighed. Følgelig kan forskellige former for beviser være relevante for at godtgøre, at en sådan myndighed er blevet tildelt en bestemt enhed. Dokumentation for, at en enhed faktisk udøver statslige funktioner kan tjene som bevis for, at den er i besiddelse af eller har fået overdraget statslig myndighed, navnlig når disse beviser tyder på en vedvarende og systematisk praksis. Efter vores opfattelse er konsekvensen, at tegn på, at en stat udøver betydelig kontrol over en enhed og dennes adfærd, kan tjene som bevis for, at den pågældende enhed har statslig myndighed og udøver denne myndighed ved udøvelsen af statslige funktioner. Vi understreger imidlertid, at bortset fra en udtrykkelig delegering af myndighed i retlige instrumenter, er det ikke sandsynligt, at forekomsten af udelukkende formelle forbindelser mellem en enhed og staten i snæver forstand rækker til at fastslå den nødvendige besiddelse af statslig myndighed. Således viser f.eks. den omstændighed, at staten ejer aktiemajoriteten i en enhed ikke, at staten udøver en betydelig kontrol over ledelsen

af denne enhed, og i endnu mindre grad, at staten har tildelt den statslig myndighed. Hvis der er bevis for, at der er mange formelle indicier for statslig kontrol, og der også er tegn på, at denne kontrol har været udøvet i betydeligt omfang, kan sådanne beviser i nogle tilfælde imidlertid tillade en antagelse af, at den pågældende enhed udøver offentlig myndighed.»

- (102) Konklusionen om, at de statsejede banker, der havde ydet de tre stikprøveudvalgte producenter præferencelån, har fået overdraget myndighed til at udøve statslige funktioner, baseres i den foreliggende sag på følgende betragtninger.
- (103) Kommissionen indhentede oplysninger om statens ejerskab af finansielle institutioner, fordi det udgør et formelt indicium, som i kombination med beviser for, at en sådan formel kontrol har været udøvet i betydeligt omfang, kan tillade en antagelse af, at den pågældende enhed udøver statslig myndighed. I sin spørgeskemabesvarelse anførte den kinesiske regering oplysninger om aktiebeholdningen for 17 finansielle institutioner, hvis samlede balance angiveligt tegner sig for 80 % af den samlede banksektor. Oplysningerne var baseret på forskellige kilder. Især har den kinesiske regering fastholdt, at fire banker er statsejede (ICBC, Agricultural Bank, Bank of China, og China Construction Bank). Ifølge den kinesiske regering ejede den mindre end 50 % af aktierne i fire andre banker (Bank of Communications, China Everbright Bank, Industrial Bank og Shanghai Pudong Development Bank). Det blev hævdet, at de resterende ni banker ikke havde nogen aktier i statens besiddelse.
- (104) Under kontrolbesøget viste det sig, at oplysningerne om denne aktiebeholdning var urigtige, da aktier, som var indirekte ejet af det offentlige, ikke var medtaget, selv om det af nogle af de offentligt tilgængelige oplysninger fremgik, at det forholdt sig sådan. Den kinesiske regering blev bedt om at revidere sin spørgeskemabesvarelse og anføre både direkte og indirekte ejerskab. Det afviste den kinesiske regering. Følgelig kunne Kommissionen derfor ikke verificere nøjagtigheden og rigtigheden af de indberettede data vedrørende statens aktieposter i banker og andre finansielle institutioner.
- (105) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at de forelagte oplysninger om aktiebeholdning vedrørte institutioner, som allerede omfattede 80 % af den samlede banksektor, at oplysninger om en indirekte statsejet aktiebeholdning ikke foreligger, og at Kommissionens anmodning derfor var urimelig. Den kinesiske regering påstod også, at Kommissionen ville have fundet samarbejdet med den kinesiske regering utilstrækkeligt, uanset hvordan den samarbejdede. Kommissionen tilbageviser sidstnævnte påstand. Desuden skal det præciseres, at uden andre oplysninger til Kommissionen, kunne erklæringen om, at de af den kinesiske regering forelagte oplysninger om aktiebeholdningen angiveligt »omfattede 80 % af den samlede banksektor«, ikke efterprøves af Kommissionen. Hvis denne erklæring, der ikke var efterprøvet, imidlertid var sand, ville oplysningerne om aktiebeholdning ikke bevise den kinesiske regerings argument om den retlige betegnelse for disse banker.
- (106) Kommissionen nåede derfor frem til følgende konklusioner: Den fastslog for det første, at ICBC, Agricultural Bank, Bank of China og CCB var offentligt ejede ifølge spørgeskemabesvarelsen fra den kinesiske regering. For det andet anvendte den de foreliggende faktiske oplysninger for Bank of Communications, China Everbright Bank, Industrial Bank og Shanghai Pudong Development Bank ved at medtage indirekte ejede aktiebeholdninger under anvendelse af de oplysninger, der var til rådighed i den forbindelse. Ud af de resterende ni banker, som blev identificeret af den kinesiske regering som angiveligt i overvejende grad værende privatejet, ydede kun tre lån til de stikprøveudvalgte virksomheder. De øvrige seks banker blev derfor ikke undersøgt nærmere. En af dem var MEB, der efter kontrol blev anset for at være offentligt ejet (jf. betragtning 167 til 187) på grundlag af en vurdering af alle de oplysninger, der var til rådighed. De to andre banker, Hua Xia Bank og Ping An Bank blev ikke undersøgt nærmere af Kommissionen, da deres andel af lånene til producenterne i stikprøven var ubetydelig. Med henblik på denne undersøgelse konkluderede Kommissionen derfor, at de ni banker ICBC, Agricultural Bank, Bank of China, CCB, MEB, Bank of Communications, China Everbright Bank, Industrial Bank og Shanghai Pudong Development Bank var offentligt ejede.
- (107) Kommissionen bad den kinesiske regering fremsende oplysninger om andelen af lån ydet af banker, hvor den kinesiske regering er den største eller eneste aktionær, banker, hvor den kinesiske regering har en aktiebeholdning, men ikke er hovedaktionær, banker, hvor den kinesiske regering ikke er aktionær, og udenlandsk ejede banker, både til industrien som helhed og til solcelleindustrien. Den kinesiske regering fremlagde intet fyldestgørende svar på dette spørgsmål, heller ikke selv om det var blevet begrænset til de banker, der yder finansiering til de ti største (grupper af) eksporterende producenter. Den kinesiske regering foreslog ikke nogen alternative kilder til disse oplysninger. Formålet med denne anmodning har været at fastslå, om det långivende

mønster viser forskelle afhængigt af ejendomsretten. Hvis disse oplysninger rent faktisk ville have vist, at statsejede banker har en større andel af de industrisektorer, der skal begunstiges i henhold til central planlægning, vil det udgøre et indicium for, at der udøves statslig myndighed i betydeligt omfang.

- (108) Under drøftelserne om anmodningen om oplysninger under kontrolbesøget svarede den kinesiske regering, at bankerne i Kina ikke tilbød fordelagtige låneordninger og/eller kreditlinjer til solcelleindustrien. Denne erklæring er i modstrid med resultaterne for de tre eksporterende producenter i stikprøven, som alle har modtaget fordelagtige låneordninger og/eller kreditlinjer fra de fire kontrollerede banker og fra de øvrige banker, der er anført i betragtning 29.
- (109) Kommissionen baserede derfor sine konklusioner vedrørende statsejede banker som offentlige organer på spørgeskemabesvareelserne fra den kinesiske regering for så vidt angår EXIM, CCB, ICBC, MEB og MIB og fra de tre eksporterende producenter i stikprøven, på kontrolbesøgene, på oplysninger fra andre kilder, på anmodningen om en fornyet undersøgelse og på konklusioner fra den oprindelige undersøgelse, som var blevet konstateret uændret.
- (110) Det særlige spørgeskema til finansielle institutioner (»tillæg A«) havde til formål at efterprøve påstande i klagen om, at de kinesiske statsejede banker er offentlige organer. Kommissionen indhentede oplysninger om, hvorvidt de statsejede banker havde fået overdraget myndighed til at udøve statslige funktioner vedrørende solcelleindustrien, f.eks. gennem sammensætningen af bestyrelsen og generalforsamlingen, jf. vedtægterne, referaterne fra generalforsamlingen og direktionsmøderne, aktionærernes og direktørernes nationalitet, udlånspolitikker og risikovurdering i forbindelse med lån til solcelleindustrien og til de samarbejdsvillige, stikprøveudvalgte eksporterende producenter.

— Kontrolbesøg hos bankerne

- (111) I brevet forud for kontrolbesøget gav Kommissionen udtryk for at ville kontrollere de fire banker, som besvarede tillæg A til spørgeskemaet og ydede lån til de stikprøveudvalgte eksporterende producenter (EXIM, ICBC, CCB og MEB). Det omfattede en detaljeret ikke-udtømmende liste over emner, der skulle behandles under kontrolbesøget. I brevet forud for kontrolbesøget havde Kommissionen også anført, at den kinesiske regering ville blive »anmodet om at fremlægge alt det støttemateriale, der er blevet brugt til at udarbejde det omfattende svar, herunder oprindelige kildedokumenter og ansøgninger«.

— EXIM

- (112) I sin anden mangelskrivelse underrettede Kommissionen den kinesiske regering om, at EXIM's besvarelse af tillæg A var ufuldstændig, og at EXIM havde undladt at forelægge et dokument, som Kommissionen specifikt havde anmodet om, nemlig den kinesiske og engelske udgave af vedtægterne. EXIM anførte i sin besvarelse af spørgeskemaet, at vedtægterne er et internt dokument og fremlagde dem ikke. I sit svar på Kommissionens mangelskrivelse oplyste EXIM, at man var midt i en reformproces, og at revisionen af vedtægterne endnu ikke var afsluttet. Under kontrolbesøget oplyste EXIM, at reformen begyndte i marts-april 2015, og at den gældende udgave af vedtægterne, som var ved at blive revideret, stammede fra 1994, men den fremlagde heller ikke udgaven fra 1994. Da EXIM blev anmodet om at fremlægge beviser for den igangværende reform, henviste banken til sit websted. Da der ikke var nogen internetforbindelse, kunne disse oplysninger dog ikke verificeres under kontrolbesøget.
- (113) Den kinesiske regering anførte i sine bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger, at Kommissionen kunne have kontrolleret EXIM's websted i Bruxelles forud for kontrolbesøget for at fremskaffe beviser for den igangværende reform eller burde have forudset egne midler til at koble sig på internettet under kontrolbesøget. I den forbindelse gentager Kommissionen, at på trods af adskillige anmodninger undlod EXIM at fremskaffe en udgave af sine vedtægter i enten oprindelig eller ændret udgave.
- (114) Under kontrolbesøget bad Kommissionen om at få en kopi af Statsrådets meddelelse om oprettelse af EXIM og Foranstaltningerne til EXIM's forvaltning af eksportsælgeres kredit til højteknologiske produkter. EXIM nægtede at fremlægge disse dokumenter.

- (115) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at nærmere oplysninger om oprettelsen af EXIM også findes på EXIM's websted, og at det andet dokument, der er nævnt i ovennævnte betragtning, var blevet ophævet. Den kinesiske regering konkluderede derfor, at de to dokumenter nævnt i foregående betragtning ikke kunne begrunde anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger. Kommissionen gentager, at i brevet forud for kontrolbesøget blev den kinesiske regering og de finansielle institutioner anmodet om at sikre nem adgang til de oplysninger, der anmodes om under kontrolbesøget. Kommissionen minder om, at EXIM selv havde henvist til det første dokument i sin spørgeskemabesvarelse. For at kunne verificere spørgeskemabesvarelsen var det således nødvendigt for Kommissionen at modtage dokumentet. For så vidt angår det andet dokument tager Kommissionen den kinesiske regerings bemærkninger til efterretning, hvad angår dets ophævelse.
- (116) For så vidt angår aktiebeholdningen og som anført i spørgeskemabesvarelsen, fastslog Kommissionen, at EXIM er et 100 % statsejet eksportkreditinstitut. For så vidt angår bestyrelsen og dens sammensætning fremlagde EXIM modstridende oplysninger under kontrolbesøget, da den anførte, at bestyrelsen ikke var blevet dannet endnu på grund af den igangværende reformproces. I sin besvarelse af spørgeskemaet havde EXIM imidlertid flere gange henvist til en sådan bestyrelse. Sammensætningen af tilsynsrådet blev ikke oplyst og kunne heller ikke kontrolleres. Som følge heraf var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere, om der fandtes en bestyrelse og sammensætningen heraf såvel som sammensætningen af tilsynsrådet.
- (117) Den kinesiske regering forklarede i spørgeskemabesvarelsen, at vedtægterne fra 1994 regulerer EXIM's funktionsmåde, og beskrev denne funktionsmåde. Imidlertid undlod den kinesiske regering at fremlægge dette dokument.
- (118) Efter fremlæggelsen af oplysninger erklærede den kinesiske regering sig uenig i Kommissionens vurdering i betragtning 113, og fremførte, at det i EXIM's årsrapport for 2015 blev nævnt, at nedsættelsen af bestyrelsen var blevet fremskyndet, men at der ellers ikke var nævnt nogen bestyrelse. Kommissionen bemærker, at i spørgeskemaet og den anden mangelskrivelse blev der anmodet om oplysninger om sammensætningen (ikke udnævnelsen) af bestyrelsen. Det blev ikke afklaret før kontrolbesøget, at EXIM angiveligt ikke havde nogen bestyrelse i NUP.
- (119) Under anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger er Kommissionen kommet til følgende konklusion: Staten, som ejer 100 % af EXIM, kontrollerer EXIM ved at udnævne medlemmerne af tilsynsrådet. Disse medlemmer repræsenterer statens interesse, herunder politiske hensyn, på møderne i EXIM. I mangel af en bestyrelse udnævner tilsynsrådet eller staten direkte EXIM's ledelse.
- (120) Baseret på artikel 3 og 5 i de *Midlertidige bestemmelser om tilsynsråd i vigtige statsejede finansielle institutioner* fastslog Kommissionen, at tilsynsrådets medlemmer sendes af og er ansvarlige over for statsrådet.
- (121) Endvidere tildeler statslige myndigheder typisk eksportkreditagentur bemyndigelse til at udøve statslige funktioner. Den statslige funktion, der er tildelt, er fremme af eksport til lande og for varer, for hvilke en kommerciel forsikring enten ikke yder forsikringsdækning, eller yder forsikringsdækning til præmiesatser, som ikke er tilgængelige for alle eksportører. Staten stiller typisk en garanti over for eksportkreditagenturet for at sænke låneomkostningerne på kapitalmarkederne. Eksistensen af denne statsgaranti skyldes statslige funktioner og er bevis for overdragelsen af myndighed til at udøve disse. Disse agenturers aktiviteter forfølger målsætninger af offentlig interesse, nemlig at fremme eksporten. Nærmere bestemt tyder titel og indhold (som sammenfattet i spørgeskemaet) på *Meddelelsen om EXIM udstedt af statsrådet*, at EXIM gennemfører den kinesiske eksportpolitik. Desuden drager solcelleindustrien fordel af en sådan eksportstøtte som en strategisk industri eller nøgleindustri, jf. afsnit 3.4.1.
- (122) Ud fra disse betragtninger udledes det på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, at staten har udøvet sin formelle kontrol, der var blevet indført i form af ejerskab, af de daglige forretningsaktiviteter i EXIM i betydeligt omfang, og at staten har givet EXIM bemyndigelse til at udøve statslige funktioner.
- (123) Denne konklusion understøttes endvidere af undersøgelsen af udlånspolitikken, som fastsat på basis af årsrapporterne, der dokumenterer, at EXIM følger sig forpligtet til at gennemføre statens politik, når den træffer beslutninger om lån, af følgende grunde:

- (124) På anmodningen om at gøre rede for sin udlånspolitik, dvs. hvordan regeringens planer og projekter er afspejlet, og hvorvidt EXIM tager hensyn til kataloget over kinesiske højteknologiske produkter til eksport (eller andre kataloger, lister eller planer), anførte EXIM, at den analyserer, hvilken indflydelse planerne har på låneordninger eller låntagere, og at den støtter virksomheder, som fremstiller produkter fra dette katalog. Efter analyse af årsrapporten fremgik det, at EXIM i sit svar bevidst mindskede virkningen af regeringens planer og projekter på sin udlånspolitik. I årsrapporten for 2015 hedder det faktisk, at EXIM's vigtigste opgave er at »fremme eksport og import af kinesiske mekaniske og elektroniske produkter, komplette sæt af udstyr og nye og højteknologiske produkter«, og hvad der er endnu vigtigere, at »banken til fulde levede op til sin rolle med hensyn til at finansiere politikker i forbindelse med gennemførelsen af Kinas nationale udviklingsstrategi«.
- (125) Den kinesiske regering gjorde gældende efter fremlæggelsen af oplysninger, at eksportlettelse ikke nødvendigvis indebærer fordelagtige låneordninger, og den nationale udviklingsstrategi dækker alle aspekter af den kinesiske økonomi. Meningen med betragtning 124 er imidlertid at påvise, at regeringens planer og projekter faktisk påvirker EXIM's udlånspolitik, som afspejles i dens mandat. Den kinesiske regerings bemærkning afvises derfor.
- (126) Vedrørende de statistikker over eksport af forskellige varekategorier, som Kommissionen allerede havde anmodet om i spørgeskemaet, fremlagde EXIM ikke de ønskede oplysninger og påberåbte sig fortrolighedsbestemmelser. Under kontrolbesøget ændrede EXIM opfattelse og oplyste, at oplysningerne ikke var tilgængelige. Kommissionen forstår ikke, hvorfor EXIM ændrede forklaring, og det er også uklart for Kommissionen, hvordan det kan være et brud på bestemmelserne om tavshedspligt at fremlægge ikke kundespecifikke konsoliderede data. EXIM oplyste dog de overordnede handelsmæssige værdier for tre år, men fremlagde ikke disse oplysninger for NUP, hverken før eller under kontrolbesøget. Følgelig var Kommissionen ikke i stand til at efterprøve den handelsmæssige værdi af eksportkredit i NUP eller oplysningerne om andelen af eksportkreditter til solcelleindustrien.
- (127) Den kinesiske regering gav udtryk for forbavselse over de efter Kommissionens opfattelse selvmodsigende udtalelser i betragtning 113. Kommissionen bemærker, at EXIM ikke fremlagde statistikker over eksporten af forskellige varekategorier. Det, der blev fremlagt under kontrolbesøget, vedrørte de samlede kommercielle værdier. Førstnævnte ville have gjort det muligt for Kommissionen at isolere tallene for den pågældende vare, hvilket ikke var muligt med de tal, der i sidste ende blev fremlagt under kontrolbesøget (kun samlede tal). Den kinesiske regering hævder ligeledes, at Kommissionen kunne have ekstrapoleret tallene for den nuværende undersøgelsesperiode ved at anvende de samlede kommercielle værdier for de tre år, der er oplyst, hvilket ikke er korrekt, da disse tal ikke blev fremlagt på månedsbasis (som forklaret i betragtning 11 er den nuværende undersøgelsesperiode fra 1. oktober 2014 til 30. september 2015).
- (128) Under kontrolbesøget forsøgte Kommissionen at kontrollere vurderingen af kreditværdigheden for de ti største producenter, som eksporterer den undersøgte vare, herunder de tre stikprøveudvalgte producenter. EXIM erklærede, at der af fortrolighedshensyn ikke kunne gives adgang til disse oplysninger. Ved et forsøg på at kontrollere EXIM's kreditværdighedsvurderingssystem selv med et blankt vurderingsskema nægtede EXIM adgang til et sådant blankt dokument med den påstand, at det ville indeholde forretningshemmeligheder.
- (129) Efter fremlæggelsen af oplysninger henviste den kinesiske regering til spørgeskemaet og årsrapporten for 2015 fra EXIM, der viser betydningen af risikovurdering, inden der træffes afgørelser om långivning. Selv om man accepterer, at et sådant begreb indgår i bankens generelle politik, havde EXIM ikke givet eksempler på, hvordan dette var blevet udført i det mindste for de stikprøveudvalgte virksomheder. Denne bemærkning ændrede derfor ikke Kommissionens konklusioner.
- (130) Kommissionen bad også om at få en kopi af EXIM's årsrapport for 2015. EXIM anførte først, at dette dokument ikke kunne fremlægges eller diskuteres, selv om det havde vist sig, at det ønskede dokument allerede var offentligt tilgængeligt på bankens websted. Kommissionen kunne i sidste ende kaste et blik på det ønskede dokument på internettet, men måtte i starten ikke få en kopi af dokumentet eller tage noter. Det ønskede dokument blev i sidste ende fremlagt, men først efter at EXIM's repræsentanter havde forladt kontrolbesøgslokalet, og dokumentet ikke kunne diskuteres yderligere.

- (131) Efter at Kommissionen havde fremsendt brevet om, at man overvejede at anvende artikel 28, påstod den kinesiske regering, at anvendelsen af artikel 28 ikke er berettiget, selv om EXIM Bank under kontrolprocessen oprindeligt havde nægtet adgang til et offentligt tilgængeligt dokument, som den kinesiske regering i sidste ende fremlagde efter kontrolbesøget. Den kinesiske regering bemærkede, at det er irrelevant, hvem der fremlagde dokumentet.
- (132) Kommissionen bemærker, at forsinkelsen med at fremlægge årsrapporten for 2015 kun var en del af begrundelsen for at anvende artikel 28 (jf. betragtning 112 — 118). Det skal understreges, at EXIM Bank ved at nægte adgang til og nægte at diskutere et offentligt tilgængeligt dokument i løbet af den tid, der var afsat til den pågældende finansielle institution, bevidst hindrede og forsinkede kontrolprocessen. Det samme gælder den omstændighed, at dokumentet blev fremlagt, efter at repræsentanterne for EXIM var gået, hvilket ikke gav Kommissionen mulighed for at diskutere og kontrollere dokumentet på en tilfredsstillende måde. Kommissionen mener derfor, at denne finansielle institution hæmmede kontrolprocessen betydeligt.
- (133) For så vidt angår dokumenter vedrørende oprettelsen og forvaltningen af EXIM's virksomhed dvs. *Meddelelsen om etableringen af EXIM udstedt af statsrådet* påstod den kinesiske regering, at de ønskede dokumenter ikke havde nogen tilknytning til subsidieordningen eller til de eksporterende producenter, at anmodningen var et forsøg på at »fiske oplysninger«, og at der ikke var nogen retlige grunde til at undersøge en ordning, som ikke blev udlignet i den oprindelige undersøgelse.
- (134) I den henseende bemærker Kommissionen, at de ønskede dokumenter var nødvendige for undersøgelsen, navnlig for at fastslå, om EXIM havde fået overdraget myndighed til at udøve statslige funktioner, og at den kinesiske regering var blevet anmodet om lignende dokumenter, som den havde fremlagt for andre samarbejdsvillige finansielle institutioner. Yderligere skal det bemærkes, at EXIM flere gange henviste til disse dokumenter i sit svar på spørgeskemaet om bankens ejerskab, ledelse, tilsyn og drift, og derfor skulle disse dokumenter kontrolleres. Endvidere oplyste nogle af de stikprøveudvalgte eksporterende producenter, at de havde finansielle relationer med denne finansielle institution, hvilket var et andet aspekt, som Kommissionen ønskede at undersøge, og som viser, at EXIM var involveret i subsidier i forbindelse med dem, der var blevet udlignet i den oprindelige undersøgelse.
- (135) Titlen på og indholdet af *Meddelelsen om etableringen af EXIM udstedt af statsrådet*, for så vidt som det kan udledes af spørgeskemabesvarelsen, viser i sidste ende, at EXIM er et værktøj for regeringen til at følge statslige politiske målsætninger for den offentlige politik og derfor har bemyndigelse til at udøve statslige funktioner.
- (136) Af disse grunde og under anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger konkluderer Kommissionen, at EXIM er et offentligt organ.

— ICBC

- (137) Kommissionen fastsatte ud fra ICBC's spørgeskemabesvarelse som bekræftet i dennes årsberetning for 2015, at staten ejer mere end 50 % af aktiebeholdningen. ICBC er således formelt kontrolleret af staten.
- (138) Kommissionen kan også konkludere på grundlag af vedtægterne og særligt kapitel 8-10 deri og ud fra ICBC's spørgeskemabesvarelse, at den kinesiske regering gennem sin aktiebeholdning og via centralkomiteén for Kinas kommunistiske parti har beføjelse til at udpege de vigtigste stillinger i bankens ledelse, som f.eks. bestyrelsesformand, næstformand for bestyrelsen, administrerende direktør, formand for tilsynsrådet, formand og næstformand. Ifølge ICBC's vedtægter, indkalder bestyrelsen bl.a. til generalforsamling, træffer beslutninger om bankens forretningsstrategi og budget, træffer beslutninger om investeringer (og fusion) og om afskedigelser af den øverste ledelse, formulerer risikoforvaltningsordningen og træffer beslutninger om etablering af afdelinger og filialer, osv. Denne ikke-udtømmende liste over ansvarsområder illustrerer statens betydelige kontrol med ICBC i den daglige virksomhed.

- (139) Artikel 34 i bankloven gælder for alle banker, der udøver deres virksomhed i Kina, og fastlægger, at forretningsbanker udøver deres lånevirksomhed i overensstemmelse med statens behov for økonomisk og social udvikling og under vejledning af statens industripolitikker. Behovene i forbindelse med den nationale økonomiske og sociale udvikling og vejledningen af statens politik på industriområdet fastlægges ved central planlægning, som beskrevet i afsnit 3.2. Fremme af solcelleindustrien indgår heri.
- (140) Hvis man forfølger mål inden for den økonomiske politik, anses det af EU's domstole for at være en del af udøvelsen af statslig myndighed ⁽³¹⁾.
- (141) Artikel 34 i lovgivningen om banker tildeler hermed alle banker myndighed til at udøve statslig funktion. Med hensyn til ICBC har den formelle kontrol gennem aktiebeholdningen og de beføjelser, der er tillagt den kinesiske regering gennem aktiebeholdningen via vedtægterne, gjort det muligt for den kinesiske regering at udøve denne statslige funktion.
- (142) Endelig har Kommissionen bestræbt sig på gennem en undersøgelse af den faktiske udlånspolitik for ICBC at fastslå, at der har været udøvet kontrol i betydeligt omfang.
- (143) Kommissionen anmodede om relevante oplysninger fra den kinesiske regering for at kunne vurdere, hvordan bankerne i Kina foretager en vurdering af kreditrisikoen for producenterne af solcellepaneler, inden de beslutter, hvorvidt de vil yde dem lån (og/eller kreditlinjer) og træffer beslutning om lånebetingelserne. I tillæg A til spørgeskemaet bad Kommissionen om oplysninger om, hvordan bankerne tager hensyn til risikoen, hvordan låntagers kreditværdighed vurderes, hvilke risikopræmier banken opkræver for forskellige virksomheder/industrier i Kina, og hvilke faktorer banken tager hensyn til ved vurderingen af låne- eller kreditlinjeansøgningen. Kommissionen anmodede også om en beskrivelse af låneansøgningen og godkendelsesprocessen. Selv om ICBC fremlagde et udførligt svar på ovenstående spørgsmål, forelagde hverken den kinesiske regering eller ICBC tilfredsstillende beviser herfor. Under kontrolbesøget bad Kommissionen om beviser for det udførlige svar. Men den kinesiske regering fremførte kun svar af generel karakter, som ikke var underbygget af nogen form for bevis for, at der rent faktisk finder en kreditrisikovurdering sted.
- (144) Kommissionen bad ligeledes om tilsvarende oplysninger fra de eksporterende producenter i stikprøven og forsøgte at verificere dem ved kontrolbesøget hos de eksporterende producenter i stikprøven. Hovedparten af de eksporterende producenter i stikprøven svarede, at bankerne anmoder om visse dokumenter (f.eks. regnskaberne) og foretager en vis analyse af kreditrisikoen, inden lånene ydes. De kunne dog ikke fremlægge beviser for disse påstande, f.eks. i de dokumenter, de havde fremlagt. Under kontrolbesøget bad Kommissionen om bevis (som f. eks. korrespondance osv.) for, at bankerne faktisk havde anmodet om sådanne dokumenter, eller at virksomhederne havde udleveret disse dokumenter til bankerne, eller at bankerne havde udfærdiget en rapport som bevis for, at disse analyser af kreditrisikoen rent faktisk var foretaget. Grupperne af eksporterende producenter i stikprøven kunne dog ikke fremlægge disse beviser og heller ingen andre beviser til støtte for deres påstande.
- (145) Den første hindring i den forbindelse var, at den kinesiske regering nægtede at fremlægge de oplysninger, der er anført i afsnit 3.1. Den anden hindring var, at den kinesiske regering afviste enhver adgang til ICBC's vurdering af kreditværdighed.
- (146) I sin mangelskrivelse af 14. marts 2016 underrettede Kommissionen den kinesiske regering om, at ICBC's besvarelse af tillæg A var ufuldstændig, da den ikke indeholdt følgende oplysninger: lån, der ydes til de ti største eksporterende producenter af den undersøgte vare, en fuldstændig besvarelse vedrørende vurdering af kreditværdighed, støtte fra banken til gennemførelsen af regeringens planer og projekter.
- (147) For så vidt angår lån og/eller kreditlinjer stillet til rådighed for de ti største eksporterende producenter af den undersøgte vare, fremlagde ICBC ikke nogen oplysninger og henviste til lovbestemte og kontraktlige fortrolighedsforpligtelser, hvorefter den ikke kan offentliggøre virksomhedsspecifikke låneoplysninger uden producenternes samtykke. Kommissionen kunne imidlertid i sidste ende støtte sig de kontrollerede bemærkninger i spørgeskema-besvareelserne med henblik på at fastslå fordelene for de tre samarbejdsvillige producenter i stikprøven,

⁽³¹⁾ Sag 234/84, Belgien mod Kommissionen, Sml. 1986, s. 2263, præmis 14, sag 40/85, Belgien mod Kommissionen, Sml. 1986, s. 2321, præmis 13, forenede sager C-278/92 til C-280/92, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1994 I, s. 4103, præmis 22 og sag C-334/99, Tyskland mod Kommissionen, Sml. 2003 I, s. 1139, præmis 134.

- (148) Under kontrolbesøget forsøgte Kommissionen at verificere vurderingen af kreditværdigheden for de stikprøveudvalgte eksporterende producenter, for de ti største eksporterende producenter og for solcellesektoren som helhed. ICBC fremlagde ingen oplysninger i den henseende og henviste til fortrolighedshensyn. Banken tilkendegav endvidere, at den ikke opbevarer rapporter om producenter i solcellesektoren på sit hovedkontor. Selv om ICBC tillod Kommissionen at se kort på en vurderingsrapport, den havde udvalgt, skal det bemærkes, at dette dokument ikke vedrørte nogen af de samarbejdsvillige virksomheder eller solcellesektoren. I betragtning af tidspunktet for dens fremlæggelse (på kinesisk) var Kommissionen desuden ikke i stand til at forstå indholdet inden for det tidsrum, der var til rådighed under kontrolbesøget. Endvidere fik Kommissionen ikke lov til at tage en kopi af dokumentet. I sine svar på spørgeskemaet og mangelskrivelsen havde ICBC anført, at »den ikke tog hensyn til regeringens industripolitik, planer eller projekter eller andre forskrifter, når den vurderede et lån/en kreditlinje«. Dog syntes det modsatte at fremgå af bankens årsrapport, da det heri hed, at ICBC »tilpassede og forbedrede den industrielle kreditpolitik for at yde finansieringsstøtte til realøkonomien i overensstemmelse med den makroøkonomiske politik, de fremherskende industripolitiske tendenser og kendetegnene for sektoren samt landets vigtige strategiske initiativer«, og at ICBC »støttede virksomheder, der fremmer energibesparelse og miljøbeskyttelse samt »Going Global«-strategien vedrørende fremtrædende produktfaciliteter«.
- (149) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at Kommissionen havde fortolket citaterne forkert, og især begrebet »støtte« i disse citater, jf. betragtning 148. Den kinesiske regering fremlagde også en række citater fra årsrapporterne fra to belgiske banker (nemlig KBC og Belfius) og fra en tysk bank (Deutsche Bank), hvor udtrykket »støtte« også var blevet anvendt. Selv om formuleringen »støtte« faktisk kan have adskillige betydninger i forskellige sammenhænge, henviser citatet i ICBC's årsrapport til »finansiel støtte«. Det sammen med de øvrige citater i betragtning 139 og andre konstateringer, såsom den omstændighed, at ICBC havde ydet præferencelån og kreditlinjer til nogle af de eksporterende producenter i stikprøven i den nuværende undersøgelsesperiode, har ført til den konklusion, at ICBC, faktisk tager den statslige industripolitik, planer eller projekter eller anden lovgivning i betragtning ved vurderingen af et lån eller en kreditlinje. Kommissionen fastholder derfor sine konklusioner i betragtning 139 til 148.
- (150) Vurderingen af alle foreliggende faktiske oplysninger i sagen fører Kommissionen til den konklusion, at ICBC har foretaget udlån til de tre stikprøveudtagne producenter, som er repræsentative for solcelleindustrien, uden at foretage en vurdering af kreditværdigheden, da banken ikke har været i stand til at bevise, at der foreligger en sådan vurdering. Det betyder, at man kan drage den slutning, at ICBC har fået overdraget statslig myndighed og har udøvet en sådan myndighed ved at yde lån i overensstemmelse med kravene for den centrale planlægning, og har således udøvet statslige funktioner. Denne konklusion bekræftes yderligere af uddragene fra årsrapporterne.
- (151) Kommissionen konkluderede, at ICBC er et offentligt organ.
- CCB
- (152) Kommissionen fastsatte ud fra CCB's årsrapport for 2015, at staten ejer mere end 50 % af aktiebeholdningen. CCB er således formelt kontrolleret af staten.
- (153) Som bekræftet af CCB under den administrative procedure og som nævnt i kapitel 11 og 12 i vedtægterne har den kinesiske regering i sin egenskab af hovedaktionær bemyndigelse til at udpege et flertal af medlemmerne i bestyrelsen, som er forvaltningsorganet for generalforsamlingen, og som gennemfører ledelsen af CCB og har ansvaret herfor. Det samme gælder for tilsynsrådet, dvs. det tilsynsorgan i banken som fastsat i kapitel 16 i vedtægterne. Ifølge CCB's vedtægter og referaterne af bestyrelsens møde træffer bestyrelsen bl.a. afgørelse om bankens budget, om investeringsbeslutninger, om afskedigelse af den øverste revisor og sekretær for bestyrelsen. De 10 menige medlemmer af bestyrelsen ud af i alt 15 medlemmer udgør ledelsen af CCB. Denne ikke-udtømmende liste over ansvarsområder illustrerer statens betydelige kontrol med ICBC i den daglige virksomhed.
- (154) Under kontrolbesøget forsøgte Kommissionen at verificere vurderingen af kreditværdigheden for de stikprøveudvalgte eksporterende producenter og solcellesektoren som helhed. CCB fremlagde ingen oplysninger herom og henviste til fortrolighedshensyn. Da Kommissionen insisterede, fik den lov til kort at se på dokumenter vedrørende kreditværdighed. I den forbindelse skal det bemærkes, at Kommissionen ikke var i stand til at

efterprøve oplysningerne i spørgeskemabesvarelsen på tilfredsstillende vis på grund af praktiske forhold, nemlig den omstændighed, at den kun i kort tid fik lov til at se dokumenterne, som var på kinesisk og ikke måtte tages som dokumentation. Det bemærkes endvidere, at de pågældende dokumenter heller ikke vedrørte den pågældende sektor eller NUP. Den pågældende finansielle enhed afviste Kommissionens forslag om at stille en anonymiseret udgave af de ønskede dokumenter til rådighed for Kommissionen, som den kunne tage som dokumentation. Derfor kan det ikke hævdes, som den kinesiske regering påstod, at denne finansielle virksomhed handlede efter bedste evne.

- (155) Den kinesiske regering anførte i sin besvarelse på Kommissionens skriftlige henvendelse angående overvejselen om at bruge gennemførelsesforordningens artikel 28, at Kommissionen ikke kan forvente, at bankfunktionærer giver den lov til at tage kopier af alle former for dokumenter og få fri adgang til disse oplysninger, da de er bundet af reglerne om fortrolighed. Desuden hævdede den, at Kommissionen pålagde eksportlandet og angiveligt uafhængige banker en urimelig bevisbyrde.
- (156) Kommissionen anmodede ikke om »alle former for dokumenter« eller om at få »fri adgang« til sådanne dokumenter. Derfor må bemærkningen om, at Kommissionen pålagde den kinesiske regering eller de finansielle institutioner en urimelig bevisbyrde, afvises.
- (157) Efter fremlæggelsen af oplysninger kom den kinesiske regering med en generel bemærkning med hensyn til de fire banker, hos hvem Kommissionen aflagde besøg på stedet, om at Kommissionens vurdering var åbenlys partisk, da de berørte bankers årsrapporter indeholdt beviser for, at disse banker ikke yder præferencelån til tilskyndede industrier.
- (158) Den kinesiske regering tilføjede til denne bemærkning, at Kommissionen i dokumentet med fremlæggelse af oplysninger havde henvist til beslutning nr. 40, som opregner de tilskyndede industrier, jf. betragtning 191 i den oprindelige forordning. Den kinesiske regering konstaterede modstridende forhold i forbindelse med denne konklusion i årsrapporterne for to af de fire kontrollerede banker, der nævner strengere standarder eller nedsættelsen af lån, der er ydet til sektorer, som er opført som tilskyndet i beslutning nr. 40.
- (159) Kommissionen vil gerne understrege, at det i undersøgelsen blev konstateret, at de fire banker, som Kommissionen efterprøvede, faktisk ydede præferencelån og/eller kreditlinjer til de tre eksporterende producenter i stikprøven. Disse konstateringer, der er i modstrid med den kinesiske regerings bemærkninger i de to ovennævnte betragtninger, er baseret på oplysningerne fra de stikprøveudvalgte eksporterende producenter. Ingen af bankerne fremlagde tal for lån og/eller kreditlinjer, der var tildelt de tre virksomheder i stikprøven, eller solcelleindustrien generelt i den nuværende undersøgelsesperiode. Der var således en forskel mellem de kontrollerede oplysninger fra de stikprøveudtagne virksomheder og årsrapporterne fra de to ovennævnte banker. Kommissionen foretrak de oplysninger, den indhentede fra virksomhederne i stikprøven på stedet og afviste således den kinesiske regerings bemærkning. I sine svar på spørgeskemaet og mangelskrivelsen havde CCB oplyst, at banken kan tage hensyn til regeringens industripolitik som reference, men at dette ikke binder bankens beslutning om sin udlånspolitik. Dog bekræftede bankens årsrapport, at CCB implementerer regeringens planer, hvilket fremgår af følgende uddrag: »Koncernen reagerede proaktivt på statens strukturreform på udbudssiden og reagerede på udviklingsstrategierne på passende vis (...). Vi ydede støtte til (...) strategiske vækstindustrier.« »I overensstemmelse med den nationale industripolitik og ændringer i det eksterne driftsmiljø har koncernen i 2015 optimeret kreditpolitikkerne på behørig vis (...).«
- (160) I sine bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at følgende citat »i 2015 i overensstemmelse med den nationale industripolitik og ændringer i det eksterne miljø, optimerede gruppen sine kreditpolitikker på behørig vis (...)« ikke afspejler, at banken gav præferencelån til visse sektorer. Kommissionen afviser denne bemærkning, da den citerede sætning skal ses i sammenhæng med de øvrige citater i den foregående betragtning. Under alle omstændigheder er den kinesiske regerings bemærkning ikke klar, da den omhandler MEB, hvorimod den citerede sætning er taget fra CCB's årsrapport. Kommissionen antager for god ordens skyld, at »MEB« var en skrivefejl.
- (161) Den kinesiske regering anfægtede også følgende citat »koncernen reagerede proaktivt på statens strukturreform på udbudssiden og reagerede på udviklingsstrategierne på passende vis (...)« og anførte, at det var taget ud af sammenhængen og intet har at gøre med tilskyndede og strategiske industrier eller vækstindustrier eller -sektorer, og at Kommissionen under alle omstændigheder har fejlfortolket brugen af ordet »vækst« i CCB's årsrapport. Kommissionen bemærker, at det fulde citat, herunder også den sætning, der følger umiddelbart efter, lyder som

følger (kursiv er tilføjet): »Vi har kraftigt styrket udviklingen af realøkonomien. Gruppen regerede proaktivt på statens strukturreform på udbudssiden og reagerede på passende vis på udviklingsstrategierne, herunder princippet om »One Belt, One Road«, frihandelszoner, koordineret udvikling af regionen Beijing-Tianjin-Hebei og »Yangtze River Economic Belt«. Vi har ydet finansiel støtte til de nationale nøgleprojekter, den nye form for urbanisering, nye bygge- og anlægsarbejder i landområder og *strategiske vækstindustrier*«. Da disse citater derfor også skal læses i sammenhæng med hinanden, ser Kommissionen ingen grund til at ændre sine konklusioner i betragtning 159.

- (162) Den kinesiske regering bemærkede også, at analysen af kreditrisiko og bankens forvaltningssystem er udførligt beskrevet i CCB's årsrapport. Der fremkom imidlertid ingen nye elementer fra den kinesiske regering i den henseende. Under alle omstændigheder er de teoretiske og tillader ikke en vurdering af de enkelte tilfælde, ligesom de heller ikke er et bevis for, at en sådan vurdering rent faktisk finder sted. Følgelig ser Kommissionen ikke nogen grund til at ændre sine konklusioner i betragtning 152 til 159.
- (163) I sit svar på Kommissionens brev vedrørende overvejselen om at anvende artikel 28 påstod den kinesiske regering, at de ønskede dokumenter under alle omstændigheder ikke var relevante for kontrollen, og at Kommissionen burde have anvendt de oplysninger, den kunne indhente, eller som allerede var indeholdt i besvarelsen af spørgeskemaet. Den hævdede endvidere, at de dokumenter, der ikke blev fremlagt af CCB (eller den kinesiske regering), ikke var grund nok til at anvende artikel 28.
- (164) I den forbindelse skal det bemærkes, at de ønskede dokumenter var nødvendige for at efterprøve de påstande, der blev fremsat i spørgeskemabesvarelsen, og at Kommissionen ikke kunne være tilfreds med de fremlagte dokumenter, da de ikke vedrørte de fremsatte påstande eller kun delvist kunne støtte dem. I mangel af et kontrolleret dokument, hvoraf det fremgår, at banken foretog en grundig risikovurdering, fastholdt Kommissionen sin konklusion om, at CCB ikke udførte vurderinger af kreditværdighed. Tværtimod blev dens långivning styret af målsætningen om at gennemføre regeringens politik ved at give virksomhederne i stikprøven præferencelån.
- (165) Vurderingen af alle foreliggende faktiske oplysninger i sagen fører Kommissionen til den konklusion, at CCB har foretaget udlån til de tre stikprøveudtagne producenter, som er repræsentative for solcelleindustrien, uden at foretage en vurdering af kreditværdigheden, da banken ikke har været i stand til at bevise, at der foreligger en sådan vurdering. Det betyder, at man kan drage den slutning, at CCB har fået overdraget statslig myndighed og har udøvet en sådan myndighed ved at yde lån i overensstemmelse med kravene for central planlægning. Den har således udført statslige funktioner. Denne konklusion bekræftes yderligere af uddragene fra årsrapporterne.
- (166) Kommissionen konkluderer derfor, at CCB er et offentligt organ.

— MEB

- (167) Kommissionen fastslog, at MEB er en del af China Merchants Group, som er et statsejet konglomerat under direkte tilsyn af statsrådets State-owned Assets Supervision and Administration Commission⁽³²⁾. Ud fra årsrapporterne for 2014 og 2015 blev det også fastslået, at MEB indirekte ejes af staten. MEB er således formelt kontrolleret af staten.
- (168) Som fastsat i kapitel 10 og 13 i vedtægterne har staten som flertalsaktionær, bemyndigelse til at udnævne et flertal af medlemmerne i bestyrelsen og tilsynsrådet. Ifølge MEB's vedtægter indkalder bestyrelsen bl.a. til generalforsamling, udarbejder bankens forretnings- og investeringsplaner, fastsætter en strategi for kapitalforvaltning og budgetplanlægning, træffer afgørelse om overskudsfordeling og godkender eller afviser den øverste ledelse. Denne ikke-udtømmende liste over ansvarsområder illustrerer statens betydelige kontrol med MEB i den daglige virksomhed.

⁽³²⁾ http://www.cmhk.com/main/a/2016/a26/a30448_30530.shtml

- (169) Under kontrolbesøget forsøgte Kommissionen at verificere vurderingen af kreditværdigheden for de stikprøveudvalgte eksporterende producenter og solcellesektoren som helhed. MEB fremlagde ingen oplysninger i den henseende og henviste til fortrolighedshensyn. Da Kommissionen insisterede, fik den kort lov til at se på kreditværdighedsdokumenter. Selv om disse dokumenter omhandlede den pågældende sektor, vedrørte de ikke NUP. Navnlig fremlagde MEB ikke sine kreditpolitiske dokumenter for årene 2014 og 2015, da Kommissionen anmodede herom, og gav kun Kommissionen lov til at se kort på det kreditpolitiske dokument for 2016 (som ikke indgår i NUP). Kommissionen fik dog ikke lov til at tage dokumentet som bevis. Selv om MEB gav Kommissionen mulighed for at kaste et blik på et dokument om vurderingen af en virksomheds kreditværdighed (på kinesisk), skal det bemærkes, at Kommissionen ikke fik lov til at tage notater om det nævnte dokument eller tage en kopi af dokumentet. Dette gjorde det umuligt i tilstrækkelig grad at forstå indholdet i det begrænsede tidsrum, der var til rådighed under kontrolbesøget.
- (170) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at i betragtning af den omstændighed, at Kommissionen havde henvist til eksistensen af en kreditrapport, anerkendte den, at bankerne foretager kreditrisikovurderinger.
- (171) I den henseende og som nævnt i punkt 3.1 og 3.4.1, erindres der om, at hverken den kinesiske regering eller de enkelte banker fremlagde tilfredsstillende beviser for den kreditvurdering, som de angiveligt har udført, og nærmere bestemt for, hvordan bankerne tager hensyn til risikoen, hvordan låntagers kreditværdighed vurderes, hvilke risikopræmier, der opkræves for forskellige virksomheder/industrier i Kina, og hvilke faktorer bankerne tager hensyn til ved vurderingen af ansøgninger om lån eller kreditlinjer. Den blotte eksistens af en rapport om kreditgodkendelse på kinesisk, som Kommissionen fik lov at kaste et blik i under kontrolbesøget hos en af bankerne, kan ikke anses for tilstrækkeligt bevis for, at banker (og ikke kun én bank, som stillede en rapport om kreditgodkendelse til rådighed, jf. ovenfor) udfører kreditvurderinger. Under alle omstændigheder henviser denne rapport udtrykkeligt til støtte fra regeringen som en af grundene til at bevilge lånet og bekræfter dermed, at kreditvurderingen ikke er markedsbaseret.
- (172) Den kinesiske regering bemærkede ligeledes, at en sammenligning mellem rentesatsen for de ydede lån til de stikprøveudvalgte samarbejdsvillige producenter og PBOC var i strid med en konklusion om manglende kreditrisikovurdering.
- (173) I den forbindelse skal det bemærkes, at denne sammenligning ikke holder, eftersom der ikke er nogen forbindelse mellem niveauet for PBOC's benchmark og den kendsgerning, at bankerne ikke foretager kreditrisikovurderinger. Kommissionen bestrider ikke, at der er tale om et tillæg til PBOC's benchmark, Kommissionen er af den opfattelse, at tillægget ikke er i overensstemmelse med markedsvilkårene, men afspejler bankernes målsætning om at gennemføre den kinesiske regerings politik vedrørende fremme af solcelleindustrien.
- (174) I sin besvarelse af spørgeskemaet og sit svar på mangelskrivelsen anførte MEB, at den ikke tog hensyn til regeringens politik, når den traf afgørelser om sin udlånspolitik. Dog bekræfter bankens årsrapport, at MEB implementerer regeringens planer, hvilket fremgår af følgende uddrag: »MEB lader sig lede af nationale industripolitikker«, »bestyrelsen, tilsynsrådet og de særlige udvalg gennemførte oprigtigt de nationale politikker«.
- (175) Efter fremlæggelsen af oplysninger henviste den kinesiske regering til Kommissionens brev af 23. september 2016, som indeholdt et tilsvarende citat fra MEB's årsrapport for 2015, som det første citat i betragtning 174. Den kinesiske regering anførte, at citatet »ledet af nationale industripolitikker« ikke henviser til MEB, men til CMB Financial Leasing. Kommissionen bemærker, at CMB Financial Leasing er en helejet virksomhed under af MEB.
- (176) Den kinesiske regering anførte også, at processerne i forbindelse med kreditrisikovurderingen er nøje beskrevet i årsrapporten fra MEB, og at solcellesektoren ikke er blandt bankens ti største låntagersektorer. Derfor ser den kinesiske regering ikke nogen modsigelse mellem erklæringerne fra MEB i spørgeskemabesvarelsen, mangelskrivelsen og indholdet af årsrapporten. Ud over at henvise til, at et af citaterne vedrører en 100 % MEB ejet enhed, har den kinesiske regering ikke fremført noget nyt. I mangel af et verificeret dokument, hvoraf det fremgår, at

banken foretog en egentlig risikovurdering frem for at gennemføre en industripolitik til støtte for solcelleindustrien, fastholdt Kommissionen sin konklusion, om at MEB ikke udførte vurderinger af kreditværdighed. Tværtimod blev dens långivning styret af målsætningen om at gennemføre regeringens politik ved at give virksomhederne i stikprøven præferencelån.

- (177) For så vidt angår udlånsafgørelser og spørgsmålet om, hvorvidt finansielle institutioner tager hensyn til regeringens industripolitik og -planer, påstod den kinesiske regering, at spørgeskemabesvarelsen fra de enkelte banker udgør de mest direkte og væsentligste kendsgerninger og beviser, som Kommissionen bør bruge som grundlag for sin analyse.
- (178) Som det fremgår af spørgeskemabesvareelserne, der er beskrevet i betragtning 137 — 185, var disse svar divergerende, men der var en generel tendens til enten til at nægte eller i det mindste minimere forekomsten af udøvelsen af statslig myndighed.
- (179) Imidlertid var der i årsrapporterne fra hver af de samarbejdende banker klare henvisninger til, at sådanne offentlige politikker, planer og strategiske vækstindustrier tjente som vejledning for bankernes finansielle tjenesteydelser. Den kinesiske regering finder ikke, at sådanne erklæringer er uforenelige, idet spørgeskemabesvareelserne ikke stemmer overens med indholdet af bankernes årsrapporter. Det er imidlertid Kommissionens opfattelse, at erklæringerne i bankernes årsrapporter som nævnt ovenfor klart var i modstrid med og underminerede erklæringerne fra de samme banker i deres spørgeskemabesvareelser.
- (180) Efter fremlæggelsen af oplysninger gav den kinesiske regering udtryk for sin uenighed med hensyn til erklæringen om, at Kommissionen ikke var i stand til at verificere kreditvurderingen og beslutningstagningsprocessen. Den kinesiske regering henviste i den sammenhæng til de dokumenter, som CCB, MEB og ICBC havde forelagt Kommissionen under kontrolbesøget. Kommissionen minder om, at disse dokumenter havde de mangler, der er anført i betragtning 148 og 169.
- (181) Den kinesiske regering henviste også til de årlige rapporter fra de finansielle institutioner og de tilhørende spørgeskemabesvareelser, som efter den kinesiske regerings opfattelse var tilstrækkelige til en kontrol af kreditvurderingen og beslutningstagningsprocesserne. Kommissionen afviser denne bemærkning, da også det beskrivende indhold af årsrapporterne og spørgeskemabesvareelserne skulle kontrolleres på stedet ved hjælp af relevante beviser (dvs. for den nuværende undersøgelsesperiode og for solcelleindustrien). Som Kommissionen også forklarede den kinesiske regering og de banker, som den forsøgte at kontrollere under kontrolbesøget på stedet, var det nødvendigt for Kommissionen at kunne verificere beviser til støtte for erklæringen, om at kreditrisikovurderingen og beslutningstagningsprocesserne, som beskrevet i spørgeskemabesvareelserne og årsrapporterne, også var blevet anvendt i praksis i den daglige virksomhed.
- (182) Den kinesiske regering har også set nærmere på det forhold, at en række dokumenter ikke kunne fremlægges af fortrolighedshensyn og på grund af loven om bankhemmelighed og relevante kontraktbestemmelser. Den kinesiske regering anførte, at Kommissionen bør anerkende, at bankerne handlede efter bedste evne i betragtning af de eksisterende retlige og kontraktlige rammer. Den kinesiske regering anførte ligeledes, at grundforordningens artikel 28 kun giver Kommissionen mulighed for at se bort fra oplysninger, der er urigtige eller vildledende, og dermed indebærer, at oplysninger, som ikke tilsidesættes og fremlægges så godt, som det er praktisk muligt for den interesserede part, er berettigede.
- (183) Denne påstand er blevet tilbagevist i betragtning 48. Desuden bemærker Kommissionen, at det i grundforordningens artikel 29 (som afspejler artikel 12, stk. 4, i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger) fastsættes, at »oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige, eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne.« I den forbindelse er Kommissionen af den opfattelse, at den retlige ramme for denne undersøgelse indeholder bestemmelser om mange garantier for behandling af fortrolige oplysninger. På grundlag af ovenstående mener Kommissionen ikke, at myndighederne i det pågældende land har handlet efter bedste evne for at sikre adgangen til oplysninger, som kunne støtte de påstande, der var fremsat i deres spørgeskemabesvarelse.
- (184) Vurderingen af alle de foreliggende faktiske oplysninger i sagen betyder, at Kommissionen konkluderer, at MEB har ydet lån til en af producenterne i stikprøven, der er repræsentativ for solcelleindustrien, som led i bestræbelserne på at opfylde målsætninger af offentlig interesse. Det betyder, at man kan drage den slutning, at MEB har fået overdraget statslig myndighed og har udøvet en sådan myndighed ved at yde lån i overensstemmelse med kravene for central planlægning. Den har således udført statslige funktioner. Denne konklusion bekræftes yderligere af uddragene fra årsrapporterne.

(185) Kommissionen konkluderer derfor, at MEB er et offentligt organ.

— De øvrige kinesiske statsejede banker er offentlige organer

(186) Ud over disse fire kontrollerede banker har Kommissionen konstateret, at hovedparten af de øvrige banker, der har ydet lån til producenterne i stikprøven, også var offentligt ejede (se betragtning 106). Endelig blev Kommissionen underrettet af mindst én af virksomhederne i stikprøven om, at den havde fået betydelige lån fra China Development Bank, som slet ikke var blevet nævnt af den kinesiske regering. Under anvendelse af offentligt tilgængelige oplysninger om denne bank konkluderede Kommissionen, at den er mere end 50 % statsejet både gennem direkte og indirekte aktiebeholdninger. Med henblik på denne undersøgelse konkluderede Kommissionen derfor, at de 10 banker ICBC, Agricultural Bank, Bank of China, CCB, MEB, China Development Bank, Bank of Communications, China Everbright Bank, Industrial Bank og Shanghai Pudong Development Bank var offentligt ejede. ICBC, Agricultural Bank, Bank of China og CCB tegnede sig for [40-50 %] af lånene til producenterne i stikprøven i NUP. Bank of Communications, China Everbright Bank, Industrial Bank og Shanghai Pudong Development Bank tegnede sig for [10-20 %] af lånene til producenterne i stikprøven i den fornyede undersøgelsesperiode. MEB tegnede sig for [0-10 %] og China Development Bank for [20-30 %]. Oplysningerne i sagsakterne gjorde det ikke muligt at fastslå ejerskabsstrukturen i de resterende seks banker, for hvilke den kinesiske regering ikke havde fremlagt oplysninger.

(187) På grund af den manglende samarbejdsvilje fra den kinesiske regerings side vedrørende de seks banker ud over de fire kontrollerede banker var Kommissionen nødt til at benytte de foreliggende faktiske oplysninger for at vurdere, om disse seks banker er offentlige organer.

(188) For det første fastslog Kommissionen, at disse banker er statsejede (jf. foregående betragtning og betragtning 106).

(189) For det andet konstaterede Kommissionen, at de fire stikprøveudvalgte banker tegnede sig for en betydelig del [15-25 %] af de lån, som de tre virksomheder i stikprøven havde opnået i den fornyede undersøgelsesperiode. Derfor kunne konklusionerne med hensyn til disse anses for at være repræsentative.

(190) For det tredje bemærkede Kommissionen, at de fleste låneaftaler for alle ti banker, som Kommissionen havde modtaget fra de tre samarbejdsvillige producenter i stikprøven, fulgte samme eller lignende mønstre, og at den udlånsrente, som alle banker i de fleste tilfælde var blevet enige om, var baseret på benchmark for PBOC plus tillæg til under markedsprisen.

(191) Kommissionen fandt derfor, at resultaterne for de fire banker, som var blevet kontrolleret, udgjorde de bedste foreliggende faktiske oplysninger med hensyn til at vurdere de øvrige banker, der var offentligt ejede, som følge af disse ligheder og repræsentativiteten for så vidt angår de fire banker, som var blevet kontrolleret.

(192) På det grundlag konkluderer Kommissionen, at de seks banker ud over de fire kontrollerede banker også er offentlige organer.

(193) Kommissionen beregnede derfor fordelene for disse ti offentligt ejede banker.

— Ændringer af den lovgivning, der finder anvendelse på statsejede banker i Kina

(194) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionens konklusion i den oprindelige undersøgelse om, at de kinesiske statsejede banker er offentlige organer, ikke længere var gyldig, da People's Bank of China (den kinesiske nationalbank, »PBOC«) ikke længere fastsætter de nedre udlånsrenter, og regeringen dermed ikke længere griber ind på det finansielle marked. Den kinesiske regering påstod, at PBOC den 20. juli 2013 havde fjernet kontrollen med rentesatserne på lån, der ydes af finansielle institutioner, ved at fjerne den nedre udlånsrente. PBOC havde også besluttet i en meddelelse offentliggjort den 27. oktober 2015 at fjerne det flydende loft over indlånsrenten.

(195) Kommissionen finder, at denne påstand er irrelevant, da resultaterne i det foregående afsnit er tilstrækkelige til i sig selv at godtgøre, at de kinesiske statsejede banker er offentlige organer.

- (196) I den forbindelse skal det for det første bemærkes, at Kommissionens konklusion (i den oprindelige undersøgelse) om, at de kinesiske statsejede banker er offentlige organer, ikke alene var baseret på det forhold, at PBOC fastsætter udlånsrenterne og det flydende loft over indlånsrenten, men fulgte af analysen af en række elementer, der er beskrevet i betragtning 158-168 i den oprindelige forordning. For nemheds skyld vedrører disse elementer i) den statslige intervention i tilknytning til statens ejerskab af store banker, ii) den omstændighed, at statsejede banker i Kina har en meget høj markedsandel og kun giver minimal plads til privatejede banker og er dominerende aktører på finansmarkedet i Kina, iii) statslig kontrol i form af ejerskab, administrativ kontrol af bankernes kommercielle adfærd eller endog vedtægterne, iv) PBOC's rolle med hensyn til indførelsen af begrænsninger for rentefastsættelse og -udsving og v) retlige bestemmelser, som pålægger banker at afspejle nationale politikker/sektorielle præferencer i deres kreditpolitikker. I den nuværende udløbsundersøgelse, vedrører den eneste ændring, som den kinesiske regering henviste til, nr. iv). I den vurdering, der blev foretaget i de umiddelbart foregående betragtninger, blev nr. i) — iii) og nr. v) bekræftet.
- (197) For det andet fjernede beslutningerne, der er nævnt i betragtning 194, angiveligt den øvre og den nedre grænse for rentesatserne. Ordlyden af de relevante offentliggjorte PBOC-beslutninger var imidlertid kun en tilskyndelse til — og ikke et krav om — at finansielle institutioner skal tilpasse sig den markedsbaserede prisfastsættelse på udlånsrenter. Det betyder, at kinesiske statsejede banker stadig har lov til at yde lån til en fordelagtig sats og faktisk er forpligtet hertil på grundlag af artikel 34 i bankloven, som har forrang i forhold til en almindelig tilskyndelse i en beslutning fra PBOC.
- (198) For det tredje selv om PBOC offentliggjorde en beslutning om fjernelse af den nedre sats, skal det også bemærkes, at artikel 38 i bankloven stadig bestemmer, at »forretningsbanker fastsætter udlånsrenten i overensstemmelse med den øvre og nedre grænse for rentesatser for lån, der er fastsat af People's Bank of China«. Bankloven blev ændret på et senere tidspunkt, men kun for andre aspekter. Det viser, at der ikke er nogen ændringer i den lovgivningsmæssige ramme, som bankerne skal overholde, fordi PBOC-beslutninger kun er eksekutive regelfastsættende bestemmelser. Desuden bibeholder PBOC retsgrundlaget, således at den til enhver tid vil kunne genindføre en øvre og en nedre grænse.
- (199) For det fjerde nævnte flere banker under kontrolbesøget, at der findes en ny udlånsrente baseret på kurser fra bankerne offentliggjort på Shanghai-interbankmarkedet, som blev indført i oktober 2013. Disse oplysninger havde den kinesiske regering imidlertid ikke anført i sin spørgeskemabesvarelse til støtte for sin påstand om, at det kinesiske marked var blevet liberaliseret. Af offentligt tilgængelige oplysninger fremgår det, at denne såkaldte basisrente på udlån (»LPR«) er en etårig udlånsrente baseret på den bedste udlånsrentesats, der tilbydes af ni udvalgte statsstøttede forretningsbanker som reference for udlånsmarkedet. Mens PBOC hævdede, at indførelsen af LPR vil »fremme renteliberaliseringen og forbedre referencerentesystemet på de finansielle markeder«, konkluderede uafhængige analytikere på tidspunktet for dens indførelse, at den rolle, som »Shanghai-interbankmarkedet spiller, ikke er effektiv nok til at påvirke rentesatser mellem banker og deres kunder«⁽³³⁾. Ifølge en analyse ser det ud til, at selv om LPR offentliggøres hver bankdag efter beregning af gennemsnittet af alle ni bankers tilbud (idet det højeste og laveste ikke er medregnet), er dens niveau kun ændret seks gange i NUP. Til sammenligning ændrede EURIBORS daglige 1-årige interbankrente sig over 185 gange i samme periode. Det bemærkes endvidere, at LPR synes at være knyttet til det benchmark, der offentliggøres af den kinesiske nationalbank (»PBOC-reference«)⁽³⁴⁾, da hver enkelt ændring af den kinesiske nationalbanks reference i 2015 blev efterfulgt af en ændring i LPR den følgende hverdag. Desuden skal det bemærkes, at ændringerne i den kinesiske nationalbanks reference og LPR var identiske i 2015.
- (200) Selv om de kontrollerede banker desuden påstod, at andelen af kortfristede lån, hvis rentesats var baseret på LPR, var steget betydeligt og tegnede sig for en stor andel af deres kortfristede låneportefølje, kunne disse påstande desuden hverken understøttes af beviser leveret af bankerne eller bekræftes under kontrolbesøgene hos de eksporterende producenter. Det underbygger ikke påstanden om, at ovennævnte banker skulle fastsætte deres rentesatser eller følge en markedssats uafhængigt, og at rentemarkedet er blevet liberaliseret.

⁽³³⁾ <http://www.bloomberg.com/news/articles/2013-10-25/china-starts-loan-prime-rate-as-new-benchmark-in-market-push>; http://www.shibor.org/shibor/web/html/index_e.html.

⁽³⁴⁾ <http://www.global-rates.com/interest-rates/central-banks/central-bank-china/pcb-interest-rate.aspx>.

- (201) Til trods for den påståede fjernelse af den nedre udlånsrente og den øvre indlånsrente konkluderes det derfor, at den af den kinesiske regering påståede liberalisering af rentemarkedet ikke har vist sig i praksis. Konklusionerne af den oprindelige undersøgelse, dvs. at de kinesiske statsejede banker er offentlige organer, da de besidder, udøver eller har fået overdraget statslig myndighed, er derfor fortsat gyldige i NUP og bekræftes derfor.
- (202) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at Kommissionen fejlagtigt lægger bevisbyrden på den kinesiske regering med hensyn til dens påstande, om i) at det finansielle marked var blevet liberaliseret, ii) at den kinesiske regerings politik med hensyn til solenergisektoren var afsluttet, og at iii) de påståede fordrejninger på det kinesiske finansmarked var forsvundet. Desuden hævdede den kinesiske regering ligeledes, at Kommissionen ikke kunne basere sig på en landsdækkende vurdering af »offentligt organ« og burde have udarbejdet en sådan konklusion for hver enkelt berørt finansiell enhed.
- (203) Som vist i betragtning 195 til 201 foretog Kommissionen en grundig analyse af det foreliggende materiale, herunder om den situation, der var blevet fastslået i den oprindelige undersøgelse, havde ændret sig i et sådant omfang, at konklusionerne ikke længere ville være gyldige. Sådanne påståede ændringer omfattede de ændringer, som den kinesiske regering allerede havde nævnt, og som alle var blevet analyseret og behandlet ovenfor. Kommissionen bemærker også, at det nye materiale, der blev fremlagt i denne procedure om de finansielle institutioner, var forholdsvis begrænset. Den bemærkede også, at den kinesiske regering bekræftede under kontrolbesøget, at bortset fra ovenfor nævnte ændringer, havde der ikke fundet andre ændringer sted.
- (204) For så vidt angår bevisbyrden og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 3, skal det erindres, at beviser, der fremlægges vedrørende spørgsmålet, om hvorvidt foranstaltningernes bortfald sandsynligvis ville føre til fortsat eller fornyet subsidiering, skal være behørigt dokumenteret. Kommissionen har grundigt analyseret alle relevante faktorer og de beviser, der blev forelagt af den kinesiske regering i denne henseende, og konkluderede, at de var utilstrækkelige til at godtgøre, at situationen efterfølgende havde ændret sig væsentligt i forhold til den oprindelige undersøgelse. I denne sammenhæng og i lyset af de påståede ændringer, som den kinesiske regering henviste til, var det opfattelsen, at det var den kinesiske regerings ansvar at påvise, at sådanne ændringer rent faktisk havde fundet sted, og at Kommissionen ikke med urette har pålagt den kinesiske regering en sådan byrde.
- (205) Hvad angår den landsdækkende vurdering bemærker Kommissionen, at den har foretaget en særlig analyse for så vidt angår offentligt organ for hver enkelt af de finansielle institutioner, for hvilke den kinesiske regering har forelagt de ønskede relevante oplysninger. Desværre har den kinesiske regering forsømt at fremlægge oplysninger for alle de øvrige finansielle institutioner, der ydede lån til de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven, som forklaret i afsnit 3.1. Kommissionen havde derfor ingen mulighed for at foretage en analyse for så vidt angår offentligt organ for alle disse øvrige finansielle institutioner, og dermed er den kinesiske regerings argument irrelevant. Som følge heraf måtte Kommissionen gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i sagen og udførte en grundig analyse for så vidt angår offentligt organ for den finansielle sektor i Kina. Blandt de relevante elementer overvejede Kommissionen grundigt alle de nye beviser, der var blevet forelagt af den kinesiske regering, i denne procedure sammen med de resultater, der var blevet konstateret i den oprindelige undersøgelse.
- (206) Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionen i forbindelse med sin afgørelse af, hvad der er »offentlige organer«, havde baseret sig på en de facto afskaffelse af den nedre udlånsrente. Den påstod endvidere, at Kommissionen havde fejlfortolket den påståede afskaffelse af den nedre udlånsrente, da en sådan afskaffelse ville betyde, at bankerne nu angiveligt kunne yde lån til en rentesats 30 % under benchmark. Ved at nægte afskaffelsen af en sådan nedre udlånsrente, hævdede den kinesiske regering endvidere, at bankerne ellers ikke ville kunne yde lån på præferencevilkår. Den kinesiske regering påstod desuden, at hvis man pålagde bankerne at tilpasse sig en markedsbaseret prisfastsættelse på udlånsrenter, ville det svare til at kontrollere disse banker, og det ville stride mod idéen bag liberalisering. Den kinesiske regering påstod endvidere, at artikel 38 i bankloven er tolerant, og at selv om de øvre grænser blev afskaffet flere år før de nedre grænser, var bankloven ikke ændret. Den kinesiske regering hævdede også, at teorien om sammenhæng mellem PBOC-renterne og LPR var fejlagtig og vendte tilbage til rentestatistikkerne for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven. Den kinesiske regering påstod desuden, at der aldrig har været benchmark eller grænser for lån i USD eller EUR.
- (207) For så vidt angår afgørelsen af, hvad der er offentlige organer, skal det først erindres, at den kinesiske regering selv har rejst spørgsmålet om afskaffelsen af den nedre udlånsrente til støtte for sin påstand om, at den kinesiske regering ikke længere griber ind på det finansielle marked, og at de kinesiske statsejede banker ikke kan betragtes

som offentlige organer. Kommissionen analyserede påstanden om afskaffelse af de nedre udlånsrenter og afviste den af de årsager, der er nævnt i betragtning 194 — 201. I mangel af andre væsentlige ændringer, som den kinesiske regering har fremhævet, støttede Kommissionen sig til konklusionerne i den oprindelige undersøgelse, som blev bekræftet af nyt materiale for NUP, og til nye elementer, som f.eks. eksistensen af en ny udlånsrente (LPR), da den drog sin konklusion i denne henseende.

- (208) Med hensyn til den påståede fejlfortolkning af afskaffelsen, kan Kommissionen ikke se, hvordan den omstændighed, at den nedre udlånsrente afskaffes, vil kunne forhindre bankerne i at tilbyde fordelagtige låneordninger, hvis den nedre udlånsrente under alle omstændigheder var 30 % under benchmark.
- (209) For så vidt angår det manglende krav om, at bankerne skal tilbyde markedsbaserede udlånsrenter, kan Kommissionen ikke se, hvordan det kan betragtes som indførelse af specifikke politikker for banker, hvis bankerne tvinges til at drive forretning i henhold til frie markedsprincipper. En sådan praksis stammer ikke fra en specifik politik, men skyldes snarere, at der skabes en økonomisk ramme, hvor der gælder markedsbaserede principper.
- (210) For så vidt angår artikel 38 i bankloven og som anført af den kinesiske regering i spørgeskemabesvarelsen er det Kommissionens opfattelse, at alle finansielle enheder i Kina nøje skal følge bankloven, og Kommissionen kan ikke se, hvordan en påstået tolerance kan være forenelig med et sådant retsprincip. Under alle omstændigheder er det forhold, at den nedre udlånsrente ville blive afskaffet, ikke uforeneligt med det forhold, at virksomheder inden for solcelleindustrien ville nyde godt af fordelagtige låneordninger.
- (211) Hvad angår teorien om sammenhæng mellem PBOC-renterne og LPR, anfører Kommissionen, at de fremlagte statistikker ikke var underbygget af underliggende beregninger, og at de derfor ikke kan tages i betragtning. Hvis disse statistikker er nøjagtige, kan Kommissionen ikke se, hvordan sådanne statistikker kan påvise, at analysen af sammenhængen mellem PBOC og LPR (angiveligt) er fejlagtig. Hvad angår lån i USD eller EUR, finder Kommissionen, at den påståede mangel på benchmark eller grænseværdier ikke er ensbetydende med, at sådanne lån ikke kan ydes til en fordelagtig sats.
- (212) Desuden hævdede den kinesiske regering også, at Kommissionens analyse og konklusion om, at de kinesiske statsejede banker er offentlige organer, manglede de mest grundlæggende retsstandarder og henviste også til de relevante retlige og bevismæssige standarder, jf. afgørelsen truffet af appelorganet i sagen *US — Carbon Steel India*, og burde gå videre end til en fastlæggelse af en stats ejerskab af og betydelig kontrol med en enhed, dvs. fastlæggelsen bør omfatte en analyse af de »grundlæggende karakteristika og funktioner i den relevante enhed, dens forbindelser til regeringen, og de juridiske og økonomiske vilkår, der er gældende i det land, hvor den undersøgte enhed driver forretning«. Den kinesiske regering henviste også til konklusionerne om statslig indgriben som følge af PBOC's indflydelse på udlånsrenter og -politikker og påberåbelsen af artikel 38 i bankloven. Endelig henviste den til, at Kommissionens afgørelse i den oprindelige undersøgelse var urigtig og mangelfuld, jf. betragtning 163-167 i den oprindelige forordning.
- (213) I den henseende har Kommissionen præciseret sin analyse af dette spørgsmål. I betragtning 100 — 106 fastsætter Kommissionen de nærmere omstændigheder, baseret på hvilke den drog konklusionen om, at de fleste af de banker, som havde ydet lån til de stikprøveudtagne virksomheder, var offentligt ejede.
- (214) For så vidt angår det retlige og økonomiske miljø, henviser Kommissionen herved til konklusionerne i betragtning 139, der blev draget på grundlag af artikel 34 i bankloven.
- (215) Det forhold, at bankerne udøver statslig myndighed, bekræftes også ved hjælp af artikel 7 og 15 i General Rules on Loans (gennemført af PBOC), som regulerer lån, der ydes ved egen beslutning, lån, der gives i opdrag, og lån til særlige formål (artikel 7) og rentesubsidiering af lån (artikel 15) såvel som *beslutning nr. 40*. Der er også en del, der tyder på, og som er underbygget af uafhængige undersøgelser og rapporter, at staten i vidt omfang stadig griber ind i det kinesiske finanssystem som allerede forklaret i betragtning 172 og 178 i den oprindelige forordning.

- (216) Efter fremlæggelsen af oplysninger angav den kinesiske regering, at de særlige lån i artikel 7 i General Rules on Loans, der er nævnt ovenfor, blev afskaffet i 1999, på grundlag af Circular on Improving the Administration of Special Loans (YINFA [1999] nr. 228), og at artikel 15 var blevet irrelevant, da PBOC ikke længere fastsætter de øvre og nedre grænser for udlån. Den kinesiske regering påstod endvidere, at Kommissionen havde fejlførtolket artikel 34 i bankloven, som angiveligt ikke har nogen forbindelse til de nationale politikker, tilskyndede industrier, strategiske industrier, vækstindustrier med henblik på foretrukne industrier og sektorer. Den henviste også til artikel 4, 5, 7 og 35 i bankloven, der angiveligt handler om bankens uafhængighed, den manglende indgriben fra organer eller enkeltpersoner og regeringer såvel som undersøgelsen af låntagernes troværdighed. Den kinesiske regering bemærkede endvidere, at artikel 34 ikke bør læses løsrevet. Endelig angav den kinesiske regering også, at Kommissionen ikke forklarede, hvordan beslutning nr. 40 viser, at bankerne udøver statslig myndighed, og henviste til præamblen og artikel 17 denne beslutning. Den tilføjede også, at denne beslutning i bund og grund omfatter hele den kinesiske økonomi og vedrørte den 11. femårige periode.
- (217) Kommissionen erkender, at de særlige lån blev afskaffet i 1999. Det kan ikke ændre ved konklusionerne, delvis på grundlag af de andre foreliggende faktiske oplysninger.
- (218) Med hensyn til artikel 15 i General Rules on Loans er Kommissionen uenig i den kinesiske regerings vurdering. Denne artikel fastslår, at: »I overensstemmelse med statens politik, kan bestemte afdelinger/organer subsidiere renter på lån for at fremme væksten af visse industrigrene og den økonomiske udvikling i nogle områder.« Det er stadig relevant selv efter afskaffelsen af den nedre og den øvre rentesats. Under alle omstændigheder henviser artikel 38 i bankloven stadig til begrænsninger og kan på et hvilket som helst tidspunkt genaktiveres, jf. betragtning 199.
- (219) For så vidt angår bankloven skal det først og fremmest bemærkes, at artikel 4, 5 og 7 hører til »Kapitel I Almindelige bestemmelser«, mens artikel 34 og 35 hører til »Kapitel IV Grundlæggende regler for udlån og andre forretningsaktiviteter«. For så vidt angår artikel 4 finder Kommissionen ikke, at en bestemmelse om, at banker skal foretage »forretninger uden nogen form for indgriben fra enheder eller enkeltpersoner«, er uforenelig med den omstændighed, at statsejede banker er offentlige organer eller, subsidiært, at de er pålagt at udøve statslig myndighed. Kommissionen har også gennemgået den forretningsmæssige drift og beslutningstagningsprocesserne vedrørende finansielle tjenesteydelser hos fire statsejede banker. Da der ikke kunne indhentes relevante oplysninger vedrørende andre banker, må resultaterne for disse banker skulle udvides til alle andre statsejede banker på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Da afgørende oplysninger, som Kommissionen har anmodet de fire banker om, ikke var blevet forelagt, herunder især oplysninger om kreditrisikovurdering, var Kommissionen desuden nødt til at benytte de foreliggende faktiske oplysninger, også når den drog konklusioner ud fra spørgeskemabesvareelserne og kontrolbesøgene hos disse fire banker.
- (220) Den kinesiske regering henviste også til artikel 4 i bankloven, i henhold til hvilken »den forretningsmæssige drift af forretningsbanker styres af principperne om sikkerhed, likviditet og effektivitet. Forretningsbankerne træffer deres egne beslutninger om deres forretningsaktiviteter, tager ansvaret for deres egne risici, påtager sig det fulde ansvar for deres fortjeneste og tab og udøver selvbegrænsning. Forretningsbanker udøver ifølge loven deres bankvirksomhed uden indgriben fra organer eller enkeltpersoner. Forretningsbanker påtager sig uafhængigt det civilretlige ansvar med hele deres juridiske persons ejendom«.
- (221) I den foreliggende sag var Kommissionen under kontrolbesøget hverken retligt eller faktisk i stand til at bekræfte rigtigheden af påstanden om, at bankerne ikke tager regeringens politik og planer i betragtning ved afgørelser om långivning. Kommissionen har faktisk ikke modtaget en eneste vurdering af kreditværdigheden for solcelleindustrien for den nuværende undersøgelsesperiode. Kommissionen mener ikke, at banklovens artikel 4 forhindrer forretningsbanker i at tage hensyn til regeringens industripolitik og -planer, da denne artikel vedrører principperne for forretningsaktiviteter. Dette bekræftes også af artikel 34 i bankloven. I modsætning til den kinesiske regerings påstand om, at Kommissionen »fejtede de retlige rammer for bankdrift til side«, foretog Kommissionen snarere en omhyggelig analyse af de retlige rammer og kunne også fastslå, at der var en klar forbindelse mellem de retlige rammer og driften af disse finansielle institutioner, hvilket fremgår af deres årsrapporter.

- (222) Den kinesiske regering henviste også til artikel 5 i bankloven, hvor det er anført, at »der ikke er nogen indgriben fra lokale regeringer eller offentlige administrationer på forskellige niveauer, offentlige organisationer eller enkeltpersoner inden for bankdrift.« Imidlertid er den faktiske ordlyd i artikel 5 i bankloven som følger: »Forretningsbankerne skal overholde principperne om lighed, frivillighed, rimelighed og god tro i deres forretningsaktiviteter med deres kunder.« Efter Kommissionens opfattelse fritager denne formulering ikke bankerne fra deres forpligtelse til at anvende politiske hensyn som omhandlet i artikel 34.
- (223) Artikel 7 og 35 i bankloven omhandler undersøgelsen af kreditværdighed, formålet med lånet og kreditgodkendelsesproceduren. For så vidt angår disse spørgsmål og som anført i betragtning 128, 143, 155 og 171, forelagde de samarbejdsvillige banker ikke dokumenter til støtte for deres påstande som f.eks. dem, der vedrører kreditværdighed eller godkendelsesproceduren. På grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger kan sådanne varer derfor ikke anses for at være i strid med den fortolkning af artikel 34, som Kommissionen har fastlagt.
- (224) For så vidt angår beslutning nr. 40 og som anført i betragtning 102 i den oprindelige undersøgelse, skal det først bemærkes, denne nye beslutning antyder, at den kinesiske regering aktivt vil støtte udviklingen af en erhvervsgren for ny energi og fremskynde udviklingen af solenergi, pålægger alle finansielle institutioner kun at yde kreditstøtte til tilskyndede projekter (den kategori, som solcelleprojekter tilhører) og giver lovning om gennemførelsen af »andre præferentielle politikker for tilskyndede projekter«. På grundlag af ovenstående og navnlig den omstændighed, at bankerne instrueres i at yde kreditstøtte til solcellesektoren, konkluderes det, at beslutning nr. 40 viser, at bankerne udøver statslig myndighed. For så vidt angår artikel 17 i denne beslutning og det forhold, at kreditprincipperne bør respekteres, mener Kommissionen ikke, at en sådan betingelse er uforenelig med det forhold, at bankerne udøver statslig myndighed. For så vidt angår påstanden om, at beslutning nr. 40 omfatter hele den kinesiske økonomi, bemærker Kommissionen, at denne beslutning henviser til retningslinjerne for den industrielle omstrukturering, der selv foretager en sondring mellem tre forskellige former for industrier, nemlig tilskyndede, begrænsede og afviklede projekter. Endvidere er »indholdet af det, der tilskyndes«, også defineret i denne beslutning. For så vidt angår henvisningen til den »11. femårsplan«, skal det bemærkes, at en sådan plan er blevet erstattet af den 12. og senest af den 13. femårsplan. Det skal også bemærkes, at beslutning nr. 40 ikke er blevet ophævet og derfor stadig er gyldig. Der er intet i kinesisk lovgivning, der tyder på, at det vil være forkert at læse henvisningen til den 11. femårsplan som en dynamisk henvisning.
- (225) Desuden kan der anføres følgende bemærkninger. Den oprindelige undersøgelse⁽³⁵⁾ konkluderede, at det kinesiske finansmarked var fordrejet på forskellige måder, dvs. statsligt ejerskab kombineret med fordrejninger på det kinesiske finansmarked og den kinesiske regerings politik om at stille billig finansiering til rådighed for udvalgte industrier (hvilket undergraver de lige konkurrencevilkår i den internationale handel og giver de kinesiske producenter en urimelig fordel), begrænsninger med hensyn til rentefastsættelse, adgang til billig kapital, udlånspolitik i henhold til behovene i den nationale økonomi, fordelagtig adgang til kredit for tilskyndede projekter og/eller industrier med højteknologi og ny teknologi, adgang til billige statslige reserver af udenlandsk valuta og privilegerede finansieringsmidler til China Development Bank (CDB).
- (226) Bortset fra den påståede rentereform, der blev behandlet i betragtning 197-201, fremlagde den kinesiske regering ikke noget bevis i løbet af undersøgelsen for, at situationen har ændret sig. Undersøgelsen kastede heller ikke lys over elementer, som modsagde ovenstående resultater. Konklusionerne i den oprindelige undersøgelse er stadig gyldige i NUP og bekræftes derfor.
- (227) Disse konklusioner gør det klart, at den finansielle sektor opfordres til at bidrage til de strategier, der er udarbejdet af de offentlige myndigheder. For så vidt angår den kinesiske regerings indgriben med henblik på at påvirke rentesatser, er dette spørgsmål allerede blevet behandlet i betragtning 197, 198, 206 og 207. For så vidt angår de konklusioner, der blev fastlagt i den oprindelige undersøgelse, anføres det, at de bemærkninger, der var blevet fremsat af den kinesiske regering i den oprindelige undersøgelse, blev analyseret og behandlet i den oprindelige forordning, og at konklusionerne i den oprindelige undersøgelse ikke blev anfægtet i retten. Desuden har den kinesiske regering ikke fremlagt noget bevis, der kunne ændre konklusionen i den oprindelige undersøgelse, og undersøgelsen frembragte heller ikke nogen elementer af en sådan art. I den forbindelse kan Kommissionen ikke se, hvorfor sådanne konstateringer ikke kan udgøre en del af det grundlag, som Kommissionen anvendte, da den drog sine konklusioner i den aktuelle undersøgelse.

⁽³⁵⁾ Jf. betragtning 181-185 i den oprindelige forordning.

- (228) Selv om de statsejede banker ikke blev anset for at være offentlige organer, ville de desuden og som konstateret i den oprindelige undersøgelse ⁽³⁶⁾ også blive betragtet som underlagt og styret af den kinesiske regering med hensyn til at udføre funktioner, der normalt udføres af staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

c) Private banker

- (229) Da andelen af lån fra private banker i Kina til de tre eksporterende producenter i stikprøven var ubetydelig, og ingen af de private banker i Kina indsendte en spørgeskemabesvarelse, blev der ikke draget nogen konklusioner i denne henseende. I overensstemmelse hermed besluttede Kommissionen at fjerne den marginale fordel, der skyldtes disse lån, fra subsidieberegningen. Således var Kommissionen ikke forpligtet til at imødekomme den kinesiske regerings bemærkninger i den henseende.

d) Specificitet

- (230) I forbindelse med den nuværende undersøgelse kan ingen foreliggende oplysninger ændre Kommissionens konklusioner i den oprindelige undersøgelse ⁽³⁷⁾, hvor det blev konkluderet, at den kinesiske regering retter fordelagtige låneordninger mod et begrænset antal industrier, og solcelleindustrien er en af dem. Tværtimod blev der ved undersøgelsen bragt yderligere elementer frem, som bekræfter det oprindelige undersøgelsesresultat. En stikprøveudvalgt eksporterende producent angav, at »historisk set har China Development Bank ydet os lån til finansiering af vores solenergiprojekt. Da disse lån er drevet delvist af politiske hensyn, for så vidt som regeringen ændrer sin holdning til solcelleindustrien, kan vilkår for og adgang til disse lån ændre sig«, og for så vidt som »den kinesiske regering desuden udøver væsentlig kontrol over Kinas økonomiske vækst gennem tildeling af ressourcer, kontrol af betaling af forpligtelser i udenlandsk valuta, fastsættelse af pengepolitikken og gennem fordelagtig behandling af bestemte sektorer eller virksomheder« ⁽³⁸⁾. Det blev endvidere i en kreditbevilningsrapport vurderet positivt, at solcellesektoren får statsstøtte og fremmes af national politik. På grundlag af ovenstående konkluderes det, at myndighederne kun tillader de finansielle institutioner at tilbyde fordelagtige låneordninger til et begrænset antal erhvervsgrene/aktiviteter, der følger den kinesiske regerings relevante politikker. Desuden har ingen interesserede parter kunnet frembringe beviser for, at bankerne vurderede solcelleindustriens kreditværdighed i tilstrækkeligt omfang.
- (231) Efter fremlæggelsen af oplysninger henviste den kinesiske regering til den omstændighed, at solcelleindustrien angiveligt ikke er opført i den 13. femårsplan, der er nævnt i betragtning 83 og, at Kommissionen angiveligt har fejlfortolket beslutning nr. 40. Endvidere fremgik det, at en kinesisk producents »SEC-filing« ikke kan udgøre bevis for regeringens politik.
- (232) Det skal først bemærkes, at påstandene vedrørende den 13. femårsplan og beslutning nr. 40 er blevet behandlet i betragtning og 89. For så vidt angår »SEC-filing« indgår det i det allerede indsamlede materiale og bekræfter, at der findes en særlig politik til støtte for solcelleindustrien.
- (233) Den kinesiske regering henviste også til de bemærkninger, som den havde fremsat med hensyn til betragtning 172 i den oprindelige forordning, og som allerede var blevet behandlet i den oprindelige forordning. Endvidere anførte den, at med udgangspunkt i rapporten fra appelorganet om US-Aircraft (anden klage) bør analysen af specificitet ikke kun fokusere på »de bestemte modtagere, der er identificeret i klagen, men... også på alle virksomheder eller erhvervsgrene, der er berettigede til at modtage samme subsidie« ⁽³⁹⁾, og at det fremgår af panelets rapport vedrørende US-Aircraft ⁽⁴⁰⁾, at et subsidie for at være specifikt skal tildeles en tilstrækkelig begrænset »gruppe« af virksomheder eller erhvervsgrene, og at dette kræver mere end en simpel påvisning af, at ikke alle virksomheder eller erhvervsgrene var berettigede til at modtage subsidiet.

⁽³⁶⁾ Jf. betragtning 180 i den oprindelige forordning.

⁽³⁷⁾ Jf. betragtning 192 i den oprindelige forordning.

⁽³⁸⁾ Kilde: JinkoSolar Holding Co., Ltd.'s årsrapport i medfør af artikel 13 eller 15, litra d), i loven om værdipapirer fra 1934, for regnskabsåret, der sluttede den 31. december 2015, ss. 10 og 38.

⁽³⁹⁾ Rapporten fra WTO's appelorgan om US-Aircraft (anden klage), afsnit 753.

⁽⁴⁰⁾ Panelrapport, US-Aircraft, afsnit 7.1235.

- (234) I den forbindelse anføres det, at de bemærkninger, der var blevet fremsat af den kinesiske regering i den oprindelige undersøgelse, blev analyseret og behandlet i den oprindelige forordning, og at konklusionerne i den oprindelige undersøgelse ikke blev anfægtet ved EU's domstole. For så vidt angår henvisningerne til rapporter fra appelorganet og panelet, henvises der til de dokumenter, der blev nævnt i betragtning 172 i den oprindelige forordning og til ovennævnte dokumenter. I den forbindelse er Kommissionen af den opfattelse, at henvisningerne til solcelleindustrien er tilstrækkeligt entydige, da erhvervsgrenen er identificeret, enten ved sit navn eller ved en klar henvisning til den vare, der fremstilles, eller den koncern, som den tilhører.
- (235) På grundlag af materialet i sagen konkluderes det, at subsidierne i form af fordelagtige låneordninger ikke er almindeligt tilgængelige, og at de dermed er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Desuden fremlagde ingen af de interesserede parter beviser for, at subsidierne er baseret på objektive kriterier eller betingelser, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).
- e) Konklusion om undersøgelsens resultater
- (236) Det konkluderes, at størstedelen af lånene til grupperne af eksporterende producenter i stikprøven stammer fra statsejede banker, der anses for at være offentlige organer, jf. betragtning 201, fordi de har fået overdraget statslig myndighed og udøver statslige funktioner. Der foreligger yderligere bevis for, at disse banker i praksis udøver statslig myndighed, da der, jf. betragtning 197-201, tydeligvis er tale om indgriben fra statens side (dvs. PBOC) i forretningsbankernes beslutninger om rentesatserne på lån til kinesiske virksomheder. Under disse omstændigheder kontrolleres disse enheders udlånspraksis direkte af staten.
- (237) Endelig undlod/nægtede den kinesiske regering at fremlægge oplysninger, som kunne have ført til en bedre forståelse af de statsejede bankers forhold til staten som forklaret i betragtning 51, 103 og 104. Med hensyn til lån ydet af statsejede banker i Kina konkluderer Kommissionen således, at der fortsat ydes økonomisk støtte til producenter i solcelleindustrien i form af direkte overførsler af midler fra staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).
- (238) Baseret på oplysninger om lån og kreditlinjer fra de eksporterende producenter i stikprøven og de begrænsede oplysninger fra de fire banker har Kommissionen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger konstateret, at de statsejede banker i realiteten og i praksis udøver statslig myndighed, og disse banker udfører deres låneforretninger i henhold til nationaløkonomiens og samfundsudviklingens behov og ud fra vejledningen i de industripolitikker, som er fastsat i artikel 34 i bankloven.
- (239) En fordel som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 2 og artikel 6, litra b), opstår, når de statslige lån eller lån fra private organer, der har fået overdraget eller pålagt statslige funktioner, ydes på mere favorable vilkår, end låntageren ellers ville kunne opnå på markedet. Ikkestatslige lån i Kina udgør ikke en egnet markedsreference, da det er blevet fastslået, at det kinesiske finansmarked er fordrejet (se betragtning 225 og 226). Referencesatserne er derfor blevet beregnet ud fra metoden i betragtning 246-248. Denne referencesats viser, at der ydes lån til solcelleindustrien på betingelser, der ligger under markedsvilkårene.
- (240) Som fastslået i betragtning 191 i den oprindelige forordning tilhører solcelleindustrien den tilskyndede kategori ifølge beslutning nr. 40. Beslutning nr. 40 er ikke blevet ændret siden da, og den fastsætter bindende regler for alle økonomiske institutioner i form af direktiver om fremme af og støtte til tilskyndede industrier, herunder solcelleindustrien.
- (241) Som forklaret i betragtning 172 i den oprindelige forordning indrømmer den kinesiske regering fordelagtige låneordninger til et begrænset antal industrier, og solcelleindustrien er en af dem. På baggrund af ovenstående kan der drages den samme konklusion, dvs. at myndighederne kun tillader de finansielle institutioner at yde præferencelån til et begrænset antal erhvervsgrene/virksomheder, der følger den kinesiske regerings relevante politikker. På grundlag af beviserne i sagen og som følge af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje om dette spørgsmål konkluderes det, at subsidierne i form af fordelagtige låneordninger ikke er almindeligt tilgængelige og dermed er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Desuden fremlagde ingen af de interesserede parter bevis for, at subsidierne er baseret på objektive kriterier eller betingelser, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

f) Konklusion

- (242) Undersøgelsen viste, at alle de eksporterende producenter i stikprøven havde fordel af fordelagtige låneordninger i NUP.
- (243) I overensstemmelse hermed bør finansieringen af solcelleindustrien betragtes som subsidiering.
- (244) Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for de eksporterende producenter og specificitet, bør subsidieringen betragtes som udligningsberettiget.

g) Beregning af subsidiebeløbet

- (245) I henhold til den metode, der anvendtes i den oprindelige undersøgelse, beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i NUP. Ifølge grundforordningens artikel 6, litra b), anses fordelene for modtagerne for at være forskellen mellem det rentebeløb, virksomheden, der modtager lånet, betaler for statslånet, og det beløb, som den pågældende virksomhed ville skulle betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den faktisk kunne opnå på markedet.
- (246) Da de kinesiske bankers udlån afspejler en væsentlig statslig indgriben i banksektoren, jf. betragtning 236-241, og ikke afspejler rentesatserne på et fungerende marked, blev der beregnet en egnet markedsreference efter nedenstående metode. Som følge af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje har Kommissionen endvidere måttet gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger for at beregne en passende referencerentesats.
- (247) Ligesom i den oprindelige undersøgelse anses det ved beregningen af en passende reference for lån i RMB for rimeligt at anvende de kinesiske rentesatser, som justeres, så de afspejler en normal markedsrisiko. I en situation, hvor eksportørernes aktuelle finansielle situation er blevet konstateret på et fordrejet marked, og hvor der ikke foreligger nogen pålidelige oplysninger fra de kinesiske banker om målingen af risikoen og udarbejdelsen af kreditvurderinger, anses det for nødvendigt ikke at tage de kinesiske eksportørers kreditværdighed for pålydende, men at foretage en opjustering, som afspejler det fordrejede kinesiske markeds potentielle indvirkning på deres finansielle situation. Der anvendes følgende referencer ⁽⁴¹⁾:

Periode	Reference i RMB (%)
op til 1 år	6,88
1-5 år	7,28
over 5 år	7,43

- (248) Ligesom for lån i fremmed valuta gælder der en tilsvarende situation med hensyn til markedsfordrejninger og manglende gyldige kreditvurderinger, eftersom disse lån også ydes af kinesiske banker. Som i den oprindelige undersøgelse blev BB-forrentede erhvervsobligationer med relevante pålydender, der er udstedt i NUP, benyttet til at bestemme følgende referencer ⁽⁴²⁾:

Valuta	Reference (%)
USD	5,214
EUR	3,306

⁽⁴¹⁾ Kilde: Bloomberg professional services.

⁽⁴²⁾ Se fodnote 41..

- (249) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde den kinesiske regering indsigelse mod en opjustering med henblik på at fastlægge referencen for RMB-lån og udtalte, at Kommissionen ikke havde noget faktisk grundlag for at mene, at de stikprøveudvalgte virksomheder bør tildeles en »BB«-rating i betragtning af deres resultater og oplysninger om rentabilitet og antydende, at denne situation gjorde sig gældende for hele sektoren. Regeringen gjorde også indsigelse mod den metode, der blev anvendt til at fastlægge referencen for lån i EUR og USD, med den begrundelse, at PBOC ikke fastsatte den nedre udlånsrente for lån i disse valutaer, og at bankerne kan yde disse lån til en hvilken som helst rentesats. Den henviste også til en samarbejdsvillig producent, hvis beregnede referencesats var lavere end den rente, som alle lån blev ydet til.
- (250) For så vidt angår opjusteringen og den anvendte kreditvurdering, modtog Kommissionen ingen retningslinjer fra de banker, som den bruger til kreditvurdering af virksomheder. Endvidere var de få dokumenter, som virksomhederne selv fremlagde, ikke pålidelige med henblik på vurderingen af deres kreditværdighed. Navnlig én virksomhed indsendte en kreditvurdering vedrørende en af dennes mange virksomheder, som ikke er aktiv i solcellesektoren. En anden virksomhed fremlagde et dokument, som ikke var udstedt af en bank, men af et betalt kreditvurderingsbureau. Et tredje dokument var allerede blevet forkastet i den oprindelige undersøgelse, da det ikke tilførte sagen nye elementer.
- (251) For så vidt angår lån i EUR og USD, henvises der til betragtning 237, som omhandler markedsdrejninger. Disse fordrejninger berettiger, at der også for disse lån anvendes en ekstern reference. For så vidt angår den samarbejdsvillige producent, som den kinesiske regering henviste til, blev denne påstand ikke understøttet af oplysningerne i sagen.
- (252) En eksporterende producent bemærkede, at PBOC's rente er den korrekte reference til at undersøge, om der ydes lån på præferencevilkår. Men PBOC's rente vedrører bl.a. udlån på interbankmarkedet. Det er imidlertid ikke en passende reference for udlån til virksomheder i solcelleindustrien i betragtning af omstændighederne i denne undersøgelse og specielt, da det af det ovenstående fremgår, at referencesatsen bør gælde for virksomheder med en BB-rating, mens bankerne typisk har en langt bedre rating, hvis de ønsker at få adgang til udlån på interbankmarkedet.
- (253) Denne part bemærkede også, at Kommissionen ikke havde foretaget et fradrag i fordelene for de få lån, der blev ydet over den beregnede referencesats. Som i den oprindelige undersøgelse blev det imidlertid fastslået, at sådanne lån bør ikke have nogen indvirkning på beregningen.
- (254) Endelig har den eksporterende producent fremført, at den bør behandles anderledes end andre virksomheder i stikprøven, idet den ikke længere betragtede sin finansielle situation som en BB-rating. Da Kommissionen anvendte en BB-rating for samtlige virksomheder (som det var tilfældet i den oprindelige undersøgelse, og som forklaret i betragtning 256), blev denne påstand imidlertid afvist.
- (255) En eksporterende producent i stikprøven påpegede, at nogle af dens udlån udelukkende vedrørte eksportaktiviteter. Dette forhold blev taget i betragtning ved beregningen af fordelene i forbindelse med sådanne lån.
- (256) Med hensyn til ovenstående blev både den kinesiske regering og de eksporterende producenter i stikprøven anmodet om at fremlægge oplysninger om de kinesiske bankers udlånspolitik og om, hvordan lånene blev indrømmet de eksporterende producenter, jf. forklaring i betragtning 47, 107 og 110. Selv om Kommissionen anmodede om det flere gange, blev disse oplysninger ikke fremlagt. I betragtning af den manglende samarbejdsvilje og alle foreliggende faktiske oplysninger og i henhold til bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 6, anses det for hensigtsmæssigt, ligesom i den oprindelige undersøgelse, at antage, at alle solcelleproducenter i Kina kun tildeles den højeste grad af »Non-investment grade«-obligationer (BB hos Bloomberg), og at anvende den egnede præmie, der forventes på obligationer udstedt af virksomheder med denne rating, på den kinesiske nationalbanks almindelige udlånsats.
- (257) Det blev fremført, at kreditvurderingen af den kinesiske solcelleindustri burde nedklassificeres fra BB til C eller derunder i lyset af »de faktiske misligholdelser og selv de største kinesiske producenters meget svage regnskaber«.
- (258) Denne påstand må afvises, da intet i de foreliggende informationer tyder på, at solcelleindustrien er i en dårligere eller bedre situation end i den oprindelige undersøgelse. Det blev derfor anset for hensigtsmæssigt at fastholde den metode, der blev anvendt i den oprindelige undersøgelse.

- (259) Som følge heraf er fordelene for de eksporterende producenter i stikprøven beregnet ved at tage rentedifferencen udtrykt som en procentdel ganget med det udestående beløb på lånet, dvs. den rente, der ikke blev betalt i løbet af NUP. Dette beløb blev derefter fordelt på de pågældende eksporterende producenters samlede omsætning eller den samlede eksportomsætning, hvis det var relevant.
- (260) Den subsidiesats, der blev fastsat i NUP for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Præferencelån	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats (%)
Chint Group	1,17
Jinko Solar Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,28
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,52

3.4.1.2. Indrømmelse af kreditlinjer

a) Indledning

- (261) Anmodningen indeholdt påstande om, at de kinesiske banker indrømmede uforholdsmæssige kreditlinjer til de kinesiske eksportører af den undersøgte vare. Undersøgelsen bekræftede, at alle undersøgte virksomheder ganske rigtigt fik indrømmet store kreditlinjer fra de kinesiske banker, der i de fleste tilfælde var uden gebyr.

b) Resultaterne af undersøgelsen

Kreditlinjer er en potentiel overførsel af midler

- (262) EF-Aircraft-panelets rapport bekræftede, at disse kreditlinjer, ud over virkningerne af de enkelte lån, kan udgøre potentielle direkte overførsler af midler i henhold til WTO's regler, der svarer til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og således finansielle bidrag. Panelet fandt, at fordelene ved en potentiel overførsel af midler hidrører fra *selve eksistensen* af en forpligtelse til at foretage en direkte overførsel af midler. Panelet fandt også, at en kreditlinje i sig selv kan medføre en fordel for modtagervirksomheden og dermed udgør en potentiel overførsel af midler, uafhængigt af enhver direkte overførsel af midler i form af individuelle lån ⁽⁴³⁾.

De banker, som indrømmer disse kreditlinjer, er offentlige organer eller under statslig kontrol

- (263) De eksporterende producenter i stikprøven fik indrømmet disse kreditlinjer af de samme banker, som bevilgede de præferencelån, som er beskrevet i afsnit 3.4.1.1. Disse banker er offentlige organer (jf. betragtning 136, 151, 166, 185 og 186). De udøver den offentlige opgave at fremme solcelleindustrien i overensstemmelse med den centrale planlægning, jf. afsnit 3.2..
- (264) Ifølge spørgeskemabesvareelserne fra de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter modtog de deres kreditlinjer uden vederlag. Under normale markedsforhold medfører disse kreditlinjer omfattende tilsagn og administrationsgebyrer, der gør det muligt for bankerne at kompensere for omkostninger og risici.
- (265) Fordelen er repræsenteret ved de gebyrer, der normalt gælder for erhvervskreditter til virksomheder, og som de eksporterende producenter i stikprøven i de fleste tilfælde undgik. Kommissionen anvendte de gebyrer, der blev opkrævet for den kreditlinje, som en udenlandsk forretningsbank gav en af de eksporterende producenter i stikprøven, i den oprindelige undersøgelse ⁽⁴⁴⁾. Ingen af de tre virksomheder i stikprøven kunne fremvise en sådan kreditlinje. Da gebyrerne beregnes som en procentdel af transaktionsværdien, var der ikke behov for at ajourføre den reference, der blev anvendt i den oprindelige undersøgelse. Desuden blev der ikke foreslået nogen anden reference i forbindelse med den nuværende undersøgelse.

⁽⁴³⁾ Panelrapport, Det Europæiske Fællesskab og visse medlemsstater — Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft (WT/DS316/R) (30.6.2010), punkt 7.735-7.738.

⁽⁴⁴⁾ Jf. betragtning 253 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013.

- (266) Af samme årsager som anført i betragtning 230-235 er subsidier i form af uforholdsmæssigt gunstige kreditlinjer ikke almindeligt tilgængelige og er dermed specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Desuden fremlagde ingen af de interesserede parter beviser for, at subsidierne er baseret på objektive kriterier eller betingelser, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).
- (267) Efter fremlæggelsen af oplysninger klagede en eksporterende producent over, at Kommissionen inkluderede en samarbejdsaftale mellem en bank og virksomheden i sin opregning af kreditlinjer. Kommissionen mener, at medtagelsen af denne aftale er berettiget, da den har de samme kendetegn som de aftaler, der er omtalt i betragtning 434-438 i den oprindelige forordning. Uden en sådan aftale ville eksportøren klart kunne opfattes af markedet som værende i en svagere position. Aftalen kan derfor betragtes som en potentiel overførsel af midler eller som en levering af finansielle tjenesteydelser. En så værdifuld »garanti« ville have en vis værdi på markedet og stille modtageren bedre, end hvis denne ikke havde indgået en aftale. Som i den oprindelige undersøgelse, hvor en aftale med samme bank og det samme beløb var blevet udlignet, har Kommissionen gjort gældende, at en sådan aftale er udligningsberettiget.

c) Konklusion

- (268) Undersøgelsen viste, at alle (grupper af) eksporterende producenter i stikprøven havde fordel af kreditlinjer, der indrømmes uden vederlag eller til en sats, der ligger under markedsprisen, i NUP.
- (269) I overensstemmelse hermed bør indrømmelsen af disse kreditlinjer til solcelleindustrien betragtes som en subsidiering.
- (270) Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for de eksporterende producenter og specificitet, bør subsidieringen betragtes som udligningsberettiget.

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (271) Indrømmelse af kreditlinjer uden vederlag eller til gebyrer under markedsniveau betragtes som en levering af finansielle tjenesteydelser (jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii)) mod utilstrækkeligt vederlag. Det udligningsberettigede subsidiebeløb er beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i NUP. På grund af den markedsfordrejning, der er beskrevet i betragtning 225 og 226 kunne relevansen af godtgørelsen for finansielle tjenesteydelser (i dette tilfælde kreditlinjer) ikke afgøres på grundlag af gældende markedsvilkår i Kina. I henhold til grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii), anses fordelene for modtagerne derfor at være forskellen mellem det beløb, virksomheden betaler for kreditlinjen, som indrømmes af kinesiske banker, og det beløb, den pågældende virksomhed ville skulle betale for en tilsvarende kreditlinje, som kunne opnås på markedsvilkår. Kreditlinjer kan også betragtes som en potentiel overførsel af midler i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).
- (272) I den oprindelige undersøgelse havde en af de stikprøveudvalgte eksporterende producenter opnået en kreditlinje fra en bank, hvis hovedkontor var etableret i en anden finansiell jurisdiktion end Kina, og denne kreditlinje var omfattet af forpligtelser og administrationsgebyrer, som det er sædvanlig praksis på de globale finansmarkeder. Selv om kreditlinjen blev indrømmet af den pågældende banks kinesiske datterselskab, ansås det for at være en passende erstatning for en reference. Også med henblik på beregningen af subsidiebeløbet for denne ordning i den nuværende udløbsundersøgelse, blev det fundet hensigtsmæssigt at anvende gebyrerne for denne kreditlinje som reference i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii). Som anført i betragtning 267 kunne der ikke identificeres en bedre reference.
- (273) Størrelsen af de gebyrer, der blev brugt som reference, blev anvendt i forhold til beløbet for hver kreditlinje for at opnå subsidiebeløbet (minus eventuelle faktisk betalte gebyrer). I tilfælde, hvor kreditlinjen løb over mere end et år, blev det samlede subsidiebeløb fordelt over kreditlinjens varighed og et passende beløb tilskrevet NUP.

- (274) Den subsidiesats, der blev fastsat i NUP for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Indrømmelse af kreditlinjer	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats (%)
Chint Group	0,52
Jinko Solar Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	1,20
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,62

3.4.1.3. Eksportkreditstøtteordninger

- (275) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget fordele under denne ordning i NUP. Under alle omstændigheder tyder intet på, at de oprindelige eksportsubsidieordninger er blevet trukket tilbage.

3.4.1.4. Eksportgarantier og -forsikringer for grønne teknologier

a) Indledning

- (276) Anmodningen indeholdt påstande om, at Sinasure yder eksportkreditforsikring på favorable vilkår til producenter af den undersøgte vare. Ifølge klagen er Sinasures eksportkreditforsikring slet ikke tilstrækkelig til at dække langsigtede aktiviteter, og Sinasure opererer i en situation med langvarige driftstab.

b) Manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende faktiske oplysninger

- (277) Som nævnt i betragtning 279-283 anmodede Kommissionen den kinesiske regering og Sinasure om oplysninger i spørgeskemaet, i mangelskrivelserne og under kontrolbesøget, hvoraf et betydeligt antal elementer ikke var indsendt af den kinesiske regering og/eller Sinasure, og Kommissionen var derfor ikke i stand til at kontrollere alle væsentlige elementer og oplysninger, der havde en klar forbindelse til ordningen såsom de dokumenter og data, der omtales herunder.
- (278) For så vidt angår kapitalinteresser og den interne beslutningsproces blev de nye/reviderede vedtægter ikke fremlagt. Efter fremlæggelsen af oplysninger understregede den kinesiske regering, at Kommissionen ikke har angivet, hvilke specifikke oplysninger fra vedtægterne der ikke var tilgængelige, eller hvordan dette har påvirket Kommissionens analyse, og at den har baseret sig på en forældet udgave af vedtægterne. I denne henseende bemærker Kommissionen, at den baserede sine konklusioner på den udgave af vedtægterne, der var til rådighed og ikke var blevet anfægtet.
- (279) Hvad angår de interne regler for aktiviteter og risikovurderingsprocessen fremlagde Sinasure ikke de ønskede »grundlæggende regler for omfattende risikostyring for det kinesiske eksportforsikringsselskab (China Export & Credit Insurance Corporation)« og »ordning for særlige tilladelser til politikbaserede eksportkreditforsikringsordninger for China Export & Credit Insurance Corporation«, som der henvises til i det referat af bestyrelsesmødet, der var angivet i spørgeskemabesvarelsen. Efter fremlæggelsen af oplysninger udtalte den kinesiske regering, at det er ulogisk at nævne, at det andet dokument ikke er blevet fremsendt, da det, som Kommissionen påpeger i sit eget dokument fra kontrolbesøget hos Sinasure, ikke eksisterer. Kommissionen er dog overrasket over, at der i referatet af bestyrelsesmødet henvises til et ikkeeksisterende dokument. Faktum er desuden, at

dokumentet ikke var blevet fremlagt og derfor var opført på den liste, som den kinesiske regering godkendte og underskrev ved afslutningen af kontrolbesøget. Begrundelsen for ikke at have fremlagt dokumenterne var den begrundelse, som den kinesiske regering fremsatte, og de blev noteret med henblik på undersøgelsen.

- (280) Selv om Sinosure lod Kommissionen kaste et kort blik på tallet for overskud/underskud, men kun for kortfristede kreditforsikringer under eksportkreditforsikringsordningen, bemærkes det, at Kommissionen ikke fik lov til at undersøge eller tage en kopi af dokumentet, og at den beregnede rentabilitet ikke var underbygget af beviser.
- (281) Efter fremlæggelsen af oplysninger udtalte den kinesiske regering, at Kommissionen havde indrømmet, at oplysningerne vedrørende fortjeneste og tab i betragtning 280 burde revideres. Den kinesiske regering bør dog også tage hensyn til resten af den pågældende betragtning, som fører til den konklusion, at Kommissionen ikke var tilfreds med de afgivne oplysninger. Den kinesiske regering påstod også, at Sinosure afgav detaljerede oplysninger i sin besvarelse af spørgeskemaet om kortfristet eksportkreditforsikring i forbindelse med eksport af solenergiprodukter til Unionen. Kommissionen bemærker i den forbindelse, at de tal, der blev fremlagt under kontrolbesøget, ikke gjorde det muligt at kontrollere disse oplysninger med det samme.
- (282) Oplysninger om eksportkreditforsikring pr. sektor for de 10 største eksporterende producenter eller de tre eksporterende producenter i stikprøven blev heller ikke fremlagt. Påstande fremsat efter fremlæggelsen af oplysninger vedrørende de 10 største eksporterende producenter er behandlet i betragtning 67. Med hensyn til den kinesiske regerings påstand om, at Kommissionen under alle omstændigheder havde adgang til oplysningerne om de tre eksporterende producenter i stikprøven fra de eksporterende producenter selv, bemærker Kommissionen, at Sinosure selv burde have fremlagt de ønskede oplysninger. Sinosure kunne ikke antage, at de tre eksporterende producenter i stikprøven ville fremlægge oplysninger om eksportkreditforsikring, og selv i bekræftende fald kunne Sinosure ikke blot gå ud fra, at disse oplysninger var fuldstændige eller korrekte. Det er en del af undersøgelsesmyndighedens ansvar at indsamle oplysninger fra forskellige kilder, hvilket er en opgave, der har været hæmmet af manglende samarbejdsvilje.
- (283) Sinosure hævdede desuden, at ingen af de tre eksporterende producenter i stikprøven havde tegnet en forsikring hos Sinosure i NUP. Denne påstand viste sig at være urigtig og i modstrid med de oplysninger, som de tre eksporterende producenter i stikprøven havde afgivet.

c) Sinosure er et offentligt organ

- (284) I den oprindelige undersøgelse ⁽⁴⁵⁾ konkluderedes det, at Sinosure er et offentligt organ. Hverken den kinesiske regering eller Sinosure fremlagde i løbet af undersøgelsen bevis for, at denne situation havde ændret sig. Undersøgelsen afslørede heller ingen oplysninger, som modsiger ovenstående konstatering. Tværtimod bekræftede Sinosures årsrapport for 2014 konklusionen i den oprindelige undersøgelse, idet det hedder, at »Sinosure ikke sparede på anstrengelserne for at støtte Kinas nationale politikker og søgte at opnå dette ved at udforske nye idéer og koncepter, forbedre arbejdsmetoder, optimere produkter og tjenesteydelser samt øge effektiviteten i udøvelsen af sine politiske funktioner«, eller at det har en rolle som »politikstøttende organ«. Følgelig er konklusionerne i den oprindelige undersøgelse stadig gyldige i NUP og bekræftes.

d) Retsgrundlag

- (285) Retsgrundlaget er det samme som i den oprindelige undersøgelse, dvs.: Notice on the Implementation of the Strategy of Promoting Trade through Science and Technology by Utilising Export Credit Insurance (Shang Ji Fa [2004] nr. 368) udstedt i fællesskab af MOFCOM og Sinosure, Export Directory of Chinese High and New Technology Products of 2006, den såkaldte 840-plan, der er inkluderet i Statsrådets bekendtgørelse af 27. maj 2009, den såkaldte 421-plan, der er inkluderet i Notice on the issues to implement special arrangements for financing of insurance on the export of large complete sets of equipment, udstedt i fællesskab af handelsministeriet og finansministeriet den 22. juni 2009, meddelelse om Cultivation and development of the State Council on Accelerating Emerging industries of strategic decision (Guo Fa [2010] nr. 32 af 18. oktober 2010), udstedt af Statsrådet og gennemførelsesretningslinjerne hertil (Guo Fa [2011] nr. 310 af 21. oktober 2011).

⁽⁴⁵⁾ Se betragtning 225-235 i den oprindelige forordning.

e) Resultaterne af undersøgelsen

- (286) Da Sinosure er et offentligt organ med offentlig myndighed og varetager statslige love og planer, udgør indrømmelse af eksportkreditforsikring til producenter af den undersøgte vare et finansielt bidrag i form af potentiel direkte overførsel af midler fra staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).
- (287) Visse lokale myndigheder har indrømmet en delvis nedsættelse af den præmie, som de eksporterende producenter betalte til Sinosure. Nedsættelsen af præmien udgør også en direkte overførsel af midler i form af et tilskud i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).
- (288) Der er tale om en fordel i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 6, litra c), i det omfang, at Sinosure yder eksportkreditforsikring på mere favorable betingelser, end modtageren normalt ville kunne opnå på markedet, eller at Sinosure giver mulighed for forsikringsdækning, der ellers ikke ville være tilgængelig på markedet. Den eksporterende producent modtog en yderligere fordel i henhold til artikel 3, stk. 2, i form af en kontantrabat på en del af forsikringspræmien, som de lokale myndigheder i det område, hvor nogle af de eksporterende producenter har hjemsted, betalte til Sinosure.
- (289) For at fastslå, om der forelå en fordel, undersøgte Kommissionen, i hvilket omfang Sinosures præmier dækkede udgifterne til kortfristet eksportkreditforsikring. Som forklaret i betragtning 280 fremlagde Sinosure en rentabilitetsanalyse for perioden 2011-2015, som viser, at Sinosure angiveligt var rentabel i denne periode på et akkumuleret grundlag, men at det havde tab i 2015. For det første bemærker Kommissionen, at dette dokument, der angiveligt kommer fra finansafdelingen, kun kunne ses kortvarigt og ikke måtte kopieres/udskrives og tages som bevis. For det andet kunne oplysningerne i denne rapport kun kontrolleres delvist, da de fremlagte beviser ikke gav mulighed for en korrekt afstemning af oplysningerne med Sinosures årsrapport for 2014. Derfor er Kommissionen ikke tilfreds med de fremlagte oplysninger.
- (290) Sinosure fremsatte endvidere en påstand på grundlag af punkt j) i bilag 1 til WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger, ifølge hvilken levering af eksportkreditforsikringsordninger til præmiesatser, som er utilstrækkelige til på lang sigt at dække driftsomkostninger og tab ved gennemførelsen af sådanne ordninger, er et »forbudt« eksportsubsidie i henhold til aftalens artikel 3, stk. 1, litra a). I sin besvarelse af spørgeskemaet henviste Sinosure blot til overskud i løbet af de sidste fem år og konkluderede, at da man generelt havde overskud i denne periode, udgjorde indrømmelse af eksportkreditforsikring til de eksporterende producenter ikke et subsidie ifølge WTO's subsidieaftale. I denne forbindelse skal det bemærkes, at Kommissionen ikke er i stand til at drage nogen anvendelig konklusion på grundlag af de fremlagte oplysninger, dvs. det samlede tal vedrørende rentabilitet over en periode på 5 år.
- (291) I mangel af pålidelige og kontrollerbare oplysninger til at foretage en analyse af »ordningen« under punkt j) i bilag 1 til WTO's subsidieaftale var Kommissionen nødt til at basere sine undersøgelsesresultater på de foreliggende oplysninger. Kommissionen har i den henseende baseret sig på årsrapporten for 2014, der blev indsamlet under kontrolbesøget. Gennemgangen af dette dokument viste, at Sinosures samlede eksportkreditforsikringsvirksomhed ville have været tabsgivende i 2013 og 2014, hvis der ikke var blevet registreret visse ikkedriftsmæssige indtægter. Sådanne ikkedriftsmæssige indtægter vedrører ikke Sinosures normale aktivitet og bør derfor ikke være omfattet af rentabilitetsanalysen for denne institution. Denne situation er fortsat den samme som i den oprindelige undersøgelse.
- (292) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens vurdering af, at Sinosures samlede aktiviteter inden for eksportkreditforsikring skulle være underskudsgivende, og Kommissionens beregningsmetode ved at henvise til den kinesiske regerings bemærkninger af 27. september 2013. Disse bemærkninger blev allerede behandlet og forkastet i punkt 3.5.3 i den oprindelige forordning.
- (293) Som følge af forklaringerne i betragtning 280, 289 og 290 og som fastslået i den oprindelige undersøgelse fastsættes det i artikel 11 i den angiveligt forældede udgave af vedtægterne, som blev indsendt i svaret på spørgeskemaet, at virksomheden skal drives på breakeven-niveau. Med andre ord søger Sinosure ifølge vedtægterne ikke at maksimere sin fortjeneste, men sigter kun mod breakeven i overensstemmelse med sin funktion som det eneste officielle eksportkreditforsikringsselskab i Kina. Som forklaret ovenfor fremgår det af

oplysningerne i sagen, at de retlige og politiske rammer, inden for hvilke Sinosure driver virksomhed, kræver, at Sinosure gennemfører de statslige politikker og planer til opfyldelse af sine offentlige politiske beføjelser. Blandt de udvalgte brancher og virksomheder, der får specifik støtte fra staten, har de eksporterende producenter haft fuld adgang til eksportkreditforsikring gennem Sinosure til en fordelagtig sats. Sinosure giver dermed solcelle-sektoren ubegrænset adgang til forsikringer, og de lave forsikringspræmier afspejler ikke de faktiske risici ved forsikring af eksporten i denne sektor. På grundlag af alle de foreliggende oplysninger i sagen kan det allerede nu konkluderes, at de præmier, der opkræves af Sinosure, stadig er utilstrækkelige til at dække de langsigtede aktiviteter.

- (294) Det skal også erindres, at visse konklusioner, der peger i samme retning, allerede blev draget i den oprindelige undersøgelse ⁽⁴⁶⁾. Den kinesiske regering fremlagde i løbet af denne undersøgelse ingen beviser for, at situationen har ændret sig. Undersøgelsen afslørede ikke noget, som modsiger ovenstående resultat.
- (295) På grundlag af ovenstående og da Sinosure stadig har tab på sin eksportkreditforsikringsordning, kan det fastslås, om der er tale om en fordel, ved at sammenligne de præmier, de eksporterende producenter betaler, med dem, der er tilgængelige på markedet.
- (296) Sinosure hævdede, at fire andre virksomheder leverer sådanne tjenester på det kinesiske marked. Der kunne dog ikke fremlægges nogen oplysninger om deres markedsandele i denne forbindelse. Under alle omstændigheder er Sinosure det eneste officielle eksportkreditforsikringselskab og har en dominerende stilling på det kinesiske marked. Der findes således ingen kommerciel reference i Kina for sådanne instrumenter, og da det finansielle marked i Kina fortsat fordrejes af statslig indgriben, er det rimeligt at anvende en reference uden for Kina.
- (297) Subsidierne er betinget af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a), da de ikke kan opnås uden eksport. Desuden er de også specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), idet adgangen er begrænset til visse virksomheder. I mangel af ændringer i denne forbindelse henvises der til betragtning 246 og 247 i den oprindelige forordning, hvor det konkluderedes, at de fordele, der er indrømmet af Sinosure og/eller af de lokale myndigheder til producenterne af den undersøgte vare, er specifikke som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Da der ikke var bevis for, at subsidiet er baseret på objektive kriterier eller betingelser, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), er fordelene også specifik, hvad dette aspekt angår.
- (298) I modsætning til, hvad den kinesiske regering og en eksporterende producent hævdede efter fremlæggelsen, blev virksomhedernes oplysninger om betalte præmier ikke afvist. I sidste ende blev de imidlertid ikke anvendt i den beregning, der er beskrevet i betragtning 302 og 303, idet Kommissionen måtte gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

f) Konklusion

- (299) Undersøgelsen viste, at de tre grupper af eksporterende producenter i stikprøven havde fordel af eksportkreditforsikring fra Sinosure i NUP.
- (300) Sinosures levering af eksportkreditforsikring til solcelleindustrien betragtes som subsidiering, i det omfang præmierne ligger under markedspriserne.
- (301) Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for de eksporterende producenter og specificitet, bør subsidieringen betragtes som udligningsberettiget.

g) Beregning af subsidiebeløbet

- (302) Det udligningsberettigede subsidiebeløb er beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i NUP. Beregningen af fordelene svarer til situationen med lånegarantier. I henhold til grundforordningens artikel 6, litra c), anses fordelene for modtagerne at være forskellen mellem det præmiebeløb, som virksomhederne betaler for Sinosures kortsigtede forsikring, og det præmiebeløb, som den pågældende virksomhed skulle betale for en tilsvarende eksportkreditforsikring, som den ville kunne opnå på markedet.
- (303) Som nævnt i betragtning 277-283 var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere en række elementer vedrørende indrømmelsen af eksportkreditforsikring gennem Sinosure til de eksporterende producenter i stikprøven, til de største eksporterende producenter eller til den pågældende sektor. På grund af den kinesiske regerings og Sinosures manglende samarbejdsvilje har Kommissionen måttet gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger for at beregne fordelene for modtagerne. I denne forbindelse blev det anset for rimeligt at basere sig

⁽⁴⁶⁾ Se betragtning 245-247 i den oprindelige forordning.

på de satser, der blev konstateret i den oprindelige undersøgelse. For de stikprøveudvalgte virksomheder i denne undersøgelse, der indgik i stikprøven i den oprindelige undersøgelse, blev satserne fastsat i den oprindelige undersøgelse. Med hensyn til den gruppe, som ikke indgik i stikprøven i den oprindelige undersøgelse, beregnes satsen som det vejede gennemsnit af de samarbejdsvillige virksomheder i den oprindelige undersøgelse.

- (304) De subsidiesatser, der blev fastslået vedrørende denne ordning i NUP for de eksporterende producenter i stikprøven, er på:

Eksportgarantier og forsikringer	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats (%)
Chint Group	0,59
Jinko Solar Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,71

3.4.2. Tilskudsordninger

3.4.2.1. Subsidier til udvikling af »Famous Brands« og »Well-known Trademarks in China«, »Export Brand Development Fund« og lignende programmer, både på centralt og »subcentralt« niveau

- (305) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget fordele under disse programmer i løbet af NUP. Under alle omstændigheder tyder intet på, at de oprindelige subsidieordninger er blevet trukket tilbage.

3.4.2.2. Golden Sun-demonstrationsprogrammet

a) Indledning

- (306) I den oprindelige undersøgelse blev det konstateret, at producenter i solcellesektoren modtog støtte under *Golden Sun-demonstrationsprogrammet* (»Golden Sun-ordningen«).

b) Manglende samarbejdsvilje

- (307) Kommissionen havde anmodet den kinesiske regering om at fremlægge en række dokumenter, hvoraf de fleste vedrørte budgetmålene i Golden Sun-ordningen. I sin spørgeskemabesvarelse hævdede den kinesiske regering, at den ikke kunne finde frem til de ønskede dokumenter som følge af manglende oplysninger i det spørgsmål, Kommissionen havde stillet. Men efter at Kommissionen havde forelagt det samme spørgsmål under kontrolbesøget (indeholdende oplysninger på samme niveau som i spørgeskemaet, dvs. navnene på de ønskede dokumenter), påstod den kinesiske regering, at disse dokumenter var fortrolige, og erklærede, at det ville være nødvendigt at kontrollere, om de kunne forelægges for Kommissionen. I denne forbindelse kan Kommissionen ikke se, hvorfor de manglende dokumenter skulle anses for fortrolige og ikke kunne fremsendes inden for rammerne af en antisubsidieundersøgelse, hvor den undersøgende myndighed er bundet af strenge fortrolighedsregler. Under alle omstændigheder, vendte den kinesiske regering — som i den oprindelige undersøgelse — ikke tilbage til sagen på trods af flere påmindelser herom under kontrolbesøget, og dokumenterne blev aldrig fremlagt for Kommissionen.
- (308) Endvidere havde den kinesiske regering i sin besvarelse af spørgeskemaet anført, at ingen af de eksporterende producenter i stikprøven havde været omfattet af dette program i NUP, da programmet ikke er for producenter af den undersøgte vare. Dette var imidlertid i strid med oplysningerne fra de eksporterende producenter i stikprøven. Under kontrolbesøget nuancerede den kinesiske regering sin spørgeskemabesvarelse og erkendte muligheden for betalinger, selv om ordningen angiveligt var ophørt og var blevet ændret til en ordning med faste afregningspriser. Den kinesiske regering fremlagde Statsrådets udtalelse fra 2013 til støtte for denne erklæring. Kommissionen bemærker, at den kinesiske regering ikke i sin besvarelse af spørgeskemaet havde nævnt, at denne ordning var blevet ændret, og den kinesiske regering fremlagde heller ingen beviser i denne henseende. Kommissionen bemærker også, at det dokument, som blev fremlagt i løbet af kontrolbesøget, ikke henviser til denne ordning eller den påståede erstatning herfor med en anden ordning.

- (309) På grund af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere alle aspekter af Golden Sun-ordningen og navnlig ikke de faktiske fordele for producenterne af den undersøgte vare og solcelleindustrien som helhed. Dertil kommer, at den kinesiske regering ikke fremlagde alle relevante dokumenter, herunder regnskabsdokumenter for de Golden Sun-bevillinger, finansministeriet (MOF) havde udstedt.
- (310) Hvad fordelene angår, bemærker Kommissionen endvidere, at den kinesiske regering var blevet anmodet om at fremlægge oplysninger om de fordele, producenterne havde opnået, men skønt oplysningerne var tilgængelige for den kinesiske regering, svarede den blot, at der ikke var opnået nogen fordele.

c) Retsgrundlag

- (311) Som fastslået i den oprindelige undersøgelse var det vigtigste retsgrundlag Notice concerning the Implementation of the Golden Sun Demonstration Programme af 16. juli 2009 og bilaget hertil, Golden Sun Demonstration programme Interim Measures for Financial Assistance Fund Management, dokument Caijian nr. 397 [2009] udstedt af finansministeriet, ministeriet for videnskab og den nationale energistyrelse, Circular regarding the Successful implementation to Assignments to The Golden Sun Demonstration Programme, dokument nr. 718 [2009], Circular regarding the Successful Fulfilment of the Golden Sun Demonstration Programme 2010, dokument nr. 622 [2010], Circular on Instructions on Finance Subsidy Budget Indexes for Construction Costs to The Golden Sun Demonstration Programmes 2010, dokument nr. 965 [2010] af 2. december 2010 udstedt af finansministeriet, Circular with respect to Distribution of the Budgetary TARGET for the Fiscal Subsidy Appropriated for The Golden Sun Programmes 2011, JCJ dokument 336 af 1. september 2011 udstedt af Hebei Department of Finance og Circular with respect to Distribution of the Budgetary TARGET for the Fiscal Subsidy Appropriated for The Golden Sun Programmes 2011, HCJ dokument nr. 135 af 8. november 2011 udstedt af Hengshui Municipal Finance Bureau.

d) Resultaterne af undersøgelsen

- (312) Som i forbindelse med den oprindelige undersøgelse gentog den kinesiske regering, at denne tilskudsordning ikke er beregnet til producenterne af den undersøgte vare, men derimod er målrettet projekter vedrørende fremstilling af solenergi. Den kinesiske regering hævdede ligeledes, at ansøgeren ikke havde fremlagt bevis for, at der blev givet fordele til producenter af de pågældende varer i NUP.
- (313) I forbindelse med den nuværende undersøgelse er der ingen oplysninger i sagsakterne, som kan ændre Kommissionens konklusioner i den oprindelige undersøgelse i betragtning 271-282, hvori det blev konkluderet, at tilskud under denne ordning er direkte knyttet til den undersøgte vare, da støtteberettigede »distribuerede solcelleanlæg« specifikt omfatter levering af moduler og celler som en væsentlig del af projekterne, og forbindelsen mellem den statslige fordel og den undersøgte vare er derfor direkte og uløselig.
- (314) Som fastslået i den oprindelige undersøgelse, indrømmer Golden Sun-ordningen et subsidie som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2, i form af en overførsel af midler fra den kinesiske regering i form af tilskud til producenter af den undersøgte vare.
- (315) Endvidere fastslog Kommissionen, at denne subsidieordning er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a).

e) Konklusion

- (316) Golden Sun-ordningen udgør fortsat specifik subsidiering i form af tilskud. Undersøgelsen har vist, at eksportørerne i stikprøven har nydt godt af disse subsidier.

f) Beregning af subsidiebeløbet

- (317) Den subsidiesats, der blev fastsat i NUP for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Golden Sun-demonstrationsprogrammet	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats (%)
Chint Group	0,20
Jinko Solar Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,16
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,01

- (318) I sit svar på fremlæggelsen af oplysninger fremsatte den kinesiske regering bemærkninger om Golden Sun-demonstrationsprogrammet og gentog visse spørgsmål, som allerede var blevet rejst. Disse punkter allerede er behandlet ovenfor og behandles derfor ikke yderligere. Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionen ikke havde konkluderet, at der var tale om specificitet vedrørende denne ordning.
- (319) Ud fra den omstændighed, at tilskuddene under Golden Sun kun blev ydet til kinesiske producenter i sektoren for vedvarende energi, er deres specificitet klart fastslået i overensstemmelse med WTO-standarderne.
- (320) Desuden påstod den kinesiske regering, at den havde fremlagt bevis for, at denne ordning var ophørt. Men da disse tilskud blev bogført under de stikprøveudvalgte eksporterende producenters periodeafgrænsningsposter, vil de give fordele mange år fremover. Dette betyder, at det for så vidt angår subsidier er det forkert at påstå, at ordningen er bragt til ophør. I realiteten kan nye støttemodtagere ikke længere optages i ordningen, men på grund af den lange løbetid for anlæg, som er optaget, udbetales der stadig støtte. Disse påstande blev derfor også afvist.

3.4.2.3. Andre tilskud

a) Indledning

- (321) I sin anmodning har ansøgeren fremlagt bevis for, at tilskyndede erhvervsgrene i Kina kan modtage forskellige enkeltstående og tilbagevendende tilskud fra offentlige myndigheder på forskellige niveauer, dvs. lokale, regionale og nationale.
- (322) I forbindelse med denne undersøgelse blev det faktisk konstateret, at de tre virksomheder i stikprøven også modtog betydelige engangstilskud eller tilbagevendende tilskud fra offentlige myndigheder på forskellige niveauer, hvilket medførte fordele i NUP. Nogle af disse var allerede blevet indberettet af virksomhederne i stikprøven i deres respektive spørgeskemabesvarelser, mens mange andre blev konstateret under kontrolbesøget. Ingen af dem var oplyst i spørgeskemabesvarelsen fra den kinesiske regering, som der blev anmodet om.

b) Retsgrundlag

- (323) Disse tilskud blev givet til virksomhederne af myndigheder på nationalt niveau, provins-, by-, amts- og distriktsniveau, og alle forekom at være specifikke for de stikprøveudvalgte virksomheder eller specifikke i forhold til beliggenhed eller type erhvervsgren. Der blev ikke fremlagt detaljerede oplysninger om, under hvilken lov disse fordele blev ydet, hvis der i det hele taget var noget retsgrundlag for dem, selv om Kommissionen undertiden modtog en kopi af et dokument udstedt af en offentlig myndighed, der ledsagede tilskuddet (omtalt som »meddelelsen«).

c) Resultaterne af undersøgelsen

- (324) I betragtning af det store antal tilskudsordninger i anmodningen og/eller som blev konstateret i regnskaberne hos de stikprøveudvalgte virksomheder, er kun et sammendrag af de vigtigste resultater beskrevet i denne forordning. De tre stikprøveudvalgte virksomheder leverede oprindeligt bevis for, at der fandtes en lang række tilskud og at de reelt var blevet tildelt af forskellige kinesiske myndighedsniveauer. En række andre tilskud var ikke blevet indberettet af virksomhederne i stikprøven, men blev identificeret under kontrolbesøgene.

- (325) En af virksomhederne i stikprøven modtog mere end 130 af disse tilskud i NUP. Mange af disse blev ydet af offentlige myndigheder på by-, distrikts- eller provinsniveau. Det største tilskud var på over 7 mio. CNY og blev givet under »Trinity«-ordningen, en kommunal fond til fremme af omstilling og opgradering af industrivirksomheder. Andre tilskud var f.eks. patentmidler, videnskabs- og teknologimidler og -tilskud, udviklingsmidler til erhvervsformål, midler til opgradering og omstilling af industrivirksomheder, tilskud til basisinfrastruktur, støttemidler på distriktsniveau, midler til udvikling af ny og renere energi samt nedsættelser af grundskatter. Desuden modtog denne virksomhed også tilskud til eksportkreditforsikring gennem myndigheder på distriktsniveau.
- (326) En anden virksomhed i stikprøven modtog også betydelige statslige tilskud i NUP, hvoraf nogle vedrørte den udviklingszone, hvor virksomheden var beliggende (over 13 mio. CNY). Andre tilskud var knyttet til videnskabs- og teknologiudgifter, vedvarende energi og/eller industri- og informationsudvikling (f.eks. »3 Famous«-tilskuddene). Nedslag i forbindelse med erhvervelse af brugsrettigheder til jord blev også konstateret under kontrolbesøget.
- (327) En af virksomhederne i stikprøven modtog som gruppe forskellige tilskud til en samlet værdi af over 29 mio. CNY. Eksempler på sådanne tilskud er midler til ny energiudvikling, centrale teknologiske reformprojekter eller midler til den udviklingszone, hvor modtageren er beliggende.

d) Konklusion

- (328) På grundlag af de beviser, der blev indsamlet om de stikprøveudvalgte virksomheders modtagelse af disse tilskud, og i mangel af andre oplysninger anså Kommissionen tilskuddene for at være et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og stk. 2, eftersom der fandt en overførsel af midler sted fra den kinesiske regering i form af tilskud til producenterne af den undersøgte vare, som derved opnåede en fordel.
- (329) Disse tilskud er også specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 3, da de forekommer at være begrænsede til visse virksomheder eller specifikke projekter i bestemte regioner og/eller solcelleindustrien. Disse tilskud opfylder ikke kravene om ikkесpecificitet, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), da betingelserne for støtteberettigelse og de faktiske udvælgelseskriterier for virksomhedernes støtteberettigelse ikke er gennemsigtige og objektive og ikke opnås automatisk. Der er endvidere ingen beviser for, at tilskuddene hører ind under en overordnet subsidieordning.
- (330) Virksomhederne afgav i alle tilfælde oplysninger om tilskudsbeløbet og om, hvem støtten blev modtaget fra. De pågældende virksomheder bogførte også for det meste denne indkomst under posten »subsidieindkomst« i deres regnskaber og havde fået disse regnskaber uafhængigt revideret. Dette er blevet opfattet som positivt bevismateriale for et subsidie, hvorved der blev opnået en udigningsberettiget fordel.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (331) Nedenstående tabel viser beregningen af fordele ved ovennævnte tilskud, hvor fordelene er det beløb, der blev modtaget i NUP, eller som blev bogført i NUP, hvor beløbet blev afskrevet af den pågældende virksomhed.

Andre tilskud	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats (%)
Chint Group	0,54
Jinko Solar Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,86
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,26

- (332) I deres svar på fremlæggelsen af oplysninger fremsatte den kinesiske regering og en eksporterende producent bemærkninger om »andre tilskud«. De påstod, at Kommissionen ikke i tilstrækkeligt omfang havde begrundet, at ordningerne var udligningsberettigede.
- (333) Det skal dog bemærkes, at Kommissionen havde modtaget meget få oplysninger i spørgeskemabesvareelserne vedrørende disse ordninger. Desuden anfægter de eksporterende producenter i stikprøven ikke de beløb, der blev beregnet af Kommissionen og fremlagt for de enkelte parter. De anfægter heller ikke den kendsgerning, at disse tilskud blev indrømmet af den kinesiske regering.
- (334) I betragtning af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje har Kommissionen besluttet, at det var rimeligt at forsøge at konstatere tilstedeværelsen af sådanne tilskud under kontrolbesøget. Resultaterne af kontrolbesøgene adskilte sig radikalt fra antallet af tilskud og den samlede værdi heraf, som fremgik af spørgeskemabesvarelsen fra den kinesiske regering. Det blev besluttet, at resultaterne af kontrolbesøget var en rimelig indikator for subsidieringsniveauet i denne henseende. Kommissionen kan ikke acceptere, at denne tilgang ikke begrundes, at der er tale om udligningsberettigede subsidieordninger. Da disse tilskud har fællestræk — de er tildelt af et offentligt organ og er ikke en del af en subsidieordning, men er individuelle tilskud — kan Kommissionen vurdere dem samlet, jf. betragtning 324-327. Påstanden om, at Kommissionen ikke begrundede, at der var tale om udligningsberettigede ordninger eller fremlagde positive beviser for sådanne ordninger, afvises derfor.

3.4.3. Ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter

3.4.3.1. »Two Free/Three Half«-programmet for virksomheder med udenlandsk kapital (foreign invested enterprises, FIE'er)

- (335) Undersøgelsen viste, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget fordele under ordningen i løbet af NUP.

3.4.3.2. »Two Free/Three Half«-programmet for virksomheder med ny teknologi og højteknologiske virksomheder

- (336) Undersøgelsen viste, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget fordele under ordningen i løbet af NUP.

3.4.3.3. Skattefradrag for FoU

a) Indledning

- (337) I den oprindelige undersøgelse blev det fastslået, at skattefradrag for forskning og udvikling, som blev gennemført af FIE'er, gav FIE'erne ret til skattemæssig særbehandling af deres FoU-aktiviteter gennem et fradrag på 150 % af deres udgifter, når bestemte tærskler for FoU-udgifter var opfyldt. Det blev også konstateret, at den fordelagtige ordning med fradrag for FoU-omkostninger for FIE'er var blevet erstattet af en specifik ordning i 2008, der her benævnes *Skattefradrag for FoU* (dvs. gennemført »af FIE'er« udeladt).
- (338) Den kinesiske regering anfægtede, at de skattefradrag for forskning og udvikling, som blev gennemført af FIE'er, var blevet udskiftet i 2008, da de to ordninger angiveligt havde forskellige kriterier for støtteberettigelse. Den kinesiske regering påstod desuden, at ordningen for *skattefradrag for udgifter til forskning og udvikling* ikke er specifik og derfor ikke er udligningsberettiget.

b) Retsgrundlag

- (339) På grundlag af den oprindelige undersøgelse ble det oprindeligt fastslået, at retsgrundlaget for erstatningsprogrammet (*Skattefradrag for forskning og udvikling*) er artikel 30, stk. 1, i EIT-lovgivningen og artikel 93 og 95 i *Regulations on the Implementation of Enterprise Income Tax Law of the PRC* (»EIT-gennemførelsesforordningen«), *Administrative Measures for the Determination of High and New Technology Enterprises* (Guo Ke Fa Huo [2008]

nr. 172) og *Notice of the State Administration of Taxation on the issues concerning Enterprises Income Tax Payment of High and New Technology Enterprises* (Guo Shui Han [2008] nr. 985). Efter fremlæggelsen af oplysninger erklærede den kinesiske regering, at disse retsgrundlag var irrelevante, med undtagelse af artikel 30, stk. 1, i EIT-lovgivningen og artikel 95 EIT gennemførelsesforordningerne.

- (340) I denne undersøgelse blev følgende dokumenter yderligere afdækket som en del af retsgrundlaget: *Administrative measures of R&D expenses tax reduction for enterprises* (Guo Shui Fa [2008] nr. 116), *Jointly issued Circular by Ministry of Finance and the State Administration of Taxation on Relevant Policies related to R&D expenses super deduction* (2013/70). Efter fremlæggelsen af oplysninger fremførte den kinesiske regering, at *Administrative measures of R&D expenses tax reduction for enterprises* (Guo Shui Fa [2008] No.116) angiveligt var udløbet den 1. januar 2016, dvs. efter NUP.
- (341) I artikel 95 fastsættes det, at der indrømmes et yderligere fradrag på 50 % for FoU-udgifter, der er nævnt under punkt 1 i artikel 30, for sådanne udgifter til højteknologi og ny teknologi, således at de er omfattet af en afskrivning baseret på 150 % af omkostningerne til immaterielle aktiver.

c) Resultaterne af undersøgelsen

- (342) Det er godtgjort, at de relevante lovbestemmelser viser, at denne ordning giver en fordel, som er begrænset til virksomheder i artikel 4 i *Administrative measures of R&D expenses tax reduction for enterprises* (Guo Shui Fa [2008] nr.116), ifølge hvilken de støtteberettigede virksomheder er dem, der er beskæftiget inden for forsknings- og udviklingsaktiviteter, som er anført i *Guidance on the »Priority Areas for High-Tech Industrialization Priority Development«* [2007] nr.6, som udstedt af National Development and Reform Commission (NDRC), ministeriet for videnskab og teknologi, handelsministeriet og det nationale kontor for intellektuel ejendomsret. Et af de prioriterede områder, der er opregnet i denne vejledning, er solenergi ⁽⁴⁷⁾.
- (343) Disse virksomheder skal afholde FoU-udgifter med henblik på at udvikle nye teknologier, nye produkter og nye håndværk. Støtteberettigede virksomheder kan yderligere fratrække 50 % af deres FoU-udgifter i deres skatteforpligtelser. Også udgifter fra immaterielle FoU-aktiver giver støtteberettigede virksomheder ret til et fradrag på 150 % af de faktiske omkostninger, som disse virksomheder har afholdt.
- (344) Virksomheder, der er omfattet af denne ordning, skal indgive deres selvangivelse og de relevante bilag. Det faktiske beløb, som fordelten repræsenterer, er medtaget i selvangivelsen.
- (345) De tre eksporterende producenter i stikprøven Chint, Jinko og Trina opnåede fordele under denne ordning.
- (346) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering og en eksporterende producent konklusionen om specificitet, idet alle virksomheder i Kina er berettiget til et yderligere fradrag på 150 %. De kinesiske myndigheder tilføjede, at de canadiske myndigheder ikke konstaterede specificitet for denne ordning i forbindelse med i unitized wall modules (vægmoduler) fra Kina og henviste derefter til WTO-panelets afgørelse i sagen US — Aircraft. Den kinesiske regering fremhæver, at panelet i førnævnte sag udtalte, at en begrænsning af finansieringen til FoU i »nye teknologier og støtteteknologier med høj risiko og stort afkast« ikke udgør en tilstrækkelig afgrænset gruppe af virksomheder eller erhvervsgrene som omhandlet i artikel 2 i subsidieaftalen. Den kinesiske regering anførte, at Kommissionen med urette havde fastslået, at et støtteberettigelseskriterium for denne ordning er baseret på, hvorvidt en virksomhed betegnes som en virksomhed med højteknologi eller ny teknologi, og at Retten under alle omstændigheder i sag T-586/14 Xinyi PV Products mod Kommissionen fandt, at hvis en virksomhed betragtes som en virksomhed med højteknologi eller ny teknologi, opfylder den en objektiv betingelse for at modtage skattefordelen.
- (347) Ovenstående påstande afvises. Den omstændighed, at andre virksomheder kan modtage tilsvarende støtte på et andet retsgrundlag, betyder ikke, at denne ordning ikke i retlig forstand er specifik for kun en begrænset gruppe af virksomheder. Selv om alle virksomheder rent abstrakt ville være berettiget til supplerende fradrag på 150 %, nød virksomhederne i stikprøven i dette tilfælde fordel af fradraget i et omfang, der betød, at de kunne sætte

⁽⁴⁷⁾ http://www.most.gov.cn/ztzl/gjzctx/ptzcqt/200802/t20080222_59213.htm

kryds i en særlig rubrik på deres selvangivelse, der var forbundet med deres certificering for virksomheder med højteknologi og ny teknologi, hvilket er langt mindre belastende end den alternative procedure. Med hensyn til dommen i sag T-586/14 Xinyi PV Products mod Kommissionen vedrører den markedsøkonomisk behandling og ikke specifikke subsidier. Hvad angår påstanden om, at de canadiske myndigheder ikke konstaterede specificitet for denne ordning, har ingen af parterne fremlagt kopi af disse konklusioner.

d) Konklusion

- (348) Denne ordning udgør et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, i form af indtægter, som staten giver afkald på, hvilket giver de modtagende virksomheder en fordel.
- (349) Dette subsidie er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen begrænser anvendelsen af denne ordning til kun at omfatte virksomheder, der afholder visse FoU-udgifter.
- (350) I overensstemmelse hermed og som fastslået i den oprindelige undersøgelse bør dette subsidie betragtes som udligningsberettiget.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (351) Det udligningsberettigede subsidiebeløb er beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i NUP. Den fordel, som modtagerne har opnået, betragtes som størrelsen af den samlede skat, der skal betales i henhold til den normale skattesats, efter fradrag af det beløb, der blev betalt med den yderligere reduktion på 50 % af de faktiske udgifter til FoU for godkendte projekter. De udlignede beløb er baseret på tallene i virksomhedernes selvangivelse for 2015. En eksporterende producent hævdede, at man i stedet burde have anvendt skatteoplysningerne for NUP. Denne påstand blev afvist. I lyset af betragtning 459 i den oprindelige forordning gentager Kommissionen vigtigheden af, at beregningen af fordelene blev baseret på endelige reviderede skatteopgørelser for et bestemt skatteår. Kommissionen tilføjer, at med den endelige selvangivelse for 2015 i løbet af NUP gøres eventuelle fordele, som fremgår af opgørelsen, endelige, hvilket yderligere understreger rigtigheden af Kommissionens metode. Kommissionen kan ikke basere sin beregning på kvartalsvise selvangivelser, da disse resultater afspejler den igangværende foreløbige situation på tidspunktet for indsendelsen og pr. definition ikke tager højde for den endelige konsoliderede finansielle situation for skatteåret. Målet med disse selvangivelser er at sikre regeringen likviditet, i fald der midlertidigt skal betales skatter, men de afspejler kun en delvis situation på tidspunktet for indsendelsen. Desuden omfatter selvangivelserne for 2015 tre kvartaler af NUP og er derfor den mest relevante årlige selvangivelse, der er til rådighed.
- (352) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, er dette subsidiebeløb (tæller) blevet fordelt på de stikprøveudvalgte eksporterende producenters samlede omsætning i NUP, fordi subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet med henvisning til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (353) Den subsidiesats, der blev fastsat i NUP for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Skattefradrag for FoU	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats (%)
Chint Group	0,47
Jinko Solar Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,74
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,15

3.4.3.4. Skattenedsættelse for virksomheder med højteknologi og ny teknologi inden for bestemte projekter

a) Indledning

- (354) I den oprindelige undersøgelse blev det fastslået, at denne ordning giver en virksomhed, der er anerkendt som en virksomhed med højteknologi eller ny teknologi, mulighed for at blive omfattet af en lavere indkomstskattesats på 15 % sammenlignet med den almindelige sats på 25 %. Der er ikke konstateret ændringer i denne udløbsundersøgelse.

b) Retsgrundlag

- (355) Retsgrundlaget for denne ordning omfatter artikel 28, stk. 2, i EIT-lovgivningen og Administrative Measures for the Determination of High and New Technology Enterprises (Guo Ke Fa Huo [2008] nr. 172) og artikel 93 i EIT-gennemførelsesforordningen sammen med Notice of the State Administration of Taxation on the issues concerning Enterprises Income Tax Payment of High and New Technology Enterprises (Guo Shui Han [2008] nr. 985), Notice of the Ministry of Science and Technology, the Ministry of Finance and the State Administration of Taxation on Issuing the Guidelines on Administration of Recognition of Hi-tech Enterprises (Guo Ke Fa Huo [2008] nr.362), Notice of the State Administration of Taxation on Issues Concerning Implementation of Preferential Treatment for the Enterprise Income Tax of High-tech Enterprises (Guo Shui Han [2009] nr. 203), Announcement of the State Administration of Taxation on the Pre-payment of Enterprise Income Tax by High-tech Enterprise during the Qualification Review Period ([2011] nr. 4) og Notice of the Ministry of Finance and the State Administration of Taxation on Issues Concerning the Applicable Tax Rate and Tax Credit for the Overseas Income Obtained by the High-Tech Enterprise ([2011] nr. 47).

c) Resultaterne af undersøgelsen

- (356) I den oprindelige undersøgelse blev det konstateret, at denne ordning gælder for anerkendte virksomheder med højteknologi eller ny teknologi, der har brug for væsentlig støtte fra staten. Disse virksomheder bør have centrale uafhængige intellektuelle ejendomsrettigheder og skal opfylde en række krav: i) Deres producenter er omfattet af varedækningen inden for højteknologiske områder med central statsstøtte. ii) De samlede udgifter til FoU skal udgøre en vis andel af de samlede salgsindtægter. iii) Indtægter fra højteknologiske produkter og produkter med ny teknologi skal udgøre en vis andel af de samlede salgsindtægter. iv) Det personale, der er beskæftiget med FoU, skal udgøre en vis andel af det samlede personale. v) De øvrige forskrifter i *Administrative Measures for High and New Tech Enterprises fra 2008*, er opfyldt.
- (357) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede de kinesiske myndigheder specificiteten med den begrundelse, 1) at kriterierne i ovenstående betragtning er objektive i lyset af Rettens bemærkninger i sag T-586/14 Xinyi PV Products mod Kommissionen, 2) at alle virksomheder, som opfylder kriterierne, uden videre er pålagt skattesatsen på 15 %, og 3), at Kommissionens konstateringer er i strid med elementerne i afgørelsen i sagen US — Aircraft i betragtning 346. Disse påstande blev afvist med den begrundelse, at ordningen i retlig forstand er specifik for så vidt, at kun en begrænset gruppe af virksomheder kan nyde godt af den omhandlede fordel, jf. betragtning 355. Desuden vedrører dommen i sag T-586/14 Xinyi PV Products mod Kommissionen den markedsøkonomiske behandling og ikke specifikke subsidier.
- (358) De virksomheder, der er omfattet af denne ordning, skal indgive deres selvangivelse og de relevante bilag. Det faktiske beløb, som fordelene repræsenterer, er medtaget i selvangivelsen.
- (359) Der blev ikke konstateret ændringer i de undersøgelsesresultater, der er opsummeret i betragtning 356 og 357, i denne undersøgelse.
- (360) De tre eksporterende producenter i stikprøven Chint, Jinko og Trina opnåede fordele under denne ordning.

d) Konklusion

- (361) Ordningen bør betragtes som et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et tilskud i form af, at regeringen giver afkald på offentlige indtægter, der ellers ville være indgået, hvilket har medført en fordel for modtagervirksomhederne. Denne ordning giver modtagerne en fordel svarende til størrelsen af skattegodtgørelsen, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2.

(362) Disse subsidier er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da de er begrænset til virksomheder, der modtager certificering som virksomheder med højteknologi og ny teknologi, og som opfylder alle kravene i de administrative foranstaltninger fra 2008. Endvidere er der ikke i lovgivningen eller af den subsidieydende myndighed fastsat objektive kriterier for, hvem der er berettiget til ordningen, og berettigelsen til subsidier er ikke automatisk, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

(363) I overensstemmelse hermed og som fastslået i den oprindelige undersøgelse bør dette subsidie betragtes som udligningsberettiget.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(364) Det udligningsberettigede subsidiebeløb er beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i NUP. Den fordel, som modtagerne har opnået, betragtes som størrelsen af den samlede skat, der skal betales efter den normale skattesats, efter fradrag af det beløb, der blev betalt med den reducerede gunstige skattesats. De udlignede beløb er baseret på tallene i virksomhedernes selvangivelse for 2015.

(365) Jinkos påstand om, at Kommissionen ved beregningen af fordelene under selskabsskatteordningerne burde have fratrasket de påståede fordele, som blev opnået under andre subsidieordninger, for ikke at medregne visse fordele to gange, forkastes. Det er ikke op til undersøgelsesmyndigheden at foretage en sådan kunstig optælling.

(366) Den subsidiesats, der blev fastsat i NUP for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Skattenedsættelse for virksomheder med højteknologi og ny teknologi inden for bestemte projekter	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats (%)
Chint Group	0,02
Jinko Solar Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,75
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,71

3.4.3.5. Indkomstskattenedsættelser for FIE'er, der køber udstyr fremstillet i Kina

(367) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget fordele under denne ordning i NUP.

3.4.3.6. Fritagelse for beskatning af bestemte dividender, bonusser og andre egenkapitalinvesteringer mellem kvalificerede kinesiske virksomheder

(368) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget fordele under denne ordning i NUP.

3.4.3.7. Favorabel indkomstbeskatning for virksomheder i de vestlige regioner

(369) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget fordele under denne ordning i NUP.

3.4.3.8. Skatter og afgifter vedrørende byvedligeholdelse, byggeri og uddannelse for FIE'er

- (370) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget fordele under denne ordning i NUP.

3.4.3.9. Skattebegunstigelse for virksomheder, der opererer med en lille fortjeneste

- (371) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget fordele under denne ordning i NUP.

3.4.4. Ordninger vedrørende indirekte skat og importtold

3.4.4.1. Momsfritagelse og nedsættelse af importtold for brug af importeret udstyr og teknologi

a) Indledning

- (372) Den oprindelige undersøgelse fastslog, at denne ordning medfører fritagelse for moms og importtold for virksomheder med udenlandsk kapital (»FIE'er«) eller nationale virksomheder ved import af vigtigt udstyr, som de bruger i deres produktion. For at få adgang til fritagelsen må udstyret ikke være opført på en liste over ikke-berettiget udstyr, og den ansøgende virksomhed skal indhente et certifikat som statstilskyndet projekt udstedt af de kinesiske myndigheder eller National Development and Reform Commission (»NDRC«) i overensstemmelse med den relevante lovgivning om investering, skat og told. Der er ikke konstateret ændringer i denne udløbsundersøgelse.

b) Retsgrundlag

- (373) Retsgrundlaget for dette program er Circular of the State Council on Adjusting Tax Policies on Imported Equipment, Guo Fa nr. 37/1997, Notice of the Ministry of Finance, the General Administration of Customs and the State Administration of Taxation on the Adjustment of Certain Preferential Import Duty Policies, Announcement of the Ministry of Finance, the General Administration of Customs and the State Administration of Taxation [2008] nr. 43, Notice of the NDRC on the relevant issues concerning the Handling of Confirmation letter on Domestic or Foreign-funded Projects encouraged to develop by the State, [2006] nr. 316 og Catalogue on Non-duty-exemptible Articles of importation for either FIEs or domestic enterprises, 2008.

c) Resultaterne af undersøgelsen

- (374) Som fastslået i den oprindelige undersøgelse og bekræftet i den nuværende udløbsundersøgelse kan udstyr, der indføres for at udvikle indenlandske eller udenlandske investeringsprojekter i overensstemmelse med politikken om at tilskynde til indenlandske eller udenlandske investeringsprojekter, være fritaget for betaling af moms og/eller importafgifter, medmindre udstyrskategorien er opført i kataloget over ikkeafgiftsfritagne artikler. For at blive omfattet af ordningen skal virksomheden skaffe en bekræftelse fra den lokale myndighed, der er ansvarlig for projektet, som skal fremsendes til den lokale toldmyndighed.
- (375) Den kinesiske regering hævdede, at med virkning fra den 1. januar 2009 er kun importtold fritaget, og der opkræves moms på import af udstyr til egen brug.
- (376) I modsætning til den kinesiske regerings påstande blev der for de tre eksporterende producenter i stikprøven dog konstateret fritagelser for både moms og importtold i NUP. Disse omfattede udstyr, for hvilket fordelene blev afskrevet over det pågældende udstyrs levetid og blev delvis bevilget i NUP. Selv om Kommissionen ikke fandt bevis for, at denne ordning var gældende i NUP, fastslog den på grundlag af beviserne i sagen stadig, at producenterne i stikprøven stadig opnåede fordele under denne ordning.

d) Konklusion

- (377) Denne ordning betragtes som et tilskud i form af indtægter, som den kinesiske regering giver afkald på, i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), da FIE'er og andre subsidieberettigede nationale virksomheder er fritaget for moms og/eller andre skyldige afgifter. Det medfører derfor en fordel for de modtagende virksomheder, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2.
- (378) Ordningen er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, begrænser adgangen til virksomheder, der investerer i bestemte aktivitetskategorier, som er nærmere bestemt i lovgivningen, og som hører til den tilskyndede kategori eller den begrænsede kategori B i *kataloget for vejledning af erhvervsgrene i udenlandske investeringer og teknologi-overførsel*, eller som er på linje med *kataloget over vigtige erhvervsgrene, varer og teknologier, som fremmes af staten*. Desuden er der ingen objektive kriterier til at begrænse støtteberettigelsen til denne ordning og ingen afgørende beviser, der giver anledning til at konkludere, at støtteberettigelsen er automatisk i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).
- (379) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede den kinesiske regering Kommissionen om at fremlægge lister over industrier og sektorer, der er omfattet af de ovenfor nævnte kategorier, og hævdede, at hele spektret af de industrier, der er dækket af dem, gør programmet berettiget for virksomheder inden for alle sektorer af økonomien. Kommissionen bemærker imidlertid, at den kinesiske regering aldrig fremlagde relevante beviser for, at industrier og sektorer, der er omfattet af disse kategorier, ikke er i en tilskyndet eller begrænset kategori. Kommissionen skønner, at de støtteberettigede virksomheder udgør en tilstrækkeligt begrænset gruppe i denne sag. Kontrolbesøget hos virksomhederne i stikprøven tydede ikke på, at programmet var åbent for virksomheder inden for alle sektorer af økonomien.
- (380) For at modtage denne fordel mente en eksporterende producent, at produkter, der er fremstillet ved hjælp af importerede maskiner, skulle være opført i Guiding Catalogue on Foreign Investment in Industry, jf. betragtning 386.
- (381) Indledningsvis erklærede den kinesiske regering, at kun Trina havde nydt godt af denne ordning. På grundlag af oplysningerne fra de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, blev det dog konstateret, at de alle tre havde fordel af denne ordning. Den kinesiske regering forklarede, at den havde forstået det sådan, at kun udstyr importeret i NUP skulle indberettes. Kommissionen bemærkede, at fordelene følger af beskrivningen af importeret udstyr, hvoraf noget blev bevilget i NUP.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (382) Det udligningsberettigede subsidiebeløb er beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i NUP. Den fordel, som modtagerne har opnået, betragtes som den fritagne moms og told for importeret udstyr. For at sikre, at det udligningsberettigede beløb kun dækkede NUP, blev fordelene afskrevet over udstyrets levetid efter virksomhedens normale regnskabsprocedurer.
- (383) Den subsidiesats, der blev fastsat i NUP for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Momsfritagelse og nedsættelse af importtold for brug af importeret udstyr	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats (%)
Chint Group	0,11
Jinko Solar Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,02
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,18

3.4.4.2. Momsnedsættelse for udenlandsk finansierede virksomheder (FIE'er), der køber udstyr fremstillet i Kina

a) Indledning

- (384) Den oprindelige undersøgelse fastslog, at denne ordning åbner mulighed for en momsfritagelse for FIE'er ved køb af kinesisk udstyr. For at få adgang til fritagelsen må udstyret ikke være opført som ikke-støtteberettiget udstyr, og udstyrets værdi må ikke overstige en bestemt tærskel. Der er ikke konstateret ændringer i denne udløbsundersøgelse.

b) Retsgrundlag

- (385) Som fastslået i den oprindelige undersøgelse er retsgrundlaget Provisional Measures for the Administration of Tax Refunds for Purchases of Domestically manufactured Equipment by FIEs udstedt af State Administration of Taxation, Trial Measures for Administration of Tax Rebate from the Purchase of Chinese-made Equipment for Foreign-invested Projects og Notice of the Ministry of Finance and the State Administration of Taxation on the Cancellation of the Rebate Policy for Domestic Equipment Purchased by Foreign-invested Enterprises.

c) Resultaterne af undersøgelsen

- (386) Momsrefusionsordningen gælder for indenlandsk fremstillet udstyr, der købes til udenlandsk finansierede projekter, forudsat at disse projekter hører under de tilskyndede projekter i Guiding Catalogue of foreign invested industries eller Catalogue of advantageous foreign-invested industries in the Central and Western regions in China.
- (387) Som i forbindelse med den oprindelige undersøgelse påstod den kinesiske regering i sit svar på spørgeskemaet, at denne ordning var ophørt med virkning fra den 1. januar 2009. Denne påstand blev allerede forkastet i den oprindelige undersøgelse. I den nuværende udløbsundersøgelse fremlagde to af eksportørerne i stikprøven desuden detaljerede oplysninger om denne ordning, herunder størrelsen af den fordel, der er opnået i NUP. I betragtning heraf konkluderedes det, at den kinesiske regering udelod relevante oplysninger, såsom listen over relevante modtagere og størrelsen af den fordel, de opnåede.

d) Konklusion

- (388) Denne ordning betragtes som et tilskud i form af indtægter, som den kinesiske regering giver afkald på, i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), da FIE'er er fritaget for indbetaling af moms, som ellers ville være skyldig. Det medfører derfor en fordel for de modtagende virksomheder, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2.
- (389) Ordningen er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, begrænser adgangen til FIE'er, der køber kinesisk udstyr, og som hører til den tilskyndede kategori eller den begrænsede kategori B i kataloget for vejledning af erhvervsgrene i udenlandske investeringer og teknologioverførsel, eller som er på linje med kataloget over vigtige erhvervsgrene, varer og teknologier, som fremmes af staten. Desuden begrænser Trial Measures for Administration of Tax Rebate from the Purchase of Chinese-made Equipment for Foreign-invested Projects og Notice of the Ministry of Finance fordelene til FIE'er, der tilhører den tilskyndede kategori i Guiding Catalogue of foreign invested industries eller Catalogue of advantageous foreign-invested industries in the Central and Western regions in China. Desuden er der ingen objektive kriterier til at begrænse støtteberettigelsen til denne ordning og ingen afgørende beviser, der giver anledning til at konkludere, at støtteberettigelsen er automatisk i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b). Ordningen er også specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra b), idet skattegodtgørelsen er betinget af brugen af indenlandske frem for importerede varer.

- (390) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering, at der var tale om specificitet af samme grunde som dem, der er beskrevet i betragtning 379. Denne påstand afvises i samme betragtning.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (391) Det udligningsberettigede subsidiebeløb er beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i NUP. Den fordel, som modtagerne har opnået, betragtes som den fritagne moms for indenlandsk udstyr. For at sikre, at det udligningsberettigede beløb kun dækkede NUP, blev fordelens afskrevet over udstyrets levetid efter virksomhedens normale regnskabsprocedurer.
- (392) Den subsidiesats, der blev fastsat i NUP for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Momsnedsættelse for udenlandsk finansierede virksomheder (FIE'er), der køber udstyr fremstillet i Kina	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats (%)
Chint Group	0,02
Jinko Solar Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,03
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00

3.4.4.3. Momsfritagelse for varer, der sælges af FIE'er

- (393) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget fordele under denne ordning i NUP. Under alle omstændigheder tyder intet på, at de oprindelige subsidieordninger er blevet trukket tilbage.

3.4.5. Statslig levering af varer og tjenester mod utilstrækkeligt vederlag

3.4.5.1. Manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende faktiske oplysninger

- (394) I tillæg til den generelle beskrivelse i afsnit 3.1 bemærker Kommissionen, at den kinesiske regering op til kontrolbesøget ikke fremlagde tal for forbrug eller markedsandele for polysilicium, aluminium og glas, selv om der blev anmodet herom ved forskellige lejligheder, begyndende med spørgeskemaet.
- (395) Selv om der ved kontrolbesøgets start blev anmodet om tal for forbrug og markedsandele for de tre ovennævnte varer, blev skøn baseret på den indenlandske produktion samt import- og eksportmængder for de tre varer først fremlagt ved afslutningen af kontrolbesøget, og de kunne på grund af tidspunktet ikke kontrolleres af Kommissionen. Der blev ikke fremlagt nogen tal for markedsandele.
- (396) Den kinesiske regering hævdede, at anmodningen indeholdt utilstrækkelige beviser for subsidiering af producenter af polysilicium, aluminium og glas. Ifølge den kinesiske regering var de oplysninger, som der anmodes om i de specifikke spørgeskemaer til producenter af polysilicium, glas og aluminium, ikke nødvendige, for at Kommissionen kunne nå frem til en afgørelse, i betragtning af de utilstrækkelige beviser for, at regeringen eller et offentligt organ ydede et finansielt bidrag. Endvidere bemærkede den kinesiske regering, at det var umuligt at fremskaffe oplysningerne, da den kinesiske regering ikke har kontrol over de pågældende producenter og ikke har adgang til de transaktionspecifikke oplysninger, Kommissionen havde anmodet om. Derfor havde den kinesiske regering ikke bedt nogen af producenterne af polysilicium, aluminium og glas om at udfylde det særlige spørgeskema.
- (397) Den kinesiske regering anmodede også Kommissionen om at finde en praktisk gennemførlig måde med hensyn til de ønskede oplysninger og i det omfang, de var nødvendige, for at Kommissionen kunne foretage en analyse.

- (398) For det første blev de ønskede oplysninger anset for nødvendige for at foretage en analyse for at få både et overblik over transaktioner gennemført af (og eventuelt subsidiering til) producenterne af de nævnte varer og mulighed for at kontrollere dem. For det andet var det ikke Kommissionens opgave at finde en praktisk måde, hvorpå den kinesiske regering kunne indhente de ønskede oplysninger, hvilket under alle omstændigheder kun ville have medført fremsendelse af de specifikke spørgeskemaer til de kendte indenlandske producenter af polysilicium, aluminium og glas, der opfyldte kravene i betragtning 28, samt (i givet fald) opfølgning på svar.
- (399) For så vidt angår indrømmelse af jord og brugsrettigheder til jord, oplyste den kinesiske regering ikke udbudspriser, tærskelpriser og antal deltagere i budrunder og auktioner i forbindelse med tildeling af jord, der var indberettet af de eksporterende producenter i stikprøven. Den kinesiske regering anførte kun, at sådanne oplysninger ville være tilgængelige på lavere lokale (myndigheds)niveauer. Det skal bemærkes, at den kinesiske regering inden for rammerne af en antisubsidieundersøgelse repræsenterer alle myndighedsniveauer.
- (400) Selv om der blev anmodet herom ved flere lejligheder (f.eks. i spørgeskemaet til den kinesiske regering og også under kontrolbesøget), blev der heller ikke fremlagt meddelelser vedrørende de relevante udbudsrunder og auktioner. Kommissionen fik af den kinesiske regering det råd selv at hente meddelelserne fra det dynamiske overvågningswebsted for jordmarkedet (som er på kinesisk), skønt den kinesiske regering samtidig anførte, at meddelelser om transaktioner før 2007 muligvis ikke figurerer på webstedet.
- (401) Kommissionen var derfor ikke i stand til at kontrollere oplysningerne om transaktioner vedrørende brugsrettigheder til jord for de eksporterende producenter i stikprøven.
- (402) Kommissionen meddelte den kinesiske regering, at den havde til hensigt at anvende grundforordningens artikel 28 med hensyn til denne subsidieordning. Da den kinesiske regering i sit svar til Kommissionen ikke gav en tilfredsstillende forklaring eller nye beviser vedrørende dette spørgsmål, måtte Kommissionen basere sine undersøgelsesresultater på de foreliggende faktiske oplysninger, i dette tilfælde på oplysninger afgivet af de eksporterende producenter i stikprøven og andre offentligt tilgængelige oplysninger.
- (403) I sit svar til fremlæggelsen af oplysninger påstod den kinesiske regering, at Kommissionen ikke havde overholdt antisubsidiegrundforordningens artikel 28, da den gjorde brug af bestemmelserne vedrørende de »foreliggende faktiske oplysninger« i forbindelse med levering af varer mod utilstrækkeligt vederlag. Navnlig hævdede den kinesiske regering, at Kommissionen burde have godtaget oplysningerne vedrørende forbrug/markedsandelen ved afslutningen af kontrolbesøget. Desuden var det angiveligt urimeligt, at Kommissionen konkluderede, at den kinesiske regering ikke havde sendt tillæg B til og koordineret besvarelsenerne heraf fra forskellige leverandørssegmenter. Endelig har Kommissionen angiveligt ikke anvendt artikel 28 korrekt i forbindelse med brugsrettigheder til jord.
- (404) Hvad angår både oplysninger om forbrug/markedsandele og besvarelser af tillæg B, bør det erindres, at antisubsidieundersøgelser er underlagt strenge frister, og at det derfor er vigtigt, at undersøgelserne skrider frem på tilfredsstillende vis. Det er også vigtigt at forstå, at kontrolbesøg organiseres (normalt i et enkelt besøg) for at kontrollere de oplysninger, der tidligere er blevet indsendt. I forbindelse med denne undersøgelse blev der anmodet om data vedrørende dette aspekt af undersøgelsen i det oprindelige spørgeskema og i mangelskrivelsen. Den kinesiske regering svarede, at man ikke havde for vane at fremlægge disse data (vedrørende forbrug/markedsandele, tillæg B og brugsrettigheder til jord), og man stod uforstående over for relevansen heraf i forbindelse med undersøgelsen.
- (405) I lyset af dette svar bekræfter Kommissionen, at den ikke var i stand til at kontrollere disse data, enten fordi de slet ikke var blevet indsendt, eller fordi de blev fremlagt på et så sent tidspunkt under kontrolbesøget, at de ikke kunne kontrolleres. Navnlig med hensyn til data vedrørende forbrug/markedsandele, som blev fremlagt for Kommissionen ved afslutningen af kontrolbesøget, kunne den kinesiske regering navnlig ikke fremlægge den faktiske kilde til tallene sammen med tallene. Den kinesiske regering gjorde det desuden klart, at de oplyste tal var et skøn, hvilket Kommissionen kunne have accepteret, såfremt den havde været i stand til at foretage en krydskontrol og kontrol af den kilde, som lå til grund for skønnet. Hvad angår de kinesiske myndigheders henvisning til panelrapporten i sagen EC — Salmon (WT/DS337/R), skal det understreges, at panelet også fandt, at man i en vurdering af, om oplysningerne er fremlagt på en »rettidig« måde, også bør tage hensyn til, hvornår der første gang blev anmodet om oplysningerne. For god ordens skyld blev anmodningen om forbruget af og

markedsandelene for glas, aluminium og polysilicium for første gang fremsat i spørgeskemaet til de kinesiske myndigheder, som blev fremsendt den 7. december 2015. Kontrolbesøget hos den kinesiske regering fandt sted fra den 8. august 2016 til den 12. august 2016, og skønnene blev fremlagt på kontrolbesøgets sidste dag, dvs. den 12. august 2016. Derfor ser Kommissionen ikke nogen grund til at henvise til panelrapporten i sagen om »EC — Salmon« i denne sag.

- (406) Hvis disse oplysninger var blevet afgivet rettidigt, ville det have været muligt at analysere de, og det ville således have været muligt at anmode om uddybninger eller supplerende data. Da Kommissionen ikke var i stand til at foretage en komplet analyse af ordningerne under overskriften »Statslig levering af varer og tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag«, bekræfter Kommissionen, at den kinesiske regerings påstande i den forbindelse afvises.
- (407) Endelig bemærkes det, at Kommissionen forsøgte at analysere de aktuelle data, som den modtog fra både den kinesiske regering og virksomhederne i stikprøven, og kun i begrænset omfang gjorde brug af bestemmelserne om de foreliggende faktiske oplysninger i artikel 28. Faktisk konkluderedes det, at der for så vidt angår aluminium, polysilicium, elektricitet, solcelleglas og vand ikke bør foretages en subsidieberegning. Med hensyn til de øvrige ordninger af denne art og selv om der blev fundet udligningsberettigede ordninger, var den endelige evaluering begrænset og baseret på de foreliggende faktiske oplysninger. Derfor måtte påstanden om, at Kommissionen ikke har gjort sit yderste for at gennemføre undersøgelsen på en fornuftig og ansvarlig måde baseret på aktuelle data, den har modtaget, afvises.

3.4.5.2. Statslig levering af polysilicium mod utilstrækkeligt vederlag

- (408) Ud fra de foreliggende oplysninger kunne det i forbindelse med undersøgelsen ikke fastslås, at virksomhederne i stikprøven havde modtaget fordele under ordningen i løbet af NUP.

3.4.5.3. Statslig levering af ekstruderet aluminium mod utilstrækkeligt vederlag

- (409) Ud fra de foreliggende oplysninger kunne det i forbindelse med undersøgelsen ikke fastslås, at virksomhederne i stikprøven havde modtaget fordele under ordningen i løbet af NUP.

3.4.5.4. Statslig levering af glas mod utilstrækkeligt vederlag

- (410) Den 14. maj 2014 indførte Kommissionen en endelig udligningstold på importen af solcelleglas med oprindelse i Kina ⁽⁴⁸⁾. Der blev fundet forskellige subsidieordninger i solcelleglassektoren, hvoraf nogle er de samme som i denne procedure for solcellemoduler og celler (f.eks. præferencelån, favorabel beskatning for virksomheder med højteknologi og ny teknologi, skattefradrag for FoU-udgifter og tilrådgivningsstøtte af jord mod utilstrækkeligt vederlag).
- (411) Der var en tydelig overlapning mellem konklusionerne i sagen om solcelleglas og de subsidieordninger, der blev undersøgt i denne procedure.
- (412) Ved at anmode den kinesiske regering om de relevante oplysninger søgte Kommissionen at fastslå, om alle eller en del af tilskuddene til leverandørhvervsgrenen for solcelleglas var blevet overvæltet på solpanelindustrien.
- (413) Kommissionen var beklageligvis ikke i stand til at afslutte denne undersøgelse i mangel af relevant samarbejdsvilje fra den kinesiske regerings side og besvarelser fra solcelleglasproducenterne, jf. betragtning 43, 73, 394, 396 og 398.
- (414) Men da resultaterne vedrørende denne subsidieordning ikke havde nogen væsentlig indvirkning på den samlede konklusion om subsidiering, har Kommissionen ikke videreført sin analyse vedrørende denne ordning, som præciseret i betragtning 73.

⁽⁴⁸⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 471/2014 af 13. maj 2014 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 142 af 14.5.2014, s. 23).

3.4.5.5. Statslig levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag

- (415) Undersøgelsen fastslog ikke, at virksomhederne i stikprøven havde modtaget fordele under ordningen i løbet af NUP. Under alle omstændigheder tyder intet på, at de oprindelige subsidieordninger er blevet trukket tilbage.

3.4.5.6. Statslig levering af vand mod utilstrækkeligt vederlag

- (416) Undersøgelsen fastslog ikke, at virksomhederne i stikprøven havde modtaget fordele under ordningen i løbet af NUP.

3.4.5.7. Statslig indrømmelse af jord og brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag

a) Indledning

- (417) Som fastslået i den oprindelige undersøgelse er jord statsejet, idet jord tilhører befolkningen i Folkerepublikken Kina. Jord kan ikke sælges, men der kan ifølge lovgivningen tildeles brugsrettigheder til jord. Den kinesiske regering påstod, at brugsrettighederne til jord i Kina tildeles gennem budrunder eller auktioner, og at dette også er hjemlet i artikel 137 i Folkerepublikken Kinas lov om fast ejendom.

b) Retsgrundlag

- (418) Som fastslået i den oprindelige undersøgelse hører tildeling af brugsrettigheder til jord i Kina under Land Administration Law i Folkerepublikken Kina.
- (419) Desuden er følgende dokumenter ligeledes en del af retsgrundlaget: Law of the People's Republic of China on Urban Real Estate Administration, Interim Regulations of the People's Republic of China Concerning the Assignment and Transfer of the Right to the Use of the State-owned Land in the Urban Areas, Regulation on the Implementation of the Land Administration Law of the People's Republic of China og Provision on Assignment of State-owned Construction Land Use Right through Bid Invitation, Auction and Quotation.

c) Resultaterne af undersøgelsen

- (420) De eksporterende producenter i stikprøven afgav oplysninger om den jord, de besidder, samt de fleste af de relevante kontrakter/certifikater vedrørende brugsretten til jord, men fremlagde dog ikke alle meddelelser. Desuden fremlagde den kinesiske regering kun meget begrænsede oplysninger om prisfastsættelsen på brugsrettigheder til jord.
- (421) Den kinesiske regering fremlagde ingen oplysninger om, på hvilke betingelser der blev opnået brugsrettigheder til jord, og der blev heller ikke fremlagt oplysninger om de ti største eksporterende producenter (med hensyn til eksport af den undersøgte vare til Unionen i NUP). Ingen af de ønskede meddelelser og/eller udbudspriser, der var nødvendige i forbindelse med transaktionerne vedrørende brugsretten til jord som anført af de tre eksporterende producenter i stikprøven, blev fremlagt. Den kinesiske regering henviste Kommissionen til webstedet for det dynamiske system for overvågning af jordmarkedet, men tilføjede, at disse oplysninger muligvis ikke kan findes på ovennævnte websted for transaktioner før 2007. Desuden fremlagde den kinesiske regering heller ingen oplysninger om antallet af bydende for de indberettede transaktioner vedrørende brugsrettigheder til jord.
- (422) Med hensyn til de manglende udbudspriser henviste den kinesiske regering til lavere (myndigheds)niveauer, som fastsætter udbuds- og tærskelpriser, og som ville have oplysninger om antallet af deltagere i hver budrunde og auktion. Kommissionen kunne ikke godtage denne argumentation, da den kinesiske regering repræsenterer den kinesiske stat på alle niveauer i en antisubsidieprocedure.

- (423) Af ovennævnte grunde måtte nogle af konklusionerne med hensyn til indrømmelse af jord og brugsrettigheder til jord baseres på de foreliggende faktiske oplysninger.
- (424) Som fastslået i den oprindelige undersøgelse fastsætter myndighederne jordpriserne ifølge vurderingssystemet for jord i byområder I den nuværende udløbsundersøgelse henviste den kinesiske regering til det dynamiske overvågningssystem for jordpriser i byområder, som er opbygget af ministeriet for jord og ressourcer og hvert kvartal offentliggør jordpriserne for 105 kinesiske byer.
- (425) Det blev konstateret, at disse priser er højere end de laveste referencepriser, som fastsættes af vurderingssystemet for jord i byområder og benyttes af de lokale myndigheder, fordi de referencepriser, der fastsættes i vurderingssystemet for byområder, kun ajourføres hvert tredje år, mens de dynamiske overvågningspriser ajourføres hvert kvartal. Der var imidlertid ingen angivelse af jordpriser baseret på den dynamiske prisovervågning. Den kinesiske regering bekræftede under kontrolbesøget, at det dynamiske overvågningssystem vedrørende jordprisen i byområder overvåger udsvingene i priserne på jord i visse områder (dvs. 105 byer) i Kina og er udformet til at vurdere udviklingen i jordpriserne. Udbudspriserne ved udbudsrunder og auktioner er dog baseret på de referencer, der fastsættes af vurderingssystemet for jord i byområder.
- (426) Den kinesiske regering bekræftede også under kontrolbesøget, at det er praksis kun at udvælge et antal bydende eller deltagere (ved auktioner) i stedet for at lade alle parter, som har tilmeldt sig, deltage.
- (427) I den oprindelige undersøgelse blev det fastslået, at de priser, som betales for brugsrettigheder til jord i Kina, ikke er repræsentative for en markedspris, der bestemmes ved frit udbud og efterspørgsel på markedet. Det blev også konstateret, at overførsel af brugsretten til jord var underlagt begrænsninger i offentliggørelsen af overførsler via udbud, auktioner og notering. Der blev ikke konstateret ændringer i disse resultater i forbindelse med denne udløbsundersøgelse.
- (428) Inden for rammerne af denne undersøgelse har Kommissionen også konstateret, at visse eksporterende producenter i stikprøven har modtaget tilbagebetalinger fra lokale myndigheder som kompensation for de (allerede lave) priser, de betalte for brugsrettighederne til jorden, f.eks. for arbejder, virksomheden selv har udført vedrørende grundlæggende infrastruktur på jorden.
- (429) De meddelelser, som blev fremlagt af en af de eksporterende producenter i stikprøven, viste tydeligt, at al den industrijord, som den pågældende virksomhed havde erhvervet, var øremærket til solcellesektoren. De faktiske købspriser var næsten de samme som udbudspriserne i meddelelserne. For den samme eksporterende producent i stikprøven viste indsamlede beviser, at de priser på brugsrettigheder til jord, den pågældende opnåede, ikke var baseret på »markedspriser«, men blev forhandlet med Land Bureau.
- (430) Ovennævnte beviser er i modstrid med den kinesiske regerings påstande om, at de priser, der blev betalt for brugsrettigheder til jord i Kina, er repræsentative for en markedspris, som bestemmes ved frit udbud og efterspørgsel på markedet. Kommissionen fastslog endvidere, at overførslen af brugsretten til jord omfatter begrænsninger i de procedurer for udbud, auktioner og notering, som påvirker en fair konkurrence, og konstaterede, at visse eksporterende producenter i stikprøven havde modtaget tilbagebetalinger fra lokale myndigheder som kompensation for de (allerede lave) priser, de betalte for brugsrettighederne til jord.

d) Konklusion

- (431) Resultaterne af undersøgelsen bekræfter, at situationen vedrørende salg og køb af jord i Kina er uklar og uigennemsigtig, og at priserne ofte fastsættes vilkårligt af myndighederne. Myndighederne fastsætter priserne i overensstemmelse med vurderingssystemet for jord i byområder, som kun opdateres hvert tredje år.
- (432) I overensstemmelse hermed bør den kinesiske regerings indrømmelse af brugsrettigheder til jord betragtes som et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), og artikel 3, stk. 2, idet der indrømmes goder, som har medført en fordel for modtagervirksomhederne. Som forklaret i betragtning 427-430 findes der ikke noget fungerende marked for jord i Kina, og anvendelsen af en ekstern reference (jf. betragtning 435-437) viser, at det beløb, de stikprøveudvalgte eksporterende producenter betaler for brugsretten til jord, ligger et godt stykke under den normale markedspris.

(433) Desuden udgør de lokale myndigheders tilbagebetalinger en direkte overførsel af midler, som medfører en fordel, idet de er ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud, som ikke findes på markedet. Subsidiet er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a) og c), eftersom den fordelagtige adgang til industrijord er begrænset til virksomheder, der tilhører visse erhvervsgrene, i dette tilfælde solcelleindustrien, og kun bestemte transaktioner var omfattet af en udbudsprocedure, priserne blev ofte fastsat af myndighederne, og regeringens praksis på dette område var uklar og uigennemsigtig.

(434) Subsidiet betragtes derfor som udligningsberettiget.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(435) Som i den oprindelige undersøgelse og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii), blev jordpriser fra det særskilte toldområde Taiwan anvendt som en ekstern reference.

(436) Det udligningsberettigede subsidiebeløb er beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i NUP. Den fordel, som modtagerne har opnået, beregnes ved at tage højde for forskellen mellem det beløb, som hver af de stikprøveudtagne eksporterende producenter faktisk havde betalt (fratrullet eventuel tilbagebetaling/tilskud fra de lokale myndigheder) for brugsrettigheder til jord, og det beløb, som normalt skulle have været betalt på grundlag af den taiwanesiske reference.

(437) Efter den metode, der blev anvendt i den oprindelige undersøgelse, brugte Kommissionen den gennemsnitlige pris pr. kvadratmeter jord i Taiwan renset for kursnedskrivning og udvikling i BNP fra og med datoerne i de respektive kontrakter om brugsrettigheder til jord. Oplysningerne om priserne på industrijord blev indhentet på webstedet for Industrial Bureau of the Ministry of Economic Affairs i Taiwan. Kursnedskrivningen og udviklingen i BNP for Taiwan blev beregnet på grundlag af inflation og udvikling i BNP pr. indbygger ved nuværende priser i USD for Taiwan som offentliggjort af IMF for 2015. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, er dette subsidiebeløb (tæller) blevet fordelt over NUP under anvendelse af den normale løbetid for brugsrettigheder til erhvervsmæssig jord, dvs. 50 år. Dette beløb blev derefter fordelt over de stikprøveudvalgte eksporterende producenters samlede omsætning i NUP, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(438) Den subsidiesats, der blev fastsat i NUP for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Indrømmelse af jord og brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats (%)
Chint Group	0,23
Jinko Solar Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,74
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,60

(439) I sit svar på fremlæggelsen af oplysninger fremsatte den kinesiske regering en række påstande om, at Kommissionen ikke havde overholdt de væsentlige retlige og dokumentariske standarder med hensyn til fastsættelsen af det finansielle bidrag og af fordelene i forbindelse med denne ordning om brugsret til jord.

(440) Den kinesiske regering gentog sin overbevisning om, at der med den kinesiske ordning for brugsret til jord indrømmes brugsrettigheder til jord, som er repræsentative for markedspriserne, som bestemmes gennem frit udbud og efterspørgsel på markedet. Som påvist i den oprindelige undersøgelse i betragtning 357-359 og som bekræftet i forbindelse med denne undersøgelse, undlod de kinesiske myndigheder at fremlægge centrale oplysninger, således at Kommissionen kunne foretage en passende analyse. På grundlag af de foreliggende oplysninger i denne undersøgelse er det for det andet stadig klart, at et »dynamisk jordovervågningssystem« og et »vurderingssystem for jord i byområder« ikke sikrede, at markedspriserne bestemmes gennem udbud og efterspørgsel. På grund af manglende oplysninger fra den kinesiske regering var det ikke muligt at fastslå den sande natur af det system, der anvendes.

- (441) I overensstemmelse med artikel 28 fremgik det nemlig klart af de oplysninger, som Kommissionen havde til rådighed, at der var behov for en reference som begrundet ovenfor. Ud fra de foreliggende oplysninger blev det desuden klart, uanset om brugsretten til jord var blevet tildelt før eller efter den oprindelige undersøgelse, at der for virksomhederne i stikprøven ikke var belæg for et velfungerende auktionssystem (eller lignende), der fungerer på markedsøkonomiske principper. Tværtimod peger ovenstående elementer i retning af et system, som indrømmede fordelagtige satser til solcellesektoren på en uigennemskuelig måde. Som Kommissionen anførte i det generelle fremlæggelsesdokument, viste de få meddelelser om udbud af jord, der blev indhentet i forbindelse med undersøgelsen, klart, at der kun udbydes jord til målrettede industrier gennem et system af »sektorbestemte retningslinjer«. Desuden var priserne blevet fastsat inden auktionen og ændrede sig ikke, da kun én kendt bydende afgav bud i auktionen.
- (442) De transaktioner, der blev undersøgt hos producenterne i stikprøven, tydede også på, at der fandtes tilbagebetalinger og andre fradrag vedrørende brugsrettigheder til jord samt beviser for, at visse satser var blevet forhandlet med det lokale Land Bureau. Den kinesiske regering bemærkede i sit svar på fremlæggelsen, at sådanne spørgsmål ikke tydede på, at ordningen for brugsret til jord ikke fungerede på markedsøkonomiske principper. Imidlertid blev den individuelle subsidiemargen, der blev beregnet for hver virksomhed i stikprøven (herunder eventuelle fradrag mv.), fremlagt for den pågældende part, og der blev ikke modtaget bemærkninger om, at beregningerne ikke var korrekte i denne henseende. Den kinesiske regerings bemærkninger kan derfor ikke godtages.
- (443) Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionen mente, at alle brugsrettigheder til jord, der er erhvervet under referencen, modtog fordel, og at dette ikke var tilstrækkeligt til at opfylde kravene om specificitet. Det skal dog bemærkes, at Kommissionens opfattelse af specificitet er, at tilstedeværelsen af en fordrejet og uigennemsigtig ordning for brugsrettigheder til jord sammen med klare beviser for præferencetransaktioner i solcellesektoren, påviser specificitet i denne undersøgelse. Denne påstand blev derfor også afvist.
- (444) En eksporterende producent rejste en påstand om, at brugsrettigheder til jord, som virksomheden havde erhvervet fra enheder, der angiveligt var private parter, ikke burde have været medtaget ved beregningen af fordele. For det første bør det bemærkes, at de fleste af producenterne i stikprøven, hovedsagelig havde erhvervsjord direkte fra et Land Bureau under de kinesiske myndigheder. For det andet, selv i et begrænset antal tilfælde, hvor brugsretten til jord blev erhvervet fra angiveligt private parter, er påstanden uden grundlag, idet den pågældende eksporterende producent i en ordning, som tydeligvis ikke fungerede på grundlag af markedsprincipperne og begunstiger visse sektorer, har erhvervet de relevante brugsrettigheder til priser, der også langt under den etablerede reference. Påstanden blev derfor afvist.

3.4.6. Støtte til fusioner og omstrukturering i solcellesektoren

- (445) I pressen og på websteder for eksporterende producenter i solcellesektoren er det konstateret, at der har været adskillige store redningspakker for solcellepanelproducenter siden den oprindelige undersøgelse. De fleste af de virksomheder, der nyder godt af sådanne redningspakker, valgte ikke at samarbejde i forbindelse med denne undersøgelse, og Kommissionen måtte derfor gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger.
- (446) Der blev ikke fremlagt bevis for, at de tre virksomheder i stikprøven havde nydt godt af denne ordning i NUP. Men mindst fire store kinesiske eksporterende virksomheder (herunder de tre største, der ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen) synes at have modtaget betydelige fordele i de senere år, der ville falde ind under denne ordning eller en kombination af denne ordning og en fordelagtig låneordning. Der findes nogle få eksempler i pressen:

— Shanghai Chaori Solar opfyldte ikke en rentebetaling på obligationer til en værdi af 1 mia. CNY i 2014. En garanti på 880 mio. CNY blev givet som en redningspakke fra et statsejet selskab (kilde: www.reuters.com).

— Suntech Power Holdings blev reddet af sin lokale myndighed (Wuxi City) i 2013 efter en misligholdelse i forbindelse med obligationer. Redningspakken var på ca. 150 mio. USD eller ca. 930 mio. CNY (kilde: www.reuters.com).

— En virksomhed i Yingli Green Energy Group undlod at foretage obligationsbetalinger i 2015 og har modtaget lån på 3,3 mia. CNY fra China Development Bank og byen Baoding som led i en omstruktureringsplan (kilde: www.forbes.com).

- (447) De samlede beløb er betydelige, selv om der skulle tages hensyn til en eller anden form for tilbagebetaling.
- (448) Da de tre stikprøveudvalgte samarbejdsvillige producenter ikke havde fordel af dette subsidie, blev dets virkninger blev kun taget i betragtning i forbindelse med den generelle analyse af sandsynligheden for fortsat subsidiering under 3.5.

3.4.7. Subsidiebeløb i NUP

- (449) De udligningsberettigede subsidiebeløb, der blev konstateret i NUP i overensstemmelse med grundforordningens bestemmelser, udtrykt i værdi, for de stikprøveudvalgte virksomheder, er fastsat i nedenstående tabel:

Eksporterende producent	Endelig subsidiemargen (%)
Chint Group	3,8
Jinko Solar Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	4,7
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	3,7

- (450) På grundlag af ovenstående konkluderes det, at der fortsat er sket subsidiering i NUP.
- (451) I betragtning af den manglende samarbejdsvilje hos de tre af de ti største eksporterende producenter (for så vidt angår eksportsalg til Unionen) og de foreliggende beviser for, at nogle af dem modtog store subsidier (se betragtning 446), bør ovennævnte procentsatser betragtes som forsigtige.

3.5. Sandsynlighed for fortsat støtte, hvis foranstaltningerne udløb

- (452) Kommissionen anmodede den kinesiske regering om at angive eventuelle (påtænkte) ændringer af den kinesiske regerings planer og politikker, der kan påvirke Kommissionens undersøgelsesresultater vedrørende subsidier. Den kinesiske regering henviste til den nye 13. femårsplan, som trådte i kraft i marts 2016 (dvs. efter NUP), og vil være gældende frem til 2020. Denne strategiske plan erstatter den 12. femårsplan, hvori støttepolitikkerne for solcelleindustrien indtog en fremtrædende plads.
- (453) Kommissionen analyserede den 13. femårsplan og konstaterede, at den også lægger vægt på statsstøtte til teknologisk gennembrud på energirelaterede produkter og tjenester, herunder for den nye generation af solceller. Mens den kinesiske regering sammen med den 12. femårsplan også udarbejdede en særlig plan for solcelleindustrien, blev der ikke afdækket en tilsvarende specifik plan for solcelleindustrien sammen med den nye 13. femårsplan. Den kinesiske regering påstod, at man ikke havde til hensigt at udsende en særlig plan for solcelleindustrien. Ikke desto mindre er den eksplicitte vægt på en ny generation af solceller et klart tegn på, at støtten til solcelleindustrien også vil fortsætte i de kommende år.
- (454) Retsgrundlaget for den politiske støtte til solcellesektoren, såsom Kinas lov om videnskabelige og teknologiske fremskridt (*Law of the PRC on Scientific and Technological Progress*) (se betragtning 89), i hvilken støtteforanstaltninger til solcelleindustrien udtrykkeligt er nævnt, forbliver desuden i kraft. På intet tidspunkt i løbet af undersøgelsen bekræftede den kinesiske regering, at disse love vil blive ophævet.

3.5.1. Støtte til fusioner og omstrukturering

- (455) Som forklaret i betragtning 445-447 blev der givet betydelige redningspakker til solcelleproducenter i årene efter indførelsen af de oprindelige foranstaltninger. De kinesiske producenter af den undersøgte vare, som modtog disse redningspakker, ville sandsynligvis have forladt solcellesektoren, hvis de ikke havde fået offentlig støtte i form af redningspakker.
- (456) Redningspakkerne er en sigende indikation af, at den kinesiske regering har til hensigt at støtte solcelleindustrien og holde den kørende. Dette viser klart den kinesiske regerings motivation og vilje til at fortsætte sine støttepolitikker.

- (457) Den kinesiske regering nægtede at afgive oplysninger om disse redningspakker trods gentagne anmodninger herom. De producenter, der har modtaget sådanne redningspakker, samarbejdede ikke i forbindelse med undersøgelsen, selv om de er blandt de største producenter/eksportører til Unionen. På baggrund af ovenstående kan det ifølge de foreliggende faktiske oplysninger kun konkluderes, at denne type statsstøtte højst sandsynligt også vil fortsætte i fremtiden.

3.5.2. *Præferentiel finansiering*

- (458) Det fordrejede finansmarked, det (primært) statslige ejerskab af størstedelen af de finansielle institutioner i Kina og den kinesiske regerings kontrol med og indflydelse på finansielle institutioners transaktioner og forretningsmæssige beslutninger (afsnit 3.4.1.1-3.4.1.2) er strukturelle og varige kendetegn ved den kinesiske finanssektor.
- (459) Den kinesiske regering fremlagde oplysninger om de igangværende bestræbelser på at reformere de finansielle markeder, begyndende med liberaliseringen af rentesatserne, men der blev ikke fremlagt klare beviser for, at man faktisk ville reducere præferentiel finansiering til tilskyndede industrier. Nærmere betegnet vil en sådan reform ikke påvirke ejerskabsstrukturen i de finansielle institutioner eller statens kontrol i den nærmeste fremtid med deres udlånsbeslutninger i overensstemmelse med statens politik.

3.5.3. *Tilskud*

- (460) Golden Sun-tilskud blev ydet mellem 2009 og 2012 og afskrives over 20 år. Derfor fortsætter fordelene for solcelleindustrien frem til 2029-2032.
- (461) Andre tilskud afskrives også på særlige betingelser og kan også fortsat medføre fordele efter NUP.
- (462) Desuden blev der fundet to tilskud i løbet af denne undersøgelse, som ikke blev udlignet i den oprindelige undersøgelse. Nærmere oplysninger om disse tilskud, nemlig »Foreign Trade Development«-ordningen og 863- og 973-ordningerne, findes i betragtning 464-488. Disse tilskud viser, at subsidiering i form af tilskud til solcelleindustrien er fortsat, og viser således klart sandsynligheden for, at denne form for subsidiering vil fortsætte, hvis foranstaltningerne udløber (og også selv om foranstaltningerne ikke udløber). Da disse to tilskud ikke blev udlignet i den oprindelige undersøgelse, opgøres subsidiesatsen ikke.
- (463) Endelig mener Kommissionen, for så vidt angår fremtidige tilskud til solcelleindustrien, at dette er stærkt sandsynligt af to grunde. For det første optræder solcelleindustrien stadig i den nye 13. femårsplan. For det andet meddelte den kinesiske regering ikke, at forsknings- og udviklingsprogrammer, der er styret af den 13. femårsplan, var ophævet eller ville blive ophævet.

3.5.3.1. Foreign Trade Development-ordningen

a) Indledning

- (464) Dette tilskud omfatter et fast beløb med henblik på at støtte eksportaktiviteter. Programmet administreres af finansministeriet (MOF). For at drage fordel af denne støtte skal virksomheden være godkendt og registreret. Denne ordning blev desuden udlignet af de canadiske myndigheder i 2015 ⁽⁴⁹⁾.

b) Manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende faktiske oplysninger

- (465) Den kinesiske regering fremlagde ingen oplysninger om denne ordning. Kommissionen var således ikke i stand til at kontrollere alle aspekter af ordningen og navnlig de faktiske fordele for eksporterende producenter af den undersøgte vare og solcellesektoren som helhed. Derfor måtte nogle af konklusionerne af undersøgelsen baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 28.

⁽⁴⁹⁾ Canada CVD Modules and Laminates originating in the PRC, Decision juni 2015.

c) Retsgrundlag

- (466) Det vigtigste retsgrundlag er finansministeriets *Measure of administration of Foreign Trade Development Fund (Caiqi (2010) nr.114)*. For en eksporterende producent i stikprøven skete gennemførelsen af ordningen i NUP via *Circular of Jiangxi Financial Department on Issuing Jiangxi Foreign Economy and Trade Department Development and Support Funds (the Third Around) of the Year 2013 GanCaiQiZhi [2014] nr. 31* og *Circular of Jiangxi Financial Department on Issuing Jiangxi Foreign Economy and Trade Department Development and Support Funds (the Third Around) of the Year 2014 GanCaiQiZhi [2015] nr. 25*.

d) Resultaterne af undersøgelsen

- (467) Jinko fremlagde henvisningen til det væsentligste retsgrundlag og kopier af de to cirkulærer, der er nævnt i ovenstående betragtning. Jinko anførte, at man også havde modtaget tilskud under denne ordning i 2012.
- (468) Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder (»Trina«) oplyste, at man havde modtaget tilskud under denne ordning i NUP.
- (469) På grundlag af de foreliggende oplysninger ser disse ordninger ikke ud til at være almindeligt tilgængelige for alle virksomheder i Kina.

e) Konklusion

- (470) Foreign Trade Development-ordningerne indrømmer subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2, i form af en overførsel af midler fra den kinesiske regering i form af tilskud til producenter af den undersøgte vare.
- (471) Endvidere fastslog Kommissionen, at denne subsidieordning er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a).
- (472) Foreign Trade Development-ordningerne er specifikke subsidier i form af tilskud. Undersøgelsen fastslog, at én af de eksporterende virksomheder i stikprøven har haft fordel af dette subsidie.

3.5.3.2. National High Technology Research and Development Programme og National Key Basic Research and Development Programme (863- og 973-ordningerne)

a) Indledning

- (473) 863-ordningen er et nationalt højteknologisk forsknings- og udviklingsprogram med fokus på centrale teknologier for industrialiseringen af højeffektive solceller, såsom solceller af tyndfilm-silicium af MW-klassen eller solceller af krystallinsk silicium med heteroovergang og siliciumbaserede solceller med nanotråd. Tilskud under denne ordning ydes af ministeriet for videnskab og teknologi.
- (474) Virksomhederne søger om disse tilskud online ⁽⁵⁰⁾. Der gives tilskud til virksomheder, som opfylder visse betingelser, f.eks. skal det være en virksomhed med avanceret energiteknologi, eller en virksomhed, der har en stærk FoU-kapacitet.
- (475) 973-ordningen er et National Key Basic Research and Development Programme. Det omfatter f.eks. grundforskning i støbte solceller med lav deficiens og høj effektivitet. Ligesom for 863-ordningen skal virksomhederne ansøge om tilskud online ⁽⁵¹⁾, og de ydes af ministeriet for videnskab og teknologi. De

⁽⁵⁰⁾ <http://program.most.gov.cn>

⁽⁵¹⁾ <http://program.most.gov.cn>

betingelser, som virksomhederne skal opfylde med hensyn til projektets særlige kendetegn, omfatter f.eks. innovative idéer, klare avancerede forskningsmål centreret om nationale nøglebehov, tværfaglig forskning, som har kinesiske kendetegn og er af international betydning.

- (476) Retningslinjer for centrale teknologier, der kan opnå støtte under 863- og 973-ordningerne, offentliggøres på årsbasis.

b) Manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende faktiske oplysninger

- (477) I sin mangelskrivelse anmodede Kommissionen den kinesiske regering om at fremlægge visse offentlige planer for de to ordninger. Under henvisning til alle andre dokumenter, som allerede var fremsendt til Kommissionen (og hvoraf de fleste ikke engang vedrørte de pågældende to programmer) bad den kinesiske regering Kommissionen om at præcisere, *hvorfor* Kommissionen havde behov for disse oplysninger, og fortsatte derefter med at erklære, at sådanne planer ikke fandtes. På den anden side blev der fremlagt oplysninger om en række foreløbige og administrative foranstaltninger om forvaltning af sådanne planer (som den kinesiske regering anfægtede eksistensen af).
- (478) Da Kommissionen under kontrolbesøget anmodede om de dokumenter, der udgør retsgrundlaget for de to ordninger (da den kinesiske regering ikke havde besvaret dette spørgsmål i sin spørgeskemabesvarelse), fremlagde den kinesiske regering de administrative foranstaltninger — på kinesisk — for tre statslige planer vedrørende støtte til højteknologisk forskning og udvikling, grundforskning og udvikling samt videnskab og teknologi. På grund af tidspunktet for fremlæggelsen af oplysningerne og det forhold, at dokumenterne ikke var ledsaget af en oversættelse til engelsk, kunne Kommissionen ikke kontrollere disse dokumenter på stedet.
- (479) Kommissionen bad også den kinesiske regering fremlægge statistikker om de midler, der stilles til rådighed inden for rammerne af disse to projekter. Den kinesiske regering nægtede at fremlægge disse statistiske oplysninger, da midlerne ifølge den kinesiske regering ikke vedrører fremstilling af solcelleprodukter.
- (480) Den kinesiske regering påstod desuden, at ingen af de eksporterende producenter i stikprøven drog fordel af nogen af de to ordninger (eller for den sags skyld af nogen af de ordninger, som var opført under »Andre tilskud«), hvilket var i modstrid med de oplysninger, der blev givet af en af de eksporterende producenter i stikprøven.
- (481) Kommissionen var således ikke i stand til at kontrollere alle aspekter af 863- og 973-ordningerne og navnlig de faktiske fordele for producenterne af den undersøgte vare og solcellesektoren som helhed. Derfor måtte nogle af konklusionerne af undersøgelsen baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 28.

c) Retsgrundlag

- (482) Retsgrundlaget for de to ordninger, udgøres af Administrative measures for National High Technology Research and Development Plan (863 Plan), revideret i 2011, Administrative Measures for National Science and Technology Support Plan, revideret i 2011 og Administrative measures for National Key Basic Research and Development Program (973), revideret i 2011.

d) Resultaterne af undersøgelsen

- (483) Den kinesiske regering erklærede, at den støtte, der gives inden for rammerne af 863- og 973-ordningerne, kun vedrører forskning og udvikling og ikke produktion af den undersøgte vare. Desuden påstod den kinesiske regering, at de to ordninger ikke er udligningsberettigede, da de ikke er specifikke.
- (484) Disse påstande afvises. Den omstændighed, at tilskuddene blev ydet til forskning og udvikling af den undersøgte vare, betyder en direkte overførsel af midler fra den kinesiske regering, hvilket i væsentlig grad reducerer de forsknings- og udviklingsomkostninger, som støttemodtageren ellers ville have haft.

- (485) Tilskuddene anses for at være specifikke, da kun virksomheder, der opererer inden for centrale teknologier som anført i de retningslinjer, der offentliggøres på årsbasis, er berettigede til at modtage dem. I retningslinjerne fastsættes de nøgleteknologier, som kan blive omfattet af de to ordninger. Efter anmodning fra Kommissionen fremlagde den kinesiske regering retningslinjerne for årene 2011, 2013 og 2014. I retningslinjerne for nøgleteknologier fra 2014 nævnes forskning i solceller udtrykkeligt. I vejledningerne for årene før 2014 fremgik enten solceller og/eller solenergi også udtrykkeligt.

e) Konklusion

- (486) 863- og 973-ordningerne indrømmer subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2, i form af en overførsel af midler fra den kinesiske regering som tilskud til producenter af den undersøgte vare.
- (487) Endvidere fastslog Kommissionen, at denne subsidieordning er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a).
- (488) 863- og 973-ordningerne er specifikke subsidier i form af tilskud. Undersøgelsen fastslog, at én af de eksporterende virksomheder i stikprøven har haft fordel af dette subsidie.

3.5.4. Skatteincitamenter

- (489) Der gælder forskellige favorable skatteordninger for virksomhederne i solcelleindustrien, og disse ordninger er forankret i den gældende skattelovgivning. Under høringen og kontrolbesøget gav den kinesiske regering ikke udtryk for, at den havde til hensigt at ændre sin skattelovgivning.
- (490) Hvad angår skatte- og afgiftsfritagelser for udstyr, som blev konstateret for nogle af producenterne af solcellemoduler, er det udstyr, der var omfattet af fritagelserne, genstand for afskrivning, og derfor afskrives fordelene i form af skatte- og/eller afgiftsfritagelser i overensstemmelse hermed i de kommende år (dvs. efter NUP).

3.5.5. Konklusion

- (491) På grundlag af ovenstående mener Kommissionen, at udløbet af foranstaltningerne sandsynligvis vil føre til fortsat subsidiering.

3.6. Subsidieringens indvirkning på eksporten til EU

- (492) Kommissionen undersøgte også, om den subsidierede eksport fra Kina til Unionen ville stige, hvis foranstaltningerne skulle få lov at udløbe. I den forbindelse benyttede Kommissionen sig af de foreliggende oplysninger fra Bloomberg New Energy Finance og spørgeskemabesvareelserne fra de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven.
- (493) Som nærmere forklaret i afsnit 5.1 ville den nuværende kinesiske produktionskapacitet angiveligt være tyve gange så stor som Unionens efterspørgsel, jf. betragtning 516, og næsten dobbelt så stor som den globale efterspørgsel.
- (494) Denne overkapacitet blev også bekræftet af data fra de stikprøveudvalgte samarbejdsvillige producenter, som alle viste, at deres eksisterende produktionssteder havde uudnyttet kapacitet, samtidig med, at der blev oprettet nye produktionsanlæg, så der blev tilføjet endnu mere produktionskapacitet.
- (495) Som beskrevet i afsnit 5.2 betragtes EU-markedet desuden som meget attraktivt for de kinesiske eksporterende producenter. Sidst, men ikke mindst er prisniveauet i Unionen, som er højere end på andre tredjelandsmarkeder, et incitament for de kinesiske producenter til at eksportere til Unionen i stedet for andre tredjelandsmarkeder.
- (496) Kommissionen konkluderer derfor, at det i betragtning af sandsynligheden for fortsat subsidiering kombineret med den omfattende uudnyttede kapacitet i den kinesiske solcellesektor og EU-markedets tiltrækningskraft, er sandsynligt, at de kinesiske producenter vil øge deres eksport af den pågældende vare til subsidierede priser til EU-markedet, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe.

3.7. Konklusion

- (497) I lyset af ovenstående og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 3, konkluderer Kommissionen, at subsidieringen er fortsat i NUP, og at der er stor sandsynlighed for fortsat subsidiering til solcelleindustrien, hvis de gældende foranstaltninger får lov at udløbe.

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen

- (498) Samme vare blev fremstillet af over 100 producenter i Unionen i den nuværende undersøgelsesperiode. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.
- (499) Alle tilgængelige oplysninger om EU-erhvervsgrenen blev anvendt til at fastsætte den samlede EU-produktion for NUP, da der ikke var fyldestgørende offentlige oplysninger om produktionen til rådighed. Disse oplysninger omfattede: makroøkonomiske data, der blev fremlagt af ansøgeren, men indhentet på dennes vegne af Europres-sedienst, et uafhængigt konsulentfirma, besvarelserne om den økonomiske situation fra de interesserede parter afgivet i perioden inden undersøgelsen startede, og de kontrollerede spørgeskemabesvarelser fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven.
- (500) På dette grundlag blev den samlede EU-produktion i den nuværende undersøgelsesperiode anslået til omkring 3 409 MW for moduler og 1 270 MW for celler.

4.2. Fastlæggelse af det relevante EU-marked

- (501) En del af EU-erhvervsgrenen er vertikalt integreret, og, for så vidt angår produktion af celler er en væsentlig del af EU-erhvervsgrenens produktion beregnet til bunden anvendelse (96 %). Det frie marked for celler var dermed meget begrænset. Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede en interesseret part den sidste udtalelse og anførte, at det frie marked udgjorde en stor del af det samlede marked for celler (anslået til ca. 3 409 MW, jf. tabel 1b). Kommissionen accepterede denne korrektion, da det bundne marked i Unionen ganske rigtigt kun udgjorde 31,8 % af det samlede forbrug af celler. Dette ændrer imidlertid ikke ved den konstatering, at en væsentlig del af EU-erhvervsgrenens celleproduktion var bestemt til bunden anvendelse, og har ingen indvirkning på analysen af skade og Unionens interesser. Det frie marked for celler består hovedsagelig af import og ikke af EU-celleproducenternes salg, da de fleste celleproducenter har forladt markedet i de senere år.
- (502) For at fastslå, om EU-erhvervsgrenen fortsatte med at lide skade, og for at fastlægge forbruget og de forskellige økonomiske indikatorer for EU-erhvervsgrenens situation undersøgte Kommissionen, hvorvidt og i hvilket omfang den efterfølgende anvendelse af EU-erhvervsgrenens produktion af samme vare (»bunden anvendelse«) skulle tages i betragtning i analysen.
- (503) Kommissionen analyserede følgende økonomiske indikatorer i forhold til den samlede aktivitet (inkl. EU-erhvervsgrenens bundne anvendelse): forbrug, salgsmængde, produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, vækst, investeringer, lagerbeholdning, beskæftigelse, produktivitet, likviditet, investeringsafkast, evnen til at rejse kapital og subsidiemargenens størrelse.
- (504) For disse indikatorer konstaterede Kommissionen i overensstemmelse med den oprindelige undersøgelse, at produktionen til det bundne marked også blev påvirket af konkurrence fra importen fra det pågældende land. De celler, der er bestemt til det bundne marked, blev anvendt som den vigtigste komponent i produktionen af moduler. Derfor udøvede den direkte konkurrence fra importen af moduler fra det pågældende land, som EU-modulproducenterne står over for, også et indirekte pres på den bundne salgspris og/eller omkostningerne til produktion af de celler, der anvendes i disse moduler. Herudover øgede importen af celler fra Kina presset på modulproducenter, der anvender bunden solcelleproduktion. De skulle ikke alene konkurrere med moduler, der er samlet i tredjelande af kinesiske celler, men også med moduler, der er samlet i Unionen under anvendelse af de importerede kinesiske celler.

- (505) I modsætning til andre sager ⁽⁵²⁾, hvor sondringen mellem det bundne og det frie marked var relevant for skadesanalysen, fordi varer beregnet til bunden anvendelse ikke fandtes at være i direkte konkurrence med importvarerne, fastslog Kommissionen i den foreliggende sag, at det for de fleste økonomiske indikatorer ikke var berettiget at sondre mellem det bundne og det frie marked.
- (506) Hvad angår rentabiliteten nøjedes Kommissionen dog med at se på salg på det frie marked. Priserne på det bundne marked blev fastsat på grundlag af forskellige prispolitikker (interne afregningspriser til virtuel markedspris, afregning på grundlag af faktiske omkostninger osv.). De afspejler således ikke altid priserne på armslængdevilkår og kunne derfor ikke tages i betragtning ved vurderingen af denne indikator.
- (507) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en række parter, at EU-celleproducenternes situation burde være blevet vurderet særskilt for det bundne marked og det frie marked. De påstod for det første, at Kommissionen ikke har givet en behørig begrundelse for, hvordan det bundne marked også var blevet påvirket af konkurrencen fra importen fra Kina. For det andet fremførte en part, at da priserne på det bundne marked efter Kommissionens opfattelse ikke var pålidelige i forbindelse med en vurdering af rentabiliteten, er det ligeledes forkert at drage den konklusion, at de var under pres fra importen af moduler. For det tredje afkræfter en fælles analyse af de to markeder den omstændighed, at forbruget af celler faldt mindre end forbruget af moduler i den betragtede periode. Man kan hævde, at dette betyder, at der ikke er nogen direkte forbindelse mellem importen af moduler og importen af celler og mellem faldet i importen af celler og priserne på celler, der udsættes for det frie marked.
- (508) For det første gav Kommissionen i modsætning til parternes påstande i betragtning 503-504 en behørig begrundelse for, hvordan det bundne marked for celler også blev påvirket af konkurrencen fra importen fra Kina. Da cellen er hovedkomponenten ved fremstilling af et modul, udøver importen af moduler fra Kina et indirekte pres på salgsprisen på celler ved bundent salg, når transferprisen er baseret på en virtuel markedspris. Alternativt, når transferpriserne er baseret på faktiske omkostninger, lægger importen af celler pres på virksomhederne for at gøre deres produktion mere effektiv. Selv om priserne på det bundne marked ikke var tilstrækkeligt pålidelige til at vurdere rentabiliteten, betragtede Kommissionen for det andet udviklingen i disse priser som en relevant faktor for vurderingen af, hvorvidt det bundne marked var udsat for konkurrence fra importen fra Kina. For det tredje gjorde Kommissionen ikke gældende, at der er en direkte forbindelse mellem importen af moduler og importen af celler. Den bemærkede derimod, at den bundne anvendelse af celler også er udsat for direkte konkurrence fra importen af celler og indirekte konkurrence fra importen af moduler, da de bundne celler anvendes til produktion af moduler. Endelig fremlagde den interesserede part ikke bevis for, at der ikke er nogen forbindelse mellem priserne på celler på det frie marked og faldet i importen af celler. Som det fremgår af tabel 8b, steg EU-celleerhvervsgrenens salgspriser, da importen af celler fra Kina faldt både med hensyn til mængde og markedsandel mellem 2014, hvor foranstaltningerne begyndte at få fuld virkning, og NUP. Disse påstande afvist derfor.
- (509) Efter fremlæggelsen af oplysninger påstod den kinesiske regering, at en fælles analyse af det bundne og det frie marked for celler rent faktisk udelukker en analyse af det frie marked, da det kun udgør 4 % af den samlede solcelleproduktion i Unionen. Kommissionen har således undladt at undersøge situationen i EU-erhvervsgrenen som helhed og opfylder derfor ikke kravene om »objektivitet« i antidumpingaftalens artikel 3.1.
- (510) Kommissionen forstod dog ikke, hvordan en fælles analyse af det bundne og det frie marked for celler udelukker en analyse af det frie marked. Kommissionen analyserede nemlig en række skadesindikatorer kun for det frie marked f.eks. rentabilitet, salgspriser og investeringsafkast. Desuden blev en række indikatorer analyseret kumulativt, selv i de tilfælde hvor der blev foretaget en særskilt analyse af det bundne og det frie marked ⁽⁵³⁾. Disse indikatorer er ofte: produktion, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, investeringer, investeringsafkast, beskæftigelse, produktivitet, lagerbeholdninger og arbejdskraftomkostninger. Sidst, men ikke mindst fulgte

⁽⁵²⁾ Jf. bl.a. Kommissionens forordning (EU) 2016/113 af 28. januar 2016 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af armeringsstænger af stål med høj udmattelsesstyrke med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 23 af 29.1.2016, s. 16), betragtning 52-56.

⁽⁵³⁾ Jf. f.eks. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/113, som angivet i foregående fodnote.

skadesindikatorerne for disse EU-solcelleproducenter, som udelukkende sælger på det frie marked, den samme tendens, og konklusionerne for hele EU-celleerhvervsgrenen gælder følgelig også for dem. Den kinesiske regering hævdede, at der ifølge WTO's retspraksis i tilfælde af forekomsten af et bundet marked for en del af den undersøgte vare skal gennemføres en komparativ analyse. Kommissionen mener, at dette krav, selv hvis det fandt anvendelse i den foreliggende, meget specifikke sag, under alle omstændigheder var overholdt. For den del af Unionens celleproduktion, som sælges på et bundet marked, blev skaden konstateret på grundlag af et indirekte pres på priserne på de moduler, som disse celler indbygges i. For den del af Unionens celleproduktion, som sælges på et frit marked, blev skadesindikatorerne også vurderet særskilt, og de udviser samme tendens som for den bundne del af markedet (der, som følge af den omstændighed, at det udgør 96 % af EU-produktionen, er næsten identisk med den kumulative vurdering). Dette argument blev derfor afvist.

- (511) Den kinesiske regering påstod endvidere, at erklæringen om, at EU-modulproducenter konkurrerer med moduler, der er samlet i tredjelande med kinesiske celler, på ulovlig vis udvider anvendelsesområdet for undersøgelsen. Disse moduler har imidlertid været omfattet af undersøgelsen fra starten, da celler giver moduler oprindelsesstatus ⁽⁵⁴⁾. Denne påstand blev derfor afvist.
- (512) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en anden part, at analysen af rentabiliteten på grundlag af 4 % af solcelleproduktionen i Unionen ikke er repræsentativ for en nøjagtig vurdering af behovet for at opretholde tolden. Kommissionen bemærkede, at kun rentabiliteten blev vurderet udelukkende på grundlag af salget af celler til uafhængige kunder, jf. begrundelserne i betragtning 506. Med henblik på at vurdere EU-erhvervsgrenens situation blev alle andre indikatorer analyseret under hensyntagen til både det bundne og det frie marked for celler. Dette argument blev derfor afvist.
- (513) Jabil samlede som kontraktproducent moduler på vegne af andre virksomheder i NUP. For denne samlingsydelse betalte de øvrige virksomheder et gebyr. De tog ligeledes det fulde kontraktlige ansvar for salget af moduler, der var samlet af Jabil. Følgelig stammede de indtægter, som Jabil oplyste, ikke fra salg af moduler, men fra gebyrer. Kommissionen besluttede derfor at udskille tallene for Jabil's fortjeneste fra tallene for resten af EU-modulproducenternes fortjeneste (se betragtning 563 og 565). For de resterende skadesindikatorer kunne de samlingsydelser, Jabil leverede til ikke samarbejdsvillige modulproducenter, ikke kontrolleres og blev derfor ikke taget i betragtning.
- (514) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede en interesseret part om yderligere præciseringer af, hvilke oplysninger fra Jabil der blev eller ikke blev taget i betragtning, og hvorfor. For alle skadesindikatorer undtagen rentabiliteten har Kommissionen taget hensyn til alle oplysninger fra Jabil, som vedrører de samarbejdsvillige EU-modulproducenter. Kun disse oplysninger blev taget i betragtning, da de kunne kontrolleres, mens resten blev tilsidesat i betragtning af Jabil's særlige forretningsmodel og den kendsgerning, at de endelige salgspriser ikke kunne kontrolleres.

4.3. EU-forbruget

- (515) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af den samlede importmængde af den pågældende vare og den samlede salgsmængde af samme vare i Unionen, herunder salget til bunden anvendelse. EU-erhvervsgrenens samlede salg blev baseret på oplysninger fra Europressediens, eventuelt korrigeret med data fra de interesserede parter besvarelser om den økonomiske situation, som blev indsendt i perioden inden undersøgelsen startede, og de verificerede spørgeskemabesvarelser fra virksomhederne i stikprøven. Som anført i betragtning 519 var importoplysningerne baseret på Comext og de data, medlemsstaterne indberetter til Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 14, stk. 6, (»database i henhold til artikel 14, stk. 6«). Data om forbruget blev krydstjekket med andre kilder ⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1357/2013 af 17. december 2013 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EUT L 341 af 18.12.2013, s. 47).

⁽⁵⁵⁾ Bloomberg New Energy Finance, Global PV Demand, 18. februar 2016, Global Market Outlook Solar Power Europe, juli 2016, IHS, The Price of Solar, Benchmarking PV Module Manufacturing Cost, juni 2016, PV Status Report 2016, oktober 2016, en undersøgelse fra Det Fælles Forskningscenter, der er tilgængelig på: <https://setis.ec.europa.eu/sites/default/files/reports/Perspectives%20on%20future%20large-scale%20manufacturing%20of%20PV%20in%20Europe.pdf>, konsulteret den 12.12.2016.

- (516) EU-forbruget udviklede sig som følger:

Tabel 1a

EU-forbruget af moduler (i MW)

	2012	2013	2014	NUP
Det samlede marked	16 324	10 580	7 292	7 191
Indeks (2012 = 100)	100	65	45	44

Kilde: Europressedienst, besvarelser vedrørende den økonomiske situation, kontrollerede spørgeskemabesvarelser, Comext og databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

Tabel 1b

EU-forbruget af celler (i MW)

	2012	2013	2014	NUP
Det samlede marked	4 604	4 449	3 262	3 409
Indeks (2012 = 100)	100	97	71	74

Kilde: Europressedienst, besvarelser vedrørende den økonomiske situation, kontrollerede spørgeskemabesvarelser, Comext og databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

- (517) Samlet set faldt EU-forbruget betydeligt mellem 2012 og NUP. EU-forbruget af moduler faldt med 56 %. Efter det dramatiske fald på 35 % mellem 2012 og 2013 forblev forbruget forholdsvis stabilt i 2014 og i NUP.
- (518) Hvad angår celler faldt forbruget lidt mindre, nemlig med 26 % i den betragtede periode. Faldet i forbruget fandt hovedsagelig sted mellem 2013 og 2014, hvor det faldt med 26 %. Det begyndte dog at stige igen i NUP, hvor det steg med 4,5 % i forhold til 2014.

4.4. Import fra det pågældende land

- (519) Importmængder og -værdier blev baseret på forskellige kilder. For 2012 og en del af 2013 var de baseret på oplysninger fra ansøgeren, men indhentet på dennes vegne af Europressedienst, da moduler og celler på daværende tidspunkt blev importeret til Unionen under toldpositioner, der omfatter andre varer, som ikke er genstand for denne undersøgelse, og Eurostat kunne derfor ikke anvendes. Efter at registrering af importen af moduler og celler var blevet indført den 6. marts 2013 ⁽⁵⁶⁾, kunne Eurostats tal anvendes. For resten af 2013, 2014 og NUP baserede Kommissionen følgelig sine konklusioner på Comext-databasen ⁽⁵⁷⁾ og databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

⁽⁵⁶⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 182/2013 af 1. marts 2013 om registrering af importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 61 af 5.3.2013, s. 2).

⁽⁵⁷⁾ Comext er en database med statistiske oplysninger om udenrigshandel, der forvaltes af Eurostat.

4.4.1. Mængde og markedsandel for importen fra det pågældende land

(520) Importen til Unionen fra det pågældende land udviklede sig således:

Tabel 2a

Import af moduler fra Kina (i MW) og markedsandel ⁽⁵⁸⁾

	2012	2013	2014	NUP
Importmængder fra Kina	10 786	5 198	2 845	2 917
Indeks	100	48	26	27
Markedsandel (%)	66	49	39	41
Indeks (2012 = 100)	100	74	59	61

Kilde: Comext og databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

Tabel 2b

Import af celler fra Kina (i MW) og markedsandel

	2012	2013	2014	NUP
Importmængder fra Kina	333	386	613	548
Indeks	100	116	184	165
Markedsandel (%)	7	9	19	16
Indeks (2012 = 100)	100	120	260	223

Kilde: Comext og databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

- (521) I den betragtede periode faldt importmængden af moduler fra Kina med 73 %, og der skete et tilsvarende fald i markedsandelen med 39 %, nemlig fra 66 % i 2012 til 41 % i NUP. Efter indførelsen af de gældende foranstaltninger i 2013 faldt mængden af importerede moduler imidlertid med 45 % mellem 2013 og 2014, mens forbruget faldt med 31 %.
- (522) Hvad angår celler steg importmængderne med 65 % i den betragtede periode, hvilket resulterede i en langt større stigning i markedsandel, nemlig med 123 % (fra 7 % i 2012 til 16 % i NUP) i en situation med et vigende marked. I samme periode mellem 2013 og 2014 steg importen af celler med 59 %, hvilket resulterede i en stigning i markedsandelen på 10 procentpoint. Selv om stigningen ikke fortsatte i NUP, forblev importen meget højere i NUP end i 2012 og 2013.

4.4.2. Priser på importen fra det pågældende land

(523) Kommissionen fastsatte importpriserne på grundlag af Comext og databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

⁽⁵⁸⁾ Tabel 1-11 indeholder afrundede tal. Indeks og procenter er baseret på de faktiske tal og kan variere, hvis de udtrykkes på basis af de afrundede tal.

(524) De gennemsnitlige importpriser ved salg til Unionen fra det pågældende land udviklede sig således:

Tabel 3a

Importpriser for moduler (EUR/kW)

	2012	2013	2014	NUP
Kinas importpriser	700	520	553	544
Indeks (2012 = 100)	100	74	79	78

Kilde: Comext og databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

Tabel 3b

Importpriser for celler (EUR/kW)

	2012	2013	2014	NUP
Kinas importpriser	500	350	282	286
Indeks (2012 = 100)	100	70	56	57

Kilde: Comext og databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

- (525) Den gennemsnitlige importpris fra Kina faldt med 22 % for moduler og 43 % for celler i den betragtede periode. Importprisen for moduler faldt i 2012 og 2013, og derefter, da foranstaltningerne trådte i kraft, steg prisen med 6,3 % for moduler mellem 2013 og 2014. Den faldt lidt igen mellem 2014 og NUP, dvs. med 1,6 %. Hvad angår celler, fortsatte importprisen med at falde mellem 2013 og 2014, hvor den styrtedykkede med yderligere 19,4 %, men steg lidt mellem 2014 og NUP, dvs. med 1,4 %.
- (526) Imidlertid havde næsten alle eksportende producenter, der solgte moduler og celler i NUP, fået pristilsagn, og deres eksportpriser til EU blev bestemt af disse pristilsagn, hvorved der fastsættes en minimumsimportpris. Kun 1,6 % af mængden af moduler og 0,6 % af celler blev importeret uden for minimumsimportprisen ⁽⁵⁹⁾. Derfor kan sådanne eksportpriser ikke anses for at være en relevant indikator til at fastslå de eksporterende producenters prisadfærd, hvis foranstaltningerne ikke var indført.
- (527) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en række parter, at man burde anvende prisen ved eksport til Unionen til at konstatere underbud, og de har beregnet, at der ikke var underbud på dette grundlag. Det er korrekt, at der på grundlag af priserne ved eksport til Unionen ikke er tale om underbud for moduler, og at underbuddet for celler er meget begrænset. Kommissionen fandt imidlertid, at det manglende underbud, der skyldtes overensstemmelse med minimumsimportpriserne, ikke var den afgørende indikator for analysen af EU-erhvervsgrenens aktuelle situation. Som anført i betragtning 573 fastslog Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen fortsat led skade som følge af omfanget af den konstaterede subsidiering i den tidligere undersøgelse og som følge af den konstaterede omgåelsespraksis som omhandlet i betragtning 4 og ikke har haft tilstrækkelig tid til at genrejse sig.

⁽⁵⁹⁾ Sidstnævnte var ikke baseret på subsidiemargenen.

4.4.3. Priserne på importen fra andre lande

- (528) Den gennemsnitlige pris på importen til Unionen fra tredjelande var også baseret på data fra Comext og i henhold til artikel 14, stk. 6, og udviklede sig som følger:

Tabel 4a

Moduler — Import fra tredjelande

	2012	2013	2014	NUP
Mængde (MW)	1 395	1 382	2 049	1 808
Indeks (2012 = 100)	100	99	147	130
Markedsandel (%)	9	13	28	25
Indeks (2012 = 100)	100	153	329	290
Gennemsnitspris (EUR/kW)	700	520	547	550
Indeks (2012 = 100)	100	74	78	79

Kilde: Comext og databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

Tabel 4b

Celler — Import fra tredjelande

	2012	2013	2014	NUP
Mængder (MW)	3 227	3 334	1 580	1 725
Indeks (2012 = 100)	100	103	49	53
Markedsandel (%)	70	75	48	51
Indeks (2012 = 100)	100	107	69	72
Gennemsnitspris (EUR/kW)	500	350	289	275
Indeks (2012 = 100)	100	70	58	55

Kilde: Comext og databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

- (529) I den betragtede periode steg importen fra tredjelande til Unionen med 30 % for moduler. Den største stigning indtraf mellem 2013 og 2014, hvor mængderne steg med 48 %. Markedsandelen steg betydeligt fra 9 % i 2012 til 25 % i NUP. Den største ændring fandt sted mellem 2013 og 2014, hvor markedsandelen steg fra 13 % til 28 %. Taiwan, Malaysia og Singapore var de største eksportører efter Kina. Det skal bemærkes, at importen fra Taiwan og Malaysia kan have omfattet omgåelse (se betragtning 4).
- (530) Hvad angår celler faldt importen fra andre lande med 47 % i den betragtede periode. Det største fald, nemlig med 52 %, skete mellem 2013 og 2014, mens importen steg lidt med 9 % mellem 2014 og NUP. Dette førte til et fald i markedsandel fra 70 % i 2012 til 51 % i NUP. Faldet var fra 75 % til 48 % mellem 2013 og 2014, hvorefter markedsandelen steg lidt med tre procentpoint i NUP. Hvad angår celler var Taiwan og Malaysia de største eksportører, efterfulgt af Kina og USA. Det skal bemærkes, at importen fra Taiwan og Malaysia kan have omfattet omgåelse (se betragtning 4).

- (531) De gennemsnitlige eksportpriser fra tredjelande for både moduler og celler faldt betydeligt i den betragtede periode på linje med de kinesiske priser og EU-priser. For moduler faldt de med 21 % og for celler med 45 % i den betragtede periode. Igen kan disse priser have været påvirket af omgåelse (se betragtning 4).

4.5. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.5.1. Generelle bemærkninger

- (532) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 4, undersøgte Kommissionen alle økonomiske faktorer og forhold, der kunne have indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.
- (533) I forbindelse med skadesanalysen sondrede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer ud fra oplysninger fra ansøgeren, som blev krydstjekket med besvarelserne om den økonomiske situation fra en række EU-producenter i perioden inden undersøgelsen og de verificerede spørgeskemabesvarelser fra EU-producenterne i stikprøven. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvarelserne fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven.
- (534) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, subsidiemargenens størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering.
- (535) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.5.2. Makroøkonomiske indikatorer

4.5.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (536) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i EU udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 5a

Moduler — Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2012	2013	2014	NUP
Produktionsmængde (MW)	4 604	4 449	3 262	3 409
<i>Indeks</i>	100	97	71	74
Produktionskapacitet (MW)	8 624	7 907	7 391	6 467
<i>Indeks</i>	100	92	86	75
Kapacitetsudnyttelse (%)	53	56	44	53
<i>Indeks</i>	100	105	83	99

Kilde: Europressedienst, besvarelser vedrørende den økonomiske situation og verificerede spørgeskemabesvarelser.

Tabel 5b

Celler — Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2012	2013	2014	NUP
Produktionsmængde (MW)	1 066	7 34	1 096	1 270
<i>Indeks</i>	100	69	103	119
Produktionskapacitet (MW)	2 384	1 844	1 778	1 811
<i>Indeks</i>	100	77	75	76
Kapacitetsudnyttelse (%)	45	40	62	70
<i>Indeks</i>	100	89	138	157

Kilde: Europressedienst, besvarelser vedrørende den økonomiske situation og verificerede spørgeskemabesvarelser.

- (537) Den samlede EU-produktion af moduler faldt med 26 % i den betragtede periode, men steg med 4,5 % mellem 2014 og NUP. På baggrund af faldet i forbruget reagerede produktionskapaciteten på tendensen med faldende produktion og faldt også med 25 % i den betragtede periode. Derfor var kapacitetsudnyttelsen stabil mellem begyndelsen og slutningen af den betragtede periode og var på 53 % i NUP. Der skete dog en betydelig stigning i kapacitetsudnyttelsen på 9 procentpoint mellem 2014 og NUP (dvs. en stigning på 19 %). Det skal bemærkes, at de EU-modulproducenter, der indgik i stikprøven, havde en meget højere kapacitetsudnyttelsesgrad i den betragtede periode og nåede op på 85 % i NUP, en stigning på 39 % i forhold til 2012 (61 %).
- (538) EU-produktionen af celler steg med 19 % i den betragtede periode. Mens produktionen faldt med 31 % mellem 2012 og 2013, steg den med 49 % mellem 2013 og 2014 og med yderligere 15 % mellem 2014 og NUP. Dette faldt sammen med indførelsen af udligningsforanstaltningerne i december 2013, mens forbruget faldt konstant i perioden mellem 2012 og 2014, men steg mellem 2014 og NUP. Samtidig faldt produktionskapaciteten med 24 % i den betragtede periode, hvilket medførte en betydelig stigning i kapacitetsudnyttelsen fra 45 % i 2012 til 70 % i NUP. Ligesom producenterne af moduler havde de stikprøveudtagne producenter af celler en langt højere kapacitetsudnyttelse end den samlede EU-erhvervsgren (86 %), som forblev stabil i den betragtede periode.
- (539) Det kan konkluderes, at EU-erhvervsgrenen reducerede sin kapacitet som reaktion på et fald i forbruget. Samtidig øgede den sin produktion i NUP i forhold til 2014, hvilket yderligere forbedrede kapacitetsudnyttelsesgraden.

4.5.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (540) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6a

Moduler — Salgsmængde og markedsandel

	2012	2013	2014	NUP
Samlet salg (det bundne og frie marked) i Unionen (MW)	4 143	4 000	2 398	2 465
<i>Indeks</i>	100	97	58	60
Markedsandel (%)	25	38	32	35
<i>Indeks</i>	100	149	128	140

Kilde: Europressedienst, besvarelser vedrørende den økonomiske situation og verificerede spørgeskemabesvarelser.

Tabel 6b

Celler — Salgsmængde og markedsandel

	2012	2013	2014	NUP
Samlet salg (det bundne og frie marked) i Unionen (MW)	1 045	729	1 069	1 136
<i>Indeks</i>	100	70	102	109
Markedsandel (%)	23	16	33	33
<i>Indeks</i>	100	72	144	147

Kilde: Europressedienst, besvarelser vedrørende den økonomiske situation og verificerede spørgeskemabesvarelser.

- (541) I den betragtede periode faldt salgsmængden af moduler med 40 %. På baggrund af et fald i forbruget på 56 % gav dette sig dog udslag i en væsentlig stigning i markedsandelen på 40 % i den betragtede periode og nåede op på 35 % i NUP.
- (542) Hvad angår celler steg EU-erhvervsgrenens salg med 9 % i den betragtede periode. Dette medførte en stigning i markedsandelen fra 23 % i 2012 til 33 % i NUP, mens forbruget faldt meget mindre end for moduler, nemlig med 26 %.
- (543) I forbindelse med et faldende forbrug og ikrafttrædelsen af udligningsforanstaltningerne lykkedes det EU-erhvervsgrenen at øge sin markedsandel for både moduler og celler.

4.5.2.3. Beskæftigelse og produktivitet

- (544) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7a

Moduler — Beskæftigelse og produktivitet

	2012	2013	2014	NUP
Antal ansatte	17 321	13 918	6 506	6 303
<i>Indeks</i>	100	80	38	36
Produktivitet (kW/ansat)	266	320	501	541
<i>Indeks</i>	100	120	189	203

Kilde: Europressedienst, besvarelser vedrørende den økonomiske situation og verificerede spørgeskemabesvarelser.

Tabel 7b

Celler — Beskæftigelse og produktivitet

	2012	2013	2014	NUP
Antal ansatte	2 876	1 511	1 846	1 770
<i>Indeks</i>	100	53	64	62

	2012	2013	2014	NUP
Produktivitet (kW/ansat)	371	486	594	717
Indeks	100	131	160	194

Kilde: Europressedienst, besvarelser vedrørende den økonomiske situation og verificerede spørgeskemabesvarelser.

- (545) Beskæftigelsen faldt mellem 2012 og NUP for moduler og celler med henholdsvis 64 % og 38 %. Det største fald (på 53 %) i antallet af ansatte for moduler fandt sted mellem 2013 og 2014, et meget større fald i forhold til faldet i produktionen i samme periode (nemlig på 27 %). For celler steg antallet af ansatte med 22 % mellem 2013 og 2014, hvilket var betydeligt mindre end produktionsstigningen — som var på 49 % i samme periode. Dette medførte en betydelig produktivitetsstigning for både moduler og celler på henholdsvis 103 % og 94 % i den betragtede periode. Mellem 2013 og 2014 var produktivitetsstigningen på 57 % for moduler og 22 % for celler.
- (546) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede en interesseret part Kommissionens konklusioner om antallet af ansatte i EU-erhvervsgrenen og påstod, at de ansatte i produktionen af celler og moduler i den største virksomhed, SolarWorld, var blevet talt med to gange. Tallene vedrørende de ansatte i SolarWorld og alle andre virksomheder i stikprøven er blevet behørigt kontrolleret, og det er sikret, at ingen ansatte er blevet talt med to gange i forbindelse med vertikalt integrerede virksomheder. Dette argument blev derfor afvist.

4.5.2.4. Subsidiemargenens størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering

- (547) Som forklaret i afsnit 3 fastslog Kommissionen, at subsidieringen er fortsat i den nuværende undersøgelsesperiode, og der er stor sandsynlighed for fornyet subsidiering til solcelleindustrien, hvis de gældende foranstaltninger får lov at udløbe.
- (548) Analysen af skadesindikatorerne viser, at de gældende foranstaltninger har haft en positiv indvirkning på EU-erhvervsgrenen, som anses for at være ved at genrejse sig fra virkningerne af den tidligere tilstrømning af subsidieret import.

4.5.3. Mikroøkonomiske indikatorer

- (549) Der var kun tre celleproducenter i stikprøven, og to af disse er medlemmer af EU ProSun. De samarbejdede om at indgive anmodningen, der indeholdt tal for begge producenter. Derfor er alle tal vedrørende de mikroøkonomiske indikatorer for celler, som direkte kan henføres til den tredje virksomhed, der ikke er medlem af EU ProSun, angivet i intervaller for at beskytte denne EU-producents identitet som fortrolig, idet den samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

4.5.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (550) De gennemsnitlige enhedssalgspriser hos EU-producenterne i stikprøven ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 8a

Moduler — Salgspriser i Unionen

	2012	2013	2014	NUP
Gennemsnitlig salgspris i Unionen på det frie marked (EUR/kW)	790	651	618	593
Indeks	100	82	78	75

	2012	2013	2014	NUP
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/kW)	1 112	813	648	627
Indeks	100	73	58	56

Kilde: verificerede spørgeskemabesvarelser.

Tabel 8b

Celler — Salgspriser i Unionen

	2012	2013	2014	NUP
Gennemsnitlig salgspris i Unionen på det frie marked (EUR/kW)	378-418	307-339	239-264	258-284
Indeks	100	81	63	68
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/kW)	587-648	402-444	347-384	338-373
Indeks	100	69	59	58

Kilde: verificerede spørgeskemabesvarelser.

- (551) Ovenstående tabel viser udviklingen i enhedssalgspriserne på det frie marked i Unionen i forhold til de tilsvarende produktionsomkostninger. Salgspriserne faldt markant med 25 % for moduler og 32 % for celler i den betragtede periode. Mens salgspriserne for moduler faldt konstant i hele den betragtede periode, steg de for celler med 5 procentpoint mellem 2014 og NUP. Salget af celler på det åbne marked udgjorde mindre end 5 % af de stikprøveudvalgte producenters samlede produktion, og desuden solgte én producent store mængder til meget lave priser, inden virksomheden indstillede sin aktivitet i EU. Derfor kan der ikke drages nogen anvendelige konklusioner ud fra denne indikator. Blandt visse producenter i stikprøven blev celler beregnet til bunden anvendelse afregnet eller leveret til produktion af moduler under anvendelse af forskellige metoder (interne afregningspriser til reel markedspris, afregning på grundlag af faktiske omkostninger osv.). Derfor kan der heller ikke drages anvendelige konklusioner på grundlag af prisudviklingen for bunden anvendelse.
- (552) Enhedsproduktionsomkostningerne faldt kraftigt, nemlig med 46 % for moduler og 42 % for celler i den betragtede periode.
- (553) Salgspriserne for moduler har i gennemsnit været lavere end enhedsproduktionsomkostningerne, men forskellen faldt konstant i hele den betragtede periode og især efter indførelsen af foranstaltningerne i 2013. Mens salgsprisen kun var 71 % af enhedsproduktionsomkostningerne for moduler i 2012, var den på 80 % i 2013, 94 % i 2014 og 94,5 % i NUP. Forskellen mellem salgsprisen og produktionsomkostningerne faldt således kraftigt, nemlig med 14 procentpoint mellem 2013 og NUP.
- (554) For celler var salgsprisen 60-67 % af enhedsproduktionsomkostningerne i 2012, 72-80 % i 2013, 65-72 % i 2014 og 72-79 % i NUP. Men som anført ovenfor var tendensen i 2014 og NUP stærkt påvirket af én EU-producents usædvanligt lave priser. For de to andre virksomheder i stikprøven var tendensen 75-80 % i 2014 og 81-86 % i NUP, i vid udstrækning på linje med den, der blev konstateret for moduler.
- (555) Generelt begyndte industrien at genrejse sig efter tidligere subsidiering, men gjorde også en øget indsats for at genvinde sin konkurrenceevne, navnlig ved at øge produktiviteten for EU-erhvervsgrenens arbejdsstyrke som anført i betragtning 544, hvilket resulterede i produktivitetsstigninger og i forbedret kapacitetsudnyttelse.

4.5.3.2. Arbejdskraftomkostninger

- (556) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 9a

Moduler — Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2012	2013	2014	NUP
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (i EUR)	32 918	38 245	36 577	38 343
Indeks	100	116	111	116

Kilde: verificerede spørgeskemabesvarelser.

Tabel 9b

Celler — Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2012	2013	2014	NUP
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (i EUR)	41 289-45 590	45 002-49 689	45 188-49 895	47 825-52 807
Indeks	100	109	109	116

Kilde: verificerede spørgeskemabesvarelser.

- (557) Mellem 2012 og NUP steg de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat både for moduler og celler med 16 %. Disse stigninger skyldtes hovedsagelig fratrædelsesgodtgørelser i forbindelse med rationaliseringen af antallet af ansatte og løninflation.

4.5.3.3. Lagerbeholdninger

- (558) Lagerbeholdningerne hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10a

Moduler — Lagerbeholdninger

	2012	2013	2014	NUP
Slutlagre (i kW)	186 533	114 792	196 944	191 207
Indeks	100	62	106	103
Slutlagre i procent af produktionen (%)	33	13	13	11
Indeks	100	40	38	34

Kilde: verificerede spørgeskemabesvarelser.

Tabel 10b

Celler — Lagerbeholdninger

	2012	2013	2014	NUP
Slutlagre (MW)	53 029-58 553	90 079-99 462	99 999-110 415	135 492-149 606
<i>Indeks</i>	100	170	189	256
Slutlagre i procent af produktionen (%)	18	23	12	14
<i>Indeks</i>	100	125	68	80

Kilde: verificerede spørgeskemabesvarelser.

- (559) I den betragtede periode steg lagerbeholdningerne lidt for moduler, nemlig med 3 %, og betydeligt for celler, nemlig med 156 %. For både moduler og celler faldt lagerbeholdningerne dog som en procentdel af den samlede produktion med henholdsvis 66 % og 20 %.
- (560) Lagerbeholdninger kan ikke betragtes som en relevant skadesindikator i denne sektor, fordi produktion og salg hovedsagelig er baseret på bestillinger, og producenterne derfor har tendens til at have begrænsede varelagre.

4.5.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (561) De stikprøveudvalgte EU-producenters rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11a

Moduler — Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2012	2013	2014	NUP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder, herunder Jabil (% af omsætningen) ⁽¹⁾	– 24,4 — – 29,5	– 24,4 — – 29,5	– 6,8 — – 8,2	– 7,7 — – 9,3
<i>Indeks</i>	100	100	361-298	319-264
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder bortset fra Jabil (% af omsætningen)	– 32,7	– 27,2	– 8,7	– 9,5
<i>Indeks</i>	100	120	376	344
Likviditet (i EUR)	– 129 864 423	– 69 402 391	– 18 231 488	– 145 258 620
<i>Indeks</i>	100	187	712	89
Investeringer (i EUR)	24 134 924	12 407 723	17 333 494	24 565 553
<i>Indeks</i>	100	51	72	102

	2012	2013	2014	NUP
Investeringsafkast (%)	– 6	– 10	– 3	– 2
Indeks	100	55	193	258

Kilde: verificerede spørgeskemabesvarelser.

(¹) Tallene for den faktiske fortjeneste måtte forelægges i intervalform for at undgå, at de andre virksomheder i stikprøven kunne udlede Jabil's fortjeneste.

Tabel 11b

Celler — Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2012	2013	2014	NUP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (i % af omsætningen)	– 37,7 — – 41,6	– 7,2 — – 7,9	– 26,6 — – 29,3	– 36,8 — – 40,7
Indeks	100	527	142	102
Likviditet (i EUR)	– 41 934 911 — – 46 303 131	– 17 537 454 — – 19 364 273	– 12 414 052 — – 13 707 182	– 29 027 946 — – 32 051 690
Indeks	100	239	338	144
Investeringer (i EUR)	29 435 820 — 32 502 051	26 074 619 — 28 790 726	7 001 485 — 7 730 807	11 429 509 — 12 620 083
Indeks	100	89	24	39
Investeringsafkast (%)	– 6,0 — – 6,7	– 2,5 — – 2,7	– 24,6 — – 27,2	– 31,8 — – 35,1
Indeks	100	246	25	19

Kilde: verificerede spørgeskemabesvarelser.

- (562) Kommissionen beregnede rentabiliteten hos EU-producenterne i stikprøven som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg.
- (563) Som anført i betragtning 507 er én virksomhed i stikprøven, Jabil, samlevirksomhed og er ikke involveret i salg af moduler. Virksomhedens rentabilitet udviklede sig anderledes. Den var rentabel i hele den betragtede periode og øgede sin rentabilitet i NUP og nåede op på 5-15 %. Imidlertid opnåede Jabil sin fortjeneste på grundlag af det gebyr, den opkrævede fra sine kunder for samleydelserne og ikke på grundlag af salg af moduler. Endvidere afholdt den ikke udgifter i forbindelse med salg af moduler, f.eks. markedsføringsomkostninger (men kun omkostninger til at finde nye kontraktproducenter). Den havde også en anden omkostningsstruktur end en gennemsnitlig modulproducent, der har det fulde ansvar for produktion og salg af sit produkt. F.eks. havde Jabil lavere driftskapital, lageromkostninger, gældsposter og tilgodehavender samt lavere FoU-omkostninger.
- (564) Kommissionen bemærkede, at tallet for rentabilitet i 1. kolonne i tabel 11a var en kombination af tallene fra to forskellige grupper. På den ene side omfattede det modulproducenter, der fremstiller og sælger produktet. På den anden side omfattede det også den stikprøveudvalgte virksomhed Jabil, der blot samler modulerne. For at få et realistisk overblik over erhvervsgrenens situation besluttede Kommissionen at sondre mellem de to grupper i sin videre analyse. Den tilføjede derfor en ny kolonne i tabel 11a, som den anså for at være mere pålidelig med henblik på at vurdere rentabiliteten i Unionens modulindustri.

- (565) Modulproducenterne i stikprøven, undtagen Jabil, var tabsgivende i den betragtede periode. Tabene faldt dog med 244 % i den betragtede periode. De faldt med 5,5 procentpoint i 2013 i forhold til 2012. Dette faldt sammen med det tidspunkt, hvor foranstaltningerne trådte i kraft (de midlertidige foranstaltninger trådte i kraft den 6. juni 2013). Tabene faldt betydeligt mere, nemlig med 18,5 procentpoint, mellem 2013 og 2014, hvor virkningerne af foranstaltningerne omfattede hele året. I NUP steg tabene lidt, nemlig med 0,8 procentpoint. Dette skyldtes dog hovedsageligt tabet hos én EU-producent, som efterfølgende besluttede at indstille produktionen. Samtidig reducerede alle andre EU-producenter i stikprøven fortsat deres tab yderligere i løbet af NUP sammenlignet med 2014.
- (566) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede flere parter udelukkelsen af Jabil fra fortjensttallene for resten af EU-modul erhvervsgrenen. De fremførte, at Jabil var et sjældent eksempel på en rentabel producent, og at udelukkelsen er i strid med beslutningen om i den sideløbende antidumpingundersøgelse at acceptere en referencelandsproducent, der anvender en sådan forarbejdningsaftale, hvorved de moduler, virksomheden sælger, samles af en anden virksomhed. Kommissionen har, i modsætning til disse parter påstand, ikke udelukket Jabil fra rentabilitetsanalysen. For at opnå en mere dækkende følsomhedsanalyse har Kommissionen derimod fremlagt to særskilte datasæt. De viser, at selv når Jabil medregnes, er EU-erhvervsgrenen i gennemsnit og som helhed tabsgivende. De viser også, at der er store forskelle mellem EU-producenterne, afhængigt af deres forretningsmodel, jf. betragtning 513 og 563. Påstanden må derfor afvises. Derudover bemærker Kommissionen, at tilgangen under alle omstændigheder er den samme for referencelandsproducenten og EU-erhvervsgrenen. Referencelandsproducenten ligner Jabil's kunders forretningsmodel og ikke Jabil's egen. Selv om referencelandsproducenten påtager sig det fulde ansvar for salg af moduler, der er samlet af en anden virksomhed, er Jabil en samlevirksomhed, der opkræver et gebyr fra sine kunder for den samleydelse, som virksomheden tilbyder. Det er også af denne grund, at Kommissionen i forbindelse med skadesanalysen har fokuseret på transaktioner mellem Jabil og andre EU-producenter, der befinder sig i samme situation som referencelandsproducenten (se betragtning 52 i den parallelle forordning om endelig antidumpingtold).
- (567) Hvad angår celleproducenter faldt tabene med 2 % i den betragtede periode. De faldt med 31,9 procentpoint mellem 2012 og 2013, men steg med 20,3 procentpoint mellem 2013 og 2014 og med 10,7 procentpoint mellem 2014 og NUP. For celler blev rentabiliteten imidlertid påvirket af to ekstraordinære begivenheder. På den ene side kom en af producenterne i stikprøven ind på markedet i den betragtede periode, men ændrede rapporteringen af nogle af sine produktionsomkostninger i de sidste år af den betragtede periode, hvilket resulterede i store tab. På den anden side var salgspriserne hos en anden producent i stikprøven ualmindelig lave og var stærkt tabsgivende i NUP, hvor producenten var i færd med at indstille produktionen. Derimod reducerede den tredje producent i stikprøven til stadighed sine tab i den betragtede periode.
- (568) Nettolikviditeten er et udtryk for EU-producenternes evne til at selvfinansiere deres aktiviteter. I lighed med rentabiliteten fulgte den også en negativ tendens mellem 2012 og NUP. For moduler faldt nettolikviditeten med 11 % i den betragtede periode, mens den for celler faldt med 44 % i samme periode. De likviditetsudsving, som opstod i 2014 både for moduler og celler, var påvirket af ekstraordinære begivenheder hos én stor EU-producent. Dels købte producenten en eksisterende fabrik til en lav købspris, dels omlagde den sin gæld. I 2015 fortsatte den med at foretage betydelige afdrag på sine lån, hvilket resulterede i en negativ likviditet fra finansieringsaktiviteter. Det skal bemærkes, at denne producent meldte om en positiv likviditet fra driftsaktiviteter og en væsentlig forbedring af virksomhedens driftsresultat i forhold til 2014. To andre EU-modulproducenter havde en positiv og forbedret likviditet i NUP, mens de andre to celleproducenter havde en negativ, men forbedret likviditet.
- (569) Hvad angår investeringer viser ovenstående tabeller, at EU-erhvervsgrenen øgede sine investeringer med 2 % for moduler mellem 2012 og NUP. De steg med 40 % mellem 2013 og 2014 og med 98 % mellem 2013 og NUP.
- (570) De samlede investeringer for celler faldt med 61 % mellem 2012 og NUP. Hvad angår celler blev den generelle tendens for investeringer igen påvirket af, at en EU-producent i stikprøven besluttede at indstille produktionen. Samtidig firdoblede to andre producenter i stikprøven deres investeringer mellem 2014 og NUP.

- (571) Efter fremlæggelsen af oplysningerne påpegede flere parter, at der var et fald i investeringer i celler i den betragtede periode, og at investeringerne ikke blev positivt påvirket af indførelsen af foranstaltningerne. For det første, selv om dette er faktisk sandt for den samlede stikprøve, blev denne tendens, jf. foregående betragtning, påvirket af en stikprøveudvalgt EU-producents beslutning om at indstille produktionen. Denne producent havde foretaget betydelige investeringer i begyndelsen af perioden, men næsten ingen i slutningen af perioden. For det andet foretog en anden producent i stikprøven opstartsinvesteringer i 2013, som afspejler den store stigning i de samlede investeringer i det pågældende år. Efter at foranstaltningerne begyndte at påvirke virksomhedernes rentabilitet, steg investeringerne for det tredje for hele stikprøven mellem 2014 og NUP, hvilket afspejler, at to producenter i stikprøven, som fortsat var aktive, firdoblede deres investeringer i denne periode. Påstanden om, at investeringerne ikke blev positivt påvirket af indførelsen af foranstaltningerne, blev derfor afvist.
- (572) Investeringsafkastet er fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Den forblev negativ i hele den betragtede periode som følge af det nettotab, EU-erhvervsgrenen havde lidt. Investeringsafkastet for moduler steg med 4 procentpoint i løbet af den betragtede periode, men det forbedredes betydeligt i 2014 og NUP i forhold til 2013, med henholdsvis 7 og 8 procentpoint. For celler forværredes investeringsafkastet med 25,8-28,4 procentpoint i den betragtede periode.

4.6. Konklusion vedrørende skade

- (573) Generelt set led EU-erhvervsgrenen fortsat skade i den betragtede periode på grund af den korte periode efter indførelsen af de oprindelige foranstaltninger og omfanget af den subsidiering og skade, der blev konstateret i den tidligere undersøgelse. Desuden har den konstaterede omgængelsespraksis, jf. betragtning 4, også bidraget til fortsat skade. Fra midten af 2013 (de midlertidige foranstaltninger trådte i kraft den 6. juni 2013) og især i 2014 (det første hele år med gældende udligningsforanstaltninger) og i NUP begyndte EU-erhvervsgrenen gradvist at genrejse sig.
- (574) Flere skadesindikatorer udviste faktisk positive tendenser. For så vidt angår moduler øgede EU-erhvervsgrenen sit salg med 2,8 %, og som følge heraf blev dens markedsandel øget med 9,4 % mellem 2014 og NUP. I samme periode øgede EU-erhvervsgrenen sin bundne anvendelse og salget af celler i Unionen med 6,3 % og fastholdt en markedsandel på 33 %. I samme periode forbedrede EU-erhvervsgrenen sin kapacitetsudnyttelse med 9 procentpoint for moduler og 8 procentpoint for celler ved både at øge produktionen og nedbringe den eksisterende kapacitet. Den opnåede endvidere væsentlige produktivitetsevinster og mindskede derved kløften mellem sine salgspriser og de gennemsnitlige produktionsomkostninger. Desuden ophørte det tidligere underbud fra den kinesiske eksport, idet man overholdt minimumsimportprisen (intet underbud for moduler og kun et marginalt underbud for celler i NUP). Selv om EU-erhvervsgrenen stadig var tabsgivende i NUP, faldt dens tab for moduler som følge heraf betydeligt i forhold til 2012 og 2013. Underskuddet faldt dog ikke for EU-erhvervsgrenen for celler, fordi de som forklaret i betragtning 568 blev påvirket af usædvanlige begivenheder hos to af de producenter, der indgik i stikprøven. Derimod fik den tredje producent i stikprøven reduceret sine tab i NUP og fulgte således den samme tendens som den, der blev konstateret for moduler.
- (575) EU-erhvervsgrenen øgede også sine investeringer for både moduler og celler med henholdsvis 41 % og 63 % mellem 2014 og NUP.
- (576) Til trods for den indsats, der er gjort, og alle de positive tendenser, som fulgte heraf, har EU-erhvervsgrenen stadig ikke formået at overvinde virkningerne af den tidligere subsidierede import fra de kinesiske eksportørers side. Som allerede anført har både celle- og modulproducenter været tabsgivende i NUP og både likviditet og investeringsafkast var negative. Hertil kommer, at på trods af at importmængderne fra de kinesiske eksportører faldt for moduler, var deres markedsandel stadig højere end en af EU-producenternes. Hvad angår celler steg importen betydeligt i NUP udtrykt i mængde (med 65 %) i sammenligning med 2012, således at de vandt markedsandele. Importen af celler fra Kina udøvede også et indirekte pres på de bundne producenters modulmarked, som således blev forhindret i at vokse yderligere. Derfor er importen fra Kina fortsat med at trænge ind på EU-markedet med betydelige mængder og til priser, som lå under EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger.
- (577) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en række parter, at Kommissionen havde undladt at vurdere virkningerne på EU-erhvervsgrenen af modulimporten fra tredjelande, som fandt sted i betydelige mængder og til priser under de kinesiske eksportpriser.

- (578) Kommissionen erkendte, at virkningen af modulimporten fra tredjelande er en vigtig faktor for vurderingen af EU-erhvervsgrenens situation. Denne import var imidlertid af langt mindre omfang end den kinesiske import — markedsandelen for førstnævnte var 25 % (inkl. moduler, som i realiteten var kinesiske, men som var led i en omgængelsespraksis), mens sidstnævnte var 41 % i NUP (og på grund af omgængelsespraksis i virkeligheden højere). Markedsandelen for importen fra tredjelande faldt desuden med 10 % mellem 2014 og NUP, mens markedsandelen for den kinesiske import steg med 4,9 % i samme periode. Disse to faktorer viser, at importen fra Kina havde en langt større indvirkning på EU-erhvervsgrenen end importen fra tredjelande. Desuden lå priserne på moduler fra tredjelande ikke under de kinesiske eksportpriser. Som det fremgår af tabel 4a, var den vejede gennemsnitspris for hele importen fra tredjelande 550 EUR/kW i NUP, hvilket var højere end den gennemsnitlige kinesiske eksportpris — 544 EUR/kW. Disse påstande blev derfor afvist.
- (579) Hvad angår celler hævdede en række parter, at skaden skyldtes importen fra tredjelande, idet rentabiliteten faldt i NUP i forhold til 2014, hvilket skyldtes faldet i importen fra Kina og den samtidige stigning i importen fra tredjelande.
- (580) For det første skyldtes de stikprøveudvalgte producenters øgede tab, jf. betragtning 567, i NUP ekstraordinære begivenheder, som indtraf hos to EU-celleproducenter, mens den tredje (og den største producent) havde en stigning i rentabiliteten i NUP i forhold til 2014. Selv om importen fra Kina faldt med 3 procentpoint mellem 2014 og NUP, steg den for det andet med 7 procentpoint mellem 2013 og NUP til trods for, at foranstaltningerne trådte i kraft. Derfor havde importen fra Kina fortsat en betydelig indvirkning på EU-erhvervsgrenen. For det tredje steg importen fra tredjelande nemlig med 2 procentpoint mellem 2014 og NUP, men faldt med 24 procentpoint mellem 2013 og NUP. Således faldt dens indvirkning på EU-erhvervsgrenen faktisk i perioden efter indførelsen af foranstaltningerne. Følgelig blev påstanden om, at skaden er forvoldt af importen fra tredjelande, afvist.
- (581) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at enkelte skadesindikatorer først bedredes i NUP og ikke umiddelbart efter indførelsen af foranstaltningerne. Der er derfor ingen klar sammenhæng mellem indførelsen af foranstaltningerne og de forskellige positive tendenser.
- (582) Kommissionen erkendte, at enkelte skadesindikatorer, f.eks. vedrørende moduler markedsandel, produktion og kapacitetsudnyttelse, forbedredes i NUP og ikke i 2014. I betragtning af omfanget af subsidiering og skade, der konstateredes i den tidligere undersøgelse, tog det nogen tid at vende de negative tendenser, der gør sig gældende for hele erhvervsgrenen. Dette kan forklares ved den omstændighed, at EU-erhvervsgrenen på tidspunktet for indførelsen af de oprindelige foranstaltninger befandt sig i en konsolideringsfase, hvor mange producenter allerede var under konkurs eller i nærheden af konkurs, men først forlod markedet i 2014. Dette havde en betydelig indvirkning på de makroøkonomiske indikatorer, som også omfattede disse virksomheder. Det er også værd at bemærke, at en række indikatorer, f.eks. markedsandel, produktion, kapacitetsudnyttelse og produktionskapacitet, som havde en negativ tendens for hele EU-erhvervsgrenen, viste positive tendenser allerede i 2014 for de EU-producenter af både moduler og celler, der indgik i stikprøven. Denne påstand blev derfor afvist.
- (583) En række interesserede parter påstod, at EU-erhvervsgrenen klarer sig godt og fuldt ud har genrejst sig efter den tidligere skade. Efter fremlæggelsen gentog disse parter deres påstande. Navnlige viste regnskabsstillingerne for SolarWorld og Jabil, som er langt de største EU-modulproducenter, angiveligt, at deres EU-virksomhed var vokset i de seneste par år, og at de havde øget produktionsmængder, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, eksportsalg og produktivitet, mens produktionsomkostninger og lagerbeholdninger var faldet.
- (584) EU-producenterne i stikprøven (herunder Jabil og SolarWorld) har øget deres produktionsmængder, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, eksportsalg og produktivitet, mens de har reduceret deres produktionsomkostninger og lagerbeholdninger i 2014 og i NUP. Imidlertid strider påstanden om, at erhvervsgrenen har genrejst sig fuldt ud efter den tidligere skade, mod resultaterne af undersøgelsen, som er baseret på faktiske, verificerede data for EU-producenterne i stikprøven. Især er mange mikroøkonomiske indikatorer udelukkende baseret på salg til uafhængige kunder i Unionen (som f.eks. rentabilitet, likviditet og investeringsafkast). Desuden har nogle af virksomhederne i stikprøven en betydelig produktion uden for Unionen, som ikke er medtaget i de

mikroøkonomiske indikatorer. Derimod fokuserer de offentligt tilgængelige finansielle dokumenter på alle de berørte virksomheders aktiviteter og indeholder ofte oplysninger om hele koncerners konsoliderede regnskaber. Derfor var konklusionerne om EU-erhvervsgrenens økonomiske situation, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 4, ikke baseret på offentligt tilgængelige finansielle dokumenter, men derimod på de mere detaljerede og kontrollerede oplysninger om situationen i Unionen, som kun fremgår af undersøgelsen. Desuden var konklusionerne om EU-erhvervsgrenens situation baseret på data fra alle EU-producenter i stikprøven og ikke kun fra SolarWorld og Jabil. Hvad angår Jabil samlede denne virksomhed kun moduler, men påtog sig ikke det fulde kontraktlige ansvar for sit salg, jf. ovennævnte forklaring. Derfor blev dens fortjeneste ikke anvendt til analysen af EU-erhvervsgrenens situation. Påstanden blev derfor afvist.

- (585) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en interesseret part, at Kommissionen burde have taget hensyn til virkningerne af store investeringer foretaget af SolarWorld. Disse investeringer siges at have haft negative virkninger på virksomheden og erhvervsgrenen som helhed, idet virksomheden udgør en betydelig andel af EU-erhvervsgrenens produktion.
- (586) For det første henviser parten til investeringer foretaget i 2015, som vedrørte ikke blot celler og moduler, men også anden produktion i EU, nemlig wafere⁽⁶⁰⁾. Disse investeringer påvirkede således kun delvis rentabilitetsanalysen af virksomhedens aktiviteter vedrørende moduler og celler. For det andet, som anført af andre parter, opnåede SolarWorld-gruppen positive resultater i 2016⁽⁶¹⁾ i sine europæiske og ikke-europæiske virksomheder. Det lader dog ikke til, at de investeringer, der allerede var foretaget, har påvirket virksomheden i negativ retning. Dette argument blev derfor afvist.
- (587) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen fortsat led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 4.

5. SANDSYNLIGHED FOR FORTSAT SKADE

- (588) For at vurdere sandsynligheden for fortsat skade, hvis foranstaltningerne over for Kina fik lov at udløbe, blev den potentielle indvirkning af importen fra Kina på EU-markedet og EU-erhvervsgrenen analyseret i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2.
- (589) Som vist i afsnit 4.5 led EU-erhvervsgrenen fortsat skade i NUP. Som anført i afsnit 3.8 vil der være fortsat subsidiering og sandsynlighed for fornyet subsidiering, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe. Det blev desuden fastslået, at den subsidierede eksport fra Kina til Unionen ville ske i betydelige mængder og til subsidierede og endnu lavere priser, hvis foranstaltningerne fik lov at udløbe.

5.1. Uudnyttet kapacitet, handelsstrømme og EU-markedets tiltrækningskraft samt de eksporterende kinesiske producenters prisadfærd

- (590) Den uudnyttede kapacitet for alle eksporterende producenter i Kina, der samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse, er på ca. 33 % ifølge deres besvarelser af stikprøvespørgeskemaet. Disse virksomheder alene havde en uudnyttet kapacitet i NUP (ca. 10 GW), der kan forsyne hele EU-markedet. Det skal bemærkes, at den uudnyttede kapacitet hos de største samarbejdsvillige producenter udtrykt i mængder er meget lavere, men virksomhedens kapacitetsudnyttelsesgrad er på 86-97,8 %.
- (591) Efter fremlæggelsen af oplysninger satte en interesseret part spørgsmålstegn ved disse oplysninger, idet de fire største kinesiske producenter (Trina, JA Solar, Jinko og Canadian Solar) opererede med fuld kapacitet. Ifølge den interesserede part tegner disse fire producenter sig for mere end 40 % af den samlede kinesiske eksport (ca. 11,2 GW). For at nå den overskydende kapacitet på 43 % i 2016, som Kommissionen havde anført, ville alle små producenter skulle operere med en kapacitetsudnyttelse på kun 20 %. Den interesserede part anmodede Kommissionen om at fremlægge nærmere oplysninger om beregningen af gennemsnittet på 43 %.

⁽⁶⁰⁾ Jf. årsrapporten fra SolarWorld-gruppen for 2015, som er tilgængelig på: http://www.solarworld.de/fileadmin/sites/sw/ir/pdf/finanzberichte/annual_report_2015_web.pdf, s. 58.

⁽⁶¹⁾ Konsolideret kvartalsmeddelelse 3. kvartal 2016, SolarWorld <http://www.solarworld.de/fileadmin/sites/sw/ir/pdf/finanzberichte/2016/solarworld-q3-2016-web-en.pdf>, s. 8-9.

- (592) Kommissionen bemærkede for det første, at den uudnyttede kapacitet for alle eksporterende producenter i Kina, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, skønnes at være på ca. 33 %, ikke 43 %. Herudover er partens beregninger, der er skitseret ovenfor, baseret på den antagelse, at JA Solar og Canadian Solar samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Disse to producenter samarbejdede ikke i forbindelse med undersøgelsen. Deres kapacitet og kapacitetsudnyttelse er således ukendt for Kommissionen og blev ikke taget i betragtning i ovennævnte beregninger.
- (593) Påstanden blev derfor afvist.
- (594) Den kinesiske produktionskapacitet for moduler anslås til 96,3 GW/år i 2015 og forventes at nå op på 108 GW/år i 2016 ⁽⁶²⁾. Samtidig blev den globale efterspørgsel anslået til 50,6 GW i 2015 og forventedes at stige til 61,7 GW ⁽⁶³⁾ i 2016 eller til 68,7 GW ifølge en anden kilde ⁽⁶⁴⁾. Derfor konkluderede Kommissionen, at de kinesiske producenters samlede uudnyttede kapacitet langt oversteg den globale efterspørgsel, nemlig med 47,5 % i 2015 og vil overstige den med 42,9 % eller 36 % i 2016 afhængigt af kilden. En anden kilde fastslog, at den samlede globale efterspørgsel var 58 GW ⁽⁶⁵⁾ i 2015, hvilket ville give de kinesiske producenter en overskydende kapacitet på 39,8 % i 2015.
- (595) Selv om der ikke blev installeret ny kapacitet i Kina i fremtiden, ville den eksisterende kapacitet stadig ligge markant over den forventede årlige efterspørgsel efter solcelleanlæg på globalt plan. I det mest sandsynlige scenarie (såkaldt »mellemhøjt scenarie«) ville efterspørgslen nå op på 97 GW ⁽⁶⁶⁾ eller 95 GW ⁽⁶⁷⁾ i 2020, som vil være fuldt dækket af den eksisterende kinesiske kapacitet. I øvrigt har den kinesiske kapacitet været støt voksende i de seneste 10 år. F.eks. er den blevet mere end fordoblet mellem 2012 og 2015 (fra 43,8 GW ⁽⁶⁸⁾ i 2012 til 96,3 GW i 2015). Alene i 2016 er der en anmeldt kapacitet eller en kapacitet under opførelse i Kina på yderligere 2 GW ifølge Bloomberg New Energy Finance (»BNEF«). Desuden er der intet, der tyder på, at den kinesiske kapacitet ikke fortsat vil vokse i den nærmeste fremtid, da den er vokset støt i de seneste fem år. Selv i det mindre sandsynlige scenarie (såkaldt »højt scenarie«) med stigende global årlig efterspørgsel på op til 120 GW ⁽⁶⁹⁾ i 2020 er det sandsynligt, at de kinesiske producenter alene stadig ville være i stand til at dække hele efterspørgslen, da de ville være nødt til at udvide deres eksisterende kapacitet i meget langsommere tempo, end de havde gjort tidligere, dvs. kun med 11,3 % i løbet af 4 år.
- (596) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede to interesserede parter de oplysninger om kapacitet i Kina og det globale forbrug, der anvendes af Kommissionen. De fremførte det argument, at Solar Power Europe ikke var tilstrækkeligt pålidelig til at udgøre en kilde, da der her kun tages hensyn til moduler, som allerede er tilsluttet nettet, mens IHS og BNEF giver mere præcise prognoser, da de viser de moduler, der er købt til installation.
- (597) I betragtningerne ovenfor har Kommissionen imidlertid allerede analyseret data og fremskrivninger fra IHS, mens dataene fra BNEF ikke afviger væsentligt fra IHS. Faktisk svarer skønnene fra BNEF og IHS helt overens for 2016 (68,7 GW forsigtigt scenarie og 70,7 GW optimistisk scenarie) og 2017 (hhv. 72,9 og 77,5 GW), mens de afviger en smule for 2018 (BNEF: 83 GW, IHS: 82 GW) ⁽⁷⁰⁾, som er det sidste år, som BNEF har et skøn for. Dette argument blev derfor afvist.
- (598) De samme parter anfægtede også størrelsen af den samlede uudnyttede kapacitet, som blev fastslået af Kommissionen. En interesseret part fremførte, at den var på 70 GW i 2016. Parten undlod imidlertid at fremlægge en informationskilde eller metode, som blev lagt til grund for beregningen af dette tal. Selv hvis dette

⁽⁶²⁾ Bloomberg New Energy Finance (»BNEF«) »Solar manufacturer capacity league table«, konsulteret den 28.10.2016.

⁽⁶³⁾ Global Market Outlook For Solar Power, 2016-2020, Solar Power Europe, juli 2016, s. 18.

⁽⁶⁴⁾ BNEF, Q4 2016 PV Market Outlook, 30. november 2016.

⁽⁶⁵⁾ IHS, The Price of Solar, Benchmarking PV Module Manufacturing Cost, juni 2016, s. 23. Forskellen ser ud til at skyldes den omstændighed, at IHS indberetter alle moduler, der har været til stede i lagerbygninger eller er afsendt eller installeret. Derimod tager Global Market Outlook kun hensyn til de installerede moduler, der allerede producerer elektricitet.

⁽⁶⁶⁾ Global Market Outlook For Solar Power, 2016-2020, Solar Power Europe, juli 2016, s. 18.

⁽⁶⁷⁾ IHS, The Price of Solar, Benchmarking PV Module Manufacturing Cost, juni 2016, s. 23.

⁽⁶⁸⁾ Bloomberg New Energy Finance (»BNEF«) »Solar manufacturer capacity league table«, konsulteret den 28.10.2016.

⁽⁶⁹⁾ Global Market Outlook For Solar Power, 2016-2020, Solar Power Europe, juli 2016, s. 18.

⁽⁷⁰⁾ BNEF, Q4 2016 PV Market Outlook, 30. november 2016 og IHS, PV Demand Tracker Q4 2016, 9. december 2016.

tal er korrekt, er den anslåede uudnyttede kapacitet stadig tilstrækkelig til at dække hele den globale efterspørgsel, selv i tilfælde af de mest optimistiske skøn for 2016 (70,7 GW ⁽⁷¹⁾). Ingen af de andre parter fremlagde nogen vurdering eller henviste til en undersøgelse eller en rapport, der kunne tyde på, at den uudnyttede kapacitet, som Kommissionen havde konstateret, bør reduceres. Påstanden kan således ikke ændre konklusionerne ovenfor.

- (599) Flere interesserede parter fremførte før og efter fremlæggelsen af oplysninger, at tier 1-virksomheder ⁽⁷²⁾ har langt mindre overskudskapacitet end de resterende tier 2- og tier 3-virksomheder. Ifølge BNEF har tier 1-virksomheder en anslået kapacitet på 46 GW i 2016, hvilket faktisk er lavere end den samlede kapacitet for tier 2- og 3-virksomheder, anslået til 62 GW ⁽⁷³⁾. Dog er alle »tiers« af kinesiske virksomheder aktive på det globale marked. For så vidt angår Unionen eksporterede ikke kun tier 1-virksomheder efter indførelsen af de gældende foranstaltninger, men også tier 2- og tier 3-virksomheder, om end i mindre mængder (sidstnævntes andel af den samlede import fra Kina blev anslået til 13,6 % i 2014). Kommissionen fandt derfor, at kapaciteten for alle typer af kinesiske eksporterende producenter burde tages i betragtning ved fastsættelse af den uudnyttede kapacitet i Kina.
- (600) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede en interesseret part konklusionen om, at overkapaciteten hos alle typer eksporterende producenter burde tages i betragtning ved fastsættelsen af den uudnyttede kapacitet i Kina.
- (601) Kommissionen påpegede, at den disponible kapacitet hos tier 1-virksomheder allerede udgjorde 90 % af det samlede globale forbrug i 2015 (anslået til 50,6 GW). Den omstændighed, at tier 2- og tier 3-virksomheder eksporterede til EU, uanset i hvor små mængder, viser desuden, at de er aktive på EU-markedet og ikke begrænser deres salg til kun det kinesiske og andre markeder. Endelig forventes importen fra tier 2- og tier 3-virksomheder at stige væsentligt efter den nylige tilbagetrækning af tilsagnet fra især tier 1-virksomheder. Denne påstand blev derfor afvist.
- (602) Flere parter fremførte det argument både før og efter fremlæggelsen af oplysninger, at overkapaciteten i Kina i høj grad var overvurderet, da efterspørgslen efter solcelleanlæg var steget støt på globalt plan. Faktisk var den samlede årlige efterspørgsel steget med 25 % mellem 2014 og 2015 (fra 40,3 GW til 50,6 GW) ⁽⁷⁴⁾. Som nævnt ovenfor overstiger den anslåede overkapacitet hos de kinesiske producenter den nuværende efterspørgsel med 47,5 %. Selv i det mest optimistiske scenarie for en stigning i den globale efterspørgsel vil de kinesiske producenter derfor sandsynligvis stadig have tilstrækkelig overskydende kapacitet til at imødekomme denne efterspørgsel. Dette argument blev derfor afvist.
- (603) Hvad angår celler anslås de kinesiske eksporterende producenters eksisterende kapacitet til 76,6 GW i 2016, en stigning på 12 % i forhold til 2015 (68 GW) ⁽⁷⁵⁾. Da den globale efterspørgsel efter celler omtrent svarer til den globale efterspørgsel efter moduler, havde de kinesiske eksporterende producenter en overkapacitet for celler på 25,6 % i 2015 og 19,5 % i 2016. Desuden havde Kina 72,8 % af den samlede eksisterende cellekapacitet i 2016 og lå dermed væsentligt over alle andre tredjelande. De fire største tredjelande med ledig kapacitet efter Kina er langt mindre end Kina (Taiwan: 11 GW, Malaysia: 4 GW, Korea: 2,7 GW og Japan: 1,9 GW). På det grundlag konkluderede Kommissionen, at Kina også har en betydelig overkapacitet af solcelleproduktion.

5.2. EU-markedets tiltrækningskraft

- (604) En række parter påstod, at EU-markedet ikke længere er attraktivt for de kinesiske producenter. De hævdede, at den kinesiske produktion af celler og moduler snarere vil blive rettet mod de hurtigt voksende markeder i Asien, herunder Japan og Indien. Desuden har efterspørgslen på det kinesiske hjemmemarked været stigende i de seneste

⁽⁷¹⁾ BNEF, Q4 2016 PV Market Outlook, 30. november 2016.

⁽⁷²⁾ Ifølge BNEF er tier 1-virksomheder »større« eller »bankacceptable« leverandører af solcellemoduler. Bankfinansiering — spørgsmålet om, hvorvidt projekter, der benytter solenergiprodukter, vil kunne få tilbudt lånefinansiering uden regresret gennem banker, er det afgørende kriterium for tier-opdeling. Banker og deres tekniske due diligence-leverandører er særdeles uvillige til at offentliggøre deres hvidlister over acceptable produkter. Bloomberg New Energy Finance baserer derfor sine kriterier på, hvilke aftaler der tidligere er indgået, sådan som de fremgår af deres database. Se yderligere oplysninger i BNEF PV Module Maker Tiering System, 4. november 2016, som er tilgængelig på https://data.bloomberglp.com/bnef/sites/4/2012/12/bnef_2012-12-03_PVModuleTiering.pdf, konsulteret den 7.11.2016.

⁽⁷³⁾ Bloomberg New Energy Finance »Solar manufacturer capacity league table«, konsulteret den 28.10.2016.

⁽⁷⁴⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016-2020, Solar Power Europe, juli 2016.

⁽⁷⁵⁾ Bloomberg New Energy Finance »Solar manufacturer capacity league table«, konsulteret den 28.10.2016.

år og udgjorde 50 % af den kinesiske produktion af solcellemoduler i første kvartal af 2016. Kina vil angiveligt have ca. 20 GW installationer om året indtil 2020. Set i lyset af et stigende antal solcelleanlæg i Kina, Indien og andre markeder i Sydøstasien vil den kinesiske produktion af solcellemoduler derfor hovedsagelig være beregnet til at dække den stigende efterspørgsel på disse markeder.

- (605) Det er korrekt, at EU-markedet ikke længere er lige så vigtigt som tidligere, hvor det tegnede sig for op til 60 % af den årlige globale installerede kapacitet (i 2012). EU forventes heller ikke at være blandt de hurtigt voksende markeder. Prognoserne for væksten på EU-markedet er forholdsvis beskedne i forhold til resten af verden. Ifølge Solar Power Europes mellemhøje scenarie forventes det årlige forbrug af solceller i Europa at stige fra 8,2 GW til næsten 15 GW i 2020 ⁽⁷⁶⁾. Imidlertid omfatter Solar Power Europes skøn også tredjelande (Tyrkiet, Schweiz osv.); den forventede vækst i Unionens 28 medlemsstater er endnu mindre optimistisk, dvs. ca. 11,6 GW ⁽⁷⁷⁾ for 2020.
- (606) Ikke desto mindre er EU stadig et vigtigt marked, der tegner sig for 14 % af det samlede globale marked, og EU's andel af det globale marked forventes at forblive vigtigt i fremtiden. Tre EU-medlemsstater (Det Forenede Kongerige, Tyskland og Frankrig) var blandt de ti største markeder for solcellemoduler i 2015. Som nævnt ovenfor ville de kinesiske eksporterende producenters overskudskapacitet desuden kunne dække den samlede globale efterspørgsel i fremtiden, herunder alle de hurtigt voksende markeder som Kina selv, Indien, Japan, Sydamerika m.fl. tilsammen. Sidst, men ikke mindst har indførelsen og styrkelsen af handelsbeskyttelsesforanstaltninger, bl.a. fra Canada og USA's side, mindsket interessen for disse markeder, hvilket yderligere gør EU-markedet mere attraktivt, hvis foranstaltningerne ophæves.
- (607) Efter fremlæggelsen af oplysninger påstod en interesseret part, at USA til trods for de handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger over for importen fra Kina stadig er et attraktivt marked som følge af incitamenter og et meget høj naturligt antal solskinstimer. Ifølge samme part har Indien i modsætning til oplysningerne ikke indført handelsbeskyttelsesforanstaltninger over for importen fra Kina. Desuden har Indien planer om at øge sin installerede kapacitet betydeligt.
- (608) Med hensyn til USA bemærkede Kommissionen, at parten ikke fremlagde dokumentation for, at incitamenterne til fulde opvejer den ulempe, der er forbundet med den told, der pålægges kinesiske producenter. I øvrigt har Kommissionen ikke hævdet, at det amerikanske marked ikke er attraktivt, men at tilstedeværelsen af toldsatser reducerede dets tiltrækningskraft. Med hensyn til Indien blev den foreslåede told ikke håndhævet og fik lov at udløbe i juni 2014. Selv om Indien ikke er omfattet af told, vil tolden i Canada og USA øge EU-markedets tiltrækningskraft, hvis foranstaltningerne udløber. Det betyder heller ikke, at EU-markedet ikke vil være attraktivt, idet alle de andre betragtninger, der er beskrevet i dette afsnit, stadig er aktuelle.
- (609) Trods indførelsen af udligningsforanstaltningerne i 2013 er de kinesiske eksporterende producenter fortsat meget interesserede i EU-markedet, hvilket bekræftes af, at de har opretholdt en stærk position på EU-markedet. Som anført i afsnit 4.4 tegnede importen af moduler og celler fra Kina sig for en markedsandel på henholdsvis 41 % og 16 % i NUP, og Kina har bevaret (og endda for celler øget) deres markedsposition i forhold til importen fra tredjelande. Mængden og markedsandelen for den kinesiske import af moduler er langt større end for tredjelande; sidstnævnte tegnede sig tilsammen for blot 25 %. Hvad angår celler tegnede tredjelandenes markedsandel sig for 51 % i NUP, men det betyder, at de faldt markant (med 32 %) i forhold til 2013, hvor de havde en markedsandel på 75 %. På trods af at foranstaltningerne trådte i kraft i 2013, steg den kinesiske import af celler desuden med 77,8 % mellem 2013 og NUP. Det fremgår endvidere af antiomgåelsesundersøgelsen i 2015, at nogle af de kinesiske producenter forsøgte at undgå foranstaltningerne gennem omgåelse via Taiwan og Malaysia, de største tredjelande med hensyn til import.
- (610) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede flere parter konklusionen om, at EU-markedet fortsat er et attraktivt marked for de kinesiske eksporterende producenter. En af parterne påpegede, at fremskrivningerne for væksten på EU-markedet som helhed bør nedsættes på grund af et fald på 18 % i antallet af nye anlæg i EU i de første

⁽⁷⁶⁾ Global Market Outlook For Solar Power, 2016-2020, Solar Power Europe, juli 2016. s. 30.

⁽⁷⁷⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2016-2020, juli 2016.

9 måneder af 2016 i forhold til det foregående år, hvilket førte til et temmelig pessimistisk skøn for efterspørgslen på 7,1 GW i 2016. Dette vil også føre til en pessimistisk udvikling i efterspørgslen i Unionen frem til 2020. Desuden gjorde parten gældende, at de tre største EU-markeder (Det Forenede Kongerige, Tyskland og Frankrig) vil miste yderligere tiltrækningskraft i fremtiden.

- (611) En anslået samlet efterspørgsel i Unionen på 7,1 GW, som blev citeret af den interesserede part, er faktisk et temmelig godt resultat for 2016, da det i store træk er på linje med Solar Power Europas oprindelige skøn i et mellemhøjt scenarie for 2016 (7,3 GW) ⁽⁷⁸⁾. Partens vurdering af, at efterspørgslen i Unionen på dette grundlag vil følge det lave scenarie indtil 2020, understøttes således ikke af de oplysninger, parten selv fremlagde. Selv hvis efterspørgslen fulgte det værste tænkelige scenarie og EU-markedets andel af det globale marked faldt, ville dette under alle omstændigheder ikke gøre EU-markedet uattraktivt for den kinesiske eksport, da alle de andre betragtninger ovenfor stadig gælder. Selv om EU-markedets relative andel af den globale efterspørgsel er faldende, er det stadig et attraktivt marked for den kinesiske eksport. I modsat fald ville den omgængelsespraksis, som stadig findes i de seneste undersøgelser om Malaysia og Taiwan, ikke forekomme.
- (612) Hvad angår påstandene om, at Kina ville installere solcelleanlæg med en kapacitet på 20 GW årligt indtil 2020, har Kommissionens undersøgelse påvist, at Kina ikke ville være i stand til at opretholde dette høje mål. Ifølge markedsanalyser vil dette kinesiske mål blive reduceret som følge af manglende netinfrastruktur, et grundlæggende overforsynet marked og underskud i støttefonden for vedvarende energi ⁽⁷⁹⁾. Konjunkturudsvingene på det kinesiske marked for solenergi behandles yderligere i betragtning 767.
- (613) Efter fremlæggelsen af oplysninger citerede en part en pressemeddelelse fra den kinesiske nationale energiadministration, hvori det hed, at ifølge udviklingsplanen for solenergi for de næste fem år er en kapacitet på mindst 105 GW solenergi planlagt til at finde sted inden 2020. Parten hævdede, at dette ville medføre en yderligere stigning i efterspørgslen i Kina.
- (614) Målet på en samlet installeret kapacitet på 105 GW er forholdsvis lavt og vil ifølge BNEF ⁽⁸⁰⁾ blive nået allerede i 2017. Dette lave mål er derfor irrelevant, da det antyder, at der ikke forventes vækst efter 2017, i modsætning til prognoser om, at det kinesiske marked vil vokse. Samtidig analyserede Kommissionen allerede i betragtning 612 et scenarie med vækst på det kinesiske marked, selv om den var lavere end 20 GW om året indtil 2020. Dette argument blev derfor afvist.
- (615) Kommissionen analyserede også, hvorvidt den kinesiske import ville komme ind i Unionen til priser, der er lavere end de nuværende EU-priser, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe.
- (616) Næsten alle eksportende producenter, der solgte moduler og celler i NUP fra Kina til Unionen, havde afgivet pristilsagn, og deres eksportpriser til EU blev bestemt af disse pristilsagn, hvorved der fastsættes en minimumsimportpris. Derfor kan sådanne eksportpriser ikke anses for at være en relevant indikator til at fastslå de eksporterende producenters prisadfærd, hvis foranstaltningerne ikke var indført.
- (617) Derfor blev priserne ved salg til tredjelande for de stikprøveudtagne eksporterende producenter lagt til grund i stedet. Det blev konstateret, at de stikprøveudtagne eksporterende producenter med deres eksport til tredjelande underbød de stikprøveudtagne EU-producenters priser med gennemsnitligt 2,2 % for celler og mellem 5,6 % og 9,2 % for moduler i NUP. Tallene viser det gennemsnitlige underbud for hver eksporterende producent (den laveste margen mellem virksomhederne og den højeste margen mellem virksomhederne). For celler er der kun én underbudsmargen, da dette er det gennemsnitlige underbud for den eneste eksporterende producent i stikprøven, som eksporterede celler til Unionen.
- (618) En af parterne anmodede om en opdeling af den vejede gennemsnitspris for de fire pågældende eksporterende lande (Chile, Indien, Japan og Singapore) med henblik på at fremsætte bemærkninger om resultatet af underbudsberegningerne. Med henblik på underbudsberegningerne blev der ikke taget hensyn til den vejede gennemsnitspris pr. tredjeland, men den vejede gennemsnitspris for alle fire eksporterende lande tilsammen, hvorved man korrekt afspejler mængderne og priserne i forbindelse med eksporten. Denne anmodning blev derfor afvist.

⁽⁷⁸⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016-2020, Solar Power Europe, juli 2016.

⁽⁷⁹⁾ Q3 2016 PV Market Outlook, Solar power — not everyone needs it right now, 1. september 2016, s. 17.

⁽⁸⁰⁾ Q4 2016 PV Market Outlook, Solar power 30. november 2016, s. 19.

- (619) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en interesseret part, at de eksporterende producenter ikke ville have incitamenter til at øge deres salg til Unionen, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe. Denne hypotese ændrede dog ikke Kommissionens opfattelse. Som det fremgår af de underbudsmargener, der blev konstateret, vil de eksporterende producenter kunne øge deres salgsmængder til Unionen, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe. Da deres priser i Unionen ville være lavere end EU-producenternes priser, er det rimeligt at forvente, at den kinesiske eksport vil kæmpe for større markedsandele i Unionen. Denne påstand blev derfor afvist.
- (620) Kommissionen konkluderede derfor, at den kinesiske import ville komme til Unionen til priser, der er lavere end EU-erhvervsgrenens aktuelle priser, og sandsynligvis vil øge salgsmængden og vinde markedsandele, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe.

5.3. Konklusion vedrørende sandsynligheden for fortsat skade

- (621) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der er en betydelig uudnyttet kapacitet i Kina, både for moduler og celler. EU-markedet er fortsat attraktivt med hensyn til størrelse og salgspriser, navnlig sammenlignet med prisniveauet for den kinesiske eksport til tredjelande, hvilket yderligere bevises af dokumentationen for tidligere omgåelsespraksis. Derfor fandt Kommissionen, at der er stor sandsynlighed for, at en ophævelse af udligningsforanstaltningerne ville føre til en massiv tilstrømning af subsidieret import i betragtning af sandsynligheden for fortsat og fornyet subsidiering. Dette ville føre til fortsat skade for EU-erhvervsgrenen.

5.4. Årsagssammenhæng

- (622) Flere interesserede parter fremførte også, både før og efter fremlæggelsen af oplysninger, at hvis Kommissionen finder, at EU-erhvervsgrenen stadig lider skade, er denne forårsaget af flere andre faktorer, som tilsammen tegner sig for den samlede skade:
- i) ophævelsen af incitamentsordningerne i mange af medlemsstaterne
 - ii) EU-erhvervsgrenen har endnu ikke opnået stordriftsfordele ved at have en kapacitet på flere GW for at være økonomisk levedygtig og få en indvirkning på det globale marked
 - iii) den skade, der er forårsaget af importen fra andre lande, da deres priser var 25 % lavere end de kinesiske importpriser
 - iv) den skade, der skyldes, at EU-producenternes priser på moduler til stadighed er lavere end de kinesiske producenters importpriser.
- (623) For så vidt angår den første påstand har Kommissionen erkendt, jf. afsnit 6.3.2, at ændringer og i visse medlemsstater suspendering eller ophævelse af støtteordninger medførte et fald i EU-forbruget i perioden 2012-2014 efter den kulmination i forbrug, der indtraf i 2011. Dette markante fald i forbruget gør det vanskeligere for EU-erhvervsgrenen at vokse. I den tidligere undersøgelse fandt Kommissionen imidlertid, at EU-erhvervsgrenen var blevet tvunget til at reducere sine priser, navnlig som følge af presset fra den subsidierede import og ikke på grund af ændringer i støtteordningerne⁽⁸¹⁾. Derfor var den massive tilstrømning af kinesiske subsidierede produkter den vigtigste årsag til den skade, der blev forvoldt i den tidligere undersøgelse. Hertil kommer, at EU-erhvervsgrenen — på trods af faldet i forbruget med 56 % mellem 2012 og NUP — øgede sin markedsandel for moduler og celler med henholdsvis 40 % og 47 %. EU-erhvervsgrenen begyndte også at øge sine salgsmængder mellem 2014 og NUP, da først den beskyttende virkning af foranstaltningerne begyndte at vise sig, jf. betragtning 574. Erhvervsgrenen reducerede også sine omkostninger væsentligt (jf. tabel 8a og 8b) og forbedrede sin kapacitetsudnyttelse. Til trods for nedgangen i forbruget og i betragtning af de gældende foranstaltninger begyndte EU-erhvervsgrenen at overvinde følgerne af den tidligere skade. Dette argument blev derfor afvist.
- (624) Vedrørende den anden påstand kan EU-erhvervsgrenens kapacitet ganske rigtigt ikke sammenlignes med den, som de kinesiske eksporterende producenter har opnået i de seneste år. For det første har de kinesiske virksomheder opnået en massiv produktion og (over)kapacitet i en periode, hvor de overtog en række markeder på verdensplan, delvist takket være subsidierede priser, således som det blev godtgjort ikke blot af Europa-Kommissionen, men også af de amerikanske og canadiske myndigheder. Derimod havde tilstrømningen af store mængder af

⁽⁸¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 513/2013, (EUT L 152 af 5.6.2013, s. 5), betragtning 180, og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 (EUT L 325 af 5.12.2013, s. 1), betragtning 245-247.

subsidieret import netop den modsatte virkning på de producenter, som blev udsat for denne illoyale praksis. Kommissionen konstaterede i forbindelse med den tidligere undersøgelse⁽⁸²⁾, at EU-erhvervsgrenen i 2010 opnåede en fortjeneste på 10 % i forbindelse med en lignende eksisterende kapacitet (6 983 MW i 2010 og 6 467 MW i NUP). Den massive import af subsidierede varer fra Kina forvoldte et drastisk fald i EU-erhvervsgrenens rentabilitet og forhindrede den effektivt i at foretage nye investeringer for at opnå stordriftsfordele. Foranstaltningernes beskyttende virkning gjorde det muligt for EU-erhvervsgrenen at konsolidere sig og at nedbringe sine omkostninger væsentligt i 2014 og i NUP, og bragte EU-erhvervsgrenen på rette spor til at opnå stordriftsfordele. Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede en part denne erklæring. Parten hævdede, at investeringerne faldt efter indførelsen af foranstaltninger, og at det ikke var muligt at opnå stordriftsfordele. I modsætning til denne erklæring steg investeringerne faktisk i NUP både for moduler og celler i sammenligning med de foregående år. Denne påstand blev derfor også afvist.

- (625) For så vidt angår den tredje påstand har Kommissionen konstateret (jf. tabel 4a og 4b), at de gennemsnitlige importpriser fra Kina var lidt højere for celler og lidt lavere for moduler end de respektive gennemsnitlige importpriser fra tredjelande. For så vidt angår celler var de kinesiske importpriser 4 % højere end priserne ved import fra tredjelande, for moduler var de 1 % lavere. Dette argument var derfor faktisk ukorrekt og blev derfor afvist. Påstanden om, at importen fra tredjelande gør foranstaltningerne ineffektive, diskuteres i betragtning 735 og 736.
- (626) Hvad angår den fjerde påstand viste undersøgelsen, at de gennemsnitlige importpriser for moduler fra Kina konstant lå under EU-producenternes gennemsnitlige EU-salgspriser. F.eks. var den gennemsnitlige importpris fra Kina i NUP på 544 EUR/kW⁽⁸³⁾, mens EU-gennemsnitsprisen lå på 593 EUR/kW. Denne påstand var også faktisk ukorrekt og blev derfor afvist. I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen fortsat led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 4.
- (627) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremførte en interesseret part, at skaden er forårsaget af foranstaltningerne, idet de medfører øgede omkostninger til celler for ikke vertikalt integrerede producenter af moduler. Som anført i afsnit 7.4.1 har modulfabrikanterne adgang til billige celler fra tredjelande og manglede ikke levering af sådanne celler. Dette argument blev derfor afvist.

6. UNIONENS INTERESSER

6.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (628) Dette afsnit fokuserer på EU-modulproducenternes interesser. EU-celleproducenternes interesser analyseres i afsnit 7– delvis interimundersøgelse.
- (629) Der er mere end 100 kendte modulproducenter. EU-erhvervsgrenen er repræsenteret ved sammenslutningen EU ProSun, der er ansøger. EU ProSun repræsenterer 31 EU-producenter af wafere, celler og moduler.
- (630) En videreførelse af foranstaltningerne vil give EU-erhvervsgrenen mulighed for at bibeholde sin øgede markedsandel i Unionen og genrejse sig efter væsentlig skade. Som bemærket i betragtning 540 steg EU-erhvervsgrenens markedsandel i Unionen fra 25 % i 2012 til 35 % i NUP. På grund af salgspriserne på kinesiske moduler til tredjelande og den høje uudnyttede kapacitet i Kina vil de kinesiske moduler som fastslået i afsnit 4.6 komme til Unionen til priser under minimumsimportprisen og i større mængder, hvis foranstaltningerne udløber. Følgelig vil en videreførelse af foranstaltningerne beskytte EU-erhvervsgrenen mod et intensivt og urimeligt pristryk, som ellers ville blive udøvet af importen fra Kina.

⁽⁸²⁾ Se tabel 4a og 10a i forordning (EU) nr. 513/2013.

⁽⁸³⁾ Der blev konstateret en meget lignende pris, også på grundlag af den vejede gennemsnitlige eksportpris til EU fra de eksporterende producenter i stikprøven.

- (631) Hvis foranstaltningerne ikke forlænges, kan de høje kapitalinvesteringer i FoU, som er foretaget i Unionens modul fremstillingsindustri, blive overflødiggjort, da de ikke let kan flyttes til en produktiv anvendelse i andre sektorer. Såfremt EU-modulproducenterne går konkurs, vil de fleste af de 6 300 personer, der arbejder med modulproduktion, miste deres job. Denne arbejdsstyrke er i vid udstrækning højt kvalificeret. Derimod vil en videreførelse af foranstaltningerne give EU-erhvervsgrenen mere tid til helt at overvinde virkningerne af tidligere subsidiering.
- (632) Efter fremlæggelsen af oplysninger opfordrede en part Kommissionen til at identificere de producenter af celler og moduler, der ikke går ind for foranstaltningerne. Kommissionen præciserede, at ingen af de parter, der betragtede sig selv som en del af EU-erhvervsgrenen, gav sig til kende og var imod indførelsen af foranstaltningerne. Den samme part anmodede Kommissionen om at fjerne EU-waferproducenterne fra listen over 31 virksomheder, der var repræsenteret af EU ProSun. Kommissionen præciserede, at EU ProSun repræsenterede 29 EU producenter af celler og moduler.
- (633) Efter fremlæggelsen af oplysninger var flere parter uenige i, at foranstaltningerne var i EU-erhvervsgrenens interesse. Disse parter var også uenige i, at de kinesiske subsidierede varer udøvede et urimeligt pristryk på EU-erhvervsgrenen. De hævdede også, at Kommissionen har haft som mål at bevare EU-erhvervsgrenens markedsandel, og at Kommissionen beskyttede en lille brøkdel af solenergiindustrien på bekostning af hele solenergiværdikæden.
- (634) Kommissionen mindede om, at målet med handelsforanstaltninger i henhold til grundforordningen er at beskytte EU-erhvervsgrenen mod væsentlig skade som følge af subsidiering, hvis det er i Unionens interesse. I denne udløbsundersøgelse fandt Kommissionen, at der er en sandsynlighed for fortsat subsidiering og skade, hvis foranstaltningerne udløber. Kommissionen fastslog ligeledes, at tilbagegangen på EU-markedet for solcellemoduler skyldtes en række faktorer, som ikke har nogen tilknytning til indførelsen af foranstaltninger, jf. konklusionen i betragtning 681. Derfor er stigningen i EU-erhvervsgrenens markedsandel den vigtigste indikator for, at foranstaltningerne var effektive.
- (635) Kommissionen konkluderede derfor, at videreførelsen af foranstaltningerne vedrørende moduler helt klart er i EU-erhvervsgrenens interesse.

6.2. Ikke forretningsmæssigt forbundne importører, aftagere og leverandørers interesser

6.2.1. Indledende bemærkninger

- (636) Et betydeligt antal EU-leverandør- og aftagervirksomheder opfordrede enten individuelt eller gennem deres sammenslutninger til ophævelse af foranstaltningerne af hensyn til Unionens interesser. De hævdede, at foranstaltningerne har uforudsete negative konsekvenser for et overvældende flertal af arbejdspladser i den europæiske solenergisektor. De påstod, at foranstaltningerne forårsager en stigning i priserne på solcelleanlæg, hvilket har en dæmpende virkning på efterspørgslen med alle de negative konsekvenser for beskæftigelsen hos aftagere og leverandører. De overordnede politiske mål for klimaændringer og fremme af vedvarende energi hævdes også at blive påvirket negativt. De henviste ligeledes til ændrede omstændigheder siden vedtagelsen af de endelige foranstaltninger i december 2013, navnlig bevægelsen væk fra støtteordninger med faste priser (f.eks. faste afregningspriser eller afregningspræmier) i retning af udbud, opnåelse af netparitet for solenergi i visse EU-regioner eller til bestemte kunde grupper og Unionens ratificering i oktober 2016 af Parisaftalen om klimakonventionen (UNFCCC) for at begrænse klimaændringerne. Endelig hævdede en række parter, at fremstillingen af moduler i Unionen er utilstrækkelig til at dække EU-efterspørgslen, at foranstaltningerne blev ineffektive på grund af stigende eksport fra tredjelande, og at foranstaltningerne hovedsagelig begunstigede eksportører i tredjelande.

6.2.2. Ikke forretningsmæssigt forbundne importører

- (637) To ikke forretningsmæssigt forbundne importører af moduler gav sig til kende og besvarede spørgeskemaet, som efterfølgende blev kontrolleret, jf. betragtning 30. Disse ikke forretningsmæssigt forbundne importører fremsendte ligeledes en række yderligere bemærkninger, hvori de gjorde rede for, hvorfor foranstaltningerne efter deres mening bør bringes til ophør. Importørerne af solcellepaneler lider under en svag rentabilitet. De fremlagde også en liste over andre importører og grossister, som er gået konkurs eller har indskrænket deres beskæftigelse væsentligt, siden registreringen vedrørende kinesiske solcellemoduler blev indført i marts 2013. Nogle af disse virksomheder pegede på indførelsen af foranstaltninger over for kinesiske solcellemoduler som hovedårsagen til deres insolvens, f.eks. Gehrlacher. De ikke forretningsmæssigt forbundne importører påstår, at foranstaltningerne øger prisen på solenergi og mindsker efterspørgslen.

- (638) De ikke forretningsmæssigt forbundne importører anførte også, at tilsagnet om en minimumsimportpris medfører ulemper for dem og andre aftagervirksomheder, som er aktive på de internationale markeder, såsom ingeniør-, indkøbs- og bygningsvirksomheder, da den begrænser deres mulighed for at købe moduler fra førende kinesiske tier 1-producenter. Tilsagnet giver ikke mulighed for parallelsalg af den undersøgte vare i og uden for Unionen. Derfor kan de kinesiske eksportører ikke levere moduler til ikke forretningsmæssigt forbundne importører, der også er aktive på markeder uden for EU (f.eks. i Schweiz eller i USA), hvis de er en del af de ikke forretningsmæssigt forbundne importørers engroshandelsportefølje i Unionen. Dette hævdes at være en betydelig ulempe for disse virksomheders deltagelse som grossister og projektudviklere på det globalt voksende solenergimarked.
- (639) De ikke forretningsmæssigt forbundne importører hævdede også, at foranstaltningerne i deres nuværende form udgør en væsentlig ekstra forretningsrisiko og administrativ byrde. Efter deres opfattelse forlænger yderligere administrative foranstaltninger, såsom udstedelse af et certifikat fra China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (»CCCME«) og EU-toldmyndighedernes indgående kontrol, den samlede tid fra bestilling til levering fra 7 til 11 uger.
- (640) Kommissionen fandt, at kinesiske modulers markedsandel på EU-markedet forblev relativt høj, selv efter indførelsen af foranstaltningerne. Skønt markedsandelen for kinesiske moduler i Unionen faldt fra 66 % i 2012, lå den alligevel på et højt niveau, nemlig 41 % i NUP. Derfor forblev Kina den største sælger af moduler i Unionen og lå over EU-erhvervsgrenen, som havde en markedsandel på 35 % i NUP. Uafhængige importører kunne desuden frit købe solcellemoduler fra tredjelande. De samarbejdsvillige importører erstattede i det mindste i et vist omfang de kinesiske moduler med moduler fra tredjelande. De samarbejdsvillige importører, der fungerer som grossister og systemintegratorer ⁽⁸⁴⁾, solgte også EU-erhvervsgrenens moduler, og de nød derfor godt af både stigningen i markedsandelen for importører fra resten af verden (»andre tredjelande«) og stigningen i EU-erhvervsgrenens markedsandel. Derfor må de samarbejdsvillige importørers svagere resultater delvis tilskrives faldende EU-efterspørgsel efter de op- og nedture, Unionens solenergiindustri gennemgik, og som diskuteres nærmere i afsnit 6.3.2.
- (641) Forbuddet mod parallelsalg blev indført for at undgå kompenserende aftaler, der kan underminere tilsagnet. Der blev indført yderligere administrative foranstaltninger for importen fra Kina for at forbedre overvågningen af foranstaltningerne og undgå enhver form for omgåelse, der kunne undergrave tilsagnet.
- (642) Efter fremlæggelsen af oplysninger påstod flere parter, at Kommissionen så bort fra importørernes interesser. De mente, at foranstaltningerne øgede prisen på solenergivarer. Importørerne blev derfor ramt af faldende efterspørgsel.
- (643) Kommissionen bemærkede, at det overordnede formål med foranstaltningerne var at genoprette en ikke-skadevoldende pris på den vare, som blev subsidieret. Dette indebærer logisk set en vis stigning i priserne på den subsidierede vare. De subsidierede varer fra Kina havde haft en meget stor markedsandel i Unionen, før foranstaltningerne blev indført. Deres markedsandel faldt efter indførelsen af foranstaltningerne. Kommissionen fandt imidlertid, jf. de udførlige drøftelser i afsnit 6.3, at denne prisstigning som følge af genoprettelsen af den ikke-skadevoldende pris kun havde en begrænset indvirkning på den samlede efterspørgsel i Unionen. Kommissionen konkluderede derfor, at ikke forretningsmæssigt forbundne importører kun i begrænset omfang blev påvirket af faldet i efterspørgslen som følge af foranstaltningerne.

6.2.3. Aftagerindustrien

- (644) Mere end 140 aftagervirksomheder meldte sig som interesserede parter. Aftagervirksomheder er installatører af solcellepaneler, ingeniør-, indkøbs- og bygge- og anlægsvirksomheder, drifts- og vedligeholdelsesvirksomheder og virksomheder, der arbejder med projektf finansiering. Selv om størstedelen af virksomhederne kun meldte sig som interesserede parter uden opfølgning, fremsatte ca. 30 virksomheder mere uddybende argumenter imod foranstaltningerne. Tre ingeniør-, indkøbs- og bygge- og anlægsvirksomheder indsendte en spørgeskema-besvarelse. Dertil kommer, at over 400 aftagervirksomheder fra alle medlemsstater havde underskrevet et åbent brev med krav om ophævelse af foranstaltningerne.

⁽⁸⁴⁾ Systemintegratorer er virksomheder, der samler komponenter til solenergianlæg, såsom moduler og inverttere, og varetager montering, opbevaring og salg af dem som en helhed til slutbrugerne.

- (645) Mere end 30 paneuropæiske og nationale sammenslutninger, der repræsenterer solenergivirksomheder, sendte breve imod foranstaltningerne. Blandt disse var European Association of Electrical Contractors (AIE), der hævdede at repræsentere EU-installatørernes interesser på europæisk plan. De mest aktive organisationer var SPE og SAFE. SAFE er en ad hoc-sammenslutning af 50 tyske virksomheder, mens SPE hævder at være den mest repræsentative sammenslutning for solenergiindustrien i Europa med over 100 europæiske medlemmer, hvoraf mere end 80 støtter dens holdning til ophævelse af foranstaltningerne for både solcellemoduler og -celler.
- (646) EU ProSun fremhævede, at flere store nationale solenergisammenslutninger har forholdt sig neutralt til foranstaltningerne, selv om nogle af dem er medlemmer af SPE. Dette er især tilfældet for Bundesverband Solarwirtschaft (BSW), Tyskland (Europas største solenergisammenslutning), British Photovoltaic Association (BPVA), Syndicat des Energies Renouvelables (SER), Frankrig og ANIE Rinnovabili (afdelingen for vedvarende energi i Confindustria), Italien. Derudover påstår EU ProSun også at have støtte fra 150 europæiske installatører. Ingen installatør har dog støttet foranstaltningerne åbent. Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation og IndustriAll European Trade Union sendte et fælles brev til støtte for foranstaltningerne. En tysk sammenslutning af energiforbrugere (Bund der Energieverbraucher) sendte et brev til fordel for foranstaltninger på et niveau, der afspejler omkostningsbesparelser som følge af den teknologiske udvikling.
- (647) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede EU ProSun udtalelsen om, at ingen montører åbent gik ind for foranstaltningerne. EU ProSun henviste til et brev fra 150 installatører, der støtter foranstaltningerne, og et brev underskrevet af to medlemmer af Fachpartnerbeirat der SolarWorld AG, som begge blev sendt i oktober 2016. Kommissionen bemærkede, at de 150 installatører havde anmodet om anonymitet, og Kommissionen mener derfor fortsat, at de ikke åbent støttede foranstaltningerne. Kommissionen bemærkede også, at Fachpartnerbeirat der SolarWorld AG påstod at repræsentere over 800 installatører, men navnene på disse installatører blev ikke fremlagt. Kommissionen bekræftede imidlertid, at de to installatører, som har underskrevet et åbent brev på vegne af Fachpartnerbeirat der SolarWorld AG, åbent støttede foranstaltningerne.
- (648) Parterne imod foranstaltningerne af hensyn til Unionens interesser hævdede, at aftagervirksomheder tegner sig for mere end 80 % af beskæftigelsen og merværdien i den europæiske solenergiværdikæde. De fremhævede det meget højere antal arbejdspladser, de skaber i forhold til celle- og modulproducenterne i Unionen. SPE fremlagde en rapport udarbejdet af Ernst & Young, som viser, at aftagersektoren har mere end 110 000 ansatte. Men rapporten indeholdt ingen forklaring af den metode, der var anvendt til beregning af det høje antal ansatte. En anden part anførte, at aftagersektoren beskæftiger ca. 65 000 mennesker, baseret på en formodning om ca. 7 fuldtidsækvivalenter/MW/år. Denne part fremlagde dog heller ikke dokumentation for sine antagelser.
- (649) Baseret på en analyse af visse repræsentative projekter på jorden til erhvervslivet og boligsektoren konstaterede Kommissionen, at antallet af arbejdspladser i aftagersektoren ikke overstiger 50 000. Dette tal er baseret på den antagelse, at det samlede anlæg (samlet anlæg omfatter projektering og byggemodning, distribution, logistik, faktisk installation og generalomkostninger for alle disse aktiviteter) kræver gennemsnitligt 5,2 fuldtidsækvivalenter/MW/år⁽⁸⁵⁾, mens drift og vedligeholdelse kræver ca. 0,08 fuldtidsækvivalenter/MW/år. Da fremstilling af celler og moduler giver rundt regnet 8 000 arbejdspladser, er påstanden om, at aftagersektoren skaber en betydeligt højere beskæftigelse end produktion af celler og moduler, dog korrekt.
- (650) Kommissionens undersøgelse viste også, at de fleste af arbejdspladserne i solenergisektorens aftagerled består i montering af moduler på bolig- og erhvervsejendommers hustage og opsætning af solcelleanlæg på jorden. Disse arbejdspladser kræver normalt ikke en betydelig kapitalinvestering, der er specifik for solenergianlæg — mange værktøjer og maskiner, såsom kraner, grave- og boreudstyr osv. kan også anvendes til andre bygge- og anlægsarbejder. Mens nogle installatører kun fokuserer på solenergisektoren og er i stand til at udføre opgaver med meget høj værditilvækst, varetager mange installatører også andre job i bygge- og energisektoren, eller de kan let skifte til disse sektorer uden nævneværdig indvirkning på deres indtægter. En interesseret part fremførte,

⁽⁸⁵⁾ En årlig fuldtidsansat anses for at arbejde 1 680 timer. En gennemsnitlig årlig fuldtidsækvivalent/MW afhænger af, hvor mange projekter der gennemføres hvert år i hvert af de tre nøglesegmenter, tagmonterede anlæg på beboelsesejendomme, tagmonterede anlæg på erhvervsejendomme og anlæg på jorden. For den samlede installation (herunder projektering og byggemodning, distribution, logistik, faktisk installation og generalomkostninger for alle disse aktiviteter) antager Kommissionen, at der kræves 8,6 fuldtidsækvivalenter/MW for boligprojekter, 3,7 fuldtidsækvivalent/MW for kommercielle projekter og 4 fuldtidsækvivalenter/MW for anlæg på jorden.

at mange installatører for nylig har skiftet til byggesektoren på grund af lave avancer for installation af solenergianlæg og stigende avancer for boligbyggeri i Tyskland. Derfor afhænger mange installatørers overlevelse eller økonomiske velfærd ikke alene af solenergisektoren.

- (651) Det samme gælder til dels for de fleste af de ingeniør-, indkøbs- og bygge- og anlægsvirksomheder, som gav sig til kende i forbindelse med undersøgelsen. De fleste af dem er også involveret i udvikling af andre vedvarende energikilder eller er store byggefirmaer, som udvikler projekter generelt i byggesektoren. Foranstaltningernes indvirkning på indtægterne og beskæftigelsen i aftagervirksomheder afhænger af foranstaltningernes indvirkning på efterspørgslen, som diskuteres i afsnit 6.3.
- (652) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede flere parter Kommissionens betragtning om, at E&Y-rapporten ikke gjorde rede for metoden for dens beregning af beskæftigelsen i aftagerleddet i solcellesektoren. Solar Power Europe fremlagde yderligere oplysninger om metoden. Selv efter, at der blev fremlagt yderligere oplysninger, mente Kommissionen, at metoden stadig var uklar, og navnlig fremgik det hverken af rapporten eller de supplerende oplysninger, hvor mange mennesker der var beskæftiget med installering af et repræsentativt solenergiprojekt i hvert enkelt nøglesegment.
- (653) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en række parter, at Kommissionen undervurderede antallet af berørte arbejdspladser i sektorens aftagerled i EU. Disse parter fremlagde flere rapporter, som vurderede antallet af arbejdspladser til 120 250 ⁽⁸⁶⁾ i EU i 2014 ifølge »Euroobserver« og til 31 600 i Tyskland ifølge GWS/DIW/DLR i 2015 ⁽⁸⁷⁾.
- (654) Kommissionen bemærkede, at rapporten fra GWS/DIW/DLR omfattede den samlede beskæftigelse i hele solenergisværdikæden. Følgelig bør de 31 600 arbejdspladser, der fremgår af denne rapport, også omfatte leverandørsektoren samt fremstilling af celler og moduler. Den tyske leverandørsektor menes at beskæftige flere tusinde mennesker — Wacker hævdede at beskæftige 3 000. Producenterne af solcelleudstyr og af udstyr til systembalancering hævdede også, at de beskæftiger nogle få tusinde mennesker. Disse arbejdspladser påvirkes kun delvis af salget i Unionen, da leverandørvirksomhederne eksporterer størstedelen af deres produktion uden for EU.
- (655) Hertil kommer, at ca. 10 000 mennesker er beskæftiget med drift og vedligeholdelse (O&M — operation and maintenance). Rapporten indeholder ikke en definition af O&M. Kommissionen antog, at O&M omfatter alle de aktiviteter, der er nødvendige for at sikre en smidig drift af eksisterende solcelleanlæg, f.eks. rensning af paneler, reparationer, drift af ekspeditionscentre mv. Disse job optælles på grundlag af den eksisterende kumulative solenergi kapacitet, som er på næsten 40 GW i Tyskland ⁽⁸⁸⁾. Følgelig kan de allerede eksisterende 10 000 arbejdspladser inden for O&M kun blive påvirket af de foranstaltninger, der skulle indføres, i det omfang, at de forhindrer udskiftning af aldrende installationer. På grundlag af den gennemsnitlige levetid på tyve år og da de fleste anlæg er blevet installeret for forholdsvis nylig, vil disse arbejdspladser kun blive påvirket, hvis foranstaltningerne forblev i kraft udover den periode, der er foreslået i denne forordning. Derfor er antallet af ansatte i aftagersektoren i Tyskland, som kan blive påvirket af foranstaltningerne, betydeligt mindre end 31 600 personer.
- (656) Euroobserverrapporten sonderer heller ikke mellem arbejdspladser i leverandør-, aftager- eller fremstillingssektoren. Desuden er beskæftigelsestallet i solenergisektoren i Tyskland, som der henvises til i denne rapport, det samme som i GWS, DIW, DLR-undersøgelsen for 2014. Derfor konkluderede Kommissionen, at antallet af ansatte i aftagersektoren i Unionen, som angiveligt kan blive påvirket af foranstaltningerne, er meget mindre end 120 250 personer.
- (657) Efter fremlæggelsen af oplysninger var flere parter uenige i Kommissionens konklusion om, at det er lettere at skifte job fra installation af moduler til den almindelige bygge- og anlægssektor end fra fremstilling af moduler til andre sektorer. Ingen af parterne fremlagde dog præcise oplysninger om, hvor mange job i forbindelse med installation af paneler der udføres af almindelige byggefirmaer (dvs. jord- og anlægsarbejder i forbindelse med anlæg på jorden og styrkelse af tagstrukturen i forbindelse med tagmonterede anlæg).

⁽⁸⁶⁾ Euroobserver: The state of renewable energy in Europe 2015, s. 128.

⁽⁸⁷⁾ GWS, DIW, DLR m.fl.: Bruttobeschäftigung durch erneuerbare Energien in Deutschland und verringerte fossile Brennstoffimporte durch erneuerbare Energien und Energieeffizienz, s. 8

⁽⁸⁸⁾ Global Market Outlook For Solar Power, 2016-2020, Solar Power Europe, s. 16.

- (658) Kommissionen havde allerede erkendt, at et betydeligt større antal mennesker var beskæftiget i aftagersektoren end inden for fremstilling af moduler. Kommissionen bemærkede også, at mange job i aftagersektoren krævede særlige kvalifikationer, som gør det vanskeligt at skifte til andre sektorer. Kommissionen havde dog også konkluderet, at foranstaltningernes indvirkning på efterspørgslen er den vigtigste faktor, der påvirker arbejdspladserne i aftagerindustrien. Det absolutte antal ansatte og spørgsmålene om, hvorvidt det er svært at skifte til andre sektorer, er ved at blive irrelevante i denne henseende. Som drøftet i afsnit 6.3 fandt Kommissionen, at foranstaltningerne kun havde en begrænset indvirkning på efterspørgslen efter solcellemoduler og dermed også en begrænset indvirkning på beskæftigelsen i aftagerleddet.

6.2.4. Leverandørindustrien

- (659) Leverandører producerer råvarer, såsom polysilicium og wafere, fremstillingsudstyr til celler og moduler samt komponenter til systembalancering, såsom invertere, oplagring, montering osv. På den ene side støtter SolarWorld, som også er Unionens største waferproducent, foranstaltningerne. Desuden udtalte endnu en EU-waferproducent sig til fordel for foranstaltningerne. På den anden side var otte andre EU-virksomheder i leverandørleddet imod foranstaltningerne. Størstedelen af disse leverandører gav sig dog til kende på et senere tidspunkt eller besvarede ikke spørgeskemaet. Kun polysiliciumproducenten — Wacker Chemie AG («Wacker») indsendte en spørgeskemabesvarelse og blev kontrolleret som beskrevet i betragtning 30.
- (660) Leverandører, som opfordrede til at ophæve foranstaltningerne, gentog argumentet om, at foranstaltningerne svækker efterspørgslen gennem højere priser, som har en negativ indvirkning på hele solenergiværdikæden. Flere virksomheder hævdede, at de på grund af en svækket efterspørgsel lider under en mindre omsætning og fortjeneste, tab af arbejdspladser og utilstrækkelige ressourcer til at investere i FoU. Da de indsendte deres bemærkninger sent og ikke besvarede spørgeskemaerne, kunne deres situation dog ikke kontrolleres. Kommissionen skønnede, at leverandørindustrien måske beskæftiger flere tusinde personer.
- (661) Den kontrollerede producent af polysilicium tegner sig for over 2 000 direkte arbejdspladser og omkring 1 000 indirekte arbejdspladser i Unionen. Den har også et stort direkte FoU-budget på over 17 mio. EUR i forbindelse med produktion af råmaterialer til solenergi. Selv om Wackers omsætning og beskæftigelse forblev stabil i den undersøgte periode, var virksomheden en stærk modstander af foranstaltningerne og påstod, at disse har en negativ indvirkning på handelsforbindelserne med Kina. Kina er langt den største producent af wafere og celler til solenergisektoren, og derfor afhænger polysiliciumproducentens omsætning og flere tusinde arbejdspladser af ubegrænset adgang til det kinesiske marked, der er i tilbagegang. Wacker og flere andre parter hævdede, at foranstaltningerne beskytter en ineffektiv industri — fremstilling af solceller og moduler — og dermed forårsager alvorlige skader på de sektorer, hvor Europa stadig har en konkurrencefordel.
- (662) Sammenslutningen af tyske udstyrsfabrikanter (VDMA) sendte et brev med opfordring til at revidere minimumsimportpriseniveauet, idet de pegede på, at fremstillingsomkostningerne inden for solenergisektoren har været konstant faldende. VDMA anførte, at solcelle- og modulproducenterne havde fulgt en historisk indlæringskurve for solenergi på 21 %. VDMA hævdede også, at de tyske producenter af solcelleudstyr er en vigtig katalysator for en sådan reduktion af omkostningerne. Udstyrsfabrikanterne anslås at beskæftige flere tusinde mennesker og er vigtige bidragsydere til FoU inden for solenergisektoren.
- (663) En række parter hævdede, at Kommissionen ikke foretog en korrekt afvejning af leverandørernes interesser over for EU-erhvervsgrenens interesser. Kommissionen gentog, at kun én leverandør — Wacker — havde sendt en fuldstændig besvarelse af spørgeskemaet, og kunne kontrolleres. Der blev taget hensyn til denne virksomheds interesser i analysen i betragtning 661. Flere andre leverandører gav sig til kende på et meget sent tidspunkt og indsendte korte indlæg. Kommissionen kunne ikke foretage en hensigtsmæssig undersøgelse af foranstaltningernes indvirkning på de andre leverandører. Under alle omstændigheder havde Kommissionen konstateret, at foranstaltningerne kun havde en begrænset indvirkning på efterspørgslen efter solcellemoduler og dermed EU-erhvervsgrenens salg samt rentabiliteten hos andre leverandører.

6.2.5. Konklusion vedrørende ikke forretningsmæssigt forbundne importørers, aftagere og leverandørers interesser

- (664) Kommissionen har anerkendt de ikke forretningsmæssigt forbundne importører, aftagere og leverandørers grundlæggende antagelse om, at bortfaldet af foranstaltningerne kan være gavnligt for omsætningen og antallet af arbejdspladser i disse sektorer. Det kan således konkluderes, at forlængelsen af foranstaltningerne ikke er i deres interesse. Samtidig fandt Kommissionen, at virkningen af foranstaltningerne og den sandsynlige virkning for disse erhvervsdrivende og nye anlæg i Unionen af at bringe dem til ophør var væsentligt overvurderede i de fleste af redegørelserne fra de virksomheder, der var imod foranstaltningerne, som det analyseres i detaljer i afsnit 6.3. Med hensyn til den påståede administrative byrde som følge af tilsagnet kunne der indledes en interimundersøgelse vedrørende foranstaltningernes form for at sikre bedre beskyttelse af de ikke forretningsmæssigt forbundne importørers og aftageres interesser.
- (665) Flere parter fremførte, at Kommissionen ikke tog hensyn til forbrugernes interesser. Kommissionen fandt, at deres interesser i lavere priser hænger sammen med brugernes interesser i aftagerleddet, jf. afsnit 6.2.3. Kommissionen har derfor ikke foretaget en særskilt analyse for forbrugerne.
- (666) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremlagde SAFE mere detaljerede oplysninger med en analyse af foranstaltningens indvirkning på de tyske elforbrugere. I SAFE-undersøgelsen blev det konkluderet, at de tyske elforbrugere med foranstaltningernes bortfald kunne spare ca. 570 mio. EUR om året under den antagelse, at moduler kan købes til 0,40-0,45 EUR/W, og at et årligt mål på 2 500 MW ville blive nået. Endvidere gjorde Wacker gældende, at forbrugerne med ophævelsen af foranstaltningerne kunne spare 1 mia. EUR om året. Dette tal blev beregnet ved at sammenligne forskellen mellem minimumsimportprisen og den antagne pris for solcellemoduler på 0,42 EUR/W førhen og den forventede pris på 0,32 EUR/W i 2017.
- (667) Kommissionen fandt, at ovenstående beregninger bygger på overforenklede antagelser. For det første var minimumsimportprisen udstyret med en justeringsmekanisme. Derfor var forskellen mellem minimumsimportprisen og en gennemsnitlig global købspris for moduler ikke så stor i hovedparten af den betragtede periode. Forskellen blev større i 2016. Forskellen blev udlignet i det mindste delvis af den seneste justering af minimumsimportprisen, som trådte i kraft i begyndelsen af 2017. For at undgå en for stor forskel mellem minimumsimportprisen og den globale købspris for moduler i fremtiden og yderligere reducere foranstaltningernes indvirkninger på forbrugerne har Kommissionen til hensigt at indlede en interimundersøgelse af formen og niveauet for minimumsimportprisen. Det skal bemærkes, at det ikke er muligt inden for rammerne af den nuværende udløbsundersøgelse at ændre foranstaltningernes niveau, da dette forudsætter en interimundersøgelse.
- (668) For det andet henviser de priser, som parterne anvendte i deres beregninger, til moduler af multi-krystallinsk silicium af lavere kvalitet. En stor del af de moduler, der blev solgt i Unionen, er dog højeffektive moduler af multikrystallinsk og monokrystallinsk silicium. Priserne på disse moduler er betydeligt højere, hvorfor forskellen mellem minimumsimportprisen, som finder anvendelse uden forskel på alle moduler, og den faktiske købspris var endnu mindre.
- (669) Kommissionen fandt derfor, at foranstaltningerne kun havde en meget begrænset indvirkning på forbrugernes økonomi og udbredelsen af solenergi.
- (670) En række parter hævdede også, at minimumsimportprisen øger prisen på moduler og dermed er ansvarlig for den manglende opfyldelse af det årlige mål for udbredelse af solenergi i Tyskland. Denne ensidige årsagssammenhæng ændrede dog ikke Kommissionens opfattelse. Forskellen mellem minimumsimportprisen og den gennemsnitlige salgspris var mindre end antaget af parterne, og foranstaltningerne påvirkede ikke efterspørgslen i væsentlig grad. Følgelig konkluderede Kommissionen, at minimumsimportprisen ikke havde en væsentlig indvirkning på den manglende opfyldelse af målet om udbredelse af solenergi.

6.3. Foranstaltningernes indvirkning på efterspørgslen efter solcelleanlæg

6.3.1. Indledende bemærkninger

- (671) Næsten alle parter, der talte imod foranstaltningerne, hævdede, at de øger priserne på nye solcelleanlæg og mindsker efterspørgslen efter solcellemoduler, hvilket gør solenergi dyrere for forbrugerne. Selv om nogle erkendte, at tilbagegangen for solcelleanlæg i Unionen også skyldes ændringer i og, i visse medlemsstater, suspendering eller ophævelse af støtteordninger, mente de, at foranstaltningerne forårsager kunstigt høje priser og

bremser udbredelsen af solenergi endnu mere. De hævdede, at de seneste politiske ændringer som f.eks. indførelse af udbud vedrørende nye solcelleanlæg forværrer den skade, der blev forårsaget af de højere priser på moduler, på grund af de gældende foranstaltninger. Efter deres opfattelse vil en ophævelse af foranstaltningerne give omkostningsbesparelser for solenergi i Unionen til gavn for slutbrugerne, stimulere efterspørgslen efter solcellepaneler og mindske omkostningerne ved ren energiforsyning som helhed.

(672) Kommissionen identificerede tre segmenter på EU-markedet for solenergi:

- store solcelleanlæg (eller parker), som normalt opstilles på jorden, har en installeret effekt på over 1 MW og normalt er tilsluttet et højspændingsnet, hvortil de leverer den elektricitet, de producerer;
- kommercielle solcelleanlæg (eller installationer), som normalt er monteret på taget af brugerens bygning. Brugeren er en kommerciel virksomhed (f.eks. et supermarked eller et lager), og systemet er tilsluttet et lavspændingsdistributionsnet. Kommercielle anlæg kan anvendes til eget forbrug eller til tilførsel af el til nettet.
- solcelleanlæg (eller installationer) til beboelse, som normalt er monteret på taget af private boliger og har en kapacitet, som normalt ikke overstiger 10 kW. Anlæg til boliger er generelt forbundet til et lavspændingsdistributionsnet og kan anvendes til eget forbrug eller til tilførsel af el til nettet.

(673) Kommissionen fandt, at efterspørgslen i alle tre segmenter i NUP og de foregående år blev drevet af støtteordningerne, jf. afsnit 6.3.2. Kommissionen mente også, at der var sket store ændringer ved udgangen af NUP og i 2016, og at efterspørgslen efter de tre segmenter i stigende grad blev drevet af særskilte kræfter. Efterspørgslen efter store solcelleparker styres i stigende grad af udbud, jf. afsnit 6.3.3, og eventuelt i meget begrænset omfang af netparitet. Efterspørgslen efter kommercielle og private anlæg er i stadig højere grad drevet af ønsket om at nå netparitet i detailleret, både med og uden skatter som fastsat i afsnit 6.3.4.

6.3.2. Konsekvensen af ændringer og i visse medlemsstater suspendering eller ophævelse af støtteordninger

(674) Modstanderne af foranstaltningerne hævdede, at minimumsimportprisen havde forhindret solenergiprodukter i at følge indlæringskurven for omkostninger, mens størrelsen af statsstøtte var blevet tilpasset denne indlæringskurve. Dette misforhold mellem faldende statsstøtte og stagnerende priser havde efter deres opfattelse fået efterspørgslen efter solcellepaneler i EU til at falde. Efter deres opfattelse var Kommissionens forventning, der kommer til udtryk i den oprindelige forordning, om at støtteordningerne ville blive justeret med tiden i tråd med udviklingen i priserne for projekter, ⁽⁸⁹⁾ ikke blevet opfyldt. Derfor er alle leverandør- og aftagervirksomheder hårdt ramt af tilbagegangen på EU-markedet. De gjorde gældende, at denne konklusion bl.a. er anerkendt i en undersøgelse af det tyske forbundsministerium for økonomi og energi (»BMW«) ⁽⁹⁰⁾.

(675) Disse parter hævdede, at selv om minimumsimportprisen har ligget forholdsvis stabilt siden 2013, har solenergiindustrien opnået en indlæringskurve på 21 % ⁽⁹¹⁾. En sådan indlæringskurve betyder, at produktionsomkostningerne for hver fordobling af kumulativ installeret solcellekapacitet falder med 21 %. Den akkumulerede globale solcellekapacitet var i 2013 på ca. 130 GW, mens den ventes at være nået op på 290 GW ved udgangen af 2016. Dette betyder, at den nu er fordoblet, og de beregnede produktionsomkostninger faldt med 21 %. De anførte, at minimumsimportprisen lå 30 % over salgsprisen på verdensplan på et tidspunkt i 2016, jf. PV Insights og andre kilder. Dette betyder efter deres opfattelse, at den europæiske forbruger reelt er blevet udelukket fra at drage fordel af det verdensomspændende fald i produktionsomkostningerne.

⁽⁸⁹⁾ Gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013, betragtning 394.

⁽⁹⁰⁾ Marktanalyse Photovoltaik-Dachanlagen, Bundesministerium für Wirtschaft und Energie, 2014, (s. 7).

⁽⁹¹⁾ Indlæringskurven på 21 % for 2015 blev bekræftet i marts 2016-udgaven af International Technology Roadmap for Photovoltaic (ITRPV): Results 2015.

- (676) På baggrund af ovenstående argumenter har Kommissionen erkendt, at solenergiindustrien har en stejl indlæringskurve, og at omkostningerne ved produktion af solenergi er faldet. Derfor er tilsagnet/minimumsimportprisen blevet forsynet med en justeringsmekanisme baseret på priser angivet af et af markedsanalysefirmaerne, Bloomberg. Priserne på et konkurrencepræget marked skal afspejle faldet i produktionsomkostningerne. Ikke desto mindre har det prisindeks, Kommissionen har anvendt, kun ændret sig en smule. Det rejser spørgsmålet — som Kommissionen ikke har analyseret i forbindelse med denne undersøgelse — om Bloombergindekset stadig i tilstrækkelig grad afspejler udviklingen i verdensmarkedsprisen. Da dette er en udløbsundersøgelse, som ikke kan ændre foranstaltningernes omfang eller form, var der heller ikke behov for at undersøge dette spørgsmål yderligere.
- (677) Hvis de interesserede parter finder, at der findes en måde, som bedre afspejler solenergiindustriens indlæringskurve og den deraf følgende udvikling i verdensmarkedsprisen på foranstaltningsniveau, kan der på deres anmodning indledes en interimundersøgelse. Kommissionens analyse af undersøgelsen fra ovennævnte BMWi-undersøgelse viste, at den vigtigste grund til, at målet på 2 500 MW nye anlæg i Tyskland i 2014 ikke blev nået, var den stadigt faldende forrentning kombineret med de stagnerende anlægspriser. Undersøgelsen påpegede også, at priserne på solenergimarkedet ikke nødvendigvis afspejler omkostningerne ved produktion af solenergi, men var resultatet af en betydelig global overkapacitet. Kommissionen konstaterede, at engrospriserne for solenergi ikke kun stagnerede i EU, men i hele verden. Faktisk steg de internationale priser på solcellemoduler denomineret i EUR endog i andet halvår af 2014, således som det er oplyst af flere markedsanalyseagenter såsom *PV Insights* ⁽⁹²⁾ og *BNEF* ⁽⁹³⁾.
- (678) Kommissionen fandt også, at støtteordningerne lå på et højt niveau i visse medlemsstater i årene forud for foranstaltningerne, idet de blev justeret til prisniveauet i Unionen og priser fra tredjelande såsom Japan, Taiwan og USA. Nogle af støtteordningerne var ikke udformet til at håndtere en massiv tilstrømning af moduler fra Kina til subsidierede priser. En sådan tilstrømning forårsagede et anlægsboom i årene forud for foranstaltningerne. Solcelleanlæg toppede i 2011, og på det tidspunkt blev målene for udbredelse af solenergi væsentligt overskredet i visse medlemsstater. I Kommissionens statusrapport om vedvarende energi fra juni 2015 hedder det, at solceller (dvs. solenergi) teknologisk set allerede i 2013 havde nået det oprindeligt planlagte udbredelsesniveau for 2020 ⁽⁹⁴⁾. I visse medlemsstater medførte dette en uforudset finansiel belastning af støtteordningerne. Den politiske reaktion var en reduktion i omfanget af støtte eller endog en suspension og/eller ændring af støtteordningen. Ændringerne var også nødvendige for allerede installerede anlæg, hvor støtten ellers ville have medført en overkompensering af investorerne ⁽⁹⁵⁾.
- (679) Udviklingen på det britiske solcellemarked i 2014-2016 tjener som et andet bevis på, at støtteordningerne har været den vigtigste drivkraft for efterspørgslen i Unionen. Så længe der var høje faste afregningspriser, var markedet stærkt stigende, selv om der var indført handelsforanstaltninger. Da de faste afregningspriser blev indstillet i begyndelsen af 2016, kollapsede mængden af nye anlæg. Dette anerkendes også i SPE's Global Outlook: *Det Forenede Kongerige, der kom sent i gang i Europa, havde for nylig et boom i solenergi, som primært blev udløst af incitamenter til store forsyningsanlæg, som sluttede i marts 2016* ⁽⁹⁶⁾.
- (680) Mens de fleste af rapporterne fra markedsanalysefirmaer normalt peger på faldende støtteordninger og den retlige usikkerhed som de væsentligste årsager til den økonomiske stagnation i efterspørgslen efter solenergi i Unionen, peger de næsten aldrig på foranstaltningerne. Global Market Outlook fra Solar Power Europe peger også på, at der er færre incitamenter og mindre usikkerhed omkring markedsudviklingen samt nedskæringer i støtteordninger for bestående anlæg med henblik på at undgå overkompensation som den vigtigste årsag til et fald i de europæiske solcellemarkeder, og f.eks. hedder det vedrørende den tyske situation i SPE's Global Outlook 2015: »Tyskland, som lå på andenpladsen i 2014, installerede under 2 GW (1,9 GW), dvs. under det officielle mål på 2,5 GW). Den førende solenergiproducent på verdensmarkedet [dvs. Tyskland] var under pres for at sænke udgifterne til støtteordningen, med nye regler, der kan føre til en 75 % nedbringelse af markedet over to år (fra 7,6 GW til 1,9 GW)« ⁽⁹⁷⁾.

⁽⁹²⁾ <http://pvinsights.com/>.

⁽⁹³⁾ Bloomberg New Energy Finance, Solar Spot Price Index.

⁽⁹⁴⁾ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Statusrapport om vedvarende energi, COM(2015) 293 final, s. 11.

⁽⁹⁵⁾ Vedrørende Tjekkiet, se Kommissionens afgørelse SA.40171, 28. november 2016.

⁽⁹⁶⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2016 — 2020 Solar Power Europe, s. 28 og s. 5.

⁽⁹⁷⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2015 — 2019 Solar Power Europe, s. 18.

- (681) Kommissionen bemærkede, at der var sket et opsving i efterspørgslen efter solenergianlæg i 2010-2013, som i visse medlemsstater var drevet af et misforhold mellem faste afregningspriser fastsat på niveauet for en rimelig modulpris og det generelle prisniveau som følge af illoyalt subsidierede kinesiske moduler. Nedgangen i efterspørgslen i 2013 og de følgende år var en uundgåelig konsekvens af et boom i antallet af anlæg i det foregående år. Det betydelige fald i forbruget af solcellemoduler/installation heraf startede allerede i 2012, hvilket faldt sammen med en betydelig nedskæring i faste afregningspriser i samme år i visse medlemsstater. I perioden 2014-NUP steg efterspørgslen i Unionen kun i Det Forenede Kongerige, som var den medlemsstat, der havde de mest attraktive støtteordninger på dette tidspunkt. Kommissionen fandt derfor, at støtteordningerne var den vigtigste drivkraft bag efterspørgslen i NUP og i de foregående år. Det kan således konkluderes, at de ikke forretningsmæssigt forbundne importører, aftagere og leverandører i vid udstrækning har lidt under sammenbruddet i EU-forbruget, som ikke er knyttet til indførelsen af foranstaltningerne.

6.3.3. Virkningen af foranstaltningerne på store solcelleanlæg

- (682) Ifølge de nye EU-regler for statsstøtte ⁽⁹⁸⁾ skal støtteordninger være »markedsbaserede« for alle større anlæg over 1 MW ⁽⁹⁹⁾ inden begyndelsen af 2017, medmindre støtteordningerne var blevet godkendt forud for ikrafttrædelsen af de nye regler. I så fald kan de forblive uændrede indtil udløbet af godkendelsesperioden ⁽¹⁰⁰⁾. Markedsbaserede mekanismer er grønne certifikater og udbud.
- (683) Udbud er en af de markedsbaserede mekanismer i de nye statsstøtteregler. Med en sådan mekanisme udbød regeringer en ønsket kapacitet i auktion. I overensstemmelse med EU's statsstøtteregler er udbudsprocedurer principielt teknologineutrale, men kan også være teknologispecifikke, f.eks. hvis det er påkrævet for at sikre den nødvendige diversificering af energikilderne.
- (684) Udviklere af solcelleparker byder med den laveste pris, de vil acceptere for den energi, de skal tilføre forsyningsnettet i solcelleparkens levetid.
- (685) Modstandere af foranstaltningerne har anført, at minimumsimportprisen — ifølge den nye prisfølsomme ordning med konkurrencebaserede udbud — vil få en stadigt mere negativ indvirkning på udbredelsen af solenergi, i takt med at den øger prisen på moduler, som er solcelleanlæggets vigtigste komponent. Ifølge disse parter kan udbuddene vedrørende kapacitet kombineret med ophævelsen af foranstaltningerne give betydelige besparelser. Jo billigere solcelleanlæggene bliver, jo mere lyst kan regeringerne få til at opføre solcelleanlæg, eftersom omkostningsbesparelserne vil blive direkte afspejlet i den endelige elektricitetspris. Desuden vil faldende priser på solenergianlæg gøre det lettere for medlemsstaterne at nå målene for anvendelse af vedvarende energi.
- (686) Disse parter henviste til Tyskland som eksempel. Ifølge dem er der allerede afholdt et par pilotauktioner, og de var ganske vellykkede med hensyn til at presse en gennemsnitspris ned på 7,25 eurocent/kWh i august 2016. SPE og SAFE fremlagde en analyse, der viser, at en fjernelse af minimumsimportprisen muligvis kan resultere i et prisfald på 10 % for store solcelleanlæg i Unionen gennem udbud. Foranstaltningernes negative indvirkning på resultatet af udbuddene anerkendes også i SPE's seneste Global Market Outlook ⁽¹⁰¹⁾. I betragtning af den nuværende faldende tendens på verdensmarkedet gik en anden part ud fra, at prisen på solenergi i Tyskland kan falde til 5 eurocent/kWh, hvis foranstaltningerne ophæves, men fremlagde ikke dokumentation for sine resultater.
- (687) Parterne imod foranstaltningerne gjorde gældende, at solenergi i nogle jurisdiktioner, navnlig i Det Forenede Kongerige, uvægerligt ville konkurrere med andre vedvarende energikilder, såsom vindmøller på landjorden. Da der ikke gælder nogen handelsforanstaltninger for vindenergi, kunne solenergi ikke konkurrere mod vindenergi,

⁽⁹⁸⁾ Meddelelse fra Kommissionen: Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (EUT C 200 af 28.6.2014, s. 1, punkt 3.3.2.1 og 3.3.2.4).

⁽⁹⁹⁾ Medlemsstaterne kan beslutte at vælge en lavere tærskel eller slet ingen tærskel.

⁽¹⁰⁰⁾ Meddelelse fra Kommissionen: Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (EUT C 200 af 28.6.2014, s. 1, punkt 250). Disse bestemmelser gælder ikke for støtteordninger, der ikke udgør statsstøtte. Kommissionen er dog ikke bekendt med, at en medlemsstat ville have udformet sin støtteordning på en sådan måde, at den ikke udgør statsstøtte.

⁽¹⁰¹⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2016 — 2020 Solar Power Europe, s. 8 og s. 37.

og meget få solenergi projekter blev gennemført via disse auktioner. Visse parter påstod, at Tyskland også overvejer at indføre teknologineutrale udbud, og at sådanne neutrale udbud forværrer ulempen ved højere priser som følge af foranstaltningerne, da solenergi vil tabe i udbud mod andre teknologier for vedvarende energi, særlig vindenergi.

- (688) Ifølge de parter, som støtter foranstaltningerne, blev udbud og overordnede anlægsmål indført netop for at gøre det muligt for regeringerne at kontrollere omfanget af solenergiudbredelsen og undgå de op- og nedture for solcelleanlæg, man tidligere har set.
- (689) Kommissionen begrænsede sin analyse af støtteordninger til store solcelleanlæg til Tyskland, Frankrig og Det Forenede Kongerige. Dette valg er begrundet i, at de tegnede sig for ca. 80 % af den årlige installation af nye solcelleanlæg i Unionen i NUP. Det var derfor hensigtsmæssigt at se på udviklingen i disse tre medlemsstater som en indikator for situationen i EU som helhed.
- (690) Analysen er baseret på oplysninger fra interesserede parter, oplysninger, som er indhentet af Kommissionen i løbet af undersøgelsen, og de oplysninger, som medlemsstaterne har fremsendt til Kommissionen med henblik på statsstøttekontrol.
- (691) Tyskland og Frankrig har allerede fastsat deres mål for de kommende tre år. Frankrig har planlagt 2 årlige udbudsrunder på hver 500 MW for solenergi i 2017-2019. Dette giver en samlet årlig nyinstallation på 1 000 MW. Tyskland planlægger at afholde udbud om en årlig mængde for solenergi på 600 MW fra 2017 og som minimum indtil 2020.
- (692) Det Forenede Kongerige afholder derimod ikke teknologispecifikke udbud for solenergi. I februar 2015 blev der gennemført et multiteknologisk udbud, hvor solcellemoduler konkurrerede med andre teknologier om tildeling af differencekontrakter («CfD»). Der er ingen planer om nye udbud i Det Forenede Kongerige på nuværende tidspunkt, da regeringen er af den opfattelse, at store landbaserede vindenergianlæg på jorden og solenergianlæg kan konkurrere med andre elektricitetskilder uden støtteordninger.
- (693) For Tyskland og Frankrig kan foranstaltningerne ikke få nogen indvirkning på efterspørgslen efter solcellemoduler til forsyningsanlæg, da der er »særlige« udbud for solenergi, og kapaciteten ligger fast. Den eneste forskel er en marginalt højere pris for de endelige forbrugere, som skal dække udbudsomkostningerne enten via skatter eller afgifter.
- (694) Da udbuddene i Det Forenede Kongerige er teknologineutrale, og der under alle omstændigheder ikke er planlagt nye udbud, er analysen anderledes. Her konkurrerer solenergi på markedet med alle andre energiformer. Foranstaltningerne gjorde dog ikke solenergi urentabel. Ved auktionen i februar 2015 blev 18,5 % af en kombineret kapacitet på 2,1 GW stadig tildelt solenergi. Dette udbud viser, at selv med de gældende foranstaltninger kan solenergi konkurrere med succes i et ikke-teknologispecifikt udbud ⁽¹⁰²⁾. Foranstaltningerne kan højst have reduceret vægten af solenergi en smule i udbudsresultaterne, dvs. solenergi kunne have vundet en større andel i de teknologineutrale udbud, hvis foranstaltningerne ikke havde været der. Endelig fandt Kommissionen, at hvis foranstaltningerne blev fjernet, og solcellemoduler skulle købes til subsidierede priser, ville multiteknologiske udbud give solcellemoduler en urimelig fordel i forhold til andre vedvarende energikilder. Derfor sætter foranstaltningerne ikke solenergi i en ugunstig konkurrencesituation, men genskaber blot lige konkurrencevilkår mellem alle teknologier.
- (695) Kommissionen konkluderede, at der ikke var nogen forbindelse mellem faldende priser pr. kWh og en øget efterspørgsel efter solenergi. Navnlig øgede Tyskland, Frankrig og Det Forenede Kongerige ikke deres mål for udbredelse af solenergi, fordi projektudviklerne afgav lavere tilbud i forbindelse med kapacitetsauktioner. Medlemsstaterne indførte snarere udbud for især at kontrollere omfanget af udbredelsen af solenergi. Dette bekræftede SPE også i sit Global Outlook for 2015: »På samme måde vinder mono- eller multiteknologiske udbud også frem igen i Frankrig, Det Forenede Kongerige og Tyskland, med henblik på at sikre en bedre kontrol med udviklingen i det fotovoltaiske marked i de dermed forbundne segmenter« ⁽¹⁰³⁾.

⁽¹⁰²⁾ Dette resultat er også blevet bekræftet i Nederlandene, jf. SDE+-programmet, hvor der i perioden fra 2013 til 2015 blev ydet støtte til ca. 55 % af alle tilbud baseret på solenergi.

⁽¹⁰³⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2015-2019 fra Solar Power Europe, s. 22.

- (696) SPE hævdede, at Kommissionen gav et ufuldstændigt og unøjagtigt billede af deres holdning til foranstaltningernes indvirkning på udbud. Kommissionen bekræftede, at SPE i deres Global Market Outlook for 2016 og i en række andre indlæg havde anført, at minimumsimportprisen efter deres mening havde haft en negativ indvirkning på resultatet af udbuddet. Kommissionen var imidlertid uenig i dette synspunkt, som der er redegjort for ovenfor. Samtidig bemærkede Kommissionen, at Solar Power Europe i Global Market Outlook for 2016-2020 stadig fandt, at regeringerne kan anvende udbud til at kontrollere eller måske endda begrænse udbredelsen af solenergi: »Politiske ledere fortrækker ofte at se tagmonterede solcellepaneler, når de udkonkurrerer andre former for vedvarende energiteknologi og — i modsætning til elværker med solcelleanlæg på jorden — ikke konkurrerer med andre anvendelsesformål. Dette er navnlig tilfældet for de europæiske lande, hvor solcelleanlæg på jorden undertiden endda har været begrænset i størrelse — i Tyskland f.eks. op til 10 MW, og også i mængde ved at gennemføre udbud ⁽¹⁰⁴⁾.«

6.3.4. Foranstaltningernes virkninger på opnåelse af netparitet for solenergi

- (697) Udtrykket netparitet betegner et tidspunkt, hvor en teknologi under udvikling producerer elektricitet med de samme omkostninger som konventionelle teknologier. Faktisk er der to former for netparitet. Der opstår netparitet i engrosleddet, når et solcelleanlæg (normalt et stort forsyningsanlæg, som er tilsluttet transmissions- og/eller distributionsnettet) kan producere strøm med normaliserede omkostninger ved produktion af energi (LCOE) ⁽¹⁰⁵⁾, som er mindre end prisen i købekraft fra engrosmarkedet, hvor alle større (normalt konventionelle) producenter konkurrerer. I engrosleddet sælges energien til meget store industrielle kunder og forsyningsvirksomheder, der distribuerer energien til husholdninger og andre mindre slutbrugere. Netparitet i detailleddet opstår, når et solcelleanlæg (normalt monteret på brugerens hustag) kan producere strøm med normaliserede omkostninger ved produktion af energi, der er mindre end omkostningerne ved detailprisen på elektricitet (inkl. alle transmissions- og distributionsgebyrer, forhøjet afgift og skat).
- (698) Kommissionen analyserede først situationen for netparitet i engrosleddet og siden for netparitet i detailleddet.
- (699) *Netparitet i engrosleddet.* Modstanderne af foranstaltningerne gjorde gældende, at hvis foranstaltningerne bortfalder, kan store solcelleanlæg opnå netparitet i engrosleddet i de solrigeste dele af Unionen, som f.eks. Spanien. Ifølge en forretningsplan fremlagt af et af medlemmerne af SAFE kunne de opnå LCOE på 3,8 eurocent/kWh i den spanske region Cadiz, hvis de købte moduler til 0,35 EUR/W. Denne part mente at kunne få en modulpris på 0,35 EUR/W fra kinesiske tier 1-producenter for en aftale om en stor mængde uden afgifter vedrørende et projekt leveret i begyndelsen af 2017. De hævdede, at solenergi ved så lave normaliserede omkostninger ved produktion af energi ikke kun sikrer netparitet med andre konventionelle energikilder, men at der ikke er nogen anden elproduktionsmetode, der vil kunne slå det i den nærmeste fremtid. Denne omkostningsfordel kombineret med andre aktiver i sydeuropæiske lande, dvs. gode nettilslutninger, stabile politiske og økonomiske forhold og en stærk og likvid valuta, giver dem en enestående mulighed for at blive nye europæiske ledere inden for energiproduktion. Ifølge disse parter hindrer foranstaltningerne, at dette sker.
- (700) Kommissionen har bemærket, at solstrålingen i den spanske region Cadiz er en af de højeste i EU (højeste antal solskinstimer om året), hvilket skaber den størst mulige energiproduktion pr. modul. I betragtning af at det meste af Unionen har en langt mindre solstråling, må vi se, hvornår der kan opnås netparitet i engrosleddet på andre markeder, selv om den britiske regering tilsyneladende antager, at det snart vil være tilfældet. Kommissionen bemærkede også, at der er store forskelle i engrosprisen i de forskellige medlemsstater, hvilket betyder, at engrospriserne på netparitet er forskellige afhængigt af den pågældende medlemsstat.
- (701) Derfor var Kommissionen af den opfattelse, at der ikke vil blive opnået netparitet i engrosleddet generelt i Unionen i den nærmeste fremtid, selv uden foranstaltningerne.

⁽¹⁰⁴⁾ Global Market Outlook For Solar Power, 2015-2019 fra Solar Power Europe, s. 23.

⁽¹⁰⁵⁾ LCOE er den vigtigste enhed for måling af prisen på elektricitet produceret af et elproduktionsanlæg. Den beregnes ved at medtage alle et anlægs forventede levetidsomkostninger (herunder opførelse, finansiering, brændstof, vedligeholdelse, afgifter, forsikring og incitament) og derefter dividere dem med den forventede effekt over anlæggets levetid (kWh). Alle skøn over omkostninger og fordele justeres for inflation og foruddiskonteres for at tage højde for pengenes tidsmæssige værdi.

- (702) Efter fremlæggelsen af oplysninger var adskillige parter uenige i Kommissionens konklusion om, at man ikke vil opnå udbredt netparitet på i engrosledet i Unionen i den nærmeste fremtid, heller ikke selv om de handelsmæssige foranstaltninger udløber. Disse parter fremhævede en 6-siders rapport fra Becquerel Institute, som undersøgte mulighederne for netparitet i engrosledet i elleve medlemsstater. Denne rapport blev finansieret af tre parter i undersøgelsen, som var imod foranstaltningerne.
- (703) Kommissionen bemærkede, at andre kilder er mindre optimistiske end Becquerel Institute med hensyn til de normaliserede omkostninger ved produktion af solenergi og dermed tidsplanen for opfyldelsen af netparitet for solenergi i Europa. F.eks. indeholder den detaljerede rapport fra BNEF ⁽¹⁰⁶⁾ meget større LCOE-intervaller for de centrale markeder som Frankrig, Tyskland, Italien og Det Forenede Kongerige. Forskellene er angivet i nedenstående tabel:

Medlemsstat	BNEF LCOE-interval EUR/MWh ⁽¹⁾		Becquerel LCOE-interval EUR/MWh	
	Lav	Høj	Lav	Høj
Frankrig	58	105	34	53
Tyskland	66	107	46	54
Italien	65	99	36	58
UK	77	117	49	60

⁽¹⁾ Konverteret fra USD til en kurs på 0,94462.

- (704) Becquerel anslog kapitaludgifterne til 0,726 EUR/W uden at skelne mellem medlemsstaterne. BNEF anslog meget højere kapitaludgifter og skelnede mellem medlemsstaterne: Frankrig 0,99 EUR/W; Tyskland 0,9 -0,94 EUR/W, Italien 0,76 -0,99 EUR/W og UK 0,9 — 0,94 EUR/W. Forskellen skyldtes i et vist omfang, at Becquerel anslog modulpriserne uden foranstaltningerne. Imidlertid forekommer det usandsynligt med så meget lavere kapitaludgifter, navnlig i betragtning af, at kapitaludgifterne ifølge BNEF under alle omstændigheder er lavere i EU end i andre lande, som ikke anvender handelspolitiske foranstaltninger, f.eks. Tyrkiet 1,04 EUR/W og De Forenede Arabiske Emirater 1,14 EUR/W.
- (705) Derfor er prognoserne fra Becquerel og BNEF forskellige. Der er uenighed om, hvornår det bliver billigere at opføre store solkraftværker end at drive eksisterende fossilt fyrede kraftværker. For Frankrigs vedkommende antager Becquerel, at det allerede er tilfældet, for Det Forenede Kongeriges og Tysklands vedkommende antager Becquerel, at det vil ske i henholdsvis 2018 og 2020. BNEF antager imidlertid, at store solkraftværker først vil blive billigere end fossilt fyrede kraftværker mellem 2025 og 2030 for alle de tre medlemsstater ⁽¹⁰⁷⁾. Ifølge BNEF vil store solkraftværker blive anvendt i større målestok efter 2025 i store dele af Unionen ⁽¹⁰⁸⁾.
- (706) Endelig konkluderes det i Becquerel-rapporten, at: »Elektricitet produceret af solceller vil måske kunne blive konkurrencedygtig på flere af Europas største markeder inden 2019, og i de fleste europæiske lande [...] inden for de kommende fem år«. Dette betyder, at de fleste medlemsstater, herunder Tyskland, først forventes at nå netparitet, når foranstaltningerne efter planen udløber i 2019, selv i det omtvistelige tilfælde, at antagelserne og konklusionerne i Becquerel-rapporten skulle vise sig at være korrekte inden da.
- (707) SPE fremlagde to rapporter fra Deutsche Bank ⁽¹⁰⁹⁾, som efter deres mening var imod Kommissionens opfattelse af, at man ikke vil kunne opnå netparitet i engrosledet i den nærmeste fremtid. Kommissionen konstaterede, at de to rapporter faktisk omhandler netparitet i detailledet og ikke netparitet i engrosledet, hvilket bekræftes ikke kun af teksten, men også af de høje elpriser, som sammenlignes med de normaliserede omkostninger ved produktion af solenergi. Som forklaret i de umiddelbart efterfølgende betragtninger, bestred Kommissionen ikke, at der allerede var opnået netparitet i visse dele af Unionen.

⁽¹⁰⁶⁾ H2 2016 EMEA LCOE Outlook, oktober 2016, s. 2.

⁽¹⁰⁷⁾ BNEF, New Energy Outlook 2016, s. 28.

⁽¹⁰⁸⁾ Idem s. 23, og Germany Power Market Outlook for 2017, 10. januar 2017, s. 9.

⁽¹⁰⁹⁾ Deutsche Bank's 2015 solar outlook: accelerating investment and cost competitiveness, 13 January 2015 and Deutsche Bank, Markets research, Industry Solar, 27 februar 2015.

- (708) *Netparitet i detaileddet*: Modstanderne af foranstaltningerne gjorde også gældende, at tagmonterede solcelleanlæg allerede har opnået netparitet i detaileddet, dvs. at de blev økonomisk levedygtige selv uden tilskud i de medlemsstater, hvor detailpriserne på elektricitet er høje, f.eks. Tyskland. En af parterne illustrerede denne pointe med et indkøbscenter som eksempel. Det har et stort tagareal, hvor panelerne kan monteres, og det er nødvendigt med energi i dagtimerne, hvor den vigtigste aktivitet foregår. Så dets energibehov falder sammen med den største solenergiproduktion. I Tyskland er prisen pr. kWh i øjeblikket omkring 20 eurocent/kWh, mens LCOE for et tagmonteret solcelleanlæg ligger på omkring 10 eurocent/kWh. Derfor kan installation af paneler give betydelige besparelser på elektricitetsudgifterne, navnlig for kunder, der bruger meget energi i løbet af dagen. Dette var ikke tilfældet i den oprindelige undersøgelse, hvor elektricitet fremstillet ved hjælp af solenergi altid krævede støtte for at være bæredygtig. I en situation, hvor støtte ikke længere er relevant, er det den endelige modulpris, der påvirker kundens beslutning om at installere solcelleanlægget, og i øjeblikket øges denne pris på grund af foranstaltningerne.
- (709) Kommissionen har undersøgt det tyske marked for netparitet i detaileddet nærmere, da parterne har kommenteret det indgående i løbet af undersøgelsen.
- (710) Det er nødvendigt at skelne mellem anlæg, der producerer til eget forbrug, og anlæg, som leverer el til forsyningsnettet.
- (711) Kommissionen var enig i, at det er en meget ønskelig udvikling at nå netparitet for solenergi, da det bidrager til at bekæmpe klimaændringerne og mindske forbrugernes elregning. Den fastslog, at det ville mindske prisen på solcellepaneler at ophæve foranstaltningerne og dermed øge antallet af steder, hvor der kan opnås netparitet i detaileddet.
- (712) Samtidig fandt Kommissionen, at investeringerne i løbet af NUP i erhvervsmæssige og private tagmonterede anlæg til eget forbrug, som ikke er omfattet af nogen støtteordning, er blevet tilbageholdt på grund af lovgivningsmæssig usikkerhed om, hvorvidt disse anlæg var inkluderet i afgiften til finansiering af den tyske støtteordning — EEG-afgiften. Efter en ændring af lovgivningen foreslået af Tyskland for at overholde de EU-retlige regler om statsstøtte skal de enheder, som selv forbruger strømmen fra deres vedvarende energikilder (undertiden kaldet producent-forbrugere), betale en afgift på mere end 2 eurocent pr. kWh i Tyskland. Hvis et projekt har normaliserede omkostninger ved produktion af energi på 10 eurocent/kWh, gør afgiften alene derfor den producerede elektricitet 20 % dyrere ⁽¹¹⁰⁾.
- (713) Kommissionen tager sigte på at mindske retsusikkerheden i fremtiden. Ifølge forslaget til direktiv om udformning af elektricitetsmarkedet og vedvarende energi, har egenforbrugere af vedvarende energi [...] ret til at have et eget forbrug [...] uden at blive udsat for uforholdsmæssige procedurer og gebyrer, der ikke er omkostningsrelaterede ⁽¹¹¹⁾. Rapporter fra markedsanalysevirksomheder viser også, at ændringer i lovgivningen påvirker efterspørgslen. I en af de seneste rapporter fra BNEF hedder det: *Den tyske solcellesektor for mindre solcelleanlæg til erhvervs- og boligbyggeri har været skrantende lige siden de månedlige afvigelser [i de faste høje afregningspriser] og afgiften på eget forbrug trådte i kraft* ⁽¹¹²⁾. Alle elementer taget i betragtning viser ovennævnte eksempel om opnåelse af paritet i detaileddet, at solcellemoduler allerede kan producere elektricitet til langt under detailprisen for levering i Tyskland. Når den nødvendige retssikkerhed er opnået ved EU-lovgivning, kan en efterspørgsel, som ikke er baseret på støtteordninger, forventes at stige. Denne efterspørgsel vil sandsynligvis være mere følsom over for prisen på solcellepaneler og kan derfor også forventes at være mere følsom over for foranstaltningerne.
- (714) For anlæg, der leverer elektricitet til nettet, afgøres efterspørgslen hovedsagelig af de støtteordninger, som fortsat kan benyttes uden at gennemføre udbud om anlæg på op til 1 MW. Ved et givet støtteniveau er efterspørgslen lidt højere, hvis foranstaltningerne fjernes. Samtidig har de fleste medlemsstater af budgetmæssige årsager skåret kraftigt ned på støtten, således at denne efterspørgsel er faldende uafhængigt af foranstaltningerne.

⁽¹¹⁰⁾ Spanien anvender også en afgift på energi fra solcellepaneler. Selv om de nærmere bestemmelser for den spanske afgift er meget forskellige fra den tyske, har de begge en afdæmpende virkning på efterspørgslen efter solenergi.

⁽¹¹¹⁾ Proposal for a Directive of the European Parliament and the Council on the promotion of the use of energy from renewable sources (recast); COM(2016) 767 final, artikel 21, stk. 1, litra a).

⁽¹¹²⁾ Q3 2016 European Policy Outlook, BNEF, 4. august 2016, s. 8.

- (715) Efter fremlæggelsen af oplysninger påstod SPE, at Kommissionens konklusioner om indvirkningen på den lovgivningsmæssige usikkerhed og EEG-afgiften fejlagtigt var baseret på det tyske eksempel alene. Kommissionen gentog, at de samme negative forhold gjorde sig gældende i mange medlemsstater. SPE konstaterede det samme i den seneste Global Market Outlook 2016-2020 for Spanien: »[...] den spanske regering [...] stod i vejen for det nye marked for selvforsyning med en solenergiavgift og høje bøder for ikke-deklarerede producent-forbrugere«⁽¹¹³⁾ og »Udsigterne for solenergi i Spanien er de samme som i flere andre markeder, hvor der tidligere var høje faste afregningspriser: Belgien, Bulgarien, Tjekkiet og Grækenland. Udviklingen på markederne for solenergi i Slovakiet og Slovenien er næsten helt gået i stå«⁽¹¹⁴⁾; og: »Selv flere udviklede markeder for tagmonterede solcelleanlæg er i problemer, idet de omlægges fra markeder med faste afregningspriser eller nettomåling til selvforsyningsordninger. Dette sker til trods for, at solenergi i mange tilfælde er billigere end detailsalg af elektricitet. De barrierer, der er blevet gennemført for tagmonterede solcelleanlæg i visse europæiske lande (afgifter på selvforsyning af solenergi, som hindrer salg af overskydende elektricitet eller kun tilbyder engrospriser) og fortsatte drøftelser om yderligere begrænsninger har afholdt mange potentielle købere fra at investere i deres egne solcelleanlæg«⁽¹¹⁵⁾. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

6.3.5. Konklusion om foranstaltningernes indvirkning på efterspørgslen

- (716) Efter en grundig analyse konkluderede Kommissionen, at det med hensyn til foranstaltningernes indvirkning på efterspørgslen er vigtigt at skelne mellem forskellige sektorer og forskellige typer efterspørgsel.
- (717) *Efterspørgsel som følge af støtteordninger.* Såfremt støtteordningerne er teknologispecifikke, har foranstaltningerne ingen indvirkning på efterspørgslen. Såfremt støtteordningerne er teknologineutrale, mindsker foranstaltningerne chancerne for, at solenergi vinder. Men selv i forbindelse med disse udbud bemærker Kommissionen, at solenergi har vundet en betydelig markedsandel, hvilket viser, at den selv med foranstaltningerne kan konkurrere om forsyningsanlægsprojekter.
- (718) *Netparitet i engrosleddet.* I denne fase og i den nærmeste fremtid kan netparitet i engrosleddet kun opnås, hvis det overhovedet er muligt, på ideelle steder, selv om prisen på solcellepaneler er sat ned, fordi foranstaltningerne ophæves. Den yderligere efterspørgsel, der kan forventes i en situation uden foranstaltninger, er lav, og afhænger desuden af engrospriseniveauet i den pågældende medlemsstat.
- (719) *Netparitet i detaileddet.* Netparitet i detaileddet er i dag nået for kommercielle anlæg i medlemsstater, der har høje detailpriser, som f.eks. Tyskland, selv om der ikke er rigeligt solskin dér. De vigtigste faktorer her er skatter, gebyrer til nettet og afgifter til støtteordninger. Nye regler for udformning af energimarkedet, som Kommissionen offentliggjorde den 1. december 2016⁽¹¹⁶⁾, og nye regler for forbrugercentreret overgang til renere energi som foreslået af Kommissionen den 30. november 2016⁽¹¹⁷⁾ er et vigtigt skridt i retning af at opnå et stabilt og vækstfremmende miljø. Når Kommissionens forslag er vedtaget af medlovgiverne, forventes efterspørgslen efter selvkonsumerende kommercielle anlæg at stige. I så fald kan en ophævelse af foranstaltningerne få større indvirkning på kommercielle anlæg, da der ikke er nogen begrænsning af efterspørgslen i form af en begrænset produktionsmængde, der skal støttes gennem støtteordninger, og ingen konkurrence fra andre energikilder i modsætning til netparitet i engrosleddet. For private anlæg vil det tage længere tid at opnå netparitet i detaileddet, da de skal udstyres med dyre oplagringsanordninger, hvis de skal være egnede til de fleste brugere, der producerer til eget forbrug⁽¹¹⁸⁾.
- (720) Efter fremlæggelsen af oplysninger var adskillige parter uenige i konklusionen om, at foranstaltningerne kun havde en begrænset indvirkning på efterspørgslen efter moduler. De hævdede, at investeringer styres af det forventede afkast og dermed jo lavere prisen er på solcellemoduler, jo højere er investeringsafkastet og sandsynligheden for gennemførelse.

⁽¹¹³⁾ Solar Power Europe, Global Market Outlook 2016-2020, s. 25.

⁽¹¹⁴⁾ Idem, s. 26.

⁽¹¹⁵⁾ Idem, s. 23.

⁽¹¹⁶⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-publishes-new-market-design-rules-proposal>

⁽¹¹⁷⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-proposes-new-rules-consumer-centred-clean-energy-transition>

⁽¹¹⁸⁾ En gennemsnitlig husstand tilbringer de fleste dagtimer uden for hjemmet og vil ikke uden oplagring selv kunne bruge størstedelen af den elektricitet, som produceres af deres tagmonterede anlæg.

- (721) Kommissionen mindede om, at den altid havde været enig i, at prisen har en indvirkning på efterspørgslen. Ikke desto mindre mener Kommissionen, at andre faktorer i øjeblikket har en meget større indvirkning på efterspørgslen end en relativt let stigning i prisen på moduler, der skyldes minimumsimportprisen. Disse faktorer er på den ene side lovgivningsmæssig usikkerhed, og på den anden side regeringernes forsætlige tiltag for at kontrollere udbredelsen af solenergi. Disse tiltag omfatter bl.a. overordnede årlige installationsmål, udbud om kapacitet og afgifter på selvforsyning.
- (722) Kommissionen har ligeledes medgivet, at i nogle tilfælde, såsom teknologineutrale udbud, kan minimumsimportprisen have en større indvirkning på efterspørgslen efter solenergi. Samtidig har Kommissionen bemærket, at uden minimumsimportprisen, som afhjælper virkningerne af dumping, ville solenergi have en urimelig konkurrencefordel i forhold til andre vedvarende energikilder. Kommissionen bemærkede også, at solenergi var relativt eftertragtet i de teknologineutrale udbud selv med minimumsimportprisen, der blot genopretter lige vilkår.
- (723) Endelig fandt Kommissionen endvidere bevis for, at regeringerne i en nær fremtid kan træffe yderligere foranstaltninger for at kontrollere udbredelsen af solenergi, f.eks. ved at indføre mere omkostningsbaserede tariffer på solcelleanlæg for brug af nettet. BNEF antog, at: *mange europæiske myndigheder vil reagere på de faldende omkostninger til solenergi fra 2018 ved at pålægge brugere med solcellepaneler faste omkostninger for tilslutning til nettet, så de kun kan spare den variable del af elektricitetsprisen ved at købe solcellepaneler. Vi baserede dette på en vurdering af omkostningsstrukturen for hvert enkelt lands net. Dette reducerer den elregning, der kunne undgås, med ca. 30 % af elektricitetsprisen i de fleste EU-lande. Hvis dette ikke sker, kunne regningen være højere, men netudgifterne er ubegrundede* ⁽¹¹⁹⁾.
- (724) Disse argumenter blev derfor afvist, og Kommissionen er fortsat af den opfattelse, at foranstaltningerne kun har en meget begrænset indvirkning på efterspørgsel efter solenergi i Europa.

6.4. Andre påstande

- (725) De fleste af parterne imod foranstaltningerne gjorde gældende, at foranstaltningerne har en negativ indvirkning på opfyldelsen af de klimapolitiske mål. Denne påstand blev desuden støttet af fem miljø-ngo'er. Disse parter gentog, at Unionen og medlemsstaterne ved flere afgørelser og aftaler, senest i Parisaftalen, har forpligtet sig til at reducere drivhusgasemissionerne og modvirke klimaændringer. Unionen har fastsat det retligt bindende mål om at øge andelen af vedvarende energikilder i det endelige energiforbrug til 20 % ⁽¹²⁰⁾. Kommissionen har også fastsat den politiske ramme for målet om 27 % i 2030. Dette nye ambitiøse mål blev vedtaget i 2014, efter at de endelige foranstaltninger var blevet indført. I oktober 2016 blev Parisaftalen om klimakonventionen (UNFCCC) om bekæmpelse af klimaforandringer, den første universelle, juridisk bindende globale klimaaftale nogensinde, ratificeret af Den Europæiske Union, efter at Europa-Parlamentet havde stemt for med et overvældende flertal. Overgangen til en kulstoffattig energiforsyning er det vigtigste element i denne indsats, og strøm fra solcelleanlæg er stadig en af de mest lovende energikilder, hvis klimamålene skal nås.
- (726) Parterne imod foranstaltningerne påstod, at foranstaltningerne gør det vanskeligere at opfylde klimamålene, fordi de bremser udviklingen af solenergi. De hævdede, at en genskabelse af globale markedspriser for solenergi vil give EU mulighed for hurtigere at dekarbonisere sin elproduktion. De påpegede også, at der er en uoverensstemmelse mellem EU's klima- og handelspolitik. Mens førstnævnte fremmer og støtter vedvarende energikilder, øger sidstnævnte deres pris og påvirker deres tilgængelighed.
- (727) Kommissionen var enig i, at ratificeringen af UNFCCC Parisaftalen om bekæmpelse af klimaændringer er en meget vigtig milepæl med hensyn til at styrke et globalt samarbejde for at reducere klimaændringerne. Solenergi er en af de vigtigste energikilder til at nå klimamålene. Samtidig fandt Kommissionen, at EU's efterspørgsel efter installation af solcelleanlæg i de kommende to til tre år kun i begrænset omfang vil blive påvirket af foranstaltningerne (se afsnit 6.3). Dette vil først blive ændret, når netparitet i detailleddet bliver en vigtig kilde til efterspørgslen. Ophævelse af foranstaltningerne på dette tidspunkt vil derfor ikke bidrage væsentligt til at opfylde miljømålene.

⁽¹¹⁹⁾ BNEF, New Energy Outlook 2016, s. 17.

⁽¹²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF.

- (728) EU ProSun fremsatte en række andre bemærkninger i et åbent brev som svar på ngo'ernes opfordring til at sætte en stopper for foranstaltningerne af hensyn til miljøet. EU ProSun gjorde gældende, at hvis hele perspektivet for solenergiforsyningskæden vedtages, vil paneler fremstillet i Unionen resultere i et meget mindre CO₂-aftryk. De moduler, der fremstilles i Unionen, skal ikke transporteres over lange afstande. På grund af EU's produktionsstandarder og miljøkrav på den ene side og de højere energiomkostninger på den anden side har EU's solenergiindustri systematisk reduceret sit energiforbrug sammenlignet med de kinesiske producenter. Dette er særlig vigtigt, fordi fremstillingen af solcellemoduler og råmaterialerne hertil er energiintensiv. EU ProSun påpegede også, at der er en vis modstrid mellem den kendsgerning, at visse ngo'er underskriver brevet med en opfordring til at ophæve foranstaltningerne af hensyn til Unionens interesser, dvs. selv om der konstateres illoyal handelspraksis, og den nylige erklæring fra en af deres ledere, som opfordrer til at gøre mere for at sikre loyal og miljøvenlig handel.
- (729) Kommissionen har konkluderet, at foranstaltningerne kun har en begrænset indvirkning på opfyldelsen af EU's klimamål på kort sigt.
- (730) Efter fremlæggelsen var flere parter uenige i udsagnet om, at importerede solenergivarer har et højere CO₂-aftryk end de varer, der fremstilles i Unionen. Disse parter hævdede, at fremstillingen af polysilicium og wafere tegnede sig for den største andel af den primære energieforspørgsel, og derfor har oprindelsen af polysilicium og wafere størst betydning. Disse parter påpegede også, at elproduktionen har forskellige CO₂-aftryk i forskellige medlemsstater. Da produktionen af moduler og råvarer hertil er energiintensiv, er det afgørende, i hvilken medlemsstat modulerne og deres komponenter fremstilles.
- (731) Kommissionen kunne ikke foretage en tilbundsående analyse af disse påstande inden for den korte tid, der er til rådighed efter fremlæggelsen af oplysninger. Kommissionen præciserede, at den kun havde analyseret et indlæg fra EU ProSun og aldrig selv havde hævdet, at importerede solenergiprodukter lider under et højere CO₂-aftryk. Men uanset CO₂-aftrykket i EU-moduler og kinesiske moduler gentog Kommissionen den vigtigste konklusion nemlig, at foranstaltningerne kun havde haft en meget begrænset indvirkning på efterspørgslen efter solenergi hidtil. Kommissionen konkluderede derfor, at foranstaltningerne ikke havde en væsentlig indvirkning på opfyldelsen af EU's miljømål.
- (732) Nogle af de parter, som opfordrer til at ophæve foranstaltningerne, hævdede, at der var utilstrækkelig produktionskapacitet i Unionen til at dække EU-efterspørgslen efter moduler, og at foranstaltningerne var ineffektive med hensyn til væsentligt at øge EU-producenternes kapacitet til fremstilling af solceller og -moduler. De interesserede parter anslog efterspørgslen i Unionen til mindre end 8 GW og Unionens produktion af moduler til mindre end 4 GW. Dette betyder angiveligt, at mindst halvdelen af modulerne under alle omstændigheder skal importeres. Disse parter påstod, at Europa-Kommissionens forventning, der kommer til udtryk i den oprindelige forordning, om at »på mellemlang sigt kan det også med rimelighed antages, at EU-erhvervsgrenen vil udvide sin produktionskapacitet for at dække efterspørgslen, hvilket vil give mulighed for at opnå stordriftsfordele, og hvilket på sigt ville muliggøre en yderligere prisnedsættelse«, ikke blev opfyldt.
- (733) Kommissionen fandt, at selv om EU-produktionen af moduler er mindre end EU-efterspørgslen, har der aldrig været mangel på moduler i Unionen. Pristilsagnet/minimumsimportprisen tillod import fra Kina til rimelige priser. Mens der var en relativ stigning i importen fra resten af verden, lykkedes det EU-erhvervsgrenen at øge sin markedsandel i EU fra 25 % til 35 % mellem 2012 og NUP. Derfor gjorde foranstaltningerne det muligt for EU-erhvervsgrenen at øge sin produktion og sit salg i forhold til EU-markedets størrelse og dække en større del af efterspørgslen. Som anført i afsnit 6.3.2 faldt forbruget i Unionen væsentligt på grund af nedsættelsen af støtteordningerne, hvilket gør det meget vanskeligere for EU-erhvervsgrenen at vokse. Til trods for det lykkedes det EU-erhvervsgrenen at konsolidere sig yderligere og opnå betydelige omkostningsbesparelser. Desuden er der en stor uudnyttet modulproduktionskapacitet i Unionen, der kan blive sat i drift igen, hvis efterspørgslen stiger. Kommissionen fandt derfor, at foranstaltningerne ikke forårsager en forsyningsmangel på moduler på EU-markedet, og at foranstaltningerne var effektive med hensyn til at udvide EU-produktionen i forhold til EU-markedets størrelse.
- (734) Parterne imod foranstaltningerne gjorde gældende, at modulproduktionskapaciteten uden for Kina vokser meget hurtigt. De citerede forskellige markedsanalyser, ifølge hvilke den samlede produktionskapacitet i andre asiatiske lande er vokset meget hurtigt, og den nåede op på 7 GW i 2015 og ventes at stige til 10 GW i 2016. Dette ventes at være mere end efterspørgslen i Unionen, som af parterne anslås til ca. 8 GW. En betydelig del af denne

nye kapacitet er blevet installeret af kinesiske virksomheder. Desuden har en række store kinesiske virksomheder forladt tilsagnet frivilligt for at kunne levere til EU-markedet fra lande uden for Kina. Parterne hævdede, at resultatet ville være, at en stigende mængde billige moduler kan eksporteres til Unionen fra tredjelande, selv om foranstaltningerne forbliver i kraft. Derfor anførte modstanderne af de forelagte foranstaltninger, at Kommissionens forventning, som den kommer til udtryk i den oprindelige forordning, om at andre tredjelande ikke vil omdirigere deres eksport til EU-markedet i voldsom grad, ⁽¹²¹⁾ ikke blev opfyldt.

- (735) Kommissionens undersøgelse viste, at markedsandelen for importen fra Kina til Unionen faldt fra 66 % i 2012 til 41 % i NUP, mens markedsandelen for import fra resten af verden med undtagelse af Kina (hovedsagelig Taiwan, Malaysia, Korea og Singapore) steg fra 9 % til 25 %. EU-producenternes markedsandel i Unionen steg fra 25 % i 2012 til 35 % i NUP. Derfor har importen fra tredjelande ikke forhindret EU-erhvervsgrenen i at genvinde en betydelig markedsandel i Unionen.
- (736) Kommissionen konstaterede også, at selv om modulproduktionskapaciteten i Sydøstasien er hastigt voksende, er den stadig kun en brøkdel af kapaciteten i Kina ⁽¹²²⁾. Sydøstasiatiske fabrikker sælger også store mængder til det amerikanske marked og andre lande, der indførte handelsforanstaltninger over for kinesiske moduler, f.eks. Indien og Canada. De sydøstasiatiske solcelleanlæg forventes også at stige, hvilket gør, at nogle mængder forventes at blive solgt inden for regionen. Derfor konkluderede Kommissionen, at modulproduktionskapaciteten i Sydøstasien er utilstrækkelig til at dække en betydelig del af efterspørgslen i Unionen og gøre foranstaltningerne ineffektive. Under alle omstændigheder er hensigten med foranstaltningerne at sikre, at importen af solcellemoduler og solceller fra Kina foregår til rimelige og ikkesubsidierede priser, og det forhold, at EU-erhvervsgrenen kan blive udsat for konkurrence fra andre lande, gør ikke foranstaltningerne ineffektive.
- (737) En part fremførte, at udviklingen i markedsandele viser, at foranstaltningerne fortrinsvis var til gavn for importørerne fra tredjelande. Denne part hævdede, at situationen svarer til sagen om de *opdrættede atlantehavslaks* ⁽¹²³⁾, hvor Kommissionen ophævede foranstaltningerne, fordi de ville føre til en betydelig nettokapitaloverførsel ud af Unionen, og kapitaloverførslen til leverandører i tredjelande ville have langt større betydning end de fordele af foranstaltningerne, som EU-erhvervsgrenen ville opnå.
- (738) Som nævnt ovenfor lykkedes det EU-erhvervsgrenen at øge sin markedsandel i EU fra 25 % til 35 % mellem 2012 og NUP. Det betyder, at tredjelande ikke overtog størstedelen af den markedsandel, som de kinesiske producenter tidligere havde. Desuden mener Kommissionen, at EU-erhvervsgrenens situation i sagen om de *opdrættede atlantehavslaks* var meget anderledes — i den sag var EU-erhvervsgrenens markedsandel meget mindre og voksede kun fra 2,7 % i 1998 til 4,3 % i 2001. I den sag var en meget lille markedsandel til EU-erhvervsgrenen en af de vigtigste grunde til, at en *indførelse af foranstaltninger ville føre til en betydelig nettooverførsel af penge ud af Fællesskabet, efterhånden som markedet tilpasser sig højere priser* ⁽¹²⁴⁾. I det foreliggende tilfælde kom foranstaltningerne i høj grad EU-erhvervsgrenen til gode. Derfor kan sagen om *opdrættede atlantehavslaks* ikke danne præcedens.
- (739) Ifølge parterne imod foranstaltningerne har EU-producenterne ikke bebudet nogen troværdige planer om at udvide deres kapacitet. I stedet har SolarWorld, der er Unionens største producent, for nylig afskedit flere hundrede midlertidigt ansatte på deres europæiske fabrikker og har indgået OEM-aftaler om fremstilling af solcellepaneler i Thailand. Parterne mod foranstaltningerne hævdede, at dette kun er endnu et bevis på, at en vellykket fremstilling af solcellemoduler kun kan finde sted i store produktionsanlæg, f.eks. de asiatiske.

⁽¹²¹⁾ Den oprindelige forordning om endelig told, betragtning 749.

⁽¹²²⁾ Bloomberg New Energy Finance (»BNEF«) »Solar manufacturer capacity league table«, konsulteret den 28.10.2016.

⁽¹²³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 930/2003 (EUT L 133 af 29.5.2003 s. 1), betragtning 224.

⁽¹²⁴⁾ Idem.

- (740) SolarWorld svarede, at man havde indgået midlertidige OEM-kontrakter for at dække en kraftig stigning i den globale efterspørgsel i slutningen af 2015 og første halvdel af 2016. SolarWorld anførte, at usikkerheden om resultatet af den igangværende undersøgelse førte til højere rentesatser på virksomhedens kapitalinvesteringer, som kræves af de finansielle investorer. Af den grund var det en sund økonomisk beslutning at udsætte en kapitalintensiv udvidelse af virksomhedens egen produktionskapacitet indtil afslutningen af denne undersøgelse og i stedet midlertidigt udnytte kontraktproducenters disponible kapacitet. SolarWorld anførte også, at alle de moduler, der fremstilles af deres OEM-partner uden for Unionen, blev afsendt uden for Unionen.
- (741) Ifølge markedsoplysninger var den første halvdel af 2016 en opsvingsperiode, og den anden halvdel af 2016 har været præget af lav efterspørgsel, der har forårsaget faldende priser på grund af et for stort moduludbud ⁽¹²⁵⁾. I denne forbindelse kan SolarWorlds beslutning om at afskedige midlertidigt ansatte ses som en vanskelig beslutning, men begrundet i markedsforholdene. SolarWorld har også reduceret de mængder, der fremstilles af kontraktproducenter, for så vidt det var kontraktligt muligt.
- (742) I betragtning af usikkerheden og den nylige periode med globale konjunkturudsving fandt Kommissionen derfor, at en EU-producents afgørelse om at udsætte en kapacitetsudvidelse og i stedet satse på umiddelbart tilgængelig produktionskapacitet hos en kontraktproducent var økonomisk begrundet og var et bevis for, at produktionen i Unionen var blevet uholdbar.

6.5. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (743) Under vejning og afvejning af de konkurrerende interesser undersøgte Kommissionen, om den negative virkning for de ikke forretningsmæssigt forbundne importører samt leverandør- og aftagervirksomheder og andre virkninger, der er analyseret ovenfor, ville være uforholdsmæssige sammenlignet med den positive indvirkning på EU's producenter af den undersøgte vare. I henhold til i grundforordningens artikel 31, stk. 1, 3. punktum, blev der taget særligt hensyn til behovet for at bringe den fordrejning af handelen, som skyldes skadevoldende subsidiering, til ophør og at genskabe en situation med effektiv konkurrence.
- (744) Det afgørende var at vurdere den sandsynlige indvirkning af fortsatte foranstaltninger på EU's fremtidige efterspørgsel efter solcellemoduler. Hvis foranstaltningerne ville begrænse efterspørgslen i væsentlig grad, kunne det hævdes, at beskyttelse af en relativt lille EU-erhvervsgren kunne påvirke betydeligt større aftager- og leverandørerhvervsgrene i uforholdsmæssig grad. Som konkluderet i betragtning 724 havde foranstaltningerne imidlertid kun en begrænset indvirkning på efterspørgslen efter solcellemoduler i Unionen. Denne situation vil sandsynligvis ikke ændre sig, før medlemsstaterne har vedtaget og gennemført det nye direktiv om vedvarende energi. Over for denne konstatering blev argumentet om betydningen af beskæftigelse sat i perspektiv. Selv om ophævelsen af foranstaltningen måske kan bidrage til at skabe nogle nye arbejdspladser, vil det samtidig bringe de eksisterende arbejdspladser i Unionens solcelle- og modulindustri i fare (ca. 8 000). Dermed var en simpel numerisk sammenligning mellem den nuværende beskæftigelse i EU-erhvervsgrenen og de eksisterende arbejdspladser i aftagerindustrien (ca. 50 000) eller leverandørindustrien (ca. 5 000-10 000) ikke relevant.
- (745) Da støttopolitikkerne for vedvarende energi skulle revideres efter ikrafttrædelsen af de nye regler i henhold til EU's statsstøttere regler og sandsynligvis vil blive ændret yderligere, når Kommissionens forslag til et nyt direktiv om vedvarende energi er vedtaget af medlovgiverne, er det ikke muligt at tage stilling til Unionens interesser i en periode på mere end 18 måneder. Nogle resultater tyder på, at foranstaltningerne kan have større indvirkning på efterspørgslen i fremtiden, når overgangen til støttopolitikker for vedvarende energi er afsluttet, den finanspolitiske situation for eget forbrug er afklaret, og der er opnået netparitet i større dele af Europa og for visse grupper af forbrugere. Som bemærket i betragtning 709 og 719 er nye regler for udformning af energimarkedet som foreslået af Kommissionen den 1. december 2016 ⁽¹²⁶⁾ og nye regler for overgang til forbrugercentreret renere energi som foreslået af Kommissionen den 30. november 2016 ⁽¹²⁷⁾ et vigtigt skridt i retning af at opnå et stabilt og vækstfremmende miljø. Kommissionen besluttede derfor at begrænse forlængelsen af foranstaltningerne til 18 måneder.

⁽¹²⁵⁾ Q4 2016 Global Market Outlook, Preparing for a tough year ahead, BNEF, 30. november 2016 og Q3 2016 PV Market Outlook, Solar power — not everyone needs it right now, BNEF, 1. september 2016.

⁽¹²⁶⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-publishes-new-market-design-rules-proposal>

⁽¹²⁷⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-proposes-new-rules-consumer-centred-clean-energy-transition>

- (746) Efter den yderligere fremlæggelse af oplysninger, jf. betragtning 33, modtog Kommissionen tre forskellige bemærkninger. Generelt bad EU-producenterne Kommissionen om at fasholde den oprindelige varighed på 24 måneder med det argument, at det fremlagte forslag om at nedsætte den normale varighed fra 5 år til 2 år allerede havde sikret en rimelig balance mellem interesser. En række interesserede parter, der repræsenterede aftager- og leverandørvirksomheder, støttede nedsættelsen til 18 måneder, mens andre gik ind for helt at ophæve foranstaltningerne. Den kinesiske regering var imod Kommissionens hensigt om at bevare foranstaltningerne, selv for blot 18 måneder. I tråd med en række interesserede parter fra aftager- og leverandørvirksomheder kritiserede regeringen også det forhold, at den omgående ophævelse af foranstaltninger derefter ikke var nævnt i udkastet til gennemførelsesretsakt.

Kommissionen bemærkede, at foranstaltningerne kan have større indvirkning på efterspørgslen i fremtiden, når overgangen til støttepolitikker for vedvarende energi er afsluttet, den finanspolitiske situation for eget forbrug er afklaret, og der er opnået netparitet i større dele af Europa. Dette berettiger en undtagelsesvis forlængelse af foranstaltningerne for blot 18 måneder, hvorefter de udløber i overensstemmelse med grundforordningens gældende regler. Efter afvejning af de negative virkninger for leverandør- og aftagervirksomhederne samt for forbrugerne, der sandsynligvis vil indtræffe, mod de fordele, som EU-erhvervsgrenen ville drage af foranstaltningerne, mener Kommissionen på grundlag af de beviser, der er tilgængelige på nuværende tidspunkt, at 18 måneder vil udgøre en hensigtsmæssig middelvej mellem de konkurrerende interesser.

- (747) Da Kommissionen vurderede de ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser, fik den desuden klager over den tunge administrative byrde, de fik pålagt, mens EU-producenterne klagede over fortsat omgåelse. Disse spørgsmål kan behandles i en interimundersøgelse vedrørende foranstaltningernes form. Endelig er Kommissionen blevet opmærksom på, at justeringsmekanismen for minimumsimportprisen ikke fulgte den stejle indlæringskurve for solenergisektoren ⁽¹²⁸⁾. Derfor kan den nuværende justeringsordning have afskåret de europæiske forbrugere fra globale effektivitetsforbedringer, som kan udløse et behov for at tage dette spørgsmål op. Det kan behandles i en interimundersøgelse om en justeringsmekanisme, der kan være forbundet med en anden form for foranstaltning.
- (748) Kommissionen konkluderede, at der ikke findes tvungende grunde til at ophæve foranstaltningerne af hensyn til Unionens interesser. Kommissionen har dog også draget den konklusion, at en undersøgelse på eget initiativ vedrørende de spørgsmål, der er afdækket i betragtning 747, vil være hensigtsmæssig.

7. DELVIS INTERIMSUNDERSØGELSE, DER ER BEGRÆNSET TIL UNDERSØGELSEN AF, OM DET ER I UNIONENS INTERESSE AT OPRETHOLDE DE GÆLDENDE FORANSTALTNINGER FOR CELLER

7.1. Indledende bemærkninger

- (749) Som anført i betragtning 8 indledte Kommissionen på eget initiativ en delvis interimundersøgelse (»interimundersøgelsen«), som er begrænset til en undersøgelse af, om det er i Unionens interesse at opretholde de gældende foranstaltninger for celler.
- (750) Undersøgelsen blev indledt, da der var tilstrækkelige umiddelbare beviser for, at de omstændigheder, der lå til grund for indførelsen af de oprindelige foranstaltninger, havde ændret sig. Navnlig har et væsentligt antal producenter af celler indstillet produktionen efter en omstrukturering og konsolidering af EU-erhvervsgrenen. Størstedelen af den resterende celleproduktionskapacitet i Unionen så ud til for det meste at være bestemt til bunden anvendelse i produktionen af moduler. Derfor var EU-erhvervsgrenens salg af celler til ikke forretningsmæssigt forbundne brugere meget begrænset i mængde, mens ikke vertikalt integrerede producenter af moduler var afhængige af celler leveret fra lande uden for Unionen. Kommissionen fandt det derfor hensigtsmæssigt at undersøge, om opretholdelsen af foranstaltningerne over for celler stadig var i Unionens interesse.

⁽¹²⁸⁾ Ifølge adskillige kilder opnår solenergiindustrien en indlæringskurve på 21 %. Dette betyder, at der for hver fordobling af kapaciteten til produktion af solenergi sker et fald i produktionsprisen på moduler på 21 %. Den samlede kumulative solenergikapacitet var ca. 130 GW i 2013 og forventes at nå op på 290 GW ved udgangen af 2016, hvilket betyder, at den nu er fordoblet, og produktionsprisen på moduler er faldet med 21 %.

7.2. Celleproducenternes interesser

- (751) Der er 12 celleproducenter i EU, som er Kommissionen bekendt. EU-erhvervsgrenen var repræsenteret af sammenslutningen EU ProSun, der er ansøger i udløbsundersøgelsen vedrørende de gældende udligningsforanstaltninger. EU ProSun repræsenterede fire EU-celleproducenter. Yderligere to celleproducenter støttede udtrykkeligt EU ProSuns standpunkt. EU ProSun repræsenterede også SolarWorld som en producent og leverandør af wafere og endnu en EU-waferproducent.
- (752) I den indledende undersøgelse konstaterede Kommissionen, at en massiv tilstrømning af subsidierede kinesiske solceller og moduler til Unionen havde bidraget til, at mange af Unionens celleproducenter var gået konkurs. Indførelsen af foranstaltninger gjorde det muligt for de resterende EU-producenter at genrejse sig og konsolidere sig og stabilisere solcelleproduktionen. Især blev produktionsudstyr og medarbejderne hos en af de største EU-cellefabrikker, Bosch Solar Energy, bevaret, da de blev overtaget af SolarWorld i 2014.
- (753) Hvis foranstaltningerne vedrørende celler blev ophævet, ville kinesisk celleeksport til subsidierede priser finde sted igen i store mængder og forvolde EU-erhvervsgrenen væsentlig skade med meget negative konsekvenser for Unionens celleindustri. Store kapitalinvesteringer i avanceret celleproduktionsudstyr ville blive overflødige. Op til 1 700 højt kvalificerede arbejdstagere kunne miste deres job. Kommissionen blev også underrettet om, at nogle få EU-virksomheder havde til hensigt at genoprette en kapacitet på ca. 300 MW, hvis foranstaltningerne opretholdes.
- (754) Nedgangen i cellefremstillingsindustrien i EU vil også have en negativ indvirkning på Unionens FoU-aktiviteter. Celler er den centrale komponent i et modul, og meget FoU i solenergiværdikæden fokuserer på celler. Hvis foranstaltningerne for celler blev fjernet, ville de europæiske FoU-investeringer aftage og den knowhow, der er akkumuleret hidtil, blive overflødige eller ville skulle overføres til tredjelande. Der er derfor risiko for, at en udelukkelse af celler ville cementere EU-modulproducenternes afhængighed af importerede celler.
- (755) En ophævelse af foranstaltningerne for celler kan også undergrave foranstaltningerne for moduler. Det ville gøre det muligt for de kinesiske producenter at eksportere celler til urimelige priser og samle dem i moduler, enten via deres datterselskaber eller via kontraktproducenter med hjemsted i Unionen. Modulsamlebånd kan opsættes relativt hurtigt, hvilket ses af en hurtig opbygning af modulproduktionskapacitet i Sydøstasien (se betragtning 734). EU ProSun anførte, at et sådant scenario havde udspillet sig i USA mellem 2012 og 2014, da foranstaltningerne vedrørende moduler ikke var effektive. Situationen ændrede sig først, da den oprindelige definition af den pågældende vare blev udvidet til at omfatte celler.
- (756) Følgelig er opretholdelsen af foranstaltningerne for celler klart i EU-celleproducenternes interesse og kan også give visse fordele for EU-modulproducenterne.
- (757) Efter fremlæggelsen anfægtede Jabil Kommissionens konklusion om, at ophævelsen af foranstaltningerne for celler ville gøre det muligt for de kinesiske producenter at eksportere celler til urimelige priser og samle dem i moduler, enten via deres datterselskaber eller via kontraktproducenter i Unionen. Som reaktion på Jabils påstand mindede Kommissionen om, at der var en sandsynlighed for fortsat dumping og skade, hvis foranstaltningerne ophæves. Kommissionen forklarede også, at kontraktproducenter, såsom Jabil, har en ganske anderledes forretningsmodel og omkostningsstruktur end resten af EU-erhvervsgrenen. Navnlig opererer kontraktproducenter med langt mindre faste indtægter, da de ikke har samme ansvar i forbindelse med salg, marketing og FoU af deres produkter, jf. betragtning 513 og 563. Hvis Kommissionen ophæver foranstaltningerne over for celler i EU-modulproducenternes interesse, vil intet således kunne standse en EU-baseret kontraktproducent i at samle moduler med dumpede kinesiske celler. En kontraktproducent er faktisk ikke engang forpligtet til at kende den faktiske pris for en celle, da dennes normale forretningsmodel består i at opkræve et gebyr fra en anden virksomhed, der leverer input og påtager sig det fulde ansvar for salg af varerne. Derfor antog Kommissionen fortsat, at en ophævelse af foranstaltningerne over for celler kan føre til urimelige priser på moduler, som kan samles i Unionen med dumpede kinesiske celler, enten af forretningsmæssigt forbundne virksomheder eller kontraktproducenter.

- (758) Efter fremlæggelsen af oplysninger påstod SPE, at der ikke var nogen årsagssammenhæng mellem importen af celler fra Kina og salget af EU-producerede celler; efter deres opfattelse blev EU-erhvervsgrenen udsat for konkurrence fra tredjelande. Den samme part hævdede, at foranstaltningerne ikke beskytter investeringer i celleindustrien, og at de ansatte i celleindustrien ikke vil være truet af afskedigelse, hvis foranstaltningerne udløber. Parten hævdede også, at det bundne marked for celler ikke blev påvirket af importen af kinesiske celler.
- (759) Kommissionen foretog en yderligere analyse af virkningerne af salget af solceller fra tredjelande, jf. betragtning 579, og gentog, at salget af varer fra tredjelande ikke forvoldte skade. Den foretog desuden en yderligere analyse af foranstaltningernes indvirkning på investeringer i EU-celleerhvervsgrenen, jf. betragtning 571, og gentog, at foranstaltningerne har haft en positiv indvirkning på investeringerne. Endvidere fandt Kommissionen, at den kinesiske import til Unionen havde en indvirkning på det bundne EU-marked for celler, jf. betragtning 508. I betragtning af den lave rentabilitet for EU-celleerhvervsgrenen i dag er Kommissionen fortsat af den opfattelse, at de ansatte i EU-celleerhvervsgrenen står over for truslen om at miste deres job, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe.

7.3. Ikke forretningsmæssigt forbundne celleimportørers interesser

- (760) Ingen ikke forretningsmæssigt forbundne celleimportører, der var aktive i NUP, gav sig til kende. Celler importeres enten af EU-modulproducenter eller af kinesiske producenters forretningsmæssigt forbundne importører.

7.4. Aftagerindustriens interesser — modulproducenter

- (761) Syv europæiske modulproducenter henvendte sig med en opfordring til at udelukke celler fra foranstaltningen. Nogle af disse virksomheder er tilhængere af EU ProSuns holdning til en videreførelse af foranstaltningerne vedrørende moduler. Nogle leverandør- og aftagervirksomheder indsendte bemærkninger imod foranstaltningerne specifikt vedrørende celler. De fleste leverandør- og aftagervirksomheder fokuserede dog på årsagerne til og virkningerne af en ophævelse af foranstaltningerne for moduler.
- (762) De parter, som opfordrede til at ophæve foranstaltningerne vedrørende celler, gjorde opmærksom på, at næsten alle de celler, der fremstilles i Unionen, bruges internt af vertikalt integrerede virksomheder. Det er grunden til, at ikke vertikalt integrerede modulproducenter, som udgør mere end 65 % af Unionens moduloutput, er afhængige af import af celler. Disse parter påstod, at næsten al import af celler i Unionen er omfattet af enten foranstaltninger eller øget toldkontrol som følge af antiomgåelsesforanstaltningerne over for celler fra Malaysia og Taiwan. Dette medfører yderligere administrative og økonomiske byrder for ikke vertikalt integrerede modulproducenter. Parterne imod foranstaltningerne vedrørende celler hævdede også, at foranstaltningerne over for celler var ineffektive, da de ikke skabte ny kapacitet i Unionen. Foranstaltningerne øger efter deres opfattelse også prisen på den endelige vare, dvs. moduler, og har en negativ indvirkning på efterspørgslen, kunderne og Unionens bredere miljøpolitiske målsætninger.

7.4.1. Forsyningsmangel for solceller i Unionen

- (763) De parter, som opfordrer til at ophæve foranstaltningerne vedrørende celler, hævdede, at der ikke er adgang til celler fremstillet i Unionen på EU-markedet. Der er kun få celleproducenter i Unionen, og de anvender næsten alle deres celler internt og sælger kun meget små mængder til tredjemand. De små mængder, der sælges, er normalt af dårlig kvalitet. På baggrund af sin undersøgelse fastslog Kommissionen, at de celler, der sælges af EU-erhvervsgrenen på EU-markedet, dækker under 5 % af de ikke vertikalt integrerede EU-modulproducenters efterspørgsel.
- (764) Parterne påstod endvidere, at selv om der blev solgt flere EU-celler på det åbne marked, ville Unionens celleproduktionskapacitet være helt utilstrækkelig til at dække hele EU-efterspørgslen efter celler og endnu mindre tilstrækkelig til at dække den samlede efterspørgsel efter moduler. Kommissionen konstaterede, at celleproduktionen i Unionen var på 1 270 MW i NUP, hvilket betyder, at den kunne dække 37 % af den samlede efterspørgsel efter celler i Unionen, som blev anslået til 3 409 MW. EU's celleproduktionskapacitet kunne dække ca. 18 % af den samlede efterspørgsel efter moduler i Unionen — ca. 7 200 MW i NUP.

- (765) Flere parter påpegede, at foranstaltningerne for celler kun gavner én virksomhed — SolarWorld — og stiller de fleste andre ikke vertikalt integrerede modulfabrikanter i en konkurrencemæssigt ugunstig situation i forhold til den pågældende virksomhed. SolarWorld tegnede sig for over 70 % af den samlede celleproduktion i Unionen i NUP. SolarWorld sælger kun celler på det åbne marked, som efter virksomhedens opfattelse ikke opfylder dens høje standarder. Disse parter påstod, at deres eneste mulighed for at købe celler er gennem import fra tredjelande. Hvis foranstaltningerne for celler ikke ophæves, vil de fortsat være i en ufordelagtig konkurrencesituation i forhold til den dominerende producent af solceller i Unionen.
- (766) Som anført ovenfor fandt Kommissionen, at EU-produktionen af celler tegnede sig for 35 % af efterspørgslen efter celler i Unionen, hvilket var en stigning fra 23 % i 2012. Det betyder, at en væsentlig del af efterspørgslen i Unionen kan dækkes af EU-fremstillede celler, uanset om disse er til bundet salg eller ej. Kommissionen mindede også om, at den gennemsnitlige udgift til cellefremstilling i Unionen var højere end den gennemsnitlige aftalte salgspris for Kina og Taiwan (som oplyst af PV Insights). Dette betyder, at ikke vertikalt integrerede EU-modulproducenter kunne købe celler fra lande uden for EU til de samme eller endda lavere priser. Denne konklusion gælder også under hensyntagen til, at celler fremstillet i Unionen af vertikalt integrerede producenter er højeffektive og af høj kvalitet og derfor er dyrere. Derfor giver foranstaltningerne ikke vertikalt integrerede celle- og modulproducenter en konkurrencemæssig fordel i forhold til ikke vertikalt integrerede celle- og modulproducenter.
- (767) Kommissionen bemærkede endvidere, at den eneste periode, hvor de ikke vertikalt integrerede EU-modulproducenter havde svært ved at indkøbe celler, faldt sammen med en ekstraordinær stigning i efterspørgslen i Kina i slutningen af 2015 og begyndelsen af 2016. I løbet af denne periode nåede den kinesiske efterspørgsel efter solenergi et højdepunkt på 22 GW ⁽¹²⁹⁾. Det kinesiske mål for installation af solcelleanlæg blev understøttet af generøse belønningsordninger, der medførte et midlertidigt opsving i antallet af installationer. Selv den betydelige kinesiske overkapacitet i forbindelse med produktion af solceller var midlertidigt utilstrækkelig til at dække den usædvanlige stigning i efterspørgslen. Nogle kinesiske modulproducenter var undtagelsesvis nødt til at ty til import af celler fra udlandet, hvilket medførte en midlertidig global mangel på solceller og øgede cellepriser. Aftalte salgspriser for celler som rapporteret af PVInsights lå over minimumsimportprisen i denne periode med knaphed på celler, dvs. mellem november 2015 og marts 2016. Selv om foranstaltningerne ikke var blevet indført, ville Unionens modulproducenter derfor have oplevet lignende celleforsyningsvanskeligheder, da der var en ekstraordinær mangel på celler i Kina i den forholdsvis korte periode.
- (768) Denne periode med overophedet efterspørgsel efter celler faldt også delvis sammen med Kommissionens antiomgåelsesundersøgelse af kinesiske celler og moduler via Malaysia og Taiwan. Registrering af celler og moduler med virkning fra datoen for indledningen af antiomgåelsessagen, dvs. maj 2015, skabte yderligere forsyningsvanskeligheder for Unionens modulproducenter. Modulproducenterne oplevede en periode med usikkerhed, da de ikke vidste, om deres taiwanske og malaysiske leverandører var egentlige producenter og ville blive fritaget for told. Til sidst blev det i februar 2016 konstateret, at mere end 20 malaysiske og taiwanske celleproducenter, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, blev anset for at være egentlige producenter. Den midlertidige leveringsusikkerhed blev afsluttet, og leveringsusikkerheden ophørte.
- (769) Kommissionen fandt også, at påstanden om, at foranstaltningerne over for celler kun beskyttede én virksomhed — SolarWorld — er ubegrundet. Som anført i betragtning 751 har yderligere fem celleproducenter udtrykkeligt støttet videreførelsen af foranstaltningerne over for celler. Kommissionen har kendskab til mere end 10 celleproducenter i EU. Den vigtigste årsag til, at en enkelt producent i øjeblikket tegner sig for over 70 % af samtlige celler, der fremstilles i EU, er, at mange andre celleproducenter forlod markedet, da de ikke kunne modstå den illoyale konkurrence fra kinesiske subsidierede produkter. Selv om de fleste af disse producenter forlod markedet, overtog SolarWorld en af de største EU-celleproducenter i 2014. Denne producent var ved at forlade markedet, og hvis overtagelsen ikke var sket, ville mere end 500 højt kvalificerede arbejdstagere have mistet deres job. SolarWorld hævdede, at de uden foranstaltningerne ikke alene ikke ville have været i stand til at overtage den anden virksomhed og redde beskæftigelsen dér, men deres egen cellefabrik ville have været gået konkurs nu.
- (770) Derfor oplever ikke vertikalt integrerede modulsamlevirksomheder i Unionen hverken forsyningsknaphed eller en konkurrencemæssig ulempe i forhold til de vertikalt integrerede virksomheder. Følgelig er Unionens forbrugere af moduler ikke negativt påvirket af, at EU-produktionen af celler kun kan dække en relativt lille andel af modulforbruget.

⁽¹²⁹⁾ Q3 2016 PV Market Outlook, Solar power — not everyone needs it right now, BNEF, 1. september 2016, s. 1.

7.4.2. Den administrative byrde som følge af foranstaltningerne

- (771) De parter, som opfordrer til at ophæve foranstaltningerne vedrørende celler, hævdede, at de yderligere medfører betydelige erhvervsmæssige risici, nødvendiggør yderligere driftskapital og pålægger en administrativ byrde for ikke vertikalt integrerede modulproducenter. Dette skyldes angiveligt, at de skal følge komplekse procedurer i forbindelse med pristilsagnet. Nogle modulproducenter anførte, at situationen blev værre, efter at antiomgåelsesundersøgelsen over for Taiwan og Malaysia blev indledt. De ikke vertikalt integrerede producenter er underlagt streng dokumentkontrol, mens varerne fortoldes, også selv om de importerer fra virksomheder, der er blevet fritaget herfor. De klagede over, at simple proceduremæssige mangler i dokumentationen, såsom manglende stempel eller underskrift på det rette sted, i nogle tilfælde medførte flere ugers forsinkelse. De kinesiske celler, der importeres efter tilsagnet, er underlagt en tilsvarende stram toldkontrol og besværlige administrative procedurer. Derfor hævdede disse producenter, at næsten 100 % af importen af celler i Unionen er underlagt toldmyndighedernes omhyggelige kontrol, som resulterer i forsendelsesforsinkelser, ekstra administrativt arbejde og øget behov for driftskapital. Dette stiller dem endnu dårligere i konkurrencen, ikke kun i forhold til producenterne i resten af verden, men også i forhold til de førende vertikalt integrerede europæiske modulproducenter.
- (772) Kommissionen mindede om, at den havde taget yderligere skridt, der kan forbedre overvågningen af foranstaltningerne og undgå enhver form for omgåelse og krydskompensation, der kunne undergrave tilsagnet. Andre løsninger, der effektivt kan beskytte EU-erhvervsgrenen og hindre de kinesiske modulers omgåelse, kan behandles i en interimundersøgelse. De nationale toldmyndigheders styrkede kontrol er nødvendig for effektivt at beskytte EU-erhvervsgrenen mod en tilstrømning af produkter til urimelige priser.

7.4.3. Virkningerne af de foranstaltninger, der er indført for celler, på priserne for moduler og på efterspørgslen

- (773) Flere parter, der opfordrer til at ophæve foranstaltningerne for celler, hævdede, at de øger omkostningerne for den centrale komponent i solcellemoduler og dermed forhøjer prisen på nye solcelleanlæg, hvilket svækker efterspørgslen efter solcellemoduler. Nogle parter påstod, at den gennemsnitlige samlede salgspris faldt betydeligt under minimumsimportprisen uden for NUP, i anden halvdel af 2016, hvilket lagde et ekstra pres på de ikke vertikalt integrerede EU-modulproducenter.
- (774) Kommissionen konstaterede, at en gennemsnitlig samlet salgspris for celler som rapporteret af *PVInsights* var tæt på minimumsimportprisen i størstedelen af den tid, hvor foranstaltningerne var gældende. Foranstaltningerne øgede derfor ikke prisen på nøglekomponenten til moduler væsentligt, hvis den samlede gennemsnitlige aftalte salgspris benyttes som reference.
- (775) Kommissionen konstaterede, at den samlede aftalte salgspris faldt betydeligt i andet halvår af 2016, hvor solenergisektoren oplevede op- og nedture, jf. betragtning 767. I fjerde kvartal af 2016 stabiliserede cellepriserne sig og begyndte endda at stige igen, hvilket er forudsigeligt for op- og nedtursperioder. I betragtning af indlæringskurvevirkningen i solenergisektoren er det dog sandsynligt, at den nye mere langsigtede pris på solceller vil blive fastsat under det niveau, der var fremherskende før den seneste op- og nedtur. Som bemærket i betragtning 676 afspejlede det prisindeks, som Kommissionen anvendte til at tilpasse minimumsimportprisen i det meste af 2016, ikke fuldt ud disse fald i omkostningerne til solcelle- og modulproduktion. En bedre måde, hvorpå udviklingen i solenergiindustriens indlæringskurve for så vidt angår foranstaltningerne kan afspejles, kan behandles i en interimundersøgelse.
- (776) Foranstaltningernes virkning på efterspørgslen efter solenergi i Unionen blev analyseret indgående i afsnit 6.3. Kommissionen konstaterede, at flere andre faktorer påvirker efterspørgslen efter moduler langt mere end foranstaltningerne. Da celler er nøglekomponenten i modulerne, gælder disse konstateringer også for cellerne.
- (777) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede SPE, at den gennemsnitlige globale købspris for celler overvejende ikke havde været tæt på minimumsimportprisen i den tid, foranstaltningerne havde været gældende. SPE understøttede deres udtalelse med en artikel fra november 2016 fra *PV-Magazine* ⁽¹³⁰⁾ samt data fra *Energy Trend PV* ⁽¹³¹⁾.

⁽¹³⁰⁾ *PvXchange module price index November 2016: Red light, green light.*

⁽¹³¹⁾ *Energy Trend PV, Cell prices, opdateret 4. januar 2017.*

- (778) Minimumsimportprisen fulgte nøje de globale priser på celler, som blev opgjort i EUR fra december 2013, hvor foranstaltningerne blev indført, til september 2015, hvor NUP udløb, som anført af PVInsights. Kommissionen bemærkede også, at minimumsimportprisen i 2016 uden for den betragtede periode var midlertidigt afkoblet fra den globale købspris. Både den nævnte artikel og de fremlagte data antydede en prisudvikling på solenergiområdet uden for den betragtede periode. Derfor gentog Kommissionen, at foranstaltningerne over for celler kun havde en meget begrænset indvirkning på de ikke integrerede modulproducenter.

7.5. Konklusioner om interimundersøgelsen

- (779) Kommissionen konkluderede, at der ikke er nogen tvingende grunde til at ophæve foranstaltningerne vedrørende celler af hensyn til Unionens interesser. Den fandt navnlig, at foranstaltningerne var effektive med hensyn til at bevare og til en vis grad genoprette solcelleproduktionen i Unionen. Celler, der er fremstillet i Unionen, tegner sig for en betydelig andel af EU-efterspørgslen efter celler. Ophævelsen af foranstaltningerne over for celler kunne sandsynligvis føre til et sammenbrud i Unionens cellefremstillingsindustri, tab af højt kvalificerede arbejdspladser og de dertil knyttede FoU-aktiviteter. Kommissionen mente også, at foranstaltningerne over for celler ikke giver Unionens vertikalt integrerede modulproducenter en konkurrencefordel i forhold til de ikke vertikalt integrerede virksomheder. De ikke vertikalt integrerede modulproducenter har adgang til tilstrækkelige forsyninger af celler fra lande uden for Kina til priser, der ikke er højere end dem, der opkræves internt af vertikalt integrerede virksomheder.
- (780) Da Kommissionen gennemgik de ikke vertikalt integrerede modulproducenters interesser, stod den desuden over for mange klager over den tunge administrative byrde, som pålægges dem, mens EU-producenterne klagede over fortsat omgåelse. Disse spørgsmål kan behandles i en interimundersøgelse vedrørende foranstaltningernes form.
- (781) Endelig bemærkede Kommissionen, at justeringsmekanismen for minimumsimportprisen i det meste af 2016 ikke fulgte den stejle indlæringskurve for solenergi for så vidt angår celler. Den nuværende justeringsmekanisme afskærer derfor europæiske modulproducenter fra globale effektivitetsforbedringer, som kan udløse et behov for at tage dette spørgsmål op. Det kan behandles i en interimundersøgelse om en justeringsmekanisme, der kan være forbundet med en anden form for foranstaltning.
- (782) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en række parter også, at den foreslåede interimundersøgelse ville være for længe om at beskytte de ikkeintegrerede modulproducenters interesser. Kommissionen bemærkede, at efter fremlæggelsen af oplysninger, dvs. ved begyndelsen af 2017, faldt minimumsimportprisen væsentligt, hvilket mindskede forskellen på minimumsimportprisen og den gennemsnitlige salgspris væsentligt. Derudover agter Kommissionen at afslutte interimundersøgelsen i 2017.

8. ENDELIGE UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER

- (783) I betragtning af konklusionerne for så vidt angår sandsynligheden for fortsat og fornyet subsidiering og fortsat skade, følger det i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 2, at udligningsforanstaltningerne, der gælder for import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina, og som indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013, bør opretholdes.
- (784) Som nærmere forklaret i afsnit 6.3 fremgik det af undersøgelsen, at foranstaltningerne kan have større indvirkning på efterspørgslen i fremtiden, når overgangen til støttepolitikker for vedvarende energi er afsluttet, den finanspolitiske situation for eget forbrug er afklaret, og der er opnået netparitet i større dele af Europa. Dette berettiger en undtagelsesvis forlængelse af foranstaltningerne for blot 18 måneder, hvorefter de udløber i overensstemmelse med grundforordningens gældende regler. Efter afvejning af de negative virkninger for leverandør- og aftagervirksomhederne samt for forbrugerne, der sandsynligvis vil indtræffe, mod de fordele, som EU-erhvervsgrenen ville drage af foranstaltningerne, mener Kommissionen, på grundlag af de beviser, der er tilgængelige på nuværende tidspunkt, at 18 måneder vil udgøre en hensigtsmæssig midlertidig vej mellem de konkurrerende interesser.
- (785) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede EU ProSun dette ræsonnement. EU ProSun hævdede, at foranstaltningerne burde forlænges for en periode på fem år. EU ProSun er af den opfattelse, at den lovgivningsmæssige usikkerhed, der mindsker efterspørgslen efter solenergi, ikke vil blive fjernet i den nærmeste fremtid. Kun en femårig forlængelse vil skabe den stabilitet, der er nødvendig for at fremme EU-erhvervsgrenens fortsatte

genoprettelse ved at skabe et bedre investeringsklima. Kommissionen gentog, at EU-sektoren for solenergi, havde været i en dyb overgangsfase, dvs. at den bevæger sig væk fra det traditionelle støtteinstrument — faste afregningspriser til udbud for store solcelleanlæg (forsyningsanlæg) selvforsyning for erhvervsbyggeri og, i mindre omfang, boligbyggeri. Denne overgang vil højst sandsynligt medføre kvantificerbare virkninger i flere medlemsstater allerede inden for 18 måneder. Mere specifikt forventer Kommissionen, at mange udbud for solenergikapacitet vil finde sted allerede i denne periode, og at anvendelsen af solenergi drevet af netparitet i detailleret vil stige. Derfor fandt Kommissionen det fortsat hensigtsmæssigt at forlænge foranstaltningerne for kun 18 måneder.

- (786) De eksporterende producenter fra Malaysia og Taiwan, som var fritaget for foranstaltningerne som udvidet ved gennemførelsesforordning (EU) 2016/184, fritages også for foranstaltninger, der indføres ved nærværende forordning.
- (787) I betragtning af konklusionerne om, at der ikke findes tvingende årsager til at ophæve foranstaltningerne vedrørende celler af hensyn til Unionens interesser, bør den delvise interimundersøgelse, som blev indledt i henhold til grundforordningens artikel 19, stk. 3, derfor afsluttes.

9. FORANSTALTNINGERNES FORM

- (788) Det tilsagn, der blev godtaget af Kommissionen ved gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU, senest ændret ved gennemførelsesforordning (EU) 2016/1998⁽¹³²⁾, anvendes fortsat, så længe de endelige foranstaltninger, der indføres ved denne forordning, varer. De eksportører, som tilsagnet gælder for, er anført i bilaget til denne afgørelse.
- (789) Som bemærket i betragtning 747 og 748 samt 780 og 781 er det også hensigtsmæssigt at indlede en interimundersøgelse på eget initiativ vedrørende foranstaltningernes form og justeringsmekanismen i tilknytning hertil.
- (790) Det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036⁽¹³³⁾, har ikke afgivet udtalelse.. Kommissionen forelagde efterfølgende et ændret udkast til Kommissionens gennemførelsesforordning for udvalget, hvori foranstaltningens varighed var nedsat fra 24 måneder til 18 måneder. Udvalget afgav ikke udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler og paneler af krystallinsk silicium (cellerne har en tykkelse på højst 400 mikrometer), i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 og ex 8541 40 90 (Taric-kode 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 og 8541 40 90 39) og med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, medmindre de er i transit som omhandlet i artikel V i GATT.

Følgende varetyper er udelukket fra definitionen af den pågældende vare:

- solcelleopladere, der består af mindre end seks celler, er bærbare og leverer elektricitet til udstyr eller oplader batterier
- fotovoltaiske tyndfilmsprodukter

⁽¹³²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1998 af 15. november 2016 om tilbagetrækning af godtagelsen af et tilsagn for fem eksporterende producenter i henhold til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU om bekræftelse af godtagelse af et tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren og antisubsidieproceduren vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina i de endelige foranstaltningers anvendelsesperiode (EUT L 308 af 16.11.2016, s. 8).

⁽¹³³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

- fotovoltaiske varer af krystallinsk silicium, der er permanent integreret i elektriske apparater, som ikke bruges til elproduktion, og hvor disse elektriske apparater bruger den elektricitet, som de(n) integrerede fotovoltaiske celle(r) af krystallinsk silicium genererer
- moduler eller paneler med en udgangsspænding på højst 50 V jævnstrøm og en effekt, som ikke overstiger 50 W, udelukkende til direkte anvendelse som batteriopladere i systemer med samme spændings- og effektegenskaber.

2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1, omhandlede varer fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Wuxi Suntech Power Co. Ltd Suntech Power Co. Ltd Wuxi Sunshine Power Co. Ltd Luoyang Suntech Power Co. Ltd Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd	4,9	B796
Yingli Energy (China) Co. Ltd Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd	6,3	B797
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd Changzhou Youze Technology Co. Ltd Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd	3,5	B791
JingAo Solar Co. Ltd Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd Hefei JA Solar Technology Co. Ltd Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd	5,0	B794
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd	11,5	B793
LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd	11,5	B927
Delsolar (Wujiang) Ltd	0	B792

Virksomhed	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Renesola Jiangsu Ltd Renesola Zhejiang Ltd	4,6	B921
Jinko Solar Co. Ltd Jinko Solar Import and Export Co. Ltd ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD	6,5	B845
Virksomheder anført i bilaget	6,4	
Alle andre virksomheder ⁽¹⁾	11,5	B999

(¹) For virksomheder, der er nævnt i bilag II til den parallelle Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/367 af 1. marts 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) 2016/1036 og om afslutning af en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) 2016/1036 (se side 131 i denne EUT) er Taric-tillægskoden anført i nævnte bilag II.

3. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Importerede varer, som angives til overgang til fri omsætning, og som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 8541 40 90 (Taric-kode 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 og 8541 40 90 39), og som faktureres af virksomheder, fra hvilke Kommissionen har godtaget tilsagn, og hvis navne er opført i bilaget til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU, som ændret, undtages fra den ved artikel 1 indførte udligningstold, forudsat at:

- ovennævnte varer er fremstillet, afsendt og faktureret direkte af en virksomhed opført i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU, med senere ændringer, eller gennem dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed, som ligeledes er opført i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU, med senere ændringer, enten til deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen, der handler som importør og fortæller varerne med henblik på fri omsætning i Unionen, eller til den første uafhængige kunde, der handler som importør og fortæller varerne med henblik på fri omsætning i Unionen og
- sådan import er ledsaget af en tilsagnsfaktura, der er en handelsfaktura, som indeholder mindst de oplysninger og den erklæring, der er angivet i bilag 2 til nærværende forordning
- de importerede varer ledsages af et eksporttilsagnscertifikat, jf. bilag 3 til denne forordning, og
- de varer, der angives og forelægges toldmyndighederne, svarer nøjagtig til beskrivelsen på tilsagnsfakturaen.

2. Der opstår en toldskyld på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning:

- hvis det i forbindelse med de importerede varer, der er beskrevet i stk. 1, fastslås, at en eller flere af betingelserne i nævnte stykke ikke er opfyldt, eller
- hvis Kommissionen trækker sin godtagelse af tilsagnet tilbage i henhold til artikel 13, stk. 9, i forordning (EU) 2016/1037 i en forordning eller afgørelse, som henviser til særlige transaktioner, og erklærer de pågældende tilsagnsfakturaer ugyldige.

Artikel 3

De virksomheder, fra hvilke Kommissionen har godtaget tilsagn, og hvis navne er opført i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU, med senere ændringer, udsteder på visse betingelser, der er fastsat i denne afgørelse, også en faktura for transaktioner, som ikke er fritaget for udligningstolden. Denne faktura er en handelsfaktura, som mindst indeholder de elementer, der er fastlagt i bilag 4 til denne forordning.

Artikel 4

1. Den endelige udligningstold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«, og som blev indført ved artikel 1, stk. 2, udvides hermed til at omfatte importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) afsendt fra Malaysia og Taiwan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Malaysia og Taiwan eller ej, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 og ex 8541 40 90 (Taric-kode 8501 31 00 82, 8501 31 00 83, 8501 32 00 42, 8501 32 00 43, 8501 33 00 62, 8501 33 00 63, 8501 34 00 42, 8501 34 00 43, 8501 61 20 42, 8501 61 20 43, 8501 61 80 42, 8501 61 80 43, 8501 62 00 62, 8501 62 00 63, 8501 63 00 42, 8501 63 00 43, 8501 64 00 42, 8501 64 00 43, 8541 40 90 22, 8541 40 90 23, 8541 40 90 32, 8541 40 90 33), med undtagelse af varer produceret af følgende virksomheder:

Land	Virksomhed	Taric-tillægskode
Malaysia	AUO — SunPower Sdn. Bhd.	C073
	Flextronics Shah Alam Sdn. Bhd.	C074
	Hanwha Q CELLS Malaysia Sdn. Bhd.	C075
	Panasonic Energy Malaysia Sdn. Bhd.	C076
	TS Solartech Sdn. Bhd.	C077
Taiwan	ANJI Technology Co., Ltd	C058
	AU Optronics Corporation	C059
	Big Sun Energy Technology Inc.	C078
	EEPV Corp.	C079
	E-TON Solar Tech. Co., Ltd	C080
	Gintech Energy Corporation	C081
	Gintung Energy Corporation	C082
	Inventec Energy Corporation	C083
	Inventec Solar Energy Corporation	C084
	LOF Solar Corp.	C085
	Ming Hwei Energy Co., Ltd	C086
	Motech Industries, Inc.	C087
	Neo Solar Power Corporation	C088
	Perfect Source Technology Corp.	C089
	Ritek Corporation	C090
	Sino-American Silicon Products Inc.	C091
	Solartech Energy Corp.	C092
	Sunengine Corporation Ltd	C093
	Topcell Solar International Co., Ltd	C094
	TSEC Corporation	C095
	Win Win Precision Technology Co., Ltd	C096

2. Anvendelsen af fritagelser, som er blevet indrømmet de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne artikels stk. 1, eller som Kommissionen har givet tilladelse til, jf. artikel 2, stk. 2, er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura udstedt af producenten eller afsenderen, som skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af en af de ansatte i den enhed, der udsteder en sådan faktura, med angivelse af dennes navn og funktion. I forbindelse med fotovoltaiske celler af krystallinsk silicium skal erklæringen lyde som følger: »Undertegnede bekræfter, at (mængde) fotovoltaiske solceller af krystallinsk silicium, solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i (det pågældende land). Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« I forbindelse med fotovoltaiske solcellemoduler af krystallinsk silicium skal erklæringen lyde som følger: »Undertegnede bekræfter, at (mængde) fotovoltaiske solcellemoduler af krystallinsk silicium, solgt til eksport til Den Europæiske Union, som er omfattet af denne faktura, er fremstillet

i) af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i (det pågældende land) ELLER

ii) af en tredjepart i en underentrepriseaftale (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i (det pågældende land)

(den ikkerelevante mulighed slettes)

med fotovoltaiske solceller af krystallinsk silicium fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode (tilføjes, hvis det pågældende land er genstand for de oprindelige foranstaltninger eller de gældende antiomgåelsesforanstaltninger)) i (det pågældende land). Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis en sådan faktura ikke fremlægges, og/eller en eller begge Taric-tillægskoderne ikke fremgår af ovennævnte erklæring, finder toldsatsen for »alle andre virksomheder« anvendelse og opgives med Taric-tillægskode B999 i tolderklæringen.

3. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 5

Den delvise interimundersøgelse, som blev indledt i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) 2016/1037, af udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina ⁽¹³⁴⁾, afsluttes hermed.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den gælder i 18 måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

⁽¹³⁴⁾ Meddelelse om indledning af en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne og udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT C 405 af 5.12.2015, s. 33).

BILAG 1

Virksomhedens navn	Taric-tillægskode
Anhui Schutten Solar Energy Co. Ltd Quanjiao Jingkun Trade Co. Ltd	B801
Anji DaSol Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B802
Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc. Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc. CSI Cells Co. Ltd CSI Solar Power (China) Inc.	B805
Changzhou Shangyou Lianyi Electronic Co. Ltd	B807
CHINALAND SOLAR ENERGY CO. LTD	B808
CEEG Nanjing Renewable Energy Co. Ltd CEEG (Shanghai) Solar Science Technology Co. Ltd China Sunergy (Nanjing) Co. Ltd China Sunergy (Shanghai) Co. Ltd China Sunergy (Yangzhou) Co. Ltd	B809
Chint Solar (Zhejiang) Co. Ltd	B810
ChangZhou EGing Photovoltaic Technology Co. Ltd	B811
ANHUI RINENG ZHONGTIAN SEMICONDUCTOR DEVELOPMENT CO. LTD CIXI CITY RIXING ELECTRONICS CO. LTD HUOSHAN KEBO ENERGY & TECHNOLOGY CO. LTD	B812
CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd	B813
CSG PVtech Co. Ltd	B814
DCWATT POWER Co. Ltd	B815
Dongfang Electric (Yixing) MAGI Solar Power Technology Co. Ltd	B816
EOPLLY New Energy Technology Co. Ltd SHANGHAI EBEST SOLAR ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD JIANGSU EOPLLY IMPORT & EXPORT CO. LTD	B817
Era Solar Co. Ltd	B818
ET Energy Co. Ltd ET Solar Industry Limited	B819
GD Solar Co. Ltd	B820
Guodian Jintech Solar Energy Co. Ltd	B822

Virksomhedens navn	Taric-tillægskode
Hangzhou Bluesun New Material Co. Ltd	B824
Hangzhou Zhejiang University Sunny Energy Science and Technology Co. Ltd Zhejiang Jinbest Energy Science and Technology Co. Ltd	B825
Hanwha SolarOne Co. Ltd	B929
Hanwha SolarOne (Qidong) Co. Ltd	B826
Gruppen hengdian dmegec Magnetics Co. Ltd	B827
HENGJI PV-TECH ENERGY CO. LTD	B828
Himin Clean Energy Holdings Co. LTD	B829
Jetion Solar (China) Co. Ltd Junfeng Solar (Jiangsu) Co. Ltd Jetion Solar (Jiangyin) Co. Ltd	B830
Jiangsu Green Power PV Co. Ltd	B831
Jiangsu Hosun Solar Power Co. Ltd	B832
Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B833
Jiangsu Runda PV Co. Ltd	B834
Jiangsu Sainty Machinery Imp. And Exp. Corp. Ltd Jiangsu Sainty Photovoltaic Systems Co. Ltd	B835
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd	B836
Changzhou Shunfeng Photovoltaic Materials Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Electronic Power Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B837
Jiangsu Sinski PV Co. Ltd	B838
Jiangsu Sunlink PV Technology Co. Ltd	B839
Jiangsu Zhongchao Solar Technology Co. Ltd	B840
Jiangxi Risun Solar Energy Co. Ltd	B841
Jiangyin Hareon Power Co. Ltd Taicang Hareon Solar Co. Ltd Hareon Solar Technology Co. Ltd Hefei Hareon Solar Technology Co. Ltd Jiangyin Xinhui Solar Energy Co. Ltd Altusvia Energy (Taicang) Co. Ltd	B842
Jinggong P-D Shaoxing Solar Energy Tech Co. Ltd	B844

Virksomhedens navn	Taric-tillægskode
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd	B795
Juli New Energy Co. Ltd	B846
Jumao Photonic (Xiamen) Co. Ltd	B847
Kinve Solar Power Co. Ltd (Maanshan)	B849
GCL SOLAR POWER (SUZHOU) LIMITED GCL-Poly Solar Power System Integration (Taicang) Co. Ltd GCL Solar System (Suzhou) Limited GCL-Poly (Suzhou) Energy Limited Jiangsu GCL Silicon Material Technology Development Co. Ltd Jiangsu Zhongneng Polysilicon Technology Development Co. Ltd Konca Solar Cell Co. Ltd Suzhou GCL Photovoltaic Technology Co. Ltd	B850
Lightway Green New Energy Co. Ltd Lightway Green New Energy (Zhuozhou) Co. Ltd	B851
Motech (Suzhou) Renewable Energy Co. Ltd	B852
Nanjing Daqo New Energy Co. Ltd	B853
LEVO SOLAR TECHNOLOGY CO. LTD NICE SUN PV CO. LTD	B854
Ningbo Jinshi Solar Electrical Science & Technology Co. Ltd	B857
Ningbo Komaes Solar Technology Co. Ltd	B858
Ningbo Osda Solar Co. Ltd	B859
Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance Co. Ltd	B860
Ningbo South New Energy Technology Co. Ltd	B861
Ningbo Sunbe Electric Ind Co. Ltd	B862
Ningbo Ulica Solar Science & Technology Co. Ltd	B863
Perfectenergy (Shanghai) Co. Ltd	B864
Perlght Solar Co. Ltd	B865

Virksomhedens navn	Taric-tillægskode
Phono Solar Technology Co. Ltd Sumec Hardware & Tools Co. Ltd	B866
RISEN ENERGY CO. LTD	B868
SHANDONG LINUO PHOTOVOLTAIC HI-TECH CO. LTD	B869
SHANGHAI ALEX NEW ENERGY CO. LTD SHANGHAI ALEX SOLAR ENERGY SCIENCE & TECHNOLOGY CO. LTD	B870
BYD(Shangluo)Industrial Co.Ltd Shanghai BYD Co. Ltd	B871
Shanghai Chaori International Trading Co. Ltd Shanghai Chaori Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B872
Propsolar (Zhejiang) New Energy Technology Co. Ltd Shanghai Propsolar New Energy Co. Ltd	B873
Lianyungang Shenzhou New Energy Co. Ltd Shanghai Shenzhou New Energy Development Co. Ltd SHANGHAI SOLAR ENERGY S&T CO. LTD	B875
Jiangsu ST-Solar Co. Ltd Shanghai ST-Solar Co. Ltd	B876
Shanghai Topsolar Green Energy Co. Ltd	B877
Shenzhen Sacred Industry Co. Ltd	B878
Leshan Topray Cell Co. Ltd Shanxi Topray Solar Co. Ltd Shenzhen Topray Solar Co. Ltd	B880
Shanghai Sopray New Energy Co. Ltd Sopray Energy Co. Ltd	B881
Ningbo Sun Earth Solar Energy Co. Ltd NINGBO SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD	B882
TDG Holding Co. Ltd	B884
Tianwei New Energy (Chengdu) PV Module Co. Ltd Tianwei New Energy Holdings Co. Ltd Tianwei New Energy (Yangzhou) Co. Ltd	B885
Wenzhou Jingri Electrical and Mechanical Co. Ltd	B886
Winsun New Energy Co. Ltd	B887
Wuhu Zhongfu PV Co. Ltd	B889
Wuxi Saijing Solar Co. Ltd	B890

Virksomhedens navn	Taric-tillægskode
Wuxi Solar Innova PV Co. Ltd	B892
Wuxi Machinery & Equipment Import & Export Co. Ltd Wuxi Taichang Electronic Co. Ltd Wuxi Taichen Machinery & Equipment Co. Ltd	B893
Shanghai Huanghe Fengjia Photovoltaic Technology Co. Ltd State-run Huanghe Machine-Building Factory Import and Export Corporation Xi'an Huanghe Photovoltaic Technology Co. Ltd	B896
Wuxi LONGi Silicon Materials Co. Ltd Xi'an LONGi Silicon Materials Corp.	B897
Years Solar Co. Ltd	B898
Yuhuan BLD Solar Technology Co. Ltd Zhejiang BLD Solar Technology Co. Ltd	B899
Yuhuan Sinosola Science & Technology Co. Ltd	B900
Yunnan Tianda Photovoltaic Co. Ltd	B901
Zhangjiagang City SEG PV Co. Ltd	B902
Zhejiang Global Photovoltaic Technology Co. Ltd	B904
Zhejiang Heda Solar Technology Co. Ltd	B905
Zhejiang Jiutai New Energy Co. Ltd Zhejiang Topoint Photovoltaic Co. Ltd	B906
Zhejiang Kingdom Solar Energy Technic Co. Ltd	B907
Zhejiang Koly Energy Co. Ltd	B908
Zhejiang Longbai Photovoltaic Tech Co. Ltd	B909
Zhejiang Mega Solar Energy Co. Ltd Zhejiang Fortune Photovoltaic Co. Ltd	B910
Zhejiang Shuqimeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B911
Zhejiang Shinew Photoelectric Technology Co. Ltd	B912
Zhejiang SOCO Technology Co. Ltd	B913
Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Limited Liability Company Zhejiang Yauchong Light Energy Science & Technology Co. Ltd	B914
Zhejiang Tianming Solar Technology Co. Ltd	B916
Zhejiang Trunsun Solar Co. Ltd Zhejiang Beyondsun PV Co. Ltd	B917

Virksomhedens navn	Taric-tillægskode
Zhejiang Wanxiang Solar Co. Ltd WANXIANG IMPORT & EXPORT CO LTD	B918
Zhejiang Xiongtai Photovoltaic Technology Co. Ltd	B919
ZHEJIANG YUANZHONG SOLAR CO. LTD	B920
Zhongli Talesun Solar Co. Ltd	B922
ZNSHINE PV-TECH CO. LTD	B923
Zytech Engineering Technology Co. Ltd	B924

BILAG 2

Følgende elementer angives i den handelsfaktura, som ledsager virksomhedens salg af varer omfattet af tilsagnet til Den Europæiske Union:

1. Overskriften »HANDELSFAKTURA, SOM LEDSAGER VARER OMFATTET AF ET TILSAGN«.
2. Navnet på den virksomhed, som udsteder handelsfakturaen.
3. Handelsfakturaens nummer.
4. Handelsfakturaens udstedelsesdato.
5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal fortoldes ved Den Europæiske Unions grænse.
6. En nøjagtig, klart udtrykt varebeskrivelse og:
 - varekodennummeret (product code number (PCN))
 - tekniske specifikationer for varekodennummeret
 - virksomhedens varekodennummer (Company Product Code Number (CPC))
 - KN-kode
 - mængde (i antal enheder udtrykt i watt).
7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:
 - pris pr. enhed (watt)
 - betalingsbetingelser
 - leveringsbetingelser
 - samlede rabatter og nedslag.
8. Navnet på den virksomhed, der handler som importør, og til hvilken virksomheden direkte har udstedt fakturaen.
9. Navnet på den medarbejder i virksomheden, der har udstedt handelsfakturaen, og følgende underskrevne erklæring:

»Undertegnede bekræfter, at salget til direkte eksport til Den Europæiske Union af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af [VIRKSOMHED], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«

BILAG 3

Eksporttilsagnscertifikat

Følgende elementer angives i det eksporttilsagnscertifikat, der udstedes af CCCME for hver handelsfaktura, som ledsager virksomhedens salg af varer omfattet af tilsagnet til Den Europæiske Union:

1. Navn, adresse, fax- og telefonnummer på China Chamber of Commerce for Import & Export of Machinery & Electronic Products (CCCME).
2. Navnet på den virksomhed, der er nævnt i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU, og som udsteder handelsfakturaen.
3. Handelsfakturaens nummer.
4. Handelsfakturaens udstedelsesdato.
5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal fortoldes ved Den Europæiske Unions grænse.
6. En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:
 - varekodenummeret (product code number (PCN))
 - varernes tekniske specifikationer, virksomhedens varekodenummer (Company Product Code Number (CPC)) (hvis relevant)
 - KN-kode.
7. Det nøjagtige antal eksporterede enheder udtrykt i watt.
8. Certifikatets nummer og udløbsdato (tre måneder efter udstedelsen).
9. Navnet på den medarbejder i CCCME, der har udstedt certifikatet, og følgende underskrevne erklæring:

»Undertegnede bekræfter, at dette certifikat er udstedt til direkte eksport til Den Europæiske Union af de varer, der er omfattet af den handelsfaktura, som ledsager salg omfattet af tilsagnet, og at certifikatet er udstedt inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af [VIRKSOMHED], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved Kommissionens afgørelse 2013/707/EU. Jeg erklærer, at oplysningerne i dette certifikat er korrekte, og at den af dette certifikat omfattede mængde ikke overstiger den tærskel, der er fastsat i tilsagnet.«
10. Dato.
11. CCCME's underskrift og stempel.

BILAG 4

Følgende elementer angives i den handelsfaktura, der ledsager virksomhedens salg til Den Europæiske Union af varer, som er omfattet af udligningstolden:

1. Overskriften »HANDELSFAKTURA, SOM LEDSAGER VARER, DER ER PÅLAGT ANTIDUMPINGTOLD OG UDLIGNINGSTOLD«.
 2. Navnet på den virksomhed, som udsteder handelsfakturaen.
 3. Handelsfakturaens nummer.
 4. Handelsfakturaens udstedelsesdato.
 5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal fortoldes ved Den Europæiske Unions grænse.
 6. En nøjagtig, klart udtrykt varebeskrivelse og:
 - varekodenummeret (product code number (PCN))
 - tekniske specifikationer for varekodenummeret
 - virksomhedens varekodenummer (Company Product Code Number (CPC))
 - KN-kode.
 - mængde (i antal enheder udtrykt i watt).
 7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:
 - pris pr. enhed (watt)
 - betalingsbetingelser
 - leveringsbetingelser
 - samlede rabatter og nedslag.
 8. Navn og underskrift på den medarbejder i virksomheden, der har udstedt handelsfakturaen.
-